

Uradni list

Evropske unije

L 201

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 55

27. julij 2012

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) št. 649/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij ⁽¹⁾ 60
- ★ Uredba (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju 107
- ★ Uredba (EU) št. 651/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izdaji euro-kovancev 135

Popravki

- ★ Popravek Uredbe (EU) št. 1235/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o spremembah Uredbe (ES) št. 726/2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila in Uredbe (ES) št. 1394/2007 o zdravilih za napredno zdravljenje, glede farmakovigilance zdravil za uporabo v humani medicini (UL L 348, 31.12.2010) 138

Cena: 7 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 648/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 4. julija 2012

o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

sektorje bančništva, zavarovanj in poklicnih pokojnin ter vrednostnih papirjev in trgov – in ustanovitev Evropskega sveta za sistemska tveganja.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V poročilu, ki ga je 25. februarja 2009 na zahtevo Komisije objavila skupina strokovnjakov na visoki ravni, ki ji je predsedoval Jacques de Larosière, je bilo ugotovljeno, da je treba okrepiti nadzorni okvir finančnega sektorja v Uniji, da se zmanjšata tveganje in resnost prihodnjih finančnih kriz, ter priporoča daljnosežne reforme strukture nadzora tega sektorja – vključno z vzpostavitvijo evropskega sistema finančnih nadzornikov, ki bi ga sestavljali trije evropski nadzorni organi, in sicer po eden za

(2) Komisija je v sporočilu z naslovom „Spodbujanje okrevanja evropskega gospodarstva“ z dne 4. marca 2009 predlagala okrepitev regulativnega okvira za finančne storitve. V sporočilu z naslovom „Zagotavljanje učinkovitih, varnih in stabilnih trgov izvedenih finančnih instrumentov“ z dne 3. julija 2009 je Komisija ocenila vlogo izvedenih finančnih instrumentov v finančni krizi, v sporočilu z naslovom „Zagotavljanje učinkovitih, varnih in stabilnih trgov izvedenih finančnih instrumentov: Prihodnji ukrepi politike“ z dne 20. oktobra 2009 pa je opredelila ukrepe, ki jih namerava sprejeti za zmanjševanje tveganj, povezanih z izvedenimi finančnimi instrumenti.

(3) Komisija je 23. septembra 2009 sprejela predloge za tri uredbe o ustanovitvi evropskega sistema finančnega nadzora, vključno z vzpostavitvijo treh evropskih nadzornih organov (ESA), ki prispevajo k dosledni uporabi zakonodaje Unije in k vzpostavitvi visokokakovostnih skupnih regulativnih ter nadzornih standardov in praks. ESA zajemajo Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. ESA imajo osrednjo vlogo pri zagotavljanju stabilnosti finančnega sektorja. Zato je bistveno nenehno zagotavljati, da je razvoj njihovega dela prednostno politično vprašanje in da imajo na razpolago dovolj sredstev.

⁽¹⁾ UL C 57, 23.2.2011, str. 1.

⁽²⁾ UL C 54, 19.2.2011, str. 44.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 29. marca 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. julija 2012.

⁽⁴⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

⁽⁵⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

⁽⁶⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

- (4) Izvedeni finančni instrumenti, s katerimi se trguje na prostem trgu (pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC) niso pregledni, saj so zasebno izpogajane pogodbe in vse informacije v zvezi z njimi ponavadi na voljo samo pogodbenim strankam. Ustvarjajo zapleteno mrežo soodvisnosti, kar lahko oteži prepoznavanje narave in ravni povezanega tveganja. Finančna kriza je pokazala, da takšne značilnosti povečujejo negotovost v času pretresov na trgu in zato pomenijo tveganja za finančno stabilnost. Ta uredba določa pogoje za zmanjšanje takšnih tveganj in izboljšanje preglednosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih.
- (5) Voditelji skupine G20 so se 26. septembra 2009 na vrhu v Pittsburghu dogovorili, da se bi bilo treba do konca leta 2012 za vse standardizirane pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC opravljati kliring prek centralne nasprotne stranke (CNS) in da bi bilo treba o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih OTC poročati v repozitorij sklenjenih poslov. Voditelji skupine G20 so junija 2010 v Torontu ponovno potrdili svojo zavezo in se tudi zavezali k pospešitvi izvajanja strogih ukrepov za izboljšanje preglednosti in regulativnega nadzora nad pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC na mednarodno usklajen in nediskriminatoren način.
- (6) Komisija si bo prizadevala, da bodo mednarodni partnerji Unije na podoben način uresničevali te zaveze, in to tudi spremljala. Komisija bi morala sodelovati z organi tretjih držav, da bi preučili rešitve, ki bi se medsebojno dopolnjevale, in tako zagotovili skladnost med to uredbo in zahtevami tretjih držav, s tem pa preprečili vsakršno morebitno prekrivanje v zvezi s tem. Komisija bi morala ob pomoči ESMA spremljati, kako se na mednarodni ravni uporabljajo načela iz te uredbe, in o vsem tem poročati Evropskemu parlamentu in Svetu. Da bi preprečila morebitno podvajanje zahtev ali njihovo medsebojno nasprotovanje, bi lahko Komisija sprejela odločitve o enakovrednosti pravnega, nadzornega in izvršilnega okvira v tretjih državah, če so izpolnjeni številni pogoji. Ocena, ki je podlaga za take odločitve, ne bi smela posegati v pravico CNS s sedežem v tretji državi, ki jo je ESMA priznal, do opravljanja klirinških storitev za klirinške člane ali mesta trgovanja s sedežem v Uniji, saj bi morala biti odločitev o priznanju neodvisna od te ocene. Na podoben način odločitev o enakovrednosti ali ocena ne smeta posegati v pravico repozitorija sklenjenih poslov s sedežem v tretji državi, ki ga je ESMA priznal, do opravljanja storitev za subjekte s sedežem v Uniji.
- (7) V zvezi s priznavanjem CNS iz tretjih držav in v skladu z mednarodnimi obveznostmi, ki jih je Unija prevzela s Sporazumom o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, vključno s Splošnim sporazumom o trgovini s storitvami, bi se morale odločitve, ki določajo, da so pravne ureditve tretjih držav enakovredne pravni ureditvi Unije, sprejemati le, če pravna ureditev tretje države določa učinkovit enakovreden sistem za priznavanje vseh CNS z dovoljenjem na podlagi tujih pravnih ureditev v skladu s splošnimi regulativnimi cilji in standardi, določenimi na zasedanju G-20 septembra 2009 za izboljšanje preglednosti na trgih izvedenih finančnih instrumentov, zmanjšanje sistemskega tveganja in zaščito pred zlorabo trgov. Takšen sistem bi moral veljati za enakovrednega, če zagotavlja, da je glavni rezultat veljavne regulativne ureditve podoben zahtevam Unije, za učinkovitega pa bi moral veljati, če se ta pravila uporabljajo dosledno.
- (8) Ob upoštevanju značilnosti trgov izvedenih finančnih instrumentov in delovanja CNS je v tem kontekstu ustrezno in potrebno preveriti dejansko enakovrednost tujih regulativnih sistemov pri uresničevanju ciljev in standardov, sprejetih na zasedanju G20, da bi lahko izboljšali preglednost na trgih izvedenih finančnih instrumentov, zmanjšali sistemsko tveganje in se zavarovali pred zlorabo trgov. Zelo poseben položaj CNS zahteva, da so določbe v zvezi s tretjimi državami organizirane in da delujejo v skladu z ureditvami, ki so specifične za te subjekte strukture trga. Zato ta pristop ne pomeni precedenčnega primera za drugo zakonodajo.
- (9) Evropski svet se je v sklepkih z dne 2. decembra 2009 strinjal, da je treba bistveno izboljšati zmanjševanje kreditnega tveganja nasprotnih strank in da je pomembno izboljšati preglednost, učinkovitost in integriteto pri transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti. Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 15. junija 2010 z naslovom „Trgi izvedenih finančnih instrumentov: prihodnji ukrepi politike“ pozval k obveznemu kliringu in poročanju o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih OTC.
- (10) ESMA bi moral delovati znotraj področja uporabe te uredbe, tako da varuje stabilnost finančnih trgov v izrednih razmerah, zagotavlja dosledno uporabo pravil Unije s strani nacionalnih nadzornih organov ter rešuje nesporazume med njimi. Zaupana mu je tudi priprava osnutka regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov in ima osrednjo vlogo pri izdajanju dovoljenj za CNS in repozitorije sklenjenih poslov ter pri njihovem spremljanju.
- (11) Ena od temeljnih nalog Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) je, da podpira nemoteno delovanje plačilnih sistemov. V zvezi s tem članice ESCB izvajajo nadzor, in sicer zagotavljajo učinkovite ter zanesljive klirinške in plačilne sisteme, vključno s CNS. Članice ESCB so na ta način dejavno udeležene pri izdajanju dovoljenj in spremljanju CNS, priznanju CNS iz tretjih držav in odobritvi dogovorov o interoperabilnosti. Poleg tega so dejavno udeležene pri določanju regulativnih tehničnih standardov ter smernic in priporočil. Ta uredba ne posega v odgovornosti Evropske centralne banke (ECB) in nacionalnih centralnih bank, da zagotavljajo učinkovite ter zanesljive klirinške in plačilne sisteme v Uniji ter z

- drugimi državami. Zaradi tega in za to, da bi preprečili morebitno nastajanje vzporednih pravil, bi morala ESMA in ESCB pri oblikovanju zadevnega osnutka tehničnih standardov tesno sodelovati. Nadalje je za ECB in nacionalne centralne banke zelo pomembno, da imajo pri opravljanju nalog v zvezi z nadzorom klirinških in plačilnih sistemov ter v zvezi s funkcijami centralne banke izdajateljice dostop do informacij.
- (12) Za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih iz točk (4) do (10) oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov⁽¹⁾ so potrebna enotna pravila.
- (13) Pobude za spodbujanje uporabe CNS se niso izkazale za zadostne, da bi zagotovile dejanski centralni kliring vseh standardiziranih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC. Zato so potrebne zahteve za obvezni kliring prek CNS za tiste pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, za katere se centralni kliring lahko opravi.
- (14) Države članice bodo verjetno sprejele različne nacionalne ukrepe, ki lahko povzročijo ovire za nemoteno delovanje notranjega trga in bi škodovala udeležencem na trgu ter finančni stabilnosti. Enotna uporaba obveznosti kliringa v Uniji je potrebna tudi za zagotovitev visoke ravni zaščite vlagateljev in za oblikovanje enakih pogojev med udeleženci na trgu.
- (15) Da bi zagotovili, da obveznost kliringa zmanjša sistemsko tveganje, je potreben proces določanja razredov izvedenih finančnih instrumentov, za katere bi morala ta obveznost veljati. Pri tem procesu bi bilo treba upoštevati dejstvo, da vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, pri katerih se opravi kliring prek CNS, niso primerne za obvezni kliring prek CNS.
- (16) Ta uredba postavlja merila za določanje, ali bi morala za različne razrede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC veljati obveznost kliringa. Komisija bi morala na podlagi osnutka izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravi ESMA, odločiti o tem, ali bi morala za določen razred pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC veljati obveznost kliringa in kdaj naj bi začela veljati, po potrebi tudi o postopnem uvajanju in o minimalnem preostalem času do zapadlosti pogodbe, sklenjene ali prenovljene pred začetkom učinkovanja obveznosti kliringa v skladu s to uredbo. Postopno izvajanje obveznosti kliringa bi lahko potekalo glede na vrsto udeležencev na trgu, ki morajo izpolnjevati obveznosti kliringa. Pri določanju, za katere razrede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC velja obveznost kliringa, ustrezno upoštevati druge zadevne razmisleke, predvsem medsebojno povezanost med nasprotnimi strankami, ki uporabljajo zadevne razrede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC in učinek na stopnjo kreditnega tveganja nasprotnih strank, ter spodbujati enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu iz člena 1(5)(d) Uredbe (EU) št. 1095/2010.
- (17) ESMA bi moral pri določanju, za katere razrede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC velja obveznost kliringa, ustrezno upoštevati druge zadevne razmisleke, predvsem medsebojno povezanost med nasprotnimi strankami, ki uporabljajo zadevne razrede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC in učinek na stopnjo kreditnega tveganja nasprotnih strank, ter spodbujati enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu iz člena 1(5)(d) Uredbe (EU) št. 1095/2010.
- (18) Kadar ESMA ugotovi, da je izvedeni finančni instrument OTC standardiziran in primeren za kliring, da pa nobena CNS ni pripravljena opraviti kliringa navedenega instrumenta, bi moral ESMA raziskati razloge za to.
- (19) Pri določanju, za katere razrede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC velja obveznost kliringa, bi bilo treba ustrezno upoštevati posebno naravo zadevnih razredov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC. Glavno tveganje za transakcije z nekaterimi razredi pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC je lahko povezano s tveganjem poravnave, ki se skuša obvladati z ločenimi infrastrukturnimi ureditvami in v okviru katerega so lahko nekateri razredi pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC (kot so mednarodne menjave) ločeni od drugih razredov. Kliring prek CNS odpravlja zlasti kreditno tveganje nasprotne stranke in morebiti ni najugodnejša rešitev za odpravo tveganja poravnave. Ureditev za te pogodbe bi morala temeljiti zlasti na predhodni mednarodni konvergenci in vzajemnem priznavanju ustrezne infrastrukture.
- (20) Da bi zagotovili enotno in dosledno uporabo te uredbe ter enake konkurenčne pogoje za udeležence na trgu, bi morala obveznost kliringa v primeru, da velja za določen razred pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, veljati tudi za vse pogodbe v zvezi s tem razredom pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki so bile sklenjene na datum izdaje dovoljenja CNS za namene obveznosti kliringa, prejetega od ESMA, vendar pred datumom, ko začne veljati obveznost kliringa, pod pogojem, da je preostali čas do zapadlosti navedenih pogodb daljši od minimalnega, ki ga določi Komisija.

⁽¹⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

- (21) Pri ugotavljanju, ali za razred pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC veljajo zahteve za kliring, bi si moral ESMA prizadevati za zmanjšanje sistemskega tveganja. To vključuje upoštevanje faktorjev ocenjevanja, kot so raven pogodbenih in operacijskih standardizacij pogodb, velikost in likvidnost zadevnega razreda pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC ter razpoložljivost pravičnih, zanesljivih in splošno sprejetih informacij o oblikovanju cen v zadevnem razredu pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC.
- (22) Za kliring pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC mora za obe pogodbeni stranki veljati klirinška obveznost ali se morata strinjati obe pogodbeni stranki. Izjeme od obveznosti kliringa bi bilo treba ozko omejiti, saj bi zmanjšale učinkovitost obveznosti in koristi kliringa prek CNS ter bi vodile do regulatorne arbitraže med skupinami udeležencev na trgu.
- (23) Pri spodbujanju finančne stabilnosti v Uniji bi se lahko izkazalo za potrebno, da tudi za transakcije, ki jih sklenejo subjekti s sedežem v tretjih državah, veljata obveznost kliringa in obveznost tehnik zmanjševanja tveganja, pod pogojem, da imajo zadevne transakcije neposreden, znaten in predvidljiv učinek v Uniji, ali če so takšne obveznosti potrebne ali ustrezne za preprečevanje izogibanja kateri koli določbi te uredbe.
- (24) Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki se ne štejejo za primerne za kliring prek CNS, povzročajo kreditno in operativno tveganje nasprotne stranke, zato bi bilo treba določiti pravila za upravljanje tega tveganja. Da bi ublažili kreditno tveganje, bi morali imeti udeleženci na trgu, za katere velja obveznost kliringa, postopke upravljanja tveganja, ki zahtevajo pravočasno, natančno in primerno ločeno izmenjavo zavarovanja. Pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov, ki določajo navedene postopke upravljanja tveganja, bi moral ESMA upoštevati predloge mednarodnih organov za določanje standardov o zahtevah po kritju za izvedene finančne instrumente brez centralnega kliringa. ESMA bi moral pri razvijanju osnutkov regulativnih tehničnih standardov za določanje ureditev, ki so potrebne za natančno in ustrezno izmenjavo zavarovanja za obvladovanje tveganj, povezanih s trgovino brez kliringa, ustrezno upoštevati motnje, s katerimi se spoprijemajo izdajatelji kritih obveznosti ali kritno premoženje pri zagotavljanju zavarovanja v številnih jurisdikcijah v Uniji. ESMA bi moral upoštevati tudi dejstvo, da zagotavljajo prednostni zahtevki, ki se dajejo nasprotnim strankam izdajateljev kritih obveznic za sredstva izdajatelja kritih obveznosti, ustrezno varstvo pred kreditnim tveganjem nasprotne stranke.
- (25) Pravila o kliringu pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, poročanju o transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti ter tehnikah zmanjševanja tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, za katere ni opravljen kliring prek CNS, bi morala veljati za finančne nasprotne stranke, in sicer investicijska podjetja z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2004/39/ES, kreditne institucije z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij⁽¹⁾, zavarovalnice z dovoljenjem, pridobljenim v skladu s Prvo direktivo Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja⁽²⁾, zavarovalnice z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju⁽³⁾, pozavarovalnice z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju⁽⁴⁾, kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in, kjer ustrezno, njihove družbe za upravljanje z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)⁽⁵⁾, institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, kakor so opredeljene v Direktivi 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje⁽⁶⁾, in alternativne investicijske sklade, ki jih upravljajo upravitelji alternativnih investicijskih skladov (UAIS), ki imajo dovoljenje, pridobljeno v skladu z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov⁽⁷⁾, ali so registrirani v skladu z njo.
- (26) Subjekti, ki upravljajo pokojninsko shemo, katere primarni namen je zagotavljanje pokojnine, ki se običajno izplačuje vse življenje, pa tudi v obliki časovno omejenih plačil ali v enkratnem znesku, svoje denarne rezerve ponavadi zmanjšajo na najmanjši možni znesek, da bi s tem čim bolj povečali uspešnost ter izboljšali donos za zavarovance. Če bi torej od njih zahtevali, da izvajajo centralni kliring pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, bi to pomenilo, da bi morali znaten del svojih sredstev zamenjati v denar, da bi izpolnili zahteve CNS po kritju. Da bi preprečili verjeten negativni vpliv take zahteve na pokojninski prihodek bodočih upokojencev, za pokojninske sheme obveznost kliringa ne bi smela veljati, dokler CNS ne najdejo ustrezne

(1) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

(2) UL L 228, 16.8.1973, str. 3.

(3) UL L 345, 19.12.2002, str. 1.

(4) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.

(5) UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

(6) UL L 235, 23.9.2003, str. 10.

(7) UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

tehnične rešitve glede prenosa negotovinskega zavarovanja kot gibljivega kritija za odpravo tega problema. Pri takšni tehnični rešitvi bi bilo treba upoštevati posebno vlogo pokojninskih shem in preprečiti velik negativen vpliv na upokojence. V prehodnem obdobju bi morale za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki so bile sklenjene zaradi zmanjšanja naložbenega tveganja, neposredno povezanega s finančno solventnostjo pokojninskih shem, veljati ne le obveznosti poročanja, ampak tudi zahteve glede dvostranskega zavarovanja. Vendar je vzpostavitev centralnega kliringa temeljni cilj takoj ko je to mogoče.

(27) Treba je zagotoviti, da se posebna obravnava uporablja samo za ustrezne subjekte in sheme, ter upoštevati raznolikost pokojninskih sistemov v Uniji, hkrati pa poskrbeti, da bodo za vse pokojninske sheme veljali enaki pogoji. Začasno odstopanje bi torej moralo veljati za institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, registrirane v skladu z Direktivo 2003/41/ES, vključno z vsemi pooblaščenimi subjekti, ki so odgovorni za upravljanje teh institucij in delujejo v njihovem imenu, kakor je določeno v členu 2(1) navedene direktive, ter vsemi pravnimi subjekti, ki so ustanovljeni za naložbe teh institucij ter delujejo zgolj in izključno v njihovem interesu, in za dejavnosti poklicnega pokojninskega zavarovanja institucij iz člena 3 Direktive 2003/41/ES.

(28) Začasno odstopanje bi se moralo uporabljati tudi za dejavnosti poklicnega pokojninskega zavarovanja zavarovalnic pod pogojem, da se za celotno premoženje in vse obveznosti, ki ustrezajo takšnim dejavnostim, vzpostavi ločena obračunska enota ter da se upravljajo in organizirajo ločeno, brez možnosti prenosa. Prav tako bi se moralo uporabljati tudi za vse druge pooblaščenice in nadzorovane subjekte, ki delujejo le na nacionalni ravni, ali sheme, ki so zagotovljene predvsem na ozemlju ene države članice, samo če so oboji priznani po nacionalnem pravu in je njihov glavni namen zagotavljati pokojnine. Subjekti in sheme iz te uvodne izjave bi morali biti določeni na podlagi odločitve zadevnega pristojnega organa in – zato da bi zagotovili skladnost, odpravili morebitna neskladja in preprečili vsakršno zlorabo – na podlagi mnenja ESMA po posvetovanju z EIOPA. To bi lahko vključevalo subjekte in sheme, ki niso nujno povezani s pokojninskim programom delodajalca, vendar pa je njihov glavni namen še vedno pokojninski prihodek, ki ga zagotavljajo v okviru obvezne ali prostovoljne sheme. Kot primer bi bilo mogoče navesti pravne subjekte, ki pokojninske sheme izvajajo na podlagi kapitalnega kritija v skladu z nacionalno zakonodajo, pod pogojem, da investirajo ob upoštevanju načela preudarne osebe, ter pokojninske sheme, v katere se neposredno vključijo posamezniki in jih lahko zagotavljajo tudi ponudniki življenjskih zavarovanj. Izjeme v primeru pokojninskih shem, v katere se neposredno vključijo posamezniki, ne bi smele zajemati pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, povezanih z

drugimi proizvodi življenjskega zavarovanja ponudnika, katerih glavni namen ni zagotavljanje pokojninskega prihodka.

Dodatni primeri so lahko še dejavnosti pokojninskega zavarovanja zavarovalnic, ki jih zajema Direktiva 2002/83/ES, pod pogojem, da je celotno premoženje, ki ustreza takšnim dejavnostim, vključeno v poseben register v skladu s Prilogo k Direktivi 2001/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o reorganizaciji in prenehanju zavarovalnic⁽¹⁾, pa tudi sheme poklicnega pokojninskega zavarovanja zavarovalnic, ki temeljijo na pogajanjih o sklenitvi kolektivnih pogodb. Tudi institucije, ustanovljene z namenom zagotavljanja nadomestila članom pokojninskih shem v primeru neizpolnjevanja obveznosti, bi morale biti obravnavane kot pokojninske sheme za namene te uredbe.

(29) Kjer je primerno, bi se morala pravila, ki se uporabljajo za finančne nasprotne stranke, uporabljati tudi za nefinančne nasprotne stranke. Znano je, da nefinančne nasprotne stranke uporabljajo pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, da se zavarujejo pred poslovnimi tveganji, ki so neposredno povezana z njihovimi poslovnimi dejavnostmi ali dejavnostmi zakladniškega financiranja. Posledično bi bilo treba pri ugotavljanju, ali naj za določeno nefinančno nasprotno stranko velja obveznost kliringa, upoštevati namen, s katerim nefinančna nasprotna stranka uporablja pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, in obseg izpostavljenosti pri teh instrumentih. Da bi ESMA nefinančnim institucijam zagotovil priložnost, da izrazijo stališče o pragu kliringa, bi moral pri pripravi zadevnih tehničnih standardov izvesti odprto javno posvetovanje ter zagotoviti sodelovanje nefinančnih institucij pri njem. ESMA bi se moral posvetovati tudi z vsemi ustreznimi organi, kot je Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev, za zagotovitev, da so posebnosti teh sektorjev v celoti upoštevane. Poleg tega bi morala Komisija do 17. avgusta 2015 oceniti sistemski pomen transakcij nefinančnih podjetij s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC v različnih sektorjih, vključno z energetskim sektorjem.

(30) Pri ugotavljanju, ali pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC zmanjšuje tveganja, neposredno povezana s poslovnimi dejavnostmi in zakladniškim poslovanjem nefinančne nasprotne stranke, bi bilo treba ustrezno upoštevati strategijo te stranke v zvezi s celovitim zavarovanjem in zmanjševanjem tveganja. Zlasti bi bilo treba razmisliti, ali je pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC ekonomsko primerna za zmanjšanje tveganj pri ravnanju in upravljanju nefinančne nasprotne

⁽¹⁾ UL L 110, 20.4.2001, str. 28.

stranke, kadar so tveganja povezana z nihanjem obresnih mer, deviznih tečajev, stopenj inflacije ali cen primarnih proizvodov.

- (31) Prag kliringa je zelo pomemben podatek za vse nefinančne nasprotne stranke. Pri določanju praga kliringa se upoštevata sistemska pomembnost vsote neto pozicij in izpostavljenost nasprotne stranke na razred pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC. V zvezi s tem bi si bilo treba ustrezno prizadevati za priznanje metod za zmanjševanje tveganja, ki jih uporabljajo nefinančne nasprotne stranke v okviru njihovega običajnega poslovanja.
- (32) Članice ESCB in druge organe držav članic, ki opravljajo podobne funkcije, druge organe Unije, ki so zadolženi za upravljanje javnega dolga, ter Banko za mednarodne poravnave bi bilo treba izključiti s področja uporabe te uredbe, da ne bi prišlo do omejevanja njihove pristojnosti za opravljanje nalog skupnega interesa.
- (33) Ker vsi udeleženci na trgu, za katere velja obveznost kliringa, ne morejo postati klirinški člani CNS, bi morali imeti možnost, da do CNS dostopajo kot stranke ali posredne stranke, če so izpolnjeni nekateri pogoji.
- (34) Uvedba obveznosti kliringa skupaj s postopkom določanja, katere CNS se lahko uporabljajo za namene te obveznosti, lahko privede do nenamernega izkrivljanja konkurence na trgu izvedenih finančnih instrumentov OTC. CNS lahko na primer zavrne kliring transakcij, izvedenih na določenih mestih trgovanja, ker je CNS v lasti konkurenčnega mesta trgovanja. Da bi se izognili takšni diskriminatorni praksi, bi morali CNS sprejeti kliring transakcij, ki se izvajajo na različnih mestih trgovanja, če so ta mesta trgovanja v skladu z operativnimi in tehničnimi zahtevami CNS, in ne glede na pogodbeno dokumentacijo, na podlagi katere so pogodbene stranke sklenile zadevni posel z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC, če navedena dokumentacija ustreza tržnim standardom. Mesta trgovanja bi morala zagotoviti CNS podatke o trgovanju pregledno in na nediskriminatoren način. Pravica CNS do dostopa do mesta trgovanja bi morala omogočati, da več CNS uporablja podatke o trgovanju istega mesta trgovanja. To pa ne bi smelo voditi k interoperabilnosti kliringa izvedenih finančnih instrumentov ali drobljenju likvidnosti.
- (35) Ta uredba ne bi smela preprečiti poštenega in odprtega dostopa med mesti trgovanja in CNS na notranjem trgu, ob upoštevanju pogojev iz te uredbe ter v regulativnih tehničnih standardih, ki jih je razvil ESMA in sprejela Komisija. Komisija bi morala še naprej natančno spremljati razvoj trga izvedenih finančnih instrumentov OTC in po potrebi posredovati, da se prepreči izkrivljanje konkurence na notranjem trgu in da se s tem zagotovijo enaki konkurenčni pogoji na finančnih trgih.
- (36) Pri finančnih storitvah in trgovanju s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih so nekatera področja, kjer lahko obstajajo tudi trgovinske pravice in pravice intelektualne lastnine. Kadar so te lastninske pravice povezane s produkti ali storitvami, ki so postali industrijski standardi ali nanje vplivajo, bi morale biti licence na razpolago pod pravičnimi, razumnimi in nediskriminatornimi pogoji.
- (37) Za določitev ustreznih razredov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, za katere bi morala veljati obveznost kliringa, pragov in sistemsko pomembnih nefinančnih nasprotnih strank, so potrebni zanesljivi podatki. Zato je iz regulativnih razlogov pomembno, da se na ravni Unije vzpostavi enotna zahteva za sporočanje podatkov o izvedenih finančnih instrumentih. Poleg tega je v čim večjem obsegu potrebna obveznost naknadnega poročanja za finančne in nefinančne nasprotne stranke, da bi zagotovili primerljive podatke tudi ESMA in zadevnim pristojnim organom.
- (38) Transakcija znotraj skupine je transakcija med podjetjema, ki sta v celoti vključeni v isto konsolidirano poročilo, zanju pa se uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganj. Ti podjetji sta del iste institucionalne jamstvene sheme iz člena 80(8) Direktive 2006/48/ES ali, sta v primeru kreditne institucije, povezane z istim centralnim organom, iz člena 3(1) navedene direktive, obe kreditni instituciji ali pa je ena kreditna institucija, druga pa centralni organ. Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC se lahko priznajo znotraj nefinančne ali finančne skupine, pa tudi znotraj skupin, ki jih sestavljajo finančna in nefinančna podjetja, in če se takšna pogodba šteje za transakcijo znotraj skupine v zvezi z eno nasprotno stranko, potem bi se prav tako morala šteti za transakcijo znotraj skupine v zvezi z drugo nasprotno stranko, s katero je bila sklenjena ta pogodba. Transakcije znotraj skupine so lahko potrebne zaradi združevanja tveganja znotraj strukture skupine, zato so tveganja znotraj skupine specifična. Obveznost kliringa za te transakcije lahko vpliva na učinkovitost teh postopkov za upravljanje tveganj znotraj skupine, zato bi bila lahko oprostitev obveznosti kliringa transakcij znotraj skupine koristna, če ne povečuje sistemskega tveganja. Kliring transakcij prek CNS bi

bilo zato treba nadomestiti z ustrežno izmenjavo zavarovanja, če je to primerno za zmanjšanje tveganj nasprotnne stranke znotraj skupine.

potrjen kot enakovreden tistemu, ki ga urejajo načela iz člena 143 Direktive 2006/48/ES ali iz člena 2 Direktive 2006/49/ES.

- (39) Vendar bi lahko nekatere transakcije znotraj skupine v nekaterih primerih na podlagi odločitve pristojnega organa izvzeli iz obveznosti zavarovanja s premoženjem, če so njihovi postopki upravljanja tveganja dovolj zanesljivi, trdni in skladni s kompleksnostjo transakcij ter ni ovir za takojšen prenos lastnih sredstev ali za odplačilo obveznosti med nasprotnimi strankami. Ta merila in postopke, ki bi jih nasprotnne stranke in zadevni pristojni organi morali upoštevati pri uveljavljanju izvzetij, bi bilo treba določiti v regulativnih tehničnih standardih, sprejetih v skladu z zadevnimi uredbami o ustanovitvi ESA. Preden bi ESA oblikovali osnutek regulativnih tehničnih standardov, bi morali pripraviti oceno njihovega možnega učinka na notranji trg in na udeležence na finančnem trgu, zlasti pa na poslovanje in strukturo zadevnih skupin. V vseh tehničnih standardih, ki se uporabljajo v zvezi z izmenjavo zavarovanja s premoženjem pri transakcijah znotraj skupine, vključno z merili za izvzetja, bi bilo treba upoštevati prevladujoče posebnosti navedenih transakcij ter obstoječe razlike med nefinančnimi in finančnimi nasprotnimi strankami, pa tudi njihov namen in načine uporabe izvedenih finančnih instrumentov.
- (40) Šteti bi bilo treba, da sta nasprotni stranki vključeni v isto konsolidirano poročilo vsaj takrat, ko sta obe vključeni v konsolidacijo v skladu z Direktivo Sveta 83/349/EGS⁽¹⁾ ali mednarodnih standardih računovodskega poročanja (IFRS), sprejeto na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ ali, v zvezi s skupino, katere nadrejeno podjetje ima glavni sedež v tretji državi v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli tretje države, proglašeni za enakovredne standardom IFRS, v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1569/2007⁽³⁾ (ali računovodski standardi tretjih držav, katerih uporaba je dovoljena v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1569/2007), ali če obe zajema isti konsolidirani nadzor v skladu z Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾ ali, v zvezi s skupino, katere nadrejeno podjetje ima glavni sedež v tretji državi, enak konsolidirani nadzor s strani pristojnega organa tretje države, ki je
- (41) Pomembno je, da udeleženci na trgu o vseh podrobnostih v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih, ki so jih sklenili, poročajo v repozitorije sklenjenih poslov. Posledično se informacije o inherentnih tveganjih trgov izvedenih finančnih instrumentov centralno shranijo in so zlahka dostopne, med drugimi, ESMA, ustreznim pristojnim organom, Evropskem odboru za sistemska tveganja (ESRB) in ustreznim centralnim bankam ESCB.
- (42) Značilnost izvajanja storitev repozitorijev sklenjenih poslov je ekonomija obsega, to pa utegne ovirati konkurenco na tem področju. Istočasno bi se z uvedbo splošne obveznosti poročanja za udeležence na trgu vrednost informacij, ki jih imajo repozitoriji sklenjenih poslov, lahko povečala tudi za tretje stranke, ki opravljajo pomožne storitve, kot so potrjevanje poslov, uparjanje, upravljanje kreditnih dogodkov in usklajevanje ali stiskanje portfelja. Primerno je zagotoviti, da enakih konkurenčnih pogojev v potrgovalnem sektorju na splošno ne ogroža morebitni naravni monopol nad izvajanjem storitev repozitorijev sklenjenih poslov. Od repozitorijev sklenjenih poslov bi torej morali zahtevati, da dostop do informacij, ki so shranjene v njih, zagotavljajo pod pravičnimi, primernimi in nediskriminatornimi pogoji, ob upoštevanju potrebnih previdnostnih ukrepov glede varstva podatkov.
- (43) Da bi omogočili celosten pregled trga in za ocenjevanje sistemskega tveganja, je treba v repozitorije sklenjenih poslov poročati o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, pri katerih je bil opravljen kliring prek CNS, in o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, pri katerih takšen kliring ni bil opravljen.
- (44) ESA bi bilo treba zagotoviti ustrezna sredstva, da lahko učinkovito opravljajo naloge, ki so jim poverjene s to uredbo.
- (45) Nasprotnne stranke in CNS, ki sklenejo, spremenijo ali prekinejo pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih, bi morale zagotoviti, da se o podrobnostih te pogodbe poroča v repozitorij sklenjenih poslov. Imeti morajo možnost, da za poročanje o pogodbi pooblastijo drug subjekt. Subjekt ali njegovi zaposleni, ki v skladu s to

(1) Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 193, 18.7.1983, str. 1).

(2) Uredba (ES) 1606/2002/ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

(3) Uredba Komisije (ES) št. 1569/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti računovodskih standardov izdajateljev vrednostnih papirjev iz tretjih držav v skladu z direktivama 2003/71/ES in 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 340, 22.12.2007, str. 66).

(4) Direktiva št. 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 201).

uredbo v imenu nasprotne stranke v repozitorij sklenjenih poslov poročajo o podrobnostih pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, ne bi smeli kršiti nobene omejitve o razkritju. Pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov v zvezi s poročanjem bi moral ESMA upoštevati napredek pri razvoju enotnega identifikatorja pogodb in seznam zahtevanih podatkov poročanja v Tabeli 1 Priloge I Uredbe Komisije (ES) št. 1287/2006 ⁽¹⁾ o izvajanju Direktive 2004/39/ES ter se posvetovati z drugimi zadevnimi organi, kot je Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev.

- (46) Države članice bi morale ob upoštevanju načel iz sporočila Komisije o okrepitvi sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev in zakonodajnih aktov Unije, ki izhajajo iz tega sporočila, določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe. Države članice bi morale te kazni izvrševati tako, da se ne zmanjša učinkovitost pravil. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Temeljiti bi morale na smernicah, ki jih je sprejel ESMA za spodbujanje konvergence in medsektorske usklajenosti sistemov kaznovanja v finančnem sektorju. Države članice bi morale zagotoviti, da so naložene kazni javno razkrite, kadar je to primerno, ter da se redno objavljajo poročila o učinkovitosti veljavnih predpisov.
- (47) CNS se lahko v skladu s to uredbo ustanovi v kateri koli državi članici. Nobena država članica ali skupina držav članic ne sme biti kot mesto za izvajanje klirinških storitev niti neposredno niti posredno diskriminirana. V tej uredbi ne sme nič omejevati ali ovirati CNS, da bi v eni jurisdikciji opravljal kliring za produkt, izražen v valuti druge države članice EU ali v valuti tretje države.
- (48) Dovoljenje za CNS bi moralo biti pogojeno z minimalnim začetnim kapitalom. Kapital, vključno z zadržanim dobičkom in rezervami CNS, bi moral biti stalno sorazmeren s tveganjem, ki izhaja iz dejavnosti CNS, da se zagotovi ustrezna kapitalizacija CNS za kreditno tveganje, tveganje nasprotnih strank, tržno, operativno, pravno in poslovno tveganje, ki še niso krita s posebnimi finančnimi sredstvi, in da lahko CNS po potrebi urejeno preneha poslovati ali poslovanje prestrukturira.
- (49) Ker se s to uredbo za regulativne namene uvaja zakonska obveznost kliringa prek določenih CNS, je bistvenega pomena, da se zagotovijo varnost in stabilnost teh CNS ter njihova stalna skladnost s strogimi organizacijskimi in

bonitetnimi zahtevami ter zahtevami poslovanja, ki jih določa ta uredba. Za zagotavljanje enotne uporabe te uredbe bi morale te zahteve veljati za kliring vseh finančnih instrumentov, s katerimi poslujejo CNS.

- (50) V regulativne namene in zaradi uskladitve je zato treba zagotoviti, da nasprotne stranke uporabljajo le CNS, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe. Kljub tem zahtevam bi države članice še vedno lahko sprejemale ali nadalje uporabljale dodatne zahteve glede CNS s sedežem na njihovem ozemlju, vključno z nekaterimi zahtevami za izdajo dovoljenj iz Direktive 2006/48/ES. Vendar uvajanje tovrstnih dodatnih pogojev ne bi smelo vplivati na pravico CNS, ki jim je bilo v skladu s to uredbo izdano dovoljenje v drugih državah članicah, da opravljajo klirinške storitve za klirinške člane in njihove stranke s sedežem v državi članici, ki je uvedla dodatne zahteve, in ki so bili priznani, da opravljajo tovrstne storitve, saj te dodatne zahteve za navedene CNS ne veljajo niti jim jih ni treba upoštevati. Do 30. septembra 2014 bi moral ESMA sestaviti poročilo o vplivu, ki ga ima uporaba dodatnih zahtev držav članic.
- (51) Neposredna pravila v zvezi z izdajo dovoljenja CNS in nadzorom CNS so bistven dodatek k obveznosti kliringa pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC. Smiselno je, da pristojni organi ostanejo odgovorni za vse vidike izdajanja dovoljenj CNS in nadzora CNS, vključno z odgovornostjo za preverjanje, ali CNS vlagateljica izpolnjuje zahteve iz te uredbe ter Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev ⁽²⁾, saj so ti nacionalni pristojni organi najprimernejši za pregledovanje vsakodnevne poslovanja CNS, izvajanje rednih pregledov in sprejemanje ustreznih ukrepov, kadar je to potrebno.
- (52) Če pri CNS obstaja tveganje nesolventnosti, lahko fiskalno odgovornost nosi predvsem država članica, kjer ima ta CNS sedež. Iz tega sledi, da mora ustrezen pristojni organ te države članice CNS izdati dovoljenje in izvajati nadzor nad njo. Ker pa imajo lahko klirinški člani CNS sedeže v različnih državah članicah in bo neizpolnitev finančnih obveznosti CNS nanje najprej vplivala, je nujno, da so v postopek izdaje dovoljenja in nadzora vključeni vsi ustrezni pristojni organi in ESMA. To bo preprečilo različne nacionalne ukrepe ali prakse ter ovire za pravilno delovanje notranjega trga. Poleg tega noben predlog ali politika katerega koli člana kolegija nadzornikov ne bi smela neposredno ali posredno diskriminirati države članice ali skupine držav članic kot mesta

⁽¹⁾ UL L 241, 2.9.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

za izvajanje klirinških storitev v kateri koli valuti. ESMA bi moral biti udeleženec vsakega kolegija, da se zagotovi dosledna in pravilna uporaba te uredbe. ESMA bi moral v pripravo priporočil in odločitev vključiti druge pristojne organe v zadevnih državah članicah.

- (53) Glede na vlogo, ki je bila podeljena kolegijem, je pomembno, da vsi zadevni pristojni organi ter članice ESCB sodelujejo pri opravljanju nalog kolegijev. Kolegij bi morali sestavljati ne le pristojni organi, ki nadzorujejo CNS, temveč tudi nadzorniki subjektov, na katere bi lahko vplivali postopki CNS, npr. določene klirinške člane, mesta trgovanja, interoperabilne CNS in centralne registre vrednostnih papirjev. Članice ESCB, ki so odgovorne za nadzor nad CNS in interoperabilnimi CNS, ter tiste, ki so odgovorne za izdajo valut finančnih instrumentov, katerih kliring opravijo CNS, bi morale imeti možnost sodelovati v kolegiju. Glede na to, da bi imeli nadzirani ali pregledovani subjekti sedež v omejenem številu držav članic, v katerih deluje CNS, se lahko zgodi, da je za nadzor ali pregled več od teh subjektov odgovoren en sam pristojni organ ali ena sama članica ESCB. Da bi zagotovili nemoteno sodelovanje med vsemi člani kolegija, bi bilo treba uvesti ustrezne postopke in mehanizme.
- (54) Ker naj bi ustanovitev in delovanje kolegija temeljila na pisnem dogovoru vseh njegovih članov, je ustrezno, da se glede na občutljivost zadeve tem članom podeli pooblastilo za določitev postopkov odločanja. Podrobna pravila o postopkih glasovanja bi zato morala biti določena s pisnim dogovorom med vsemi člani kolegija. Vendar pa bi moral kolegij zaradi ustreznega uravnoveženja interesov vseh zadevnih udeležencev na trgu in držav članic glasovati v skladu s splošnim načelom, po katerem ima na podlagi te uredbe vsak član po en glas, ne glede na število funkcij, ki jih opravlja. V kolegijih, v katerih je do vključno 12 članov, bi morala imeti glasovalno pravico največ dva člana kolegija iz iste države članice, vsak član bi moral imeti en glas. V kolegijih, v katerih je več kot 12 članov, bi morali imeti glasovalno pravico največ trije člani kolegija iz iste države članice, vsak član pa bi moral imeti glas.
- (55) Zelo poseben položaj CNS zahteva, da so kolegiji organizirani in da delujejo v skladu z ureditvami, ki so specifične za nadzor CNS.
- (56) Ureditve, ki jih določa ta uredba, ne pomenijo precedenčnega primera za drugo zakonodajo o nadziranju in

pregledovanju infrastrukture, zlasti kar zadeva načine glasovanja za predložitev ESMA.

- (57) CNS ne bi smelo imeti dovoljenja, kadar vsi člani kolegija, razen pristojnih organov države članice, kjer ima CNS sedež, soglasno sprejmejo skupno mnenje, da se CNS ne bi smelo izdati dovoljenja. Če pa zadostna večina kolegija izrazi negativno mnenje in je kateri od zadevnih pristojnih organov na podlagi dvotretjinske večine kolegija posredoval zadevo ESMA, bi moral pristojni organ države članice, v katerih ima CNS sedež, odložiti izdajo dovoljenja do odločitve, ki bi jo lahko sprejel ESMA glede skladnosti CNS s pravom Unije. Pristojni organ države članice, kjer ima CNS sedež, bi moral svojo odločitev sprejeti v skladu s tako odločitvijo ESMA. Kadar vsi člani kolegija, razen organov države članice, kjer ima CNS sedež, sprejmejo skupno mnenje glede ugotovitve, da zahteve niso izpolnjene in da se CNS ne bi smelo dodeliti dovoljenja, bi moral imeti pristojni organ države članice, kjer ima CNS sedež, možnost zadevo predati ESMA, da odloči glede skladnosti CNS s pravom Unije.
- (58) Treba je okrepiti določbe o izmenjavi podatkov med pristojnimi organi, ESMA in drugimi zadevnimi organi ter okrepiti njihove dolžnosti medsebojne pomoči in sodelovanja. Zaradi naraščajoče čezmejne dejavnosti bi si morali ti organi medsebojno zagotavljati ustrezne informacije za opravljanje svojih funkcij, da bi poskrbeli za učinkovito uveljavljanje te uredbe tudi v primerih, ko kršitve ali domnevne kršitve zadevajo organe v dveh ali več državah članicah. Pri izmenjavi informacij je potrebno strogo varovanje poslovnih skrivnosti. Zaradi širokega vpliva pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC je nujno, da imajo drugi zadevni organi, kot so davčni organi in energetske regulatorji, dostop do informacij, ki so potrebne za izvajanje njihovih funkcij.
- (59) Zaradi globalne narave finančnih trgov bi moral biti ESMA neposredno odgovoren za priznavanje CNS s sedežem v tretjih državah in jim tako omogočiti opravljanje klirinških storitev v Uniji, pod pogojem, da je Komisija priznala pravni in nadzorni okvir te tretje države kot enakovreden okviru Unije in da so izpolnjeni nekateri drugi pogoji. Zato bi ESMA moral priznati CNS s sedežem v tretji državi, ki opravlja klirinške storitve za klirinške člane ali mesta trgovanja s sedežem v Uniji. Nasprotno pa za CNS iz tretje države, ki opravlja storitve za stranke s sedežem v Uniji prek klirinškega člana iz tretje države, ne bi smelo biti potrebno priznanje ESMA, saj bi to lahko oviralo nadaljnji razvoj čezmejnih poslov upravljanja naložb v Uniji. V tem okviru bodo imeli sporazumi z glavnimi mednarodnimi partnerji Unije pomembno vlogo pri zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev na globalni ravni in finančne stabilnosti.

- (60) Evropski svet se je 16. septembra 2010 dogovoril, da mora Unija v okviru zunanjih odnosov Unije svoje interese in vrednote uveljavljati odločneje in v duhu recipročnosti in vzajemnih koristi ter da mora med drugim sprejeti ukrepe za zagotovitev večjega dostopa do trga za evropska podjetja in za poglobitev regulativnega sodelovanja z glavnimi trgovinskimi partnericami.
- (61) Ne glede na lastniško strukturo bi morali CNS imeti zanesljivo ureditev upravljanja, višje vodstvo z dobrim ugledom in neodvisne člane odbora. Vsaj tretjina in najmanj dva člana odbora bi morala biti neodvisna. Različne ureditve upravljanja in lastniške strukture lahko vplivajo na pripravljenost ali zmožnost CNS za kliring določenih produktov. Zato je primerno, da neodvisni člani odbora in odbor za tveganje, ki ga ustanovi CNS, obravnavajo vsa morebitna navzkrižja interesov znotraj CNS. Klirinški člani in stranke morajo biti ustrezno zastopani, saj lahko nanje vplivajo odločitve, ki jih sprejme CNS.
- (62) CNS lahko odda funkcije v zunanje izvajanje. Odbor CNS za tveganja bi moral svetovati o takih oddajah. Glavnih dejavnosti, povezanih z upravljanjem tveganja, ne bi smeli oddajati v zunanje izvajanje, razen če to odobrijo pristojni organi.
- (63) Zahteve glede sodelovanja za CNS bi morale biti pregledne, sorazmerne in nediskriminatorne ter bi morale omogočati oddaljeni dostop, če to CNS ne izpostavi dodatnim tveganjem.
- (64) Strankam klirinških članov, ki opravljajo kliring svojih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC s CNS, bi bilo treba zagotoviti visoko raven zaščite. Dejanska raven zaščite je odvisna od ravni ločevanja, ki jo stranke izberejo. Posredniki bi morali ločiti svoja sredstva od sredstev svojih strank. Zato bi morali CNS voditi posodobljene in zlahka pregledne evidence, da bi olajšale prenos pozicij in sredstev, ki jih imajo stranke klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, na solventnega klirinškega člana oziroma nadzorovano likvidacijo pozicij strank in vračilo odvečnega zavarovanja s premoženjem strankam. Zahteve, določene v tej uredbi v zvezi z ločevanjem in prenosljivostjo strankinih pozicij in sredstev, bi morale imeti prednost pred katerim koli zakonom ali drugim predpisom države članice, ki je v nasprotju z njimi in ki strankam preprečuje njihovo izpolnitev.
- (65) CNS bi moral imeti zanesljiv okvir upravljanja tveganja za upravljanje kreditnih tveganj, likvidnostnih tveganj, operativnih in drugih tveganj, vključno s tveganji, ki jih nosi ali predstavlja za druge subjekte zaradi soodvisnosti. CNS bi moral imeti vzpostavljene postopke in mehanizme za obravnavanje neizpolnjevanja obveznosti klirinškega člana. Za zmanjševanje tveganja negativnega vpliva takšnega neizpolnjevanja obveznosti bi moral imeti CNS vzpostavljene stroge zahteve glede sodelovanja, zbrati primerna začetna kritja, vzdrževati jamstveni sklad in razpolagati z drugimi finančnimi sredstvi za pokrivanje morebitnih izgub. Da se zagotovi CPP možnost stalnega izkoriščanja zadostnih virov, bi moral CNS določiti minimalni znesek, pod katerega jamstveni sklad nasplošno ne sme pasti. Vendar to ne bi smelo omejevati zmožnosti CPP, da uporabi celoten jamstveni sklad za pokritje izgub, ki jih je povzročilo neizpolnjevanje obveznosti klirinškega člana.
- (66) CNS bi moral pri opredelitvi zanesljivega okvira upravljanja tveganja upoštevati njegovo potencialno tveganje in gospodarski vpliv na klirinške člane ter njihove stranke. Čeprav naj bi bil glavni cilj CNS še naprej razvijati zelo trdno upravljanje tveganja, lahko CNS njegove lastnosti prilagodi posebnim dejavnostim in profilom tveganja strank klirinških članov, v nabor visoko likvidnih sredstev, sprejetih kot zavarovanje, pa po potrebi na podlagi meril, določenih regulativnih tehničnih standardih, ki jih razvije ESMA, uvrsti vsaj denarna sredstva, državne obveznice, ob ustreznih odbitkih krite obveznice v skladu z Direktivo 2006/48/ES, jamstva na vpoklic na prvi poziv, ki jih da članica ESCB, jamstva poslovnih bank pod strogimi pogoji, ki zadevajo zlasti kreditno sposobnost garanta in kapitalske povezave garanta s klirinškimi člani CNS. Po potrebi bi ESMA lahko razmislil tudi o zlatu kot sprejemljivem zavarovanju. CNS bi moral pod strogimi pogoji upravljanja tveganja imeti možnost sprejemati jamstva poslovnih bank od nefinančnih nasprotnih strank v vlogi klirinških članov.
- (67) Upravljanje tveganj s strani CNS bi moralo biti dovolj zanesljivo, da bi preprečilo tveganje za davkoplachevalce.
- (68) Pozivi k doplačilu kritja in odbitki na zavarovanje s premoženjem imajo lahko prociklične učinke. CNS, pristojni organi in ESMA morajo zato sprejeti ukrepe za preprečevanje in nadzor morebitnih procikličnih učinkov v praksah upravljanja tveganja, ki so jih sprejele CNS, če to nima negativnega vpliva na zanesljivost in finančno varnost CNS.
- (69) Upravljanje izpostavljenosti je bistven del klirinškega procesa. Za zagotavljanje klirinških storitev na splošno bi bilo treba omogočiti dostop do ustreznih virov za

- oblikovanje cen in njihovo uporabo. Takšni viri oblikovanja cen bi morali vključevati vire, povezane z indeksi, ki se uporabljajo kot reference za izvedene finančne instrumente ali druge finančne instrumente.
- (70) Kritja so prva varovalka pri zaščiti CNS. Čeprav bi morala CNS prejeta kritja vlagati varno in previdno, bi si morala posebno prizadevati za zagotovitev ustrezne zaščite kritij, da jih lahko pravočasno vrnejo klirinškimi članom, ki izpolnjujejo obveznosti, ali interoperabilni CNS, kadar CNS, ki pobira ta kritja, ne more izpolniti svojih obveznosti.
- (71) Dostop do ustreznih virov likvidnosti je za CNS bistven. Taka likvidnost lahko izhaja iz dostopa do likvidnosti centralne banke ali posojilno sposobne in zanesljive poslovne banke ali kombinacije obojega. Dostop do likvidnosti lahko izhaja iz dovoljenja, podeljenega v skladu s členom 6 Direktive 2006/48/ES, ali drugih ustreznih ureditev. CNS bi morala pri ocenjevanju ustreznosti likvidnostnih sredstev, zlasti v izjemnih situacijah, upoštevati tveganost zanašanja na zgolj kreditne linije poslovnih bank za pridobitev likvidnih sredstev.
- (72) Z „Evropskim kodeksom ravnanja za kliring in poravnavo“ z dne 7. novembra 2006 je bil vzpostavljen prostovoljen okvir za vzpostavitev povezav med CNS. Vendar pa ostaja potrgovalni sektor razdrobljen glede na nacionalne meje, zaradi česar je čezmejno trgovanje dražje, usklajevanje pa ovirano. Zato je treba določiti pogoje za dogovore o interoperabilnosti med CNS, v kolikor ti zadevnih CNS ne bodo izpostavili neustrezno upravljanim tveganjem.
- (73) Dogovori o interoperabilnosti so pomembni za večjo integracijo potrgovalnega trga v Uniji in morajo biti urejeni. Ker pa dogovori o interoperabilnosti lahko izpostavijo CNS dodatnim tveganjem, bi morali CPP imeti za obdobje treh let dovoljenje za kliring ali biti priznani v skladu s to uredbo, ali imeti dovoljenje z že obstoječo nacionalno ureditvijo o izdajanju dovoljenj, preden pristojni organi dajo dovoljenje o takih dogovorih o interoperabilnosti. Poleg tega glede na dodatno kompleksnost, povezano z dogovori o interoperabilnosti med CNS, ki opravljajo kliring pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, je na tej stopnji primerno omejiti področje uporabe dogovorov o interoperabilnosti na prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga. Vendar pa bi moral ESMA do 30. septembra 2014 Komisiji predložiti poročilo o tem, ali bi bila razširitev področja uporabe na druge finančne instrumente primerna.
- (74) Repozitoriji sklenjenih poslov zbirajo podatke za regulativne namene, pomembne za organe v vseh državah članicah. ESMA bi moral prevzeti odgovornost za registracijo repozitorijev sklenjenih poslov, razveljavitev njihove registracije in nadzor nad njimi.
- (75) Glede na to, da se nadzorniki, CNS in drugi udeleženci na trgu zanašajo na podatke, ki jih vsebujejo repozitoriji sklenjenih poslov, je treba zagotoviti, da za te repozitorije sklenjenih poslov veljajo stroge zahteve glede operativnih postopkov, vodenja evidenc in upravljanja podatkov.
- (76) Preglednost cen, pristojbin in modelov upravljanja tveganja, povezanih s storitvami, ki jih zagotavljajo CNS, njihovi člani in repozitoriji sklenjenih poslov, je nujna, da bodo lahko udeleženci na trgu sprejemali utemeljene odločitve.
- (77) ESMA bi moral imeti za učinkovito opravljanje svojih dolžnosti možnost, da z enostavnim zahtevkom ali sklepom zahteva vse potrebne informacije od repozitorijev sklenjenih poslov, povezanih tretjih strani in tretjih strani, ki so jim repozitoriji sklenjenih poslov v zunanje izvajanje oddali operativne funkcije ali dejavnosti. Če ESMA takšne informacije zahteva z enostavnim zahtevkom, oseba, od katere se te informacije zahtevajo, informacij ni obvezana zagotoviti, vendar v primeru prostovoljnega odgovora na zahtevek zagotovljene informacije ne bi smele biti napačne ali zavajajoče. Takšne informacije bi morale biti nemudoma na voljo.
- (78) Ne glede na zadeve, za katere veljata kazenska ali davčna zakonodaja, pristojni organi, ESMA in drugi organi ter fizične in pravne osebe, ki niso pristojni organ, lahko uporabijo prejete zaupne informacije samo za opravljanje svojih dolžnosti in za opravljanje svojih funkcij. Vendar to ne bi smelo onemogočiti nacionalnim organom, ki so pristojni za preprečevanje, preiskovanje in odpravo primerov slabega upravljanja, da v skladu z nacionalno zakonodajo opravljajo svojo funkcijo.
- (79) ESMA bi moral imeti za učinkovito izvajanje svojih nadzornih pooblastil možnost, da opravlja preiskave in inšpekcijske preglede na kraju samem.
- (80) ESMA bi moral imeti možnost, da določene nadzorne naloge prenese na pristojni organ države članice, če na primer nadzorna naloga zahteva znanje in izkušnje v zvezi z lokalnimi razmerami, ki so lažje dostopni na nacionalni ravni. ESMA bi moralo biti omogočeno, da prenese opravljanje določenih preiskovalnih nalog in inšpekcijskih pregledov na kraju samem. Pred prenosom nalog bi se moral ESMA posvetovati z ustreznim pristojnim organom o podrobnih pogojih v zvezi s takšnim prenosom nalog, vključno z obsegom naloge, ki bo prenesena, časovnim okvirom za njeno izvedbo ter posredovanjem potrebnih informacij ESMA in z njegove strani. ESMA bi moral pristojnim organom za

izvajanje prenesene naloge izplačati nadomestilo v skladu z uredbo o pristojbinah, ki jo sprejme Komisija z delegiranim aktom. ESMA ne bi smel prenesti pristojnosti glede sprejetja odločitev o registraciji.

- (81) Zagotoviti je treba, da lahko pristojni organi od ESMA zahtevajo, da preveri izpolnjevanje pogojev za razveljavitev registracije repozitorija sklenjenih poslov; ESMA bi moral oceniti te zahteve in ustrezno ukrepati.
- (82) ESMA bi moral imeti možnost naložiti periodične denarne kazni, s čimer bi repozitorije sklenjenih poslov prisilil k odpravi kršitve, k zagotovitvi popolnih in pravih informacij, ki jih je zahteval, ali k privolitvi v preiskavo ali inšpekcijski pregled na kraju samem.
- (83) ESMA bi moral imeti tudi možnost, da repozitorijem sklenjenih poslov naloži globo, če ugotovi, da so namenoma ali iz malomarnosti kršili to uredbo. Globe bi morale biti naložene v skladu z resnostjo kršitve. Kršitve bi bilo treba razdeliti v različne skupine, za katere bi morale biti natančno opredeljene globe. Za določitev zneska globe za posamezno kršitev bi moral ESMA uporabiti dvostopenjsko metodologijo, namreč določitev osnovnega zneska globe in po potrebi prilagoditev tega zneska z nekaterimi koeficienti. Pri določitvi tega osnovnega zneska bi bilo treba upoštevati letni promet zadevnega repozitorija sklenjenih poslov, pri prilagoditvi pa bi bilo treba povečati ali zmanjšati osnovni znesek z uporabo zadevnih koeficientov v skladu s to uredbo.
- (84) Ta uredba bi morala določiti koeficiente, povezane z oteževalnimi in olajševalnimi okoliščinami, da bi ESMA zagotovili potrebna orodja, s katerimi bi lahko odločil o globi, sorazmerni z resnostjo kršitve, ki jo je zakrivil repozitorij sklenjenih poslov, pri čemer bi se upoštevale okoliščine, v katerih je bila kršitev zakriviljena.
- (85) ESMA bi moral pred odločitvijo o naložitvi globe ali periodične denarne kazni dati osebam, ki so v postopku, možnost zagovora, da se upošteva njihova pravica do obrambe.
- (86) ESMA ne bi smel nalagati glob ali periodičnih denarnih kazni, kadar je predhodna oprostilna sodba ali obsodba, izhajajoča iz identičnega ali skoraj identičnega dejanskega stanja, postala pravnomočna v kazenskem postopku po nacionalnem pravu.
- (87) Globe in periodične denarne kazni, ki jih naloži ESMA, bi morale biti izvršljive, njihovo izvršbo pa bi morala urejati pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršba. Pravila civilnega postopka ne bi smela vključevati pravil kazenskega postopka, lahko pa bi vključevala pravila upravnega postopka.
- (88) V primeru, da repozitorij sklenjenih poslov zakrivi kršitev, bi moral biti ESMA pooblaščen, da sprejme več nadzornih ukrepov, da od repozitorija sklenjenih poslov zahteva odpravo kršitve in kot skrajni ukrep razveljavi registracijo, kadar repozitorij sklenjenih poslov resno ali večkrat krši določbe te uredbe. ESMA bi moral pri uporabi nadzornih ukrepov upoštevati naravo in resnost kršitve ter spoštovati načelo sorazmernosti. Pred sprejetjem sklepa o nadzornih ukrepih bi moral ESMA osebam, ki so v postopku, dati možnost zagovora, da se upoštevajo njihove pravice do obrambe.
- (89) Nujno je, da države članice in ESMA ščitijo pravico fizičnih oseb do zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ in z Uredbo (EU) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾.
- (90) Pomembno je zagotoviti mednarodno skladnost zahtev za CNS in repozitorije sklenjenih poslov. Ta uredba sledi veljavnim priporočilom, ki sta jih pripravila Odbor za plačilne in poravnalne sisteme (CPSS) ter Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO), ob upoštevanju, da so bila načela CPSS-IOSCO za infrastrukturo za finančni trg, vključno s CNS, sprejeta 16. aprila 2012. Ustvarja okvir Unije za varno poslovanje CNS. ESMA bi moral te veljavne standarde in njihov prihodnji razvoj upoštevati pri pripravljanju ali predlaganju pregleda regulativnih tehničnih standardov ter smernic in priporočil, predvidenih s to uredbo.
- (91) Pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) bi bilo treba prenesti na Komisijo v zvezi s spremembami seznamu subjektov, ki so izvzeti iz te uredbe, nadaljnimi pravili o postopku v zvezi z nalaganjem glob ali periodičnih denarnih kazni, vključno z določbami o pravicah obrambe, v zvezi z zastaralnimi roki, pobiranjem glob

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

ali periodičnih denarnih kazni in zastaralnimi roki za nalaganje in izvrševanje denarnih kazni ali glob, ukrepi za spremembo Priloge II z namenom, da se upoštevajo dogodki na finančnih trgih, nadaljnjimi podrobnimi določitvami vrste pristojbin, v zvezi z zadevami, na katere se nanašajo te pristojbine, višino pristojbin in načinom njihovega plačevanja. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (92) Da bi zagotovili dosledno uskladitev, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejetje osnutka regulativnih tehničnih standardov ESA v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 za uporabo, za namene te uredbe, točk (4) do (10) oddelka C Priloge I Direktive 2004/39/ES in da bi določili: pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki imajo neposreden, znaten in predvidljiv učinek v Uniji ali primere, ko je potrebno ali primerno preprečiti izogibanje kateri koli določbi te uredbe; vrste neposrednih pogodbenih ureditev, ki izpolnjujejo pogoje iz te uredbe; za razrede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih bi morala veljati obveznost kliringa, datum ali datumi, na katerega začne učinkovati obveznost kliringa, tudi vsakršno postopno uvajanje in kategorije nasprotnih strank, za katere velja obveznost, ter minimalno preostalo zapadlost pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki se sklenejo ali prenovijo pred datumom, na katerega začne učinkovati obveznost kliringa; podrobnosti, ki se vključijo v obvestilo pristojnega organa ESMA o dovoljenju, ki ga je dal CNS, da izvaja kliring razreda pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC; posebne razrede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, stopnjo standardizacije pogodbenih pogojev in operacijskih procesov, razpoložljivost pravičnih, zanesljivih in splošno sprejetih informacij o oblikovanju cen; podrobnosti, ki bodo vključene v register ESMA o razredu pogodbe izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katere velja obveznost kliringa; podrobnosti in vrste poročil za različne razrede izvedenih finančnih instrumentov; merila za določitev, katere pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC objektivno merljivo zmanjšujejo tveganja, neposredno povezana s poslovno dejavnostjo ali dejavnostjo zakladniškega financiranja, glede vrednosti praga kliringa, ter tehnik zmanjševanja tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, za katere ni opravljen kliring prek CNS; postopke upravljanja tveganja, vključno z zahtevanimi ravni in vrsto uredite kritja ter ločevanja; pojem drobitve likvidnosti; zahteve glede kapitala, vključno z zadržanim dobičkom in rezervami CNS; najmanjši obseg pravil in ureditve upravljanja za CNS; podrobnosti evidenc in informacij, ki jih zadržijo CNS; minimalno vsebino in zahteve za politike neprekinjenega poslovanja ter ponovne vzpostavitev delovanja CNS; ustrezni odstotni delež in časovna obdobja za unovčenje in izračun pretekle nestanovitnosti, ki jih je treba upoštevati za različne razrede finančnih instrumentov ob upoštevanju cilja omejevanja procikličnosti in pogojev, pod

katerimi se lahko izvajajo portfeljska oblikovanja kritja; okvir za opredelitev skrajnih, vendar možnih tržnih razmer, ki bi jih bilo treba uporabljati pri določanju velikosti jamstvenega sklada in sredstev CNS; metodologijo izračunavanja in ohranjanja zneska lastnih sredstev CNS; vrsto zavarovanja, ki se lahko šteje za visoko likvidno, kot so gotovina, zlato, državne in visoko kakovostne obveznice delniških družb, krite obveznice in odbitki ter pogoje, pod katerimi je jamstva poslovnih bank mogoče sprejeti kot zavarovanje; finančne instrumente, ki se lahko štejejo za visoko likvidne in s katerimi je povezano minimalno kreditno in tržno tveganje, zelo varno ureditev in omejitev koncentracije; vrsto testiranj izjemnih situacij, ki jih morajo CNS izvesti za različne razrede finančnih instrumentov in portfeljev, vključenost klirinških članov ali drugih strank v testiranje, pogostost in časovni razpored testiranj in ključnih informacij o modelu upravljanja tveganja in predpostavke, sprejete za izvajanje testiranj v izjemnih situacijah; podrobnosti v zvezi z vlogo za registracijo repozitorijev sklenjenih poslov ESMA; pogostost in podrobnost informacij, ki jih morajo izvajati repozitoriji sklenjenih poslov v zvezi s skupnimi pozicijami po razredu pogodbe izvedenih finančnih instrumentov OTC in operativne standarde, potrebne za združitev in primerjavo podatkov med repozitoriji.

- (93) Za vsako obveznost, ki jo nalaga ta uredba, ki se bo nadalje razvijala z delegiranimi ali izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi člena 290 ali 291 PDEU, bi bilo treba šteti, da velja šele od datuma, ko začnejo veljati ti akti.
- (94) Kot del tega razvoja za določitev tehničnih smernic in regulativnih tehničnih standardov, zlasti pri določitvi pragov kliringa v skladu s to uredbo za nefinančne nasprotnne stranke, bi se moral ESMA javno posvetovati z udeleženci na trgu.
- (95) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.
- (96) Komisija bi morala spremljati in oceniti potrebo po sprejetju ustreznih ukrepov, da bi zagotovila dosledno in učinkovito uporabo ter razvoj predpisov, standardov in praks s področja uporabe te uredbe, ob tem pa upoštevala rezultate dela zadevnih mednarodnih forumov.

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (97) Glede na pravila o interoperabilnih sistemih se je zdelo primerno spremeniti Direktivo 98/26/ES, da se zaščitijo pravice upravljavca sistema, ki zagotavlja dodatno jamstvo sprejemnemu upravljavcu sistema v primeru postopka zaradi nesolventnosti proti temu sprejemnemu upravljavcu sistema.
- (98) Da bi omogočili učinkovit kliring, evidentiranje, poravnava in plačevanje, bi morali CNS in repozitoriji sklenjenih poslov v svojih postopkih komuniciranja z udeleženci in s tržnimi infrastrukturami, s katerimi sodelujejo, uporabiti ustrezne mednarodne postopke in standarde komuniciranja za sporočanje in referenčne podatke.
- (99) Ker ciljev te uredbe, in sicer določitve enotnih zahtev za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC in za izvajanje dejavnosti CNS in repozitorijev sklenjenih poslov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči ter ker se ta cilj zaradi obsega ukrepanja lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa zahteve za kliring in dvostransko obvladovanje tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih (OTC), zahteve za poročanje o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih in enotne zahteve za izvajanje dejavnosti centralnih nasprotnih strank (CNS) in repozitorijev sklenjenih poslov.
2. Ta uredba se uporablja za CNS in njihove klirinške člane, finančne nasprotne stranke in repozitorije sklenjenih poslov. Za nefinančne nasprotne stranke in mesta trgovanja se uporablja, kadar je to določeno.
3. Naslov V te uredbe se uporablja le za prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, kakor so opredeljeni v točki (18)(a) in (b) ter točki (19) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES.
4. Ta uredba se ne uporablja za:
 - (a) člane ESCB in druge organe držav članic, ki opravljajo podobne funkcije, ter druge javne organe Unije, ki so zadolženi za upravljanje javnega dolga ali ki posredujejo pri upravljanju javnega dolga;

- (b) Banko za mednarodne poravnave.

5. Z izjemo obveznosti poročanja iz člena 9 se ta uredba ne uporablja za naslednje subjekte:

- (a) multilateralne razvojne banke, kakor so navedene v oddelku 4.2 dela 1 Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES;
- (b) osebe javnega sektorja v smislu točke (18) člena 4(1) Direktive 2006/48/ES, če so v lasti enot centralne ravni držav in imajo izrecne sporazume o jamstvu, ki ga zagotavljajo enote centralne ravni držav;
- (c) evropski instrument za finančno stabilnost in evropski mehanizem za stabilnost.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 82 za spremembo seznama iz odstavka 4 tega člena.

V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 17. novembra 2012 predloži poročilo, kjer oceni mednarodno obravnavo javnih organov, ki so zadolženi za upravljanje javnega dolga ali pri tem posredujejo, in centralnih bank.

Poročilo vsebuje primerjalno analizo obravnave teh organov in centralnih bank v pravnem okviru zadostnega števila tretjih držav, vključno z najmanj tremi najpomembnejšimi jurisdikcijami, kar zadeva obseg pogodb, s katerimi se trguje, in standarde za obvladovanje tveganja, ki se uporabljajo za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti, pri katerih so udeleženi ti organi in centralne banke iz teh jurisdikcij. Če se v poročilu ugotovi, zlasti kar zadeva primerjalno analizo, da je potrebna oprostitev monetarnih obveznosti in obveznosti poročanja za centralne banke teh tretjih držav, jih Komisija vključi na seznam iz odstavka 4.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „CNS“ pomeni pravno osebo, ki posreduje med nasprotnimi strankami v pogodbah, s katerimi se trguje na enem ali več finančnih trgih, ter postane kupec za vsakega prodajalca in prodajalec za vsakega kupca;

2. „repozitorij sklenjenih poslov“ pomeni pravno osebo, ki centralno zbira in vzdržuje evidence o izvedenih finančnih instrumentih;
3. „kliring“ pomeni postopek vzpostavljanja pozicij, vključno z izračunom neto obveznosti, s katerim se obenem zagotavlja, da so za zaščito izpostavljenosti zaradi teh pozicij na voljo finančni instrumenti, denar ali oboje;
4. „mesto trgovanja“ pomeni sistem, ki ga upravlja investicijsko podjetje ali upravljavec trga v smislu člena 4(1)(1) in 4(1)(13) Direktive 2004/39/ES, ki ni sistematični internalizator, opredeljen v členu 4(1)(7) navedene direktive, in na njem se zbirajo interesi za nakup ali prodajo finančnih instrumentov v okviru sistema, iz česar potem nastane pogodba v skladu z naslovom II ali III navedene direktive;
5. „izvedeni finančni instrument“ ali „pogodba o izvedenih finančnih instrumentih“ pomeni finančni instrument iz točk (4) do (10) oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, kakor se uporabljajo v členih 38 in 39 Uredbe (ES) št. 1287/2006;
6. „razred izvedenih finančnih instrumentov“ pomeni podmožico izvedenih finančnih instrumentov, ki imajo enake in bistvene značilnosti, vključujejo pa vsaj odnos do osnovnega premoženja, vrsto osnovnega premoženja in valute nominalne vrednosti. Izvedeni finančni instrumenti, ki spadajo v isti razred, imajo lahko različne roke dospelosti.
7. „izvedeni finančni instrument OTC“ ali „pogodba o izvedenih finančnih instrumentih OTC“ pomeni pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, s katerimi se ne trguje na reguliranem trgu v smislu člena 4(1)(14) Direktive 2004/39/ES, ali trgu tretje države, ki šteje za enakovrednega reguliranemu trgu v skladu s členom 19(6) Direktive 2004/39/ES;
8. „finančna nasprotna stranka“ pomeni investicijska podjetja z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2004/39/ES, kreditne institucije z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2006/48/ES, zavarovalnice z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 73/239/EGS, zavarovalnice z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2002/83/ES, pozavarovalnice z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2005/68/ES, KNPVP in, kjer ustrežno, njihove družbe za upravljanje z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Direktivo 2009/65/ES, institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v smislu člena 6(a) Direktive 2003/41/ES in alternativni investicijski skladi, ki jih upravljajo upravitelji alternativnih investicijskih skladov, ki imajo dovoljenje, pridobljeno v skladu z Direktivo 2011/61/EU, ali so registrirani v skladu z njo;
9. „nefinančna nasprotna stranka“ pomeni podjetje s sedežem v Uniji, ki ni subjekt iz točk (1) in (8);
10. „pokojninska shema“ pomeni:
 - (a) institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v smislu člena 6(a) Direktive 2003/41/ES, vključno z vsemi pooblaščenimi subjekti, ki so odgovorni za upravljanje takih institucij in delujejo v njihovem imenu, kot je navedeno v členu 2(1) navedene direktive, ter vsemi pravnimi subjekti, ki so ustanovljeni za naložbe teh institucij ter delujejo zgolj in izključno v njihovem interesu;
 - (b) dejavnosti poklicnega pokojninskega zavarovanja institucij iz člena 3 Direktive 2003/41/ES;
 - (c) dejavnosti poklicnega pokojninskega zavarovanja življenjskih zavarovalnic, ki jih zajema Direktiva 2002/83/ES, pod pogojem, da se za celotno premoženje in vse obveznosti, ki ustrezajo takšnim dejavnostim, vzpostavi ločena obračunska enota ter da se upravljajo in organizirajo ločeno od drugih dejavnosti zavarovalnic brez možnosti prenosa;
 - (d) vse druge pooblaščene in nadzorovane subjekte, ali sheme, ki delujejo na nacionalni ravni, če:
 - (i) so priznane po nacionalnem pravu in
 - (ii) je njihov glavni namen zagotavljati pokojnine.
11. „kreditno tveganje nasprotna stranka“ pomeni tveganje, da nasprotna stranka v poslu postane neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov transakcije;
12. „dogovor o interoperabilnosti“ pomeni dogovor med dvema ali več CNS, ki vključuje medsystemsko izvajanje transakcij;
13. „pristojni organ“ pomeni pristojni organ iz zakonodaje iz točke (8) tega člena, pristojni organ iz člena 10(5) ali organ, ki ga določi vsaka država članica v skladu s členom 22;
14. „klirinški član“ pomeni podjetje, ki sodeluje v CNS in je odgovorno za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz tega sodelovanja;
15. „stranka“ pomeni podjetje v pogodbenem razmerju s klirinškim članom CNS, ki podjetju omogoča kliring transakcij s to CNS;
16. „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavljajo nadrejeno podjetje in njegova podrejena podjetja v smislu členov 1 in 2 Direktive 83/349/EGS, ali skupina podjetij iz člena 3(1) ter člena 80(7) in (8) Direktive 2006/48/ES;

17. „finančna institucija“ pomeni podjetje, razen kreditne institucije, katerega osnovna dejavnost je pridobivati kapitalske deleže ali opravljati eno ali več dejavnosti, ki so našteje v točkah 2 do 12 v Prilogi I k Direktivi 2006/48/ES;
18. „finančni holding“ pomeni finančno institucijo, katere podrejena podjetja so izključno ali pretežno kreditne institucije ali finančne institucije, med katerimi je najmanj eno podrejeno podjetje kreditna institucija, in ki ni mešani finančni holding v smislu člena 2(15) Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ⁽¹⁾;
19. „podjetje za pomožne storitve“ pomeni podjetje, katerega osnovna dejavnost je lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga podobna dejavnost, ki je pomožna glede na osnovno dejavnost ene ali več kreditnih institucij;
20. „kvalificirani delež“ pomeni vsak neposredni ali posredni delež v CNS ali repozitoriju sklenjenih poslov, ki predstavlja najmanj 10 % kapitala ali glasovalnih pravic, kot je določeno v členih 9 in 10 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu ⁽²⁾, ob upoštevanju pogojev o združevanju teh deležev, določenih v členu 12(4) in (5) navedene direktive, ali ki omogoča pomembno vplivanje na upravljanje CNS ali repozitorija sklenjenih poslov, v katerem je ta delež;
21. „nadrejeno podjetje“ pomeni nadrejeno podjetje, kakor je opisano v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS;
22. „podrejeno podjetje“ pomeni podrejeno podjetje, kakor je opisano v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS, vključno s podrejenim podjetjem podrejenega podjetja vrhovnega matičnega podjetja;
23. „obvladovanje“ pomeni odnos med nadrejenim podjetjem in podrejenim podjetjem, kakor je opisano v členu 1 Direktive 83/349/EGS;
24. „tesne povezave“ pomeni položaj, ko sta dve ali več kot dve fizični ali pravni osebi povezani z:
- (a) udeležbo, kar pomeni z neposrednim lastništvom ali z obvladovanjem, z 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala v družbi, ali
- (b) obvladovanjem ali podobnim odnosom med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem ali podrejeno podjetje podrejenega podjetja, ki se prav tako šteje za podrejeno podjetje nadrejenega podjetja, ki je na čelu teh podjetij.
- Tudi položaj, v katerem sta dve ali več kot dve fizični ali pravni osebi stalno povezani z eno in isto osebo prek odnosa obvladovanja, se šteje za tesno povezavo med takimi osebami;
25. „kapital“ pomeni vpisani kapital v smislu člena 22 Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ⁽³⁾, če je bil vplačan, vključno s presežkom vplačanega kapitala, in če v celoti pokriva izgube v času rednega poslovanja in je pri stečaju ali likvidaciji uvrščen za vsemi drugimi terjatvami;
26. „rezerve“ pomeni rezerve, kakor so določene v členu 9 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe ⁽⁴⁾, ter prenesene dobičke in izgube iz prejšnjih let, ki izhajajo iz končnih dobičkov ali izgub;
27. „odbor“ pomeni upravni ali nadzorni odbor, ali oboje, v skladu z nacionalnim pravom družb;
28. „neodvisni član“ odbora pomeni člana odbora, ki nima poslovnih, družinskih ali drugih povezav, ki pomenijo navzkrižje interesov v zvezi z zadevno CNS ali njenimi obvladujočimi delničarji, njenim vodstvom ali klirinškimi člani, in ki ni imel takšnih povezav pet let, preden je postal član odbora;
29. „višje vodstvo“ pomeni osebo ali osebe, ki dejansko vodijo poslovanje CNS ali repozitorija sklenjenih poslov, in izvršnega člana ali člane odbora.

Člen 3

Transakcije znotraj skupine

1. Transakcija znotraj skupine v zvezi z nefinančno nasprotno stranko pomeni pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjeno z drugo nasprotno stranko, ki je del iste skupine, pri čemer sta obe nasprotni stranki v celoti vključeni v isto konsolidirano poročilo in se zanje uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganj ter ima ta nasprotna stranka sedež v Uniji ali v tretji državi, pod pogojem, da Komisija sprejme izvedbeni akt iz člena 13(2) v zvezi s to tretjo državo.

⁽¹⁾ UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

⁽³⁾ UL L 372, 31.12.1986, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

2. Transakcija znotraj skupine v zvezi s finančno nasprotno stranko pomeni:

(a) pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjeno z drugo nasprotno stranko, ki je del iste skupine, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) finančna nasprotna stranka ima sedež v Uniji ali v tretji državi, pod pogojem, da Komisija sprejme izvedbeni akt iz člena 13(2) v zvezi s to tretjo državo;

(ii) druga nasprotna stranka je finančna nasprotna stranka, finančni holding, finančna institucija ali podjetje za pomožne storitve, za katero se uporabljajo ustrezne zahteve skrbnega in varnega poslovanja;

(iii) obe nasprotni stranki sta v celoti vključeni v isto konsolidirano poročilo in

(iv) za obe nasprotni stranki se uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganj;

(b) pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjeno z drugo nasprotno stranko, pri čemer sta obe nasprotni stranki del iste institucionalne jamstvene sheme iz člena 80(8) Direktive 2006/48/ES, če so izpolnjeni pogoji iz točke (a)(ii) tega odstavka;

(c) pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjeno med kreditnimi institucijami, povezanimi z istim centralnim organom, ali med takšno kreditno institucijo in centralnim organom iz člena 3(1) Direktive 2006/48/ES, ali

(d) pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjeno z nefinančno nasprotno stranko, ki je del iste skupine, pri čemer sta obe nasprotni stranki v celoti vključene v isto konsolidirano poročilo in se zanje uporabljajo ustrezni centralizirani postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganj ter ima ta nasprotna stranka sedež v Uniji ali v tretji državi, za katero je Komisija sprejela izvedbeni akt iz člena 13(2) v zvezi s to tretjo državo.

3. Za namene tega člena se šteje, da sta nasprotni stranki vključene v isto konsolidirano poročilo, če sta obe:

(a) vključeni v konsolidirano poročilo v skladu z Direktivo 83/349/EGS ali mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (IFRS), sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 ali, v zvezi s skupino, katere nadrejeno podjetje ima glavni sedež v tretji državi v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli tretje države, potrjenimi za

enakovredne standardom IFRS v skladu z Uredbo (ES) št. 1569/2007 (ali računovodski standardi tretjih držav, katerih uporaba je dovoljena v skladu s členom 4 navedene uredbe), ali

(b) če obe zajema isti konsolidirani nadzor v skladu z Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2006/49/ES ali, v zvezi s skupino, katere nadrejeno podjetje ima glavni sedež v tretji državi, enak konsolidirani nadzor s strani pristojnega organa tretje države, ki je potrjen kot enakovreden tistemu, ki ga določajo načela iz člena 143 Direktive 2006/48/ES ali iz člena 2 Direktive 2006/49/ES.

NASLOV II

KLIRING, POROČANJE IN ZMANJŠEVANJE TVEGANJA ZA IZVEDENE FINANČNE INSTRUMENTE OTC

Člen 4

Obveznost kliringa

1. Nasprotni stranke izvedejo kliring za vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki se nanašajo na razred izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katerega velja obveznost kliringa v skladu s členom 5(2), če te pogodbe izpolnjujejo oba od naslednjih pogojev:

(a) sklenjene so bile na enega od naslednjih načinov:

(i) med dvema finančnima nasprotnima strankama;

(ii) med finančno nasprotno stranko in nefinančno nasprotno stranko, ki izpolnjuje pogoje iz člena 10(1)(b);

(iii) med dvema nefinančnima nasprotnima strankama, ki izpolnjujeta pogoje iz člena 10(1)(b);

(iv) med finančno nasprotno stranko ali nefinančno nasprotno stranko, ki izpolnjuje pogoje iz člena 10(1)(b), in subjektom iz tretje države, za katerega bi veljala obveznost kliringa, če bi imel sedež v Uniji, ali

(v) med dvema subjektoma iz ene ali več tretjih držav, za katera bi veljala obveznost kliringa, če bi imela sedež v Uniji, pod pogojem, da ima pogodba neposreden, znaten in predvidljiv učinek v Uniji, ali če je takšna obveznost potrebna ali ustrezna za preprečevanje izogibanja kateri koli določbi te uredbe, in

(b) so sklenjene ali prenovljene:

(i) na datum, od katerega začne učinkovati obveznost kliringa, ali po njem, ali

- (ii) ob ali po prejemu obvestila iz člena 5(1), vendar pred datumom, od katerega začne učinkovati obveznost kliringa, če je preostala zapadlost pogodb daljša od minimalne preostale zapadlosti, ki jo določi Komisija v skladu s členom 5(2)(c).

2. Brez poseganja v tehnike zmanjševanja tveganja iz člena 11 za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki so transakcije znotraj skupine, kakor je opisano v členu 3, ne velja obveznost kliringa.

Izjema iz pododstavka 1 se uporablja samo:

- (a) če sta dve nasprotni stranki s sedežem v Uniji, ki pripadata isti skupini, predhodno pisno obvestili pristojne organe, da nameravata uveljaviti izjemo za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki jih skleneta med seboj. Obvestilo se posreduje najpozneje v 30 koledarskih dneh pred uporabo izjeme. V 30 koledarskih dneh po prejemu obvestila lahko pristojni organ nasprotuje uveljavitvi te izjeme, če transakcije med nasprotnima stranema ne izpolnjujejo pogojev iz člena 3, brez poseganja v pravico pristojnega organa, da nasprotuje po tem obdobju 30 koledarskih dni, kadar pogoji niso več izpolnjeni. Če pride do nesoglasja med pristojnimi organi, lahko ESMA v skladu s svojimi pooblastili iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010 tem organom pomaga pri doseganju dogovora;

- (b) za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC med dvema nasprotnima strankama, ki pripadata isti skupini in imata sedež v državi članici in v tretji državi, kadar ima nasprotna stranka, ki ima sedež v Uniji, dovoljenje svojega pristojnega organa, da v 30 koledarskih dneh po prejemu obvestila nasprotno stranke s sedežem v Uniji uveljavi izjemo, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 3. Pristojni organ o tej odločitvi obvesti ESMA.

3. Za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, za katere velja obveznost kliringa v skladu z odstavkom 1, se kliring izvede v CNS, ki ima v skladu s členom 14 dovoljenje za kliring navedenega razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC ali je v skladu s členom 25 priznana kot za to pristojna in je naveden v registru v skladu s členom 6(2)(b).

Za ta namen nasprotna stranka postane klirinški član, stranka ali vzpostavi posredne ureditve kliringa s klirinškim članom, pod pogojem, da te ureditve ne povečajo tveganja nasprotno stranke in da zagotovijo, da so premoženje in pozicije nasprotno stranke zaščitene z enakim učinkom kot je opredeljeno v členih 39 in 48.

4. Da bi zagotovili dosledno uporabo tega člena, ESMA oblikuje osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi

določi pogodbe, za katere velja, da imajo neposreden, znaten in predvidljiv učinek v Uniji, ali primere, kjer je potrebno ali ustrezno preprečiti izogibanje kateri koli določbi te uredbe, kot je opredeljeno v odstavku 1(a)(v), in vrste neposrednih pogodbenih ureditev, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega pododstavka odstavka 3.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 5

Postopek v zvezi z obveznostjo kliringa

1. Kadar pristojni organ izda CNS dovoljenje za kliring razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC v skladu s členom 14 ali členom 15, o tem takoj uradno obvesti ESMA.

Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, kjer določi podrobnosti, ki jih je treba vključiti v obvestila iz prvega pododstavka.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

2. V šestih mesecih po tem, ko je prejel obvestilo v skladu z odstavkom 1 ali je zaključil postopek za priznanje iz člena 25, ESMA po opravljenem javnem posvetovanju in posvetovanju z ESRB ter po potrebi z nadzornimi organi tretjih držav pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov in ga predloži Komisiji v odobritev, v katerem določi naslednje:

- (a) razred izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katerega bi morala veljati obveznost kliringa iz člena 4;

- (b) datum ali datume, na katerega ali katere začne učinkovati obveznost kliringa, tudi vsakršno postopno uvajanje in kategorije nasprotnih strank, za katere velja ta obveznost, in

- (c) minimalno preostalo zapadlost pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC iz člena 4(1)(b)(ii).

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

3. ESMA na lastno pobudo ter po opravljenem javnem posvetovanju in posvetovanju z ESRB, po potrebi pa tudi s pristojnimi organi tretjih držav, v skladu z merili iz točk (a), (b) in (c) odstavka 4 opredeli razrede izvedenih finančnih instrumentov, za katere bi morala veljati obveznost kliringa iz člena 4, vendar pa zanje še nobena CNS ni prejela dovoljenja, ter o tem uradno obvesti Komisijo.

ESMA po prejemu obvestila objavi razpis za razvojne predloge za kliring teh razredov izvedbenih finančnih instrumentov.

4. V osnutkih regulativnih tehničnih standardov za del iz odstavka 2(a) se zaradi poglobitvega cilja zmanjšanja sistemskega tveganja upoštevajo naslednja merila:

- (a) stopnja standardizacije pogodbenih pogojev in operacijskih procesov zadevnega razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC;
- (b) velikost in likvidnost zadevnega razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC;
- (c) razpoložljivost pravičnih, zanesljivih in splošno sprejetih informacij o oblikovanju cen v zadevnem razredu izvedenih finančnih instrumentov OTC;

ESMA lahko pri oblikovanju navedenih osnutkov regulativnih tehničnih standardov upošteva medsebojno povezanost nasprotnih strank, ki uporabljajo ustrezne razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, pričakovani medsebojni učinek na ravni kreditnega tveganja nasprotnih strank ter učinek na konkurenco v vsej Uniji.

Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, kjer podrobneje določi merila iz točk (a), (b) in (c) iz prvega pododstavka.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

5. Pri osnutkih regulativnih tehničnih standardov za del iz odstavka 2(b) se upoštevajo naslednja merila:

- (a) pričakovana velikost zadevnega razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC;
- (b) ugotovitev, ali se prek več kot ene CNS že opravlja kliring istega razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC;
- (c) zmožnost zadevnih CNS za obvladovanje pričakovane velikosti in za upravljanje tveganja zaradi kliringa zadevnega razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC;
- (d) vrsta in število nasprotnih strank, ki so aktivne ali za katere se pričakuje, da bodo aktivne na trgu zadevnega razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC;
- (e) čas, ki ga nasprotna stranka, za katero velja obveznost kliringa, potrebuje, da uredi izvedbo kliringa za svoje pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC prek CNS;
- (f) obvladovanje tveganja ter pravna in operativna zmogljivost tistih nasprotnih strank, ki so aktivne na trgu zadevnega razreda izvedenih finančnih instrumentov OTC in za katere bi veljala obveznost kliringa na podlagi člena 4(1).

6. Če razred pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC nima več CNS, ki ima na podlagi te uredbe dovoljenje za kliring navedenih pogodb ali priznana kot za to pristojna, zanj ne velja več obveznost kliringa iz člena 4, ampak se uporablja odstavek 3 tega člena.

Člen 6

Javni register

1. ESMA vzpostavi, vzdržuje in posodablja javni register za pravilno in nedvoumno opredelitev razredov izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katere velja obveznost kliringa. Javni register je dostopen na spletnem mestu ESMA.

2. Register vključuje:

- (a) razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, ki so predmet obveznosti kliringa v skladu s členom 4;
- (b) tiste CNS, ki imajo za namene obveznosti kliringa dovoljenje ali so priznane kot za to pristojne;
- (c) datume, od katerih obveznosti kliringa veljajo, tudi pri postopnem izvajanju;

- (d) razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, ki jih je ESMA opredelil v skladu s členom 5(3);
- (e) minimalne preostale zapadlosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz člena 4(1)(b)(ii);
- (f) CNS, ki ga je ESMA priglasil pristojni organ za namen obveznosti kliringa in datuma izdaje dovoljenja za vsakega izmed njih.

3. Če CNS nima več dovoljenja za kliring določenega razreda izvedenih finančnih instrumentov ali ni priznana kot za to pristojna v skladu s to uredbo, jo ESMA nemudoma umakne iz javnega registra za ta razred izvedenih finančnih instrumentov OTC.

4. Za zagotovitev dosledne uporabe tega člena lahko ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi podrobnosti, ki jih je treba vnesti v javni register iz odstavka 1.

ESMA vsak tak osnutek regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 7

Dostop do CNS

1. CNS z dovoljenjem za kliring pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC nediskriminatorno in pregledno sprejme kliring takšnih pogodb ne glede na mesto trgovanja.

CNS lahko zahteva, da zadevno mesto trgovanja izpolnjuje operativne in tehnične zahteve CNS, tudi zahteve o obvladovanju trgovanja.

2. V treh mesecih po tem, ko mesto trgovanja uradno zaprosi za dostop, CNS to prošnjo odobri ali zavrne.

3. Če CNS zavrne dostop v skladu z odstavkom 2, mestu trgovanja v celoti pojasni razloge za zavrnitev.

4. Razen kadar pristojni organ mesta trgovanja ali pristojni organ CNS zavrne dostop, CNS ob upoštevanju drugega pododstavka odobri dostop CNS v treh mesecih po odločitvi glede uradne prošnje mesta trgovanja v skladu z odstavkom 2.

Pristojni organ mesta trgovanja in pristojni organ CNS lahko zavrne dostop do CNS, potem ko mesto trgovanja zanj uradno

zaprosi, le če bi tak dostop utegnil ogroziti nemoteno in pravilno delovanje trgov ali bi negativno vplival na sistemsko tveganje.

5. V primeru nesoglasij med pristojnimi organi ESMA razreši spore med njimi v skladu z njegovimi pooblastili na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 8

Dostop do mesta trgovanja

1. Mesto trgovanja kateri koli CNS z dovoljenjem za kliring pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC, s katerimi se trguje na tem mestu trgovanja, na njeno zahtevo nediskriminatorno in pregledno zagotovi podatke o trgovanju.

2. Ko CNS pri mestu trgovanja uradno vloži prošnjo za dostop do njega, to mesto trgovanja CNS na prošnjo odgovori v treh mesecih.

3. Če mesto trgovanja dostop zavrne, o tem ustrezno uradno obvesti CNS in to v celoti utemelji.

4. Mesto trgovanja brez poseganja v odločitev pristojnih organov mesta trgovanja in CNS omogoči dostop v roku treh mesecev od pozitivnega odgovora na prošnjo za dostop.

Dostop CNS do mesta trgovanja se odobri le, če tak dostop ne zahteva interoperabilnosti ali ne ogroža nemotene in urejene delovanja trgov, zlasti zaradi drobitve likvidnosti, in če je mesto trgovanja pripravilo ustrezne mehanizme za preprečevanje takšne drobitve.

5. Za zagotovitev dosledne usklajenosti tega člena ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo pojem drobitve likvidnosti.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 9

Obveznost poročanja

1. Nasprotne stranke in CNS zagotovijo poročanje v repozitorij sklenjenih poslov, registriran v skladu s členom 55 ali priznan v skladu s členom 77, o podrobnostih vseh pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki so jih te stranke in CNS sklenile, ter o vseh spremembah ali prenehanju pogodb. O podrobnostih se poroča najpozneje na delovni dan po sklenitvi, spremembah ali prenehanju pogodbe.

Obveznost poročanja velja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, ki:

- (a) so bile sklenjene pred 16. avgustom 2012 in so v veljavi na ta dan;
- (b) se sklenejo na 16. avgusta 2012 ali pozneje.

Nasprotna stranka ali CNS, za katero velja obveznost poročanja, lahko poročanje o podrobnostih pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih poveri komu drugemu.

Nasprotne stranke in CNS zagotovijo, da pri poročanju o podrobnostih njihovih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih ni podvajanja.

2. Nasprotne stranke najmanj pet let po prenehanju pogodb vodijo evidenco o vseh pogodbah o izvedenih instrumentih, ki so jih sklenile, in o vseh spremembah.

3. Če ni repozitorija sklenjenih poslov, ki bi zabeležil podrobnosti pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, nasprotne stranke in CNS zagotovijo, da se o teh podrobnostih poroča ESMA.

Tedaj ESMA zagotovi, da imajo vsi zadevni subjekti iz člena 81(3) dostop do vseh podrobnosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki jih potrebujejo za izpolnitev svojih odgovornosti in nalog.

4. Nasprotna stranka ali CNS, ki v imenu druge nasprotne stranke poroča v repozitorij sklenjenih poslov ali ESMA o podrobnostih pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, ali subjekt, ki o tem poroča v imenu nasprotne stranke ali CNS, ne krši nobene omejitve o razkritju informacij, uvedene s to pogodbo ali z zakonom ali drugim predpisom.

Poročevalec ali njegovi direktorji ali zaposleni ne nosijo nobene odgovornosti, ki izhaja iz razkritja.

5. Za zagotovitev dosledne uporabe tega člena ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo podrobnosti in vrste poročil iz odstavkov 1 in 2 za različne razrede izvedenih finančnih instrumentov.

Poročila iz odstavka 1 in 3 navedejo vsaj:

- (a) stranke pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih in, če se razlikuje, upravičenca do pravic in obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe;
- (b) glavne značilnosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, vključno z njihovo vrsto, osnovno zapadlostjo, nominalno vrednostjo, ceno in datumom poravnave.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. Da se zagotovijo enaki pogoji uporabe odstavkov 1 in 3, ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi:

- (a) oblike in pogostosti poročil iz odstavkov 1 in 3 za različne razrede izvedenih finančnih instrumentov;
- (b) datuma, do katerega se sporočijo podatki o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, vključno z vsakršnim postopnim uvajanjem za pogodbe, sklenjene, preden začne veljati obveznost poročanja.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 10

Nefinančne nasprotne stranke

1. Če nefinančna nasprotna stranka zavzame pozicije v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih OTC in te pozicije presegajo prag kliringa, kakor je določeno v odstavku 3:

- (a) ta nefinančna nasprotna stranka o tem nemudoma uradno obvesti ESMA in pristojni organ iz odstavka 5;
- (b) zanjo začne veljati obveznost kliringa za prihodnje pogodbe v skladu s členom 4, če zavzame pozicijo v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, ki v povprečju več kot 30 dni presegajo prag kliringa, in
- (c) opravi kliring za vse zadevne prihodnje pogodbe v štirih mesecih od trenutka, ko začne zanjo veljati obveznost kliringa.

2. Za nefinančno nasprotno stranko, za katero je v skladu z odstavkom 1(b) začela veljati obveznost kliringa in ki naknadno dokaže organu, imenovanemu v skladu z odstavkom 5, da njene pozicije v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih več kot 30 delovnih dni ne presegajo praga kliringa, obveznost kliringa iz člena 4 ne velja več.

3. Pri izračunu pozicij iz odstavka 1 nefinančna nasprotna stranka upošteva vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki jih sklene nefinančna nasprotna stranka ali drugi nefinančni subjekti v skupini, kateri pripada nefinančna nasprotna stranka, in ki objektivno merljivo ne zmanjšujejo tveganj, neposredno povezanih s poslovno dejavnostjo ali dejavnostjo zakladniškega financiranja nefinančne nasprotne stranke ali te skupine.

4. Za zagotovitev dosledne uporabe tega člena ESMA po posvetovanju z ESRB in drugimi zadevnimi organi oblikuje osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

- (a) merila za določitev tega, katere pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC objektivno merljivo zmanjšujejo tveganja, neposredno povezana s poslovno dejavnostjo ali dejavnostjo zakladniškega financiranja iz odstavka 3, in
- (b) višino pragov kliringa, ki se določijo ob upoštevanju sistemske pomembnosti vsote neto pozicij in izpostavljenosti nasprotne stranke na razred izvedenih finančnih instrumentov OTC.

Po odprtem javnem posvetovanju ESMA Komisiji do 30. septembra 2012 predloži osnutke regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členu 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

ESMA po posvetovanju z ESRB in drugimi zadevnimi organi redno pregleduje prage in po potrebi predlaga regulativne tehnične standarde za spremembo teh pragov.

5. Vsaka država članica imenuje organ, ki je odgovoren za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti iz odstavka 1.

Člen 11

Tehnike zmanjševanja tveganja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih brez kliringa prek CNS

1. Finančne nasprotne stranke in nefinančne nasprotne stranke, ki sklenejo pogodbo o izvedenem finančnem instrumentu OTC brez kliringa prek CNS, z ustrežno skrbnostjo zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni postopki in ureditve za merjenje, spremljanje in zmanjševanje operativnega tveganja in kreditnega tveganja nasprotne stranke, ki vključujejo vsaj:

- (a) pravočasno potrditev pogojev zadevne pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu OTC, kjer je mogoče, v elektronski obliki;
- (b) formalizirane postopke, ki so zanesljivi, odporni in preverljivi, za uskladitev portfeljev, upravljanje povezanega tveganja ter hitro prepoznavanje in reševanje sporov med strankami ter spremljanje vrednosti odprtih pogodb.

2. Finančne in nefinančne nasprotne stranke iz člena 10 dnevno po tekočih tržnih cenah vrednotijo vrednost odprtih pogodb. Če tržne razmere preprečujejo vrednotenje po tekočih tržnih cenah, se vrednotenje opira na uporabo smotrnega in zanesljivega notranjega modela.

3. Finančne nasprotne stranke imajo vzpostavljene postopke obvladovanja tveganja, za katere je potrebna pravočasna, natančna in ustrezno ločena izmenjava zavarovanja v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki se sklenejo 16. avgusta 2012 ali pozneje. Nefinančne nasprotne stranke iz člena 10 imajo vzpostavljene postopke upravljanja tveganja, za katere je potrebna pravočasna, natančna in ustrezno ločena izmenjava zavarovanja v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki se sklenejo na datum prekoračitve praga kliringa ali po njem.

4. Finančne nasprotne stranke razpolagajo z ustreznim in sorazmernim deležem kapitala za upravljanje tveganja, ki ga ustrezna izmenjava zavarovanja s premoženjem ne krije.

5. Zahteva iz odstavka 3 tega člena se ne uporablja za transakcije znotraj skupine iz člena 3, ki jih sklenejo nasprotne stranke, ki imajo sedež v isti državi članici, če ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšen prenos lastnih sredstev ali za odplačilo obveznosti med nasprotnimi strankami.

6. Transakcije znotraj skupine iz člena 3(2)(a), (b) ali (c), ki jih skleneta nasprotni stranki, ki imata sedež v različnih državah članicah, so na podlagi pozitivne odločitve zadevnih pristojnih organov obeh v celoti ali delno izvzete iz zahteve iz odstavka 3 tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) postopki upravljanja tveganja nasprotnih strank so dovolj zanesljivi, trdni in skladni s kompleksnostjo transakcij z izvedenimi finančnimi instrumenti;
- (b) ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti med nasprotnimi strankami.

Če pristojni organi v 30 koledarskih dneh po prejemu vloge za izvzete ne sprejmejo pozitivne odločitve, lahko ESMA v skladu s svojimi pooblastili iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010 tem organom pomaga pri doseganju dogovora.

7. Transakcije znotraj skupine iz člena 3(1), ki jih sklenejo nefinančne nasprotni stranke, ki imajo sedež v različnih državah članicah, so izvzete iz zahteve iz odstavka 3 tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) postopki upravljanja tveganja nasprotnih strank so dovolj zanesljivi, trdni in skladni s kompleksnostjo transakcij z izvedenimi finančnimi instrumenti;
- (b) ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti med nasprotnimi strankami.

Nefinančne nasprotni stranke o svoji nameri uveljavljanja izjeme obvestijo pristojne organe iz člena 10(5). Izjema je veljavna, razen če se v treh mesecih po datumu obvestila kateri od obveščenih pristojnih organov ne strinja, da so pogoji iz točke (a) ali (b) prvega pododstavka izpolnjeni.

8. Transakcije znotraj skupine iz člena 3(2)(a) do (d), ki jih sklene nasprotna stranka, ki ima sedež v Uniji, in nasprotna stranka s sedežem pod pristojnostjo tretje države, so na podlagi pozitivne odločitve zadevnega pristojnega organa, odgovornega za nadzor nasprotne stranke s sedežem v Uniji, v celoti ali delno izvzete iz zahteve iz odstavka 3 tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) postopki upravljanja tveganja nasprotnih strank so dovolj zanesljivi, trdni in skladni s kompleksnostjo transakcij z izvedenimi finančnimi instrumenti;
- (b) ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti med nasprotnimi strankami.

9. Transakcije znotraj skupine iz člena 3(1), ki jih sklene nefinančna nasprotna stranka, ki ima sedež v Uniji, in nasprotna stranka s sedežem pod pristojnostjo tretje države, so izvzete iz zahteve iz odstavka 3 tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) postopki upravljanja tveganja nasprotnih strank so dovolj zanesljivi, trdni in skladni s kompleksnostjo transakcij z izvedenimi finančnimi instrumenti;
- (b) ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti med nasprotnimi strankami.

Nefinančna nasprotna stranka o svoji nameri uveljavitve izjeme obvesti pristojne organe iz člena 10(5). Izjema je veljavna, razen

če se v treh mesecih po datumu obvestila kateri od obveščenih pristojnih organov ne strinja, da so pogoji iz točke (a) ali (b) prvega pododstavka izpolnjeni.

10. Transakcije znotraj skupine iz člena 3(1), ki jih sklene nefinančna nasprotna stranka in finančna nasprotna stranka, ki imata sedež v različnih državah članicah, so na podlagi pozitivne odločitve zadevnega pristojnega organa, odgovornega za nadzor finančne nasprotne stranke, v celoti ali delno izvzete iz zahteve iz odstavka 3 tega člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) postopki upravljanja tveganja nasprotnih strank so dovolj zanesljivi, trdni in skladni s kompleksnostjo transakcij z izvedenimi finančnimi instrumenti;
- (b) ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti med nasprotnimi strankami.

Zadevni pristojni organ, odgovoren za nadzor finančne nasprotne stranke, o vseh takih odločitvah obvesti pristojni organ iz člena 10(5). Izjema je veljavna, razen če se obveščeni pristojni organ ne strinja glede izpolnjevanja pogojev iz točke (a) ali (b) prvega pododstavka. Če pride do nesoglasja med pristojnimi organi, lahko ESMA v skladu s svojimi pooblastili iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010 tem organom pomaga pri doseganju dogovora.

11. Nasprotna stranka, ki sklene transakcije znotraj skupine, za katere se uporablja izvzete od zahteve iz odstavka 3, javno objavi informacije o izvzetju.

Pristojni organ obvesti ESMA o vseh odločitvah, sprejetih v skladu z odstavki 6, 8 ali 10, ali obvestilih, prejetih v skladu z odstavki 7, 9 ali 10, in mu pošlje podrobne podatke o zadevni transakciji znotraj skupine.

12. Obveznosti iz odstavkov 1 do 11 veljajo za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjene med subjekti iz tretjih držav, za katere bi te obveznosti veljale, če bi imeli sedež v Uniji, in sicer pod pogojem, da imajo te pogodbe neposreden, znaten in predvidljiv učinek v Uniji, ali če je takšna obveznost potrebna ali ustrezna za preprečevanje izogibanja kateri koli določbi te uredbe.

13. ESMA redno nadzira dejavnosti z izvedenimi finančnimi instrumenti, za katere se ne izvaja kliring, da bi prepoznal možnosti, kjer bi utegnil posamezen razred izvedenih finančnih instrumentov predstavljati sistemsko tveganje, in za preprečevanje regulativne arbitraže med transakcijami z izvedenimi finančnimi instrumenti z opravljenim kliringom in brez njega. ESMA po posvetovanju z ESRB ukrepa v skladu s členom 5(3) ali pregleda regulativne tehnične standarde o zahtevah po kritju iz odstavka 14 člena in člena 41.

14. Da se zagotovi dosledno izvajanje tega člena, ESMA oblikuje osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo:

- (a) postopke in ureditve iz odstavka 1;
- (b) tržne pogoje, ki preprečujejo vrednotenje po tekočih tržnih cenah, in merila za uporabo notranjega modela iz odstavka 2;
- (c) podrobne informacije o izvzetih transakcijah znotraj skupine, ki jih je treba vključiti v obvestilo iz odstavkov 7, 9 in 10;
- (d) podrobne informacije o izvzetih transakcijah znotraj skupine iz odstavka 11;
- (e) pogodbe, za katere velja, da imajo neposreden, znaten in predvidljiv učinek v Uniji ali primere, ko je potrebno ali primerno preprečiti izogibanje kateri koli določbi te uredbe, kot določa odstavek 12.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

15. Za zagotovitev dosledne usklajenosti tega člena evropski nadzorni organi pripravijo skupne osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo:

- (a) postopke obvladovanja tveganja, vključno z ravnmi in vrsto uredite kritja in ločevanja, ki se zahtevajo za zagotavljanje skladnosti z odstavkom 3;
- (b) raven kapitala, ki se zahteva za zagotavljanje skladnosti z odstavkom 4;
- (c) postopke, ki jih nasprotne stranke in ustrezni pristojni organi uporabljajo, ko uveljavljajo izjemo iz odstavkov 6 do 10;
- (d) veljavna merila iz odstavkov 5 do 10, vključno predvsem z določitvijo, kaj bi se moralo šteti kot dejanska ali pravna ovira za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti med nasprotnimi strankami.

Evropski nadzorni organi te skupne osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo Komisiji do 30. septembra 2012.

Odvisno od pravne narave nasprotne stranke se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 ali (EU) št. 1095/2010.

Člen 12

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve pravil v okviru tega naslova, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Navedene kazni vključujejo vsaj upravne globe. Tako določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, odgovorni za nadzor finančnih in po potrebi nefinančnih nasprotnih strank, javno razkrijejo vsako izrečeno kazen za kršitve členov 4, 5 in 7 do 11, razen če bi takšno razkritje resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim strankam. Države članice v rednih intervalih objavljajo ocenjevalna poročila o učinkovitosti veljavnih pravil o kaznih. Tako razkritje in objava ne zajemata osebnih podatkov v smislu člena 2(a) Direktive 95/46/ES.

Države članice do 17. februarja 2013 obvestijo Komisijo o pravilih iz odstavka 1. Komisijo nemudoma uradno obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

3. Kršitev pravil iz tega naslova ne vpliva na veljavnost pogodbe o izvedenem instrumentu OTC ali na možnost, da pogodbeni stranki izvršita določila tovrstne pogodbe. Stranke pogodbe o izvedenem instrumentu OTC niso upravičene do nadomestila zaradi kršitev pravil iz tega naslova.

Člen 13

Mehanizmi za preprečevanje podvajanja in nasprotujočih si pravil

1. Komisija ob pomoči ESMA spremlja, kako se na mednarodni ravni izvajajo načela iz členov 4, 9, 10 in 11, predvsem kar zadeva morebitne podvajajoče ali medsebojno nasprotujoče si zahteve o udeležencih na trgu, in priporoči možne ukrepe; o vsem tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi, da so pravne, nadzorne in izvršilne ureditve tretje države:

- (a) enakovredne ureditvam, določenim v tej uredbi iz členov 4, 9, 10 in 11;
- (b) zagotavljajo zaščito poslovne skrivnosti, ki je enakovredna tisti iz te uredbe, in

(c) uporabljajo in izvršujejo učinkovito, enakopravno in brez izkrivljanja konkurence, tako da zagotavljajo učinkovit nadzor in izvrševanje v tej tretji državi.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 86(2).

3. V izvedbenem aktu o enakovrednosti iz odstavka 2 se predpostavlja, da se za nasprotne stranke, ki sklenejo transakcijo, ki je predmet te uredbe, šteje, da so izpolnile obveznosti iz členov 4, 9, 10 in 11, če ima najmanj ena od nasprotnih strank sedež v tretji državi.

4. Komisija ob pomoči ESMA spremlja, ali tretje države, za katere je bil sprejet izvedbeni akt o enakovrednosti, učinkovito izpolnjujejo zahteve, ki so enakovredne zahtevam, določenim v členih 4, 9, 10 in 11, in o vsem tem redno, najmanj enkrat letno, poroča Evropskemu parlamentu in Svetu. Kadar poročilo razkrije, da organi tretje države nezadostno ali nedosledno uporabljajo enakovredne zahteve, Komisija v 30 koledarskih dneh po predstavitvi poročila razveljavi priznanje enakovrednosti zadevnega pravnega okvira tretje države. Če se izvedbeni akt o enakovrednosti razveljavi, za nasprotne stranke samodejno spet začnejo veljati vse zahteve iz te uredbe.

NASLOV III

IZDAJA DOVOLJENJA CNS IN NADZOR NAD CNS

POGLAVJE 1

Pogoji za pridobitev dovoljenja in postopki za izdajo dovoljenja CNS

Člen 14

Izdaja dovoljenja CNS

1. Kadar namerava pravna oseba s sedežem v Uniji opravljati klirinške storitve kot CNS, v skladu s postopkom iz člena 17 zaprosi pristojni organ države članice, kjer ima sedež (pristojni organ CNS), za dovoljenje.

2. Dovoljenje, izdano v skladu s členom 17, velja na celotnem ozemlju Unije.

3. Dovoljenje iz odstavka 1 se izda le za dejavnosti, povezane s kliringom, in določa storitve ali dejavnosti, ki jih CNS lahko zagotavlja ali opravlja, vključno z razredi finančnih instrumentov, ki jih zajema to dovoljenje.

4. CNS ves čas izpolnjuje pogoje, ki jih je morala izpolnjevati za pridobitev dovoljenja.

CNS takoj uradno obvesti pristojni organ o kakršnih koli pomembnih spremembah, ki vplivajo na pogoje za pridobitev dovoljenja.

5. Ne glede na dovoljenje iz odstavka 1 lahko države članice v zvezi s CNS, ki imajo sedež na njihovem ozemlju, sprejmejo ali nadalje uporabljajo dodatne zahteve, tudi nekatere zahteve glede dovoljenj v skladu z Direktivo 2006/48/ES.

Člen 15

Širitev dejavnosti in storitev

1. CNS, ki želi razširiti svoje poslovanje na dodatne storitve ali dejavnosti, ki niso zajete v začetnem dovoljenju, vložijo prošnjo za razširitev na pristojni organ CNS. Ponujanje storitev kliringa, za katere CNS še ni pridobila dovoljenja, se šteje za razširitev tega dovoljenja.

Za razširitev dovoljenja se uporabi postopek, določen v členu 17.

2. Kadar želi CNS razširiti poslovanje v državo članico, kjer nima sedeža, pristojni organ CNS takoj obvesti pristojni organ druge države članice.

Člen 16

Kapitalske zahteve

1. Za pridobitev dovoljenja v skladu s členom 14 ima CNS stalen in razpoložljiv začetni kapital vsaj v višini 7,5 milijonov EUR.

2. Kapital CNS, vključno z zadržanim dobičkom in rezervami CNS, je sorazmeren s tveganjem, ki izhaja iz dejavnosti CNS. Vedno ga je dovolj, da se zagotovita prenehanje v skladu s predpisi ali prestrukturiranje dejavnosti v ustreznem časovnem obdobju in primerna zaščita CNS pred kreditnim tveganjem, tveganjem za nasprotne stranke, tržnim, operativnim, pravnim in naložbenim tveganjem, ki še niso krita s posebnimi finančnimi sredstvi iz členov 41 do 44.

3. Da bi zagotovil skladno uporabo tega člena, evropski bančni organ v tesnem sodelovanju z ESCB in po posvetovanju z EMSA oblikuje osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo zahteve v zvezi s kapitalom, zadržanim dobičkom in rezervami CNS iz odstavka 2.

EBA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 17

Postopek za izdajo in zavrnitev dovoljenja

1. CNS vlagateljica vlogo za dovoljenje predloži pristojnemu organu v državi članici, kjer ima sedež.

2. CNS vlagateljica zagotovi vse podatke, ki jih pristojni organ potrebuje, da se prepriča, da ima CNS vlagateljica v času dovoljenja vse potrebne ureditve za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe. Pristojni organ vse informacije, ki jih je prejel od CNS vlagateljice, nemudoma posreduje ESMA in kolegiju iz člena 18(1).

3. Pristojni organ v 30 delovnih dneh od prejema vloge oceni, ali je vloga popolna. Če vloga ni popolna, določi rok, do katerega mora CNS vlagateljica predložiti dodatne informacije. Potem ko pristojni organ oceni, da je vloga popolna, o tem ustrezno uradno obvesti CNS vlagateljico, člane kolegija, ustanovljenega v skladu s členom 18(1), in ESMA.

4. Pristojni organ izda dovoljenje le, če je popolnoma prepričan, da CNS vlagateljica izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe, in če je CNS uradno priglášena kot sistem v skladu z Direktivo 98/26/ES.

Pristojni organ CNS ustrezno upošteva mnenje kolegija, sprejeto v skladu s členom 19. Kadar se pristojni organ CNS ne strinja s pozitivnim mnenjem kolegija, v svoji odločitvi v celoti utemelji in obrazloži vsakršno občutno odstopanje od tega pozitivnega mnenja.

CNS ne dobi dovoljenja, kadar vsi člani kolegija, razen organov države članice, kjer ima CNS sedež, soglasno sprejmejo skupno mnenje, v skladu s členom 19(1), da CNS ne bi smela dobiti dovoljenja. V tem mnenju je v pisni obliki v celoti in podrobno utemeljeno, zakaj je kolegij mnenja, da zahteve iz te uredbe ali druge zakonodaje Unije niso izpolnjene.

Kadar skupnega mnenja, kakor je navedeno v tretjem pododstavku, ni bilo mogoče sprejeti soglasno in kadar dvotretjinska večina članov kolegija poda negativno mnenje, lahko kateri koli zadevni pristojni organ na podlagi dvotretjinske večine članov kolegija zadevo preda ESMA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010 v 30 koledarskih dneh po sprejetju negativnega mnenja.

V predani odločitvi mora biti v celoti in podrobno utemeljeno, zakaj so posamezni člani kolegija mnenja, da zahteve iz te uredbe ali drugih delov zakonodaje Unije niso izpolnjene. V takšnem primeru pristojni organ CNS odloži svojo odločitev glede dovoljenja in počaka na odločitev glede dovoljenja, ki jo ESMA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010. Pristojni organ sprejme odločitev v skladu z odločitvijo ESMA. Po izteku tridesetdnevnega roka iz četrtega pododstavka se zadeva ne more predati ESMA.

Kadar vsi člani kolegija, razen organov države članice, kjer ima CNS sedež, soglasno sprejmejo skupno mnenje, v skladu s členom 19(1), da se CNS ne bi smelo izdati dovoljenje, lahko pristojni organ CNS zadevo preda ESMA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Pristojni organ države članice, kjer ima CNS sedež, odločitev pošlje drugim zadevnim pristojnim organom.

5. ESMA v primeru, da pristojni organ CNS ni uporabil določb te uredbe ali pa jih je uporabil tako, da je kršil pravo Unije, ukrepa v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

ESMA lahko na zahtevo katerega koli člana kolegija ali na lastno pobudo ter po tem, ko je obvestil pristojni organ CNS, preišče domnevno kršitev ali neuporabo prava Unije.

6. Noben član kolegija ne sme pri opravljanju svojih nalog s svojimi dejanji neposredno ali posredno diskriminirati države članice ali skupine držav članic kot mesta za izvajanje klirinških storitev v kateri koli valuti.

7. Pristojni organ v šestih mesecih po vložitvi popolne vloge pisno obvesti CNS vlagateljico, ali se ji dovoljenje izda ali zavrne, in to izčrpno obrazloži.

Člen 18

Kolegij

1. Pristojni organ CNS v 30 koledarskih dneh po vložitvi popolne vloge v skladu s členom 17 zaradi lažjega izvajanja nalog iz členov 15, 17, 49, 51 in 54 ustanovi kolegij, ki ga upravlja in mu predseduje.

2. Kolegij sestavljajo:

(a) ESMA;

(b) pristojni organ CNS;

(c) pristojni organi, odgovorni za nadzor klirinških članov CNS s sedežem v treh državah članicah, ki v obdobju enega leta na skupni osnovi največ prispevajo v jamstveni sklad CNS iz člena 42;

(d) pristojni organi, odgovorni za nadzor mest trgovanja, za katere dela CNS;

(e) pristojni organi, ki nadzorujejo CNS, s katerimi so bili sklenjeni dogovori o interoperabilnosti;

(f) pristojni organi, ki nadzorujejo centralne registre vrednostnih papirjev, s katerimi je povezan CNS;

(g) zadevne članice ESCB, odgovorne za nadzor nad CNS, in zadevne članice ESCB, odgovorne za nadzor CNS, s katerimi so bili sklenjeni dogovori o interoperabilnosti;

(h) centralne banke, ki izdajajo najpomembnejše valute Unije za finančne instrumente, pri katerih se opravi kliring.

3. Pristojni organ države članice, ki ni član kolegija, lahko od kolegija zahteva vsakršne informacije, ki so pomembne za opravljanje njegovih nadzornih dolžnosti.

4. Kolegij brez poseganja v odgovornosti pristojnih organov po tej uredbi zagotavlja:

(a) pripravo mnenja iz člena 19;

(b) izmenjavo informacij, vključno z zahtevami za informacije, v skladu s členom 84;

(c) dogovor o prostovoljnem poverjanju nalog med člani;

(d) usklajevanje programov nadzorstvenih pregledov na podlagi ocene tveganja CNS, in

(e) določitev postopkov in kriznih načrtov v primeru izrednih razmer v skladu s členom 24.

5. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnem dogovoru med vsemi njegovimi člani.

Navedeni dogovor določa praktične ureditve delovanja kolegija, vključno s podrobnimi pravili o postopku glasovanja iz člena 19(3), in lahko določa naloge, ki se poverijo pristojnemu organu CNS ali kakemu drugemu članu kolegija.

6. Da se zagotovi dosledno in usklajeno delovanje kolegijev v vsej Uniji, ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo pogoje, pod katerimi se bodo valute EU iz odstavka 2(h) šteje za najpomembnejše, in podrobnosti o praktičnih ureditvah iz odstavka 5.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 19

Mnenje kolegija

1. Pristojni organ CNS v štirih mesecih po vložitvi popolne vloge v skladu s členom 17 opravi oceno tveganja CNS in kolegiju predloži poročilo.

Kolegij v 30 koledarskih dneh po prejemu poročila in na podlagi njegovih ugotovitev sprejme skupno mnenje, v katerem ugotovi, ali CNS vlagateljica izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe.

Brez poseganja v četrti pododstavek člena 17(4) in če ne sprejme skupnega mnenja v skladu z drugim pododstavkom, kolegij v enakem roku sprejme večinsko mnenje.

2. ESMA v skladu s svojo splošno usklajevalno funkcijo iz člena 31 Uredbe (EU) št. 1095/2010 omogoči sprejetje skupnega mnenja.

3. Kolegij večinsko mnenje sprejme z navadno večino svojih članov. V kolegijih, v katerih je do vključno 12 članov, lahko glasujeta največ dva člana kolegija iz iste države članice, vsak član ima en glas. V kolegijih, v katerih je več kot 12 članov, lahko glasujejo največ trije člani iz iste države članice, vsak član pa ima en glas. ESMA nima pravice do glasovanja o mnenjih kolegija.

Člen 20

Odvzem dovoljenja

1. Pristojni organ CNS brez poseganja v člen 22(3) odvzame dovoljenje, kadar CNS:

(a) ne uporabi dovoljenja v 12 mesecih, če se mu izrecno odreče ali če v predhodnih šestih mesecih ne opravi nobene storitve ali ne izvede nobene dejavnosti;

(b) pridobi dovoljenje z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;

(c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi ji je bilo dovoljenje izdano, in v določenem časovnem okviru ni sprejela popravnih ukrepov, ki jih je zahteval pristojni organ CNS;

(d) resno in sistematično krši katere koli zahteve iz te uredbe.

2. Kadar pristojni organ CNS meni, da je prišlo do ene od okoliščin iz odstavka 1, o tem v petih delovnih dneh uradno obvesti ESMA in člane kolegija.

3. Člani kolegija so zaproseni za nasvet o tem, ali je odvzem dovoljenja CNS nujen, razen če je odločitev potrebna takoj.
4. Vsi člani kolegija lahko kadar koli zahtevajo, da pristojni organ CNS preveri, ali CNS še vedno izpolnjuje pogoje, pod katerimi ji je bilo dovoljenje izdano.
5. Pristojni organ CNS lahko odvzem dovoljenja omeji na določeno storitev, dejavnost ali razred finančnega instrumenta.
6. Pristojni organ CNS pošlje ESMA in članom kolegija svojo natančno utemeljeno odločitev, ki upošteva pridržke članov kolegija.
7. Odločitev o odvzemu dovoljenja velja po celotni Uniji.

Člen 21

Pregled in ocena

1. Pristojni organi iz člena 22 brez poseganja v vlogo kolegija pregledajo ureditve, strategije, postopke in mehanizme, ki jih izvajajo CNS za zagotovitev skladnosti s to uredbo, in ocenijo tveganja, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene CNS.
2. Pregled in ocena iz odstavka 1 se opravita v skladu z zahtevami za CNS iz te uredbe.
3. Pristojni organi določijo pogostost in intenzivnost pregleda in ocene iz odstavka 1, upoštevajoč velikost, sistemski pomen, naravo, obseg in kompleksnost dejavnosti zadevnih CNS. Pregled in ocena se izvajata vsaj vsako leto.

V CNS se izvajajo inšpekcijski pregledi na kraju samem.

4. Pristojni organi redno in vsaj enkrat letno obveščajo kolegij o rezultatih pregleda in ocene iz odstavka 1, tudi o vseh izvedenih popravniških ukrepih ali izrečenih kaznih.
5. Pristojni organi od CNS, ki ne izpolnjuje zahtev te uredbe, zahtevajo, da dovolj zgodaj sprejme potrebne ukrepe za ureditev razmer.
6. ESMA skrbi za usklajevanje med pristojnimi organi in kolegiji, da bi se vzpostavile skupna kultura na področju nadzora in dosledne nadzorne prakse, zagotovili enotni postopki in dosledni pristopi ter okrepila usklajenost rezultatov nadzora.

Za namene prvega pododstavka ESMA vsaj enkrat letno:

- (a) v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 1095/2010 opravi analizo medsebojnega strokovnega pregleda nadzornih dejavnosti vseh pristojnih organov, povezanih z izdajo dovoljenja CNS in nadzorom nad CNS, in
- (b) v skladu s členom 32(2) Uredbe (EU) št. 1095/2010 izvaja in usklajuje ocene na ravni celotne Unije v zvezi s prilagodljivostjo CNS na neugoden razvoj na trgu.

Kadar ESMA v oceni iz drugega pododstavka točke (b) ugotovi pomanjkljivosti v prilagodljivosti ene ali več CNS, izda priporočilo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

POGLAVJE 2

Nadzor in pregled nad delovanjem CNS

Člen 22

Pristojni organ

1. Vsaka država članica določi pristojni organ, odgovoren za izvajanje dolžnosti, ki izhajajo iz te uredbe, glede izdaje dovoljenja CNS in nadzora nad delovanjem CNS s sedežem na njenem ozemlju, ter o tem obvesti Komisijo in ESMA.

Če država članica imenuje več kot en pristojni organ, jasno opredeli njihove vloge in imenuje en sam organ, ki je odgovoren za usklajevanje sodelovanja in izmenjavo informacij s Komisijo, ESMA, pristojnimi organi drugih držav članic, EBA in zadevnimi članicami ESCB v skladu s členi 23, 24, 83 in 84.

2. Vsaka država članica zagotovi, da ima pristojni organ vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih funkcij.
3. Vsaka država članica zagotovi, da se lahko v skladu z nacionalno zakonodajo sprejmejo ali uvedejo ustrezni upravni ukrepi proti fizičnim ali pravnim osebam, odgovornim za neizpolnjevanje te uredbe.

Ti ukrepi morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvrtilni, vključujejo pa lahko tudi zahteve po popravnem ukrepu v danem časovnem okviru.

4. ESMA objavi na svojem spletnem mestu seznam pristojnih organov, določenih v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE 3

Sodelovanje

Člen 23

Sodelovanje med organi

1. Pristojni organi tesno sodelujejo med seboj in z ESMA, po potrebi pa tudi z ESCB.

2. Pristojni organi pri opravljanju svojih splošnih nalog na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo možne učinke svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah, še zlasti izredne razmere iz člena 24.

Člen 24

Izredne razmere

Pristojni organ CNS ali kateri koli drugi organ takoj obvesti ESMA, kolegij, zadevne članice ESCB in druge zadevne organe o vseh izrednih razmerah, povezanih s CNS, vključno z dogajanjem na finančnih trgih, ki bi lahko imele negativen učinek na likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, kjer ima sedež CNS ali kateri izmed njenih klirinških članov.

POGLAVJE 4

Odnosi s tretjimi državami

Člen 25

Priznanje CNS iz tretje države

1. CNS s sedežem v tretji državi lahko klirinške storitve za klirinške člane ali mesta trgovanja s sedežem v Uniji opravlja le, če jo je priznal ESMA.

2. ESMA po posvetovanju z organi iz odstavka 3 lahko prizna CNS, ki ima sedež v tretji državi in je zaprosila za priznanje, da bi smela opravljati nekatere klirinške storitve ali dejavnosti, kadar:

- (a) je Komisija sprejela izvedbeni akt v skladu z odstavkom 6;
 - (b) CNS ima v zadevni tretji državi dovoljenje in je predmet učinkovitega nadzora in izvrševanja, kar zagotavlja popolno upoštevanje tam veljavnih bonitetnih zahtev;
 - (c) sklenjeni so dogovori o sodelovanju v skladu z odstavkom 7;
 - (d) da ima CNS sedež ali dovoljenje v tretji državi, za katero se šteje, da ima enakovredne sisteme preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma sistemom Unije v skladu z merili iz skupnega dogovora med državami članicami o enakovrednosti ureditev v tretjih državah v skladu z Direktivo 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ⁽¹⁾.
3. ESMA se pri preverjanju, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2, posvetuje s:

- (a) pristojnim organom države članice, v kateri CNS zagotavlja klirinške storitve ali jih namerava zagotavljati in ki jo je CNS izbrala;
- (b) pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor klirinških članov CNS s sedežem v treh državah članicah, ki v obdobju enega leta na skupni osnovi največ prispevajo v jamstveni sklad CNS iz člena 42 ali CNS od njih pričakuje, da bodo vanj največ prispevale;
- (c) pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor nad mesti trgovanja v Uniji, za katere dela ali bo delala CNS;
- (d) pristojnimi organi, ki nadzorujejo CNS, ki imajo sedež v Uniji in s katerimi so bili sklenjeni dogovori o interoperabilnosti;
- (e) zadevnimi članicami ESCB držav članic, v katerih CNS zagotavlja klirinške storitve ali jih namerava zagotavljati, in zadevnimi članicami ESCB, odgovornimi za nadzor nad CNS, s katerimi so bili sklenjeni dogovori o interoperabilnosti;
- (f) centralnimi bankami, ki izdajajo najpomembnejše valute Unije za finančne instrumente, pri katerih se opravi ali se bo opravil kliring.

4. CNS iz odstavka 1 svojo vlogo predloži ESMA.

CNS vlagateljica zagotovi ESMA vse informacije, ki so potrebne za njeno priznanje. ESMA v 30 delovnih dneh od prejema oceni, ali je vloga popolna. Če vloga ni popolna, ESMA določi rok, do katerega mora CNS vlagateljica predložiti dodatne informacije.

Odločitev o priznanju temelji na pogojih iz odstavka 2 in je neodvisna od vsakršne ocene kot podlage za odločitev o enakovrednosti iz člena 13(3).

ESMA se pred sprejetjem odločitve posvetuje z organi in subjekti iz odstavka 3.

ESMA v 180 dneh po predložitvi popolne vloge pisno obvesti CNS vlagateljico, ali je bilo priznanje odobreno ali zavrnjeno, in to izčrpno obrazloži.

ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam CNS, priznanih v skladu s to uredbo.

5. ESMA po posvetovanju z organi in subjekti iz odstavka 3 pregleda priznanje CNS s sedežem v tretji državi, če ta CNS svoje dejavnosti in storitve razširi v Unijo. Ta pregled se opravi v skladu z odstavki 2, 3 in 4. ESMA lahko razveljavi priznanje zadevne CNS, če pogoji iz odstavka 2 niso več izpolnjeni, in v primerih, ki so enaki primerom, navedenim v členu 20.

⁽¹⁾ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

6. Komisija lahko v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 sprejme izvedbeni akt, ki določa, da pravna in nadzorna ureditev v tretji državi zagotavlja, da CNS, ki jim je bilo v tej tretji državi izdano dovoljenje, izpolnjujejo pravno zavezujoče zahteve, ki so enake zahtevam iz naslova IV te uredbe, da so te CNS predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja v tej tretji državi ter da zakonodajni okvir te tretje države zagotavlja učinkovito enakovredno priznanje CNS z dovoljenjem v skladu s pravno ureditvijo tretje države.

7. ESMA sklene dogovore o sodelovanju z ustreznimi pristojnimi organi iz tretjih držav, katerih pravni in nadzorni okviri so bili prepoznani kot enakovredni tej uredbi v skladu z odstavkom 6. Takšni dogovori določajo vsaj:

- (a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in pristojnimi organi zadevnih tretjih držav, vključno z dostopom do vseh informacij, ki jih zahteva ESMA o CNS z dovoljenjem, izdanim v tretjih državah;
- (b) mehanizem za takojšnje uradno obveščanje ESMA, če pristojni organ tretje države meni, da CNS, ki jo nadzoruje, krši pogoje svojega dovoljenja ali drugo zakonodajo, katere predmet je;
- (c) mehanizem za takojšnje uradno obveščanje ESMA s strani pristojnega organa tretje države, če je bila CNS, ki jo ta organ nadzoruje, priznana pravica, da zagotavlja klirinške storitve za klirinške člane ali stranke s sedežem v Uniji;
- (d) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti, po potrebi tudi inšpekcijskih pregledov na kraju samem.

8. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo, katere informacije mora CNS vlagateljica v svoji vlogi za priznanje predložiti ESMA.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

NASLOV IV

ZAHTEVE ZA CNS

POGLAVJE 1

Organizacijske zahteve

Člen 26

Splošne določbe

1. CNS ima zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi

in doslednimi odgovornostmi, učinkovitimi postopki za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena, in poročanje o njih ter primerne mehanizme za notranjo kontrolo, vključno z zanesljivimi upravnimi in računovodskimi postopki.

2. CNS sprejme politiko in postopke, ki so dovolj učinkoviti za zagotovitev skladnosti s to uredbo, vključno z zagotovitvijo, da vodje in zaposleni upoštevajo vse določbe te uredbe.

3. CNS ohranja in uporablja organizacijsko strukturo, ki zagotavlja stalno in urejeno delovanje v zvezi z opravljanjem njenih storitev in dejavnosti. V ta namen uporabi ustrezne in sorazmerne sisteme, vire in postopke.

4. CNS ohranja jasno mejo med zahtevami poročanja v zvezi z upravljanjem tveganja in zahtevami poročanja v zvezi z drugimi postopki CNS.

5. CNS sprejme, uvede in vzdržuje politiko prejemkov, ki spodbuja trdno in učinkovito upravljanje tveganja, ne pa zmanjševanja standardov v zvezi s tveganjem.

6. CNS vzdržuje sisteme informacijske tehnologije, ki ustrezajo zapletenosti, raznolikosti ter vrsti storitev in dejavnosti, ki jih opravlja, da se zagotovijo visoki standardi varnosti, celovitosti in zaupnosti informacij.

7. CNS brezplačno objavi svojo ureditev upravljanja, pravila, ki urejajo CNS, in merila za klirinško članstvo.

8. CNS so predmet pogostih in neodvisnih pregledov. Rezultati teh pregledov se sporočijo odboru in so na voljo pristojnemu organu.

9. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po posvetovanju s članicami ESCB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo najmanjši obseg vsebine pravil in ureditev upravljanja iz odstavkov (1) do (8).

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 27

Višje vodstvo in odbor

1. Višje vodstvo CNS ima zadosten ugled in zadostne izkušnje za zagotovitev zanesljivega in preudarnega upravljanja CNS.

2. CNS ima odbor. Vsaj ena tretjina članov tega odbora CNS, vendar ne manj kot dva, je neodvisnih. Predstavniki strank klirinških članov se povabijo na seje odbora o zadevah iz členov 38 in 39. Prejemki neodvisnih in drugih neizvršnih članov odbora niso odvisni od poslovnih rezultatov CNS.

Člani odbora CNS, vključno z neodvisnimi člani, imajo zadosten ugled in ustrezno strokovno znanje na področju finančnih storitev, upravljanja tveganja in klirinških storitev.

3. CNS jasno določi vloge in odgovornosti odbora in da zapisnike sej odbora na voljo pristojnemu organu in revizorjem.

Člen 28

Odbor za tveganja

1. CNS ustanovi odbor za tveganja, ki ga sestavljajo predstavniki klirinških članov, neodvisni člani odbora in predstavniki njenih strank. Odbor za tveganja lahko povabi zaposlene pri CNS in neodvisne zunanje strokovnjake, da se udeležijo sej odbora za tveganja, nimajo pa pravice glasovanja. Pristojni organi lahko zahtevajo, da se udeležijo sej odbora za tveganja, ne da bi imeli pravico do glasovanja, in da so ustrezno obveščeni o njegovih dejavnostih in odločitvah. Nasveti odbora za tveganja so neodvisni od kakršnih koli neposrednih vplivov vodstva CNS. Nobena skupina predstavnikov v odboru za tveganja nima večine.

2. CNS jasno določi mandat, ureditev upravljanja za zagotovitev neodvisnosti, operativne postopke, merila za sprejem in mehanizem za izvolitev članov odbora za tveganja. Ureditev upravljanja je javno dostopna in določa vsaj to, da odboru za tveganja predseduje neodvisni član odbora ter da odbor za tveganja poroča neposredno odboru in se redno srečuje.

3. Odbor za tveganja svetuje odboru o vseh ureditvah, ki lahko vplivajo na upravljanje tveganja s strani CNS, kot so pomembna sprememba v modelu tveganja, postopki v primeru neizpolnjevanja obveznosti ter merila za sprejem klirinških članov, kliring novih razredov instrumentov ali zunanje izvajanje funkcij. Svetovanje odbora za tveganja ni potrebno pri dnevnih poslih CNS. V izrednih razmerah si je treba smiselno prizadevati za posvetovanje z odborom za tveganja o dogodkih, ki vplivajo na upravljanje tveganja CNS.

4. Brez poseganja v pravico pristojnih organov, da so ustrezno obveščeni, člane odbora za tveganja zavezujejo pravila o zaupnosti. Kadar predsednik odbora za tveganja presodi, da je kateri izmed članov v dejanskem ali morebitnem navzkrižju interesov pri določeni zadevi, se temu članu prepove glasovanje o tej zadevi.

5. CNS takoj obvesti pristojni organ o vsaki odločitvi odbora, da ne bo upošteval nasveta odbora za tveganja.

Člen 29

Vodenje evidenc

1. CNS vsaj deset let hrani vse evidence o storitvah in dejavnostih, ki jih je opravila, ter tako omogoči pristojnemu organu spremljanje njenega izpolnjevanja te uredbe.

2. CNS vsaj deset let od prenehanja pogodbe hrani vse informacije o vseh pogodbah, ki jih je obdelala. Navedene informacije omogočijo vsaj ugotovitev prvotnih pogojev transakcije pred kliringom s strani zadevne CNS.

3. CNS na zahtevo pristojnega organa, ESMA in zadevnih članic ESCB omogoči vpogled v evidence in informacije iz odstavka 1 in 2 ter v vse informacije o stanju pogodb, pri katerih je bil opravljen kliring, ne glede na mesto, kjer so bile transakcije izvedene.

4. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo podrobnosti evidenc in informacij, ki jih je treba hraniti v skladu z odstavki od 1 do 3.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

5. Da bi se zagotovili enotni pogoji uporabe odstavkov 1 in 2, ESMA oblikuje osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi oblike evidenc in informacij, ki jih je treba hraniti.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 30

Delničarji in družbeniki s kvalificiranimi deleži

1. Pristojni organ ne izda dovoljenja CNS, razen če ni obveščen o identiteti delničarjev ali družbenikov, posrednih ali neposrednih, ter fizičnih ali pravnih osebah, ki imajo kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev.

2. Pristojni organ ne izda dovoljenja CNS, če meni, da delničarji ali družbeniki s kvalificiranimi deleži v CNS niso primerni, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi zanesljivega in preudarnega upravljanja CNS.

3. Če obstajajo tesne povezave med CNS in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, pristojni organ izda dovoljenje samo v primeru, da omenjene povezave pristojnemu organu ne preprečujejo izvajanja učinkovitega nadzora.

4. V primeru, da bi osebe iz odstavka 1 izvajale vpliv, ki bi lahko škodil zanesljivemu in preudarnemu upravljanju CNS, pristojni organ sprejme primerne ukrepe, da tak vpliv prepreči, med drugim lahko CNS odvzame dovoljenje.

5. Pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja v primeru, da bi zakoni in drugi predpisi tretje države, ki urejajo delovanje ene ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi ima CNS tesno povezavo, ali težave pri uveljavljanju teh zakonov in drugih predpisov pristojnemu organu preprečevale izvajanje učinkovitega nadzora.

Člen 31

Obveščanje pristojnih organov

1. CNS obvesti svoj pristojni organ o vseh spremembah v upravljanju in mu posreduje vse potrebne informacije, na podlagi katerih bo lahko presodil o skladnosti s členom 27(1) in drugim pododstavkom člena 27(2).

Če bi ravnanje člana odbora lahko škodovalo zanesljivemu in preudarnemu upravljanju CNS, pristojni organ sprejme potrebne ukrepe, ki lahko vključujejo odstavitev takega člana iz odbora.

2. Vsaka fizična ali pravna oseba ali skupaj nastopajoče fizične ali pravne osebe (predlagani pridobitelj), ki so se odločile, da neposredno ali posredno pridobijo ali dodatno povečajo kvalificiran delež v CNS, in bi bil zaradi tega njihov delež glasovalnih pravic ali delež kapitala enak ali večji od 10 %, 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi CNS postala njihovo podrejeno podjetje (predlagana pridobitev), najprej pisno obvestijo pristojni organ CNS, v kateri skušajo pridobiti ali povečati kvalificirani delež, ter pri tem navedejo velikost predvidenega deleža in ustrezne informacije iz člena 32(4).

Vsaka fizična oseba ali pravna oseba, ki se je odločila, da neposredno ali posredno odsvoji kvalificirani delež v CNS (predlagani odsvojitelj), najprej pisno uradno obvesti pristojni organ CNS in pri tem navede velikost tega deleža. Taka oseba prav tako obvesti pristojni organ o odločitvi, da bo zmanjšala kvalificirani delež tako, da bi razmerje glasovalnih pravic ali deleža kapitala padlo pod 10 %, 20 %, 30 % ali 50 % ali da bi CNS prenehala biti podrejeno podjetje navedene osebe.

Pristojni organ predlaganemu pridobitelju ali odsvojitelju takoj, v vsakem primeru pa v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila iz tega odstavka in informacij iz odstavka 3, pisno potrdi njihov prejem.

Pristojni organ ima na voljo največ 60 delovnih dni po datumu pisnega potrdila o prejemu uradnega obvestila in vseh dokumentov, ki jih je treba priložiti uradnemu obvestilu na podlagi seznama iz člena 32(4) (ocenjevalno obdobje), da opravi oceno iz člena 32(1) (ocena).

Pristojni organ ob potrditvi prejema obvesti predlaganega pridobitelja ali odsvojitelja o datumu izteka ocenjevalnega obdobja.

3. Pristojni organ lahko po potrebi v ocenjevalnem obdobju, vendar najpozneje 50. delovni dan ocenjevalnega obdobja, zahteva dodatne informacije, potrebne za dokončanje ocene. Navedena zahteva se poda pisno, v njej pa se jasno navede, katere dodatne informacije so potrebne.

Ocenjevalno obdobje se prekine za čas, ki poteče od datuma, ko pristojni organ zahteva informacije, do datuma, ko prejme odgovor predlaganega pridobitelja. Prekinitev ne sme biti daljša od 20 delovnih dni. Pristojni organ sme zahtevati dodatno dopolnitev ali pojasnitev informacij, vendar to ne sme prekiniti ocenjevalnega obdobja.

4. Pristojni organ lahko podaljša obdobje prekinitve iz drugega pododstavka odstavka 3 do največ 30 delovnih dni, kadar je predlagani pridobitelj ali odsvojitelj:

(a) reguliran ali ima sedež zunaj Unije;

(b) fizična ali pravna oseba, za katero ne velja nadzor po tej uredbi ali po Direktivi 73/239/EGS, Direktivi Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja⁽¹⁾ ali direktivah 2002/83/ES, 2003/41/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES, 2006/48/ES, 2009/65/ES ali 2011/61/EU.

5. Kadar se pristojni organ po opravljeni oceni odloči, da bo nasprotoval predlagani pridobitvi, o tem v dveh delovnih dneh in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvesti predlaganega pridobitelja in poda razloge za svojo odločitev. O svoji odločitvi tudi ustrezno uradno obvesti kolegij iz člena 18. Ob

⁽¹⁾ UL L 228, 11.8.1992, str. 1.

upoštevanju nacionalne zakonodaje se lahko na zahtevo predlaganega pridobitelja objavi izjava o razlogih za odločitev. Države članice lahko pristojnemu organu dovolijo objavo navedene izjave tudi brez zahteve predlaganega pridobitelja.

6. Kadar pristojni organ v ocenjevalnem obdobju ne nasprotuje predlagani pridobitvi, se šteje, da je predlagana pridobitev odobrena.

7. Pristojni organ lahko določi rok izvedbe predlagane pridobitve in ga po potrebi podaljša.

8. Države članice ne smejo predpisati zahtev glede obveščanja pristojnih organov o neposrednih ali posrednih pridobitvah glasovalnih pravic ali deležev v kapitalu ter zahtev glede odobritve takih pridobitev s strani pristojnih organov, ki so strožje od zahtev iz te uredbe.

Člen 32

Ocena

1. Pri ocenjevanju uradnega obvestila iz člena 31(2) in informacij iz člena 31(3) pristojni organ zaradi zagotavljanja zanesljivega in preudarnega upravljanja CNS, v kateri naj bi prišlo do pridobitve, in ob upoštevanju verjetnega vpliva predlaganega pridobitelja na CNS oceni ustreznost predlaganega pridobitelja in finančno stabilnost predlagane pridobitve po vseh naslednjih merilih:

- (a) ugled in finančna stabilnost predlaganega pridobitelja;
- (b) ugled in izkušnje vseh, ki bodo zaradi predlagane pridobitve vodili dejavnost CNS;
- (c) ali bo CNS lahko izpolnila in še naprej izpolnjevala to uredbo;
- (d) ali obstajajo razlogi za utemeljen sum, da gre ali je šlo v zvezi s predlagano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje teroristov v smislu člena 1 Direktive 2005/60/ES ali za poskus tega in da predlagana pridobitev lahko poveča takšno tveganje.

Pristojni organ je pri ocenjevanju finančne stabilnosti predlaganega pridobitelja zlasti pozoren na vrsto poslov, ki jih ta pridobitelj opravlja in namerava opravljati v CNS, v kateri predlaga pridobitev.

Ob ocenjevanju zmožnosti CNS za upoštevanje določb te uredbe je pristojni organ zlasti pozoren na to, ali ima skupina,

ki se ji bo CNS pridružila, urejeno strukturo, ki omogoča izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med pristojnimi organi in določitev odgovornosti posameznih pristojnih organov.

2. Pristojni organ lahko nasprotuje predlagani pridobitvi le, če obstajajo razlogi za utemeljeno nasprotovanje na podlagi meril, navedenih v odstavku 1, ali če informacije, ki jih je posredoval predlagani pridobitelj niso popolne.

3. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega deleža, ki ga je treba pridobiti, niti ne smejo dovoliti svojim pristojnim organom, da preučujejo predlagane pridobitve v smislu gospodarskih potreb trga.

4. Države članice dajo javnosti na voljo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene in jih je treba predložiti pristojnim organom sočasno z obvestilom iz člena 31(2). Obseg zahtevanih informacij mora biti sorazmeren in prilagojen vrsti predlaganega pridobitelja in predlagane pridobitve. Države članice ne smejo zahtevati informacij, ki za skrbno oceno niso relevantne.

5. Kadar je bil pristojni organ uradno obveščen o dveh ali več predlogih za pridobitev ali povečanje kvalificiranih deležev v isti CNS, ne glede na člen 31(2), (3) in (4) vse predlagane pridobitve obravnava na nediskriminatoreni način.

6. Ustrezni pristojni organi med seboj pri opravljanju ocenjevanja tesno sodelujejo, kadar je predlagani pridobitelj:

- (a) druga CNS, kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje, vzdrževalec trga, operater sistemov poravnave vrednostnih papirjev, družba za upravljanje KNPVP ali UAIS z dovoljenjem za delovanje v drugi državi članici;
- (b) nadrejeno podjetje druge CNS, kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja, vzdrževalca trga, operaterja sistemov poravnave vrednostnih papirjev, družbe za upravljanje KNPVP ali UAIS z dovoljenjem za delovanje v drugi državi članici;
- (c) fizična ali pravna oseba, ki obvladuje drugo CNS, kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje, vzdrževalca trga, operaterja sistemov poravnave vrednostnih papirjev, družbo za upravljanje KNPVP ali UAIS z dovoljenjem za delovanje v drugi državi članici.

7. Pristojni organi brez neupravičenih zamud drug drugemu zagotavljajo informacije, ki so bistvene ali pomembne za oceno. V zvezi s tem pristojni organi drug drugemu sporočijo vse pomembne informacije na zahtevo, vse bistvene pa na lastno pobudo. V odločitvi pristojnega organa, ki je izdal dovoljenje CNS, v kateri naj bi prišlo do predlagane pridobitve, se navedejo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, odgovoren za predlaganega pridobitelja.

Člen 33

Navzkrižje interesov

1. CNS vzdržuje in uporablja učinkovito, pisno določeno organizacijsko in upravno ureditev, s katero lahko opredeli in upravlja vsa morebitna navzkrižja interesov med sabo, vključno s svojimi vodji, zaposlenimi ali katero koli osebo, ki neposredno ali posredno obvladuje ali je z njo tesno povezana, in svojimi klirinškimi člani ali njihovimi strankami, ki jih pozna. Vzdržuje in izvaja primerne postopke za reševanje morebitnega navzkrižja interesov.

2. Če organizacijski ali upravni ukrepi, ki jih sprejme CNS za obvladovanje navzkrižij interesov, ne zadoščajo, da bi lahko s primerno stopnjo verjetnosti preprečili nevarnost škodovanja interesom klirinških članov ali strankam, CNS klirinškemu članu jasno razkrije splošno naravo ali vire navzkrižja interesov, preden sprejme novo transakcijo od navedenega klirinškega člana. Če je CNS stranka znana, obvesti njo in klirinškega člana, katerega stranko to zadeva.

3. Če je CNS nadrejeno ali podrejeno podjetje, se v pisni ureditvi upoštevajo tudi vse okoliščine, ki so ali bi morale biti znane CNS in ki lahko povzročijo navzkrižje interesov zaradi strukture in poslovnih dejavnosti drugih podjetij, ki so njena podrejena podjetja ali nadrejeno podjetje.

4. Pisna ureditev, določena v skladu z odstavkom 1, obsega naslednje:

(a) okoliščine, ki pomenijo ali bi lahko pomenile navzkrižje interesov, ki bi lahko povzročilo resno tveganje za nastanek škode interesom enega ali več klirinških članov ali strank;

(b) postopke, ki jih je treba upoštevati, in ukrepe, ki jih je treba sprejeti za obvladovanje tega navzkrižja.

5. CNS sprejme vse potrebne ukrepe za preprečitev vseh zlorab informacij iz svojih sistemov in prepreči uporabo teh informacij za potrebe drugih poslovnih dejavnosti. Fizična oseba, ki je tesno povezana s CNS ali pravna oseba, ki je podrejeno ali nadrejeno podjetje te CNS, ne sme uporabiti v komercialne namene zaupnih informacij iz te CNS brez predhodnega pisnega soglasja stranke, ki ji te informacije pripadajo.

Člen 34

Neprekinjeno poslovanje

1. CNS sprejme, uveljavi in vzdržuje ustrezno politiko neprekinjenega poslovanja in načrt ponovne vzpostavitve delovanja, s katerima bo zagotovila ohranitev delovanja svojih funkcij, pravočasno ponovno vzpostavitev delovanja in izpolnitev svojih obveznosti. Navedeni načrt mora ob motnji zagotoviti najmanj ponovno vzpostavitev vseh transakcij, s čimer bo CNS omogočil zanesljivo nadaljnje delovanje in dokončanje poravnave na predvideni datum.

2. CNS oblikuje, izvaja in vzdržuje ustrezen postopek za zagotavljanje pravočasne in urejene poravnave ali prenosa sredstev in pozicij strank in klirinških članov v primeru odvzema dovoljenja v skladu z odločitvijo iz člena 20.

3. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po posvetovanju s članicami ESCB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo najmanjši obseg vsebine in minimalne zahteve za politiko neprekinjenega poslovanja in načrt ponovne vzpostavitve delovanja.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 35

Zunanje izvajanje

1. Kadar CNS odda operativne funkcije, storitve ali dejavnosti v zunanje izvajanje, ostaja polno odgovorna za izvedbo vseh obveznosti, ki ji jih nalaga ta uredba, in ves čas zagotavlja, da:

(a) zunanje izvajanje ne pomeni prenosa njenih obveznosti na drugega;

(b) odnos in obveznosti CNS do svojih klirinških članov ali, če je to ustrezno, do njihovih strank ostane nespremenjen;

(c) se pogoji za izdajo dovoljenja CNS ne spremenijo;

(d) zunanje izvajanje ne preprečuje izvajanja nadzornih funkcij in funkcij pregledovanja, vključno z dostopom na kraju samem za pridobivanje informacij, potrebnih za opravljanje teh nalog;

- (e) zunanje izvajanje CNS ne onemogoča uporabe potrebnih sistemov in kontrol za upravljanje tveganj, s katerim se sooči;
- (f) ponudnik storitve izvaja zahteve o neprekinjenem poslovanju, ki so enakovredne tistim, ki jih mora izpolnjevati CNS v skladu s to uredbo;
- (g) CNS ohrani potrebno strokovno znanje in sredstva za oceno kakovosti zagotovljenih storitev ter organizacijske in kapitalske ustreznosti ponudnika storitev, za učinkovit nadzor zunanje izvajanih funkcij in upravljanje tveganj, povezanih z zunanjim izvajanjem, ter neprenehoma nadzoruje navedene funkcije in upravlja ta tveganja;
- (h) ima CNS neposreden dostop do pomembnih informacij o funkcijah, oddanih v zunanje izvajanje;
- (i) ponudnik storitev sodeluje s pristojnim organom v zvezi z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje;
- (j) ponudnik storitev štiti vse zaupne informacije v zvezi s CNS in njenimi klirinškimi člani ali strankami ali, kadar ima sedež v tretji državi, zagotavlja, da so tamkajšnji standardi varstva podatkov ali standardi varstva podatkov iz sporazuma med zadevnimi strankami primerljivi s tovrstnimi standardi, veljavnimi v Uniji.

CNS ne odda glavnih dejavnosti, povezanih z upravljanjem tveganja, v zunanje izvajanje, razen če to odobri pristojni organ.

2. Pristojni organ od CNS zahteva, da v pisnem sporazumu jasno določi svoje pravice in obveznosti ter pravice in obveznosti ponudnika storitev.

3. CNS pristojnemu organu na zahtevo predloži vse potrebne informacije, ki jih ta potrebuje za oceno upoštevanja te uredbe pri opravljanju dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje.

POGLAVJE 2

Pravila vodenja poslov

Člen 36

Splošne določbe

1. Pri opravljanju storitev za klirinške člane ali, če je to ustrezno, njihove stranke CNS ravna pošteno in strokovno ter v njihovo največjo korist in po načelih dobrega upravljanja tveganja.
2. CNS ima dostopna, pregledna in pravična pravila glede hitrega obravnavanja pritožb.

Člen 37

Zahteve za sodelovanje

1. CNS na podlagi nasveta odbora za tveganja v skladu s členom 28(3) določi kategorije sprejemljivih klirinških članov in merila za sprejem, po potrebi za posamezno vrsto produkta, pri katerem je bil opravljen kliring. Navedena merila so nediskriminatorna, pregledna in objektivna, da se zagotovi pošten in odprt dostop do CNS, ter zagotavljajo, da bodo imeli klirinški člani dovolj finančnih sredstev in operativnih zmogljivosti za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz sodelovanja v CNS. Merila, ki omejujejo dostop, so dovoljena le, če je njihov namen obvladovanje tveganj CNS.

2. CNS zagotovi, da se uporaba meril iz odstavka 1 ves čas upošteva, in ima pravočasen dostop do informacij, ki jih potrebuje za izdelavo ocene. CNS vsaj enkrat na leto temeljito preveri, ali njeni klirinški člani upoštevajo ta člen.

3. Klirinški člani, ki obdelujejo transakcije v imenu svojih strank, imajo na razpolago potrebna dodatna finančna sredstva in operativne zmogljivosti za izvajanje te dejavnosti. Pravila, ki jih ima CNS za klirinške člane, ji omogočijo, da zbere ustrezne osnovne informacije za opredelitev, spremljanje in obvladovanje pomembnih koncentracij tveganja, povezanega z zagotavljanjem storitev strankam. Klirinški člani na zahtevo CNS obvestijo o merilih in ukrepih, ki jih sprejmejo, da svojim strankam omogočijo dostop do storitev CNS. Klirinški člani so odgovorni za to, da stranke izpolnjujejo svoje obveznosti.

4. CNS sprejme objektivne in pregledne postopke za razrešitev in izstop klirinških članov, ki meril iz odstavka 1 ne izpolnjujejo več.

5. CNS lahko zavrne dostop klirinškemu članu, ki izpolnjuje merila iz odstavka 1, le na podlagi pisne utemeljitve in celovite analize tveganja.

6. CNS lahko klirinškemu članu naloži posebne dodatne zahteve, kot na primer sodelovanje v dražbah za pozicijo klirinškega člana, ki ne izpolnjuje pogojev. Navedene dodatne zahteve morajo biti sorazmerne s tveganjem, ki ga prinese klirinški član, in ne smejo omejiti sodelovanja na določene kategorije klirinških članov.

Člen 38

Preglednost

1. CNS in njeni klirinški člani javno objavi cene in pristojbine, povezane s storitvami, ki jih ponuja. Cene in pristojbine se objavijo za vsako posamezno storitev posebej, vključno s popusti in rabati ter pogoji za upravičenost do teh znižanj. CNS klirinškemu članu, po potrebi pa tudi njegovim strankam, omogoči ločen dostop do posameznih ponujenih storitev.

CNS vodi ločen račun za stroške in prihodke v zvezi s storitvami, ki jih ponuja, in te informacije razkrije pristojnemu organu.

2. CNS obvesti klirinške člane in stranke o tveganjih, povezanih s storitvami, ki jih ponuja.

3. CNS svojim klirinškim članom in pristojnemu organu razkrije informacije o cenah, potrebne za izračun njene izpostavljenosti do klirinških članov ob koncu dneva.

CNS na zbirni osnovi objavi količino obračunanih transakcij za vsak razred instrumenta, za katerega je CNS opravila kliring.

4. CNS javno razkrije operativne in tehnične zahteve, povezane s komunikacijskimi protokoli za formate vsebine in sporočil, ki jih uporablja za komuniciranje s tretjimi strankami, vključno z operativnimi in tehničnimi zahtevami iz člena 7.

5. CNS javno razkrije vse kršitve meril iz člena 37(1), za katere so odgovorni klirinški člani, in zahteve iz odstavka 1 tega člena, razen če pristojni organ po posvetovanju z ESMA meni, da bi takšno razkritje ogrozilo finančno stabilnost ali zaupanje v trg ali resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim strankam.

Člen 39

Ločevanje in prenosljivost

1. CNS vodi ločene evidence in račune, ki ji v vsakem trenutku in takoj omogočajo, da pri računih s CNS loči sredstva in pozicije, ki jih upravlja v imenu enega klirinškega člana, od sredstev in pozicij, ki jih upravlja v imenu katerega koli drugega klirinškega člana, ter od svojih sredstev.

2. CNS nudi vodenje ločenih evidenc in računov, ki vsem klirinškim članom omogoča, da pri računih s CNS ločijo svoja sredstva in pozicije od sredstev in pozicij, ki jih upravlja v imenu svojih strank (ločevanje zbirnih računov za stranke).

3. CNS nudi vodenje ločenih evidenc in računov, ki vsem klirinškim članom omogoča, da pri računih s CNS, sredstva in pozicije, ki jih upravlja v imenu neke stranke, ločijo od sredstev in pozicij, ki jih upravlja v imenu drugih strank (ločevanje za posamezno stranko). CNS na zahtevo omogoči klirinškim članom, da odprejo več računov v svojem imenu ali v imenu svojih strank.

4. Klirinški član vodi ločene evidence in račune, ki mu omogočajo, da tako pri računih s CNS kot svojih računih loči svoja sredstva in pozicije od sredstev in pozicij, ki jih upravlja v imenu svojih strank pri CNS.

5. Klirinški član svojim strankam ponudi, da lahko izbirajo vsaj med možnostjo ločevanja zbirnih računov za stranke ali možnostjo ločevanja za posamezno stranko, ter jih obvesti o stroških in stopnji zaščite iz odstavka 7, povezanih s posamezno možnostjo. Stranka svojo izbiro pisno potrdi.

6. Če se stranka odloči za ločevanje za posamezno stranko, je treba CNS nakazati tudi vsakršno kritje, ki presega zahteve stranke, in ga ločiti od kritja drugih strank ali klirinških članov, obenem pa takšno kritje ne sme biti izpostavljeno izgubam, povezanim s pozicijami, prikazanimi na drugem računu.

7. CNS in klirinški člani javno objavijo stopnje zaščite in stroške, povezane s posameznimi stopnjami ločevanja, ki jih zagotavljajo, ter te storitve ponujajo pod razumnimi tržnimi pogoji. V podrobnem opisu teh stopenj navedeta tudi njihove glavne pravne posledice, med drugim informacije o veljavni zakonodaji o nesolventnosti v zadevnih jurisdikcijah.

8. CNS ima pravico do uporabe kritij ali prispevkov v jamstveni sklad, zbranih na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, v smislu člena 2(1)(c) Direktive 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju⁽¹⁾, pod pogojem, da je uporaba tovrstnih dogovorov določena v operativnih pravilih. Klirinški član pisno potrdi, da se strinja s temi pravili. CNS to pravico do uporabe, ki se uveljavlja v skladu s členom 47, javno objavi.

9. Zahteva po ločevanju sredstev in pozicij pri CNS na računih je izpolnjena, kadar:

(a) se sredstva in pozicije evidentirajo na ločenih računih;

(b) se prepreči pobot pozicij, evidentiranih na različnih računih;

(c) sredstva, ki krijejo pozicije na enem računu, niso izpostavljena izgubam, povezanim s pozicijami na drugem računu.

10. Sredstva pomenijo zavarovanje za kritje pozicij, kar vključuje pravico do prenosa sredstev, enakovrednih temu zavarovanju ali donosu od katerega koli unovčenega zavarovanja, ne vključuje pa prispevkov v jamstveni sklad.

⁽¹⁾ UL L 168, 27.6.2002, str. 43.

POGLAVJE 3

Bonitetne zahteve

Člen 40

Upravljanje izpostavljenosti

CNS čim bolj sproti meri in ocenjuje svojo likvidnost in kreditno izpostavljenost do vsakega klirinškega člana in, kjer je to primerno, do druge CNS, s katero ima sklenjen interoperabilni dogovor. CNS ima pravočasen in nediskriminatoren dostop do ustreznih virov za oblikovanje cen za učinkovito merjenje svoje izpostavljenosti. To se stori na podlagi razumnih stroškov.

Člen 41

Zahteve po kritju

1. CNS določi, terja in pobira kritja za omejitve svoje kreditne izpostavljenosti od svojih klirinških članov in, kjer je to primerno, od CNS, s katerimi ima sklenjen dogovor o interoperabilnosti. Takšna kritja zadostujejo za kritje morebitnih izpostavljenosti, ki se po ocenah CNS lahko pojavijo do unovčenja zadevnih pozicij. Kritja so tudi dovolj velika, da se lahko z njimi pokrijejo izgube v najmanj 99 % sprememb izpostavljenosti v ustreznem časovnem obdobju, in zagotovijo, da ima CNS v celoti zavarovane svoje izpostavljenosti nasproti vsem svojim klirinškim članom in po potrebi nasproti CNS, s katerimi imajo sklenjen dogovor o interoperabilnosti, vsaj na dnevni osnovi. CNS redno spremlja in po potrebi spreminja stopnjo svojih kritij, da odražajo tržne razmere, pri tem pa upošteva vse morebitne prociklične učinke takih sprememb.

2. CNS sprejme modele in parametre za določanje zahtev po kritju, ki zajemajo značilnosti tveganja produktov, pri katerih je bil opravljen kliring, in upoštevajo interval pobiranja kritja, likvidnost trga in možnost sprememb v času trajanja posla. Modele in parametre potrdi pristojni organ ob upoštevanju mnenja v skladu s členom 19.

3. CNS terja in pobira kritja čez dan, vsaj takrat, ko so preseženi vnaprej določeni pragi.

4. CNS za posebne finančne instrumente terja in pobira ustrezna kritja za kritje tveganj, ki izhajajo iz pozicij v posameznih računih, vodenih v skladu s členom 39. CNS lahko izračuna kritja v zvezi s portfeljem finančnih instrumentov, če je uporabljena metodologija premišljena in zanesljiva.

5. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po posvetovanju z EBA in ESCB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo ustreznost odstotek in časovna obdobja za unovčenje in izračun pretekle nestanovitnosti, kakor je navedeno v odstavku 1, ki ju je treba upoštevati za različne razrede finančnih instrumentov, pri tem pa upošteva cilj omejevanja procikličnosti in pogoje, pod katerimi se lahko izvajajo portfeljska kritja iz odstavka 4.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 42

Jamstveni sklad

1. CNS za dodatno omejitev svoje kreditne izpostavljenosti do klirinških članov vzdržuje predhodno financiran jamstveni sklad za kritje izgub, večjih od tistih, ki se krijejo z zahtevanimi kritji iz člena 41, in ki nastanejo zaradi neplačil, vključno z začetkom postopka zaradi nesolventnosti enega ali več klirinških članov.

CNS določi najnižji znesek, pod katerega se velikost jamstvenega sklada ne sme v nobenem primeru znižati.

2. CNS določi najnižji znesek prispevkov v jamstveni sklad in merila za izračun prispevkov za posameznega klirinškega člana. Prispevki so sorazmerni izpostavljenosti posameznega klirinškega člana.

3. Jamstveni sklad omogoči vsaj to, da lahko CNS v skrajnih, vendar možnih tržnih razmerah vzdrži neplačila klirinškega člana, do katerega ima največjo izpostavljenost, ali neplačila drugega in tretjega največjega klirinškega člana, če je vsota njune izpostavljenosti večja. CNS pripravi scenarije takšnih skrajnih, vendar možnih tržnih razmer. Ti scenariji vključujejo najbolj nestanovitna obdobja, ki so jih doživeli trgi, za katere CNS opravlja storitve, ter vrsto možnih scenarijev v prihodnosti. Upoštevajo nenadno prodajo finančnih sredstev in hitro zmanjšanje tržne likvidnosti.

4. CNS lahko ustanovi več kot en jamstveni sklad za različne razrede instrumenta, pri katerem izvaja kliring.

5. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA v tesnem sodelovanju z ESCB in po posvetovanju z EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo okvir za opredelitev skrajnih, vendar možnih tržnih razmer iz odstavka 3, ki bi ga bilo treba uporabiti pri določitvi velikosti jamstvenega sklada in drugih finančnih sredstev iz člena 43.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 43

Druga finančna sredstva

1. CNS zagotovi, da ima dovolj razpoložljivih predhodno namenjenih finančnih sredstev za kritje morebitnih izgub, večjih od tistih, ki se krijejo s kritji iz člena 41 in jamstvenim skladom iz člena 42. Takšna predhodno namenjena finančna sredstva vključujejo namenska sredstva CNS in so CNS prosto na voljo, ne uporabljajo pa se za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz člena 16.

2. Jamstveni sklad iz člena 42 in druga finančna sredstva iz odstavka 1 tega člena morajo CNS kadar koli omogočiti, da vzdrži neplačila vsaj dveh klirinških članov, do katerih ima največjo izpostavljenost v skrajnih, vendar možnih tržnih razmerah.

3. CNS lahko od klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnjevanjem obveznosti, zahteva zagotovitev dodatnih sredstev v primeru neplačila drugega klirinškega člana. Klirinški člani CNS imajo omejene izpostavljenosti do CNS.

Člen 44

Kontrole likvidnostnega tveganja

1. CNS ima vedno dostop do ustrezne likvidnosti za opravljanje svojih storitev in dejavnosti. V ta namen pridobi potrebne kreditne linije ali podobne možnosti za kritje svojih likvidnostnih potreb, če finančna sredstva, ki jih ima na voljo, niso takoj na razpolago. Posamezen klirinški član, tj. nadrejeno ali podrejeno podjetje tega klirinškega člana, ne sme zagotavljati več kot skupno 25 % kreditnih linij, ki jih potrebuje CNS.

CNS vsakodnevno meri svoje morebitne likvidnostne potrebe. Upošteva likvidnostno tveganje, ki nastane zaradi neplačila vsaj dveh klirinških članov, do katerih ima največjo izpostavljenost.

2. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po posvetovanju z ustreznimi organi in članicami ESCB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo okvir za obvladovanje likvidnostnega tveganja, ki ga mora CNS vzdržati v skladu z odstavkom 1.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 45

Kaskadni pristop k neplačilom

1. CNS za pokritje izgub uporabi kritja, nakazana s strani klirinškega člana, ki je v zaostanku s plačili, preden uporabi druga finančna sredstva.

2. Kadar kritja, nakazana s strani klirinškega člana, ki je v zaostanku s plačili, ne zadostujejo za pokritje izgub, ki bremenijo CNS, ta za pokritje teh izgub uporabi v jamstveni sklad vplačani prispevek člana, ki je v zaostanku s plačili.

3. CNS uporabi prispevke iz jamstvenega sklada, ki jih zagotavljajo klirinški člani, ki niso v zaostanku s plačili, in druga finančna sredstva iz člena 43(1) šele potem, ko izčrpa prispevke članov, ki so v zaostanku s plačili.

4. CNS najprej uporabi lastna namenska sredstva, preden uporabi prispevke v jamstveni sklad, ki jih zagotavljajo klirinški člani, ki niso v zaostanku s plačili. CNS ne uporabi kritij, nakazanih s strani klirinških članov, ki niso v zaostanku s plačili, za pokrivanje izgub, nastalih zaradi neplačila drugega klirinškega člana.

5. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po posvetovanju z ustreznimi pristojnimi organi in članicami ESCB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo metodologijo za izračun in vzdrževanje zneska lastnih sredstev CNS, ki se uporabijo v skladu z odstavkom 4.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 46

Zahteve glede zavarovanja s premoženjem

1. CNS sprejme za kritje začetne in nadaljnje izpostavljenosti do svojih klirinških članov visoko likvidno zavarovanje z minimalnim kreditnim in tržnim tveganjem. CNS lahko za nefinančne nasprotne stranke sprejme bančne garancije, pri čemer takšne garancije upošteva pri izračunavanju svoje izpostavljenosti do banke, ki je klirinški član. Za vrednosti sredstev uporablja ustrezne odbitke, ki odražajo možnost, da se njihova vrednost zmanjša v obdobju med zadnjim prevrednotenjem in časom verjetne likvidacije. Pri določanju sprejemljivega zavarovanja in ustreznih odbitkov CNS upošteva likvidnostno tveganje zaradi neizpolnjevanja obveznosti udeleženca na trgu in tveganje koncentracije pri določenih sredstvih.

2. CNS lahko, kadar je to primerno in dovolj preudarno, kot zavarovanje za pokritje zahtev po kritju sprejme osnovno finančno sredstvo izvedenega finančnega instrumenta ali finančni instrument, iz katerega izhaja izpostavljenost CNS.

3. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po posvetovanju z EBA, ESRB in ESCB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo:

- (a) vrsto zavarovanja, ki bi se lahko štelo za visoko likvidno, kot na primer denarna sredstva, zlato, državne in visokokakovostne podjetniške obveznice ter krite obveznice;
- (b) odbitke iz odstavka 1 in
- (c) pogoje, pod katerimi je jamstva poslovnih bank mogoče sprejeti kot zavarovanje iz odstavka 1.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 47

Naložbena politika

1. CNS svoja finančna sredstva vlaga samo v obliki denarnih sredstev ali visoko likvidnih finančnih instrumentov z minimalnim tržnim in kreditnim tveganjem. Naložbe CNS so takšne, da jih je mogoče hitro likvidirati z minimalnim negativnim cenovnim učinkom.

2. Kapital, vključno z zadržanim dobičkom in rezervami CNS, ki se ne vlagajo v skladu z odstavkom 1, se ne upošteva za namene člena 16(2) ali člena 45(4).

3. Finančni instrumenti, uporabljeni kot kritja ali kot prispevki v jamstveni sklad, se deponirajo pri upravljavcih sistemov poravnave vrednostnih papirjev – če so na voljo –, ki zagotavljajo popolno zaščito teh finančnih instrumentov. Uporabi pa se lahko tudi kakšna druga zelo varna ureditev z finančnimi institucijami, ki so pridobile dovoljenje.

4. Gotovinske vloge CNS se izvedejo prek zelo varnih ureditev s finančnimi institucijami, ki so pridobile dovoljenje, ali prek odprte ponudbe mejnega depozita centralnih bank ali drugih primerljivih sredstev, ki jih te zagotavljajo.

5. Če CNS sredstva vloži pri tretji stranki, zagotovi, da je sredstva v lasti klirinških članov mogoče razločevati od sredstev v lasti CNS in sredstev v lasti te tretje stranke, in sicer z različno naslovljenimi računi v knjigah tretje stranke ali drugimi enakovrednimi ukrepi, ki omogočajo enako raven zaščite. CNS ima na zahtevo takojšen dostop do finančnih instrumentov.

6. CNS svojega kapitala ali zneskov, ki izhajajo iz zahtev iz členov 41, 42, 43 ali 44, ne vlaga v lastne vrednostne papirje ali vrednostne papirje svojega nadrejenega ali podrejenega podjetja.

7. CNS pri svojih naložbenih odločitvah upošteva svojo celotno izpostavljenost iz naslova kreditnega tveganja do posameznih dolžnikov in zagotovi, da njena celotna izpostavljenost do posameznega dolžnika ostaja v sprejemljivih mejah koncentracije.

8. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po posvetovanju z EBA in ESCB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o finančnih instrumentih, ki se lahko štejejo za visoko likvidne in s katerimi je povezano minimalno kreditno in tržno tveganje iz odstavka 1, ter o zelo varni ureditvi iz odstavkov 3 in 4 in omejitvi koncentracije iz odstavka 7.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 48

Postopki v primeru neplačil

1. CNS ima vzpostavljene podrobne postopke za primer, ko klirinški član ne izpolnjuje zahtev glede sodelovanja CNS iz člena 37 v roku in v skladu s postopki, ki jih je določila CNS. CNS podrobno opredeli postopke, ki jih je treba uporabiti, če ne prijavi neizpolnjevanja obveznosti klirinškega člana. Ti postopki se pregledujejo vsako leto.

2. CNS sprejme takojšnje ukrepe za omejitev izgub in likvidnostnih pritiskov, ki so posledica neizpolnjevanja obveznosti, in zagotovi, da zaprtje katere koli pozicije klirinškega člana ne povzroči motenj v njenem delovanju ali ne izpostavi klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, izgubam, ki jih ti ne morejo predvideti ali nadzorovati.

3. Kadar CNS meni, da klirinški član ne bo mogel izpolniti svojih prihodnjih obveznosti, nemudoma obvesti pristojni organ preden se neizpolnjevanje obveznosti prijavi ali se sproži postopek. Pristojni organ to informacijo nemudoma sporoči ESMA, zadevnim članicam ESCB in organu, odgovornemu za nadzor klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti.

4. CNS preveri, da so njeni postopki v primeru neplačil izvršljivi. Sprejme vse primerne ukrepe, da si zagotovi zakonska pooblastila za likvidacijo lastniških pozicij klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, in za prenos ali likvidacijo pozicij strank klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti.

5. Kadar so sredstva in pozicije v evidencah in na računih CNS zabeleženi, kot da se v skladu s členom 39(2) upravljajo v imenu strank klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, se CNS vsaj pogodbeno zaveže, da bo na zahtevo strank in brez soglasja klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, sprožila postopke za prenos sredstev in pozicij, ki jih klirinški član, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, upravlja v imenu svojih strank, na drugega klirinškega člana, ki ga določijo te stranke. Navedeni drugi klirinški član bo dolžen ta sredstva in pozicije sprejeti le, če je že pred tem vstopil v pogodbeno razmerje s strankami in se tako zavezal, da bo to tudi storil. Če do prenosa na tega drugega klirinškega člana iz kakršnega koli razloga ni prišlo v vnaprej določenem času prenosa, navedenem v operativnih pravilih CNS, lahko ta sprejme vse v svojih pravilih dovoljene ukrepe, da dejavno upravlja tveganja v zvezi s temi pozicijami, tudi da likvidira sredstva in pozicije, ki jih v imenu svojih strank upravlja klirinški član, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti.

6. Kadar so sredstva in pozicije v evidencah in na računih CNS zabeleženi, kot da se v skladu s členom 39(3) upravljajo v imenu stranke klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, se CNS vsaj pogodbeno zaveže, da bo na zahtevo stranke in brez soglasja klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, sprožila postopke za prenos sredstev in pozicij, ki jih klirinški član, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, upravlja v imenu svoje stranke, na drugega klirinškega člana, ki ga določi stranka. Navedeni drugi klirinški član bo dolžen ta sredstva in pozicije sprejeti le, če je že pred tem vstopil v pogodbeno razmerje s stranko in se tako zavezal, da bo to tudi storil. Če do prenosa na tega drugega klirinškega člana iz kakršnega koli razloga ni prišlo v vnaprej določenem času prenosa, navedenem v operativnih pravilih CNS, lahko ta sprejme vse v svojih pravilih dovoljene ukrepe, da dejavno upravlja tveganja v zvezi s temi pozicijami, tudi da likvidira sredstva in pozicije, ki jih v imenu stranke upravlja klirinški član, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti.

7. Zavarovanja strank, ločena v skladu s členom 39(2) in (3), se uporabijo izključno za kritje pozicij, ki se upravljajo v njihovem imenu. Vsakršen saldo, ki ga CNS dolguje po tem, ko zaključi postopek upravljanja neizpolnjenih obveznosti klirinškega člana, se nemudoma vrne tem strankam, če jih CNS pozna; če jih ne pozna, se saldo nemudoma vrne klirinškemu članu za račune njegovih strank.

Člen 49

Pregled modelov, testiranje izjemnih situacij in testiranje za nazaj

1. CNS redno pregleduje sprejete modele in parametre za izračun zahtev po kritju, prispevkov v jamstveni sklad, zahtev glede zavarovanja in drugih mehanizmov za obvladovanje tveganja. Modele izredno natančno in pogosto testira v izjemnih situacijah, da oceni njihovo odpornost na izjemne, vendar verjetne tržne razmere, in izvaja testiranje za nazaj, da oceni zanesljivost sprejete metodologije. CNS pridobi neodvisno potrditev, o rezultatih opravljenih testov obvesti pristojni organ in ESMA ter pred sprejetjem kakršne koli bistvene spremembe modelov in parametrov pridobi njuno potrditev.

Kolegij v skladu s členom 19 sprejme mnenje o sprejetih modelih in parametrih, vključno z vsakršno njihovo bistveno spremembo.

ESMA zagotovi, da se informacije o rezultatih testiranja izjemnih situacij posredujejo evropskim nadzornim organom, da bi lahko ocenili izpostavljenost finančnih podjetij neizpolnjevanju obveznosti CNS.

2. CNS redno testira ključne vidike svojih postopkov v primeru neplačil in sprejme vse primerne ukrepe, da postopke razumejo vsi klirinški člani in da ima vzpostavljene vse ustrezne mehanizme za odziv v primeru neplačila.

3. CNS javno razkrije ključne informacije o modelu upravljanja tveganja in predpostavke, sprejete za izvajanje testiranja v izjemnih situacijah iz odstavka 1.

4. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA po posvetovanju z EBA in drugimi zadevnimi pristojnimi organi ter članicami ESCB oblikuje osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo:

- (a) vrsto testov, ki jih je treba izvesti za različne razrede finančnih instrumentov in portfeljev;
- (b) sodelovanje klirinških članov ali drugih strank pri testiranju;
- (c) pogostnost testiranja;
- (d) časovna obdobja testiranja;
- (e) ključne informacije iz odstavka 3.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 50

Poravnava

1. CNS za poravnavo svojih transakcij uporabi denar centralne banke, kadar je to izvedljivo in mogoče. Kadar denar centralne banke ni uporabljen, se sprejmejo ukrepi za strogo omejitev tveganja denarne poravnave.

2. CNS jasno navede svoje obveznosti v zvezi z izročitvijo finančnih instrumentov, vključno s tem, ali mora finančni instrument izročiti ali sprejeti oziroma ali udeležencem povrne izgube, ki nastanejo pri dobavi.

3. Če mora CNS izročiti ali sprejeti finančne instrumente, z uporabo mehanizmov dostave proti plačilu v največji možni meri odpravi glavno tveganje.

NASLOV V

DOGOVORI O INTEROPERABILNOSTI

Člen 51

Dogovori o interoperabilnosti

1. CNS lahko sklene dogovor o interoperabilnosti z drugo CNS, kadar so izpolnjene zahteve iz členov 52, 53 in 54.

2. Pri sklepanju dogovora o interoperabilnosti z drugo CNS za namen zagotavljanja storitev za določeno mesto trgovanja ima CNS nediskriminatoren dostop tako do podatkov, ki jih potrebuje za opravljanje svojih funkcij s tega mesta trgovanja do mere, do katere je CNS skladen z operativnimi in tehničnimi zahtevami, ki jih določa mesto trgovanja, kot tudi do ustreznega sistema poravnave.

3. Sklepanje dogovora o interoperabilnosti ali dostopanje do vira podatkov ali sistema poravnave iz odstavkov 1 in 2 je lahko zavrnjeno ali omejeno, posredno ali neposredno, samo za namen nadzora tveganja, ki izhaja iz tega dogovora ali dostopa.

Člen 52

Upravljanje tveganja

1. CNS, ki sklenejo dogovor o interoperabilnosti:

(a) vzpostavijo ustrezne politike, postopke in sisteme za učinkovito ugotavljanje, spremljanje in upravljanje tveganj, ki izhajajo iz dogovora, da lahko pravočasno izpolnijo svoje obveznosti;

(b) se sporazumejo glede svojih pravic in obveznosti, vključno z veljavno zakonodajo, ki ureja njihove odnose;

(c) ugotavljajo, spremljajo in učinkovito upravljajo kreditna in likvidnostna tveganja, tako da neizpolnjevanje obveznosti klirinškega člana ene CNS ne vpliva na interoperabilno CNS;

(d) ugotavljajo, spremljajo in obravnavajo morebitne medsebojne odvisnosti in korelacije, ki izhajajo iz dogovora

o interoperabilnosti ter lahko vplivajo na kreditna in likvidnostna tveganja, povezana s koncentracijami klirinških članov in združenimi finančnimi sredstvi.

CNS za namene točke (b) prvega pododstavka uporabljajo enaka pravila o trenutku vstopa nalogov za prenos v njihove sisteme in trenutku nepreklicnosti, kakor je določeno v Direktivi 98/26/ES, kjer je to ustrezno.

Za namene točke (c) prvega pododstavka se v pogojih dogovora opredeli postopek za upravljanje posledic neizpolnjevanja obveznosti, kadar ena od CNS, s katero je sklenjen dogovor o interoperabilnosti, ne izpolni svojih obveznosti.

Za namene točke (d) prvega pododstavka imajo CNS močan nadzor nad ponovno uporabo zavarovanja klirinških članov v okviru dogovora, če to dovoljujejo njihovi pristojni organi. Dogovor navaja, kako se obravnavajo ta tveganja ob upoštevanju zadostnega kritja in potrebe po omejitvi negativnih vplivov.

2. Če se modeli upravljanja tveganja, ki jih CNS uporabljajo za kritje svoje izpostavljenosti do klirinških članov ali svojih medsebojnih izpostavljenosti, razlikujejo, CNS te razlike opredelijo, ocenijo tveganja, ki bi jih lahko povzročile, in sprejmejo ukrepe, vključno z zagotavljanjem dodatnih finančnih sredstev, ki omejijo vpliv teh razlik na dogovor o interoperabilnosti in njihove morebitne posledice v smislu tveganj negativnih vplivov, ter zagotovijo, da te razlike ne vplivajo na zmožnost posamezne CNS za obvladovanje posledic neizpolnjevanja obveznosti klirinškega člana.

3. Vse povezane stroške, ki nastanejo zaradi odstavkov 1 in 2, nosi CNS, ki zahteva interoperabilnost ali dostop, razen če se stranki ne dogovorita drugače.

Člen 53

Zagotavljanje kritja med CNS

1. CNS pri računih loči sredstva in pozicije, ki jih upravlja v imenu CNS, s katerimi je sklenila dogovor o interoperabilnosti.

2. Če CNS drugi CNS, s katero sklene dogovor o interoperabilnosti, v okviru dogovora o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji zagotovi samo začetna kritja, CNS prejemnica nima pravice do uporabe kritij, ki jih zagotovi druga CNS.

3. Zavarovanje, prejeto v obliki finančnih instrumentov, se deponira pri upravljavcih sistemov poravnave vrednostnih papirjev, ki se uradno obvestijo v skladu z Direktivo 98/26/ES.

4. Sredstva iz odstavkov 1 in 2 so CNS prejemnici na razpolago le, če CNS, ki je zagotovila zavarovanje v okviru dogovora o interoperabilnosti, ne izpolnjuje obveznosti.

5. Če CNS, ki je prejela zavarovanje v okviru dogovora o interoperabilnosti, ne izpolnjuje obveznosti, se zavarovanje iz odstavkov 1 in 2 nemudoma vrne CNS, ki ga je zagotovila.

Člen 54

Odobritev dogovora o interoperabilnosti

1. Dogovor o interoperabilnosti predhodno odobrijo pristojni organi vključenih CNS. Uporablja se postopek iz člena 17.

2. Pristojni organi odobrijo dogovor o interoperabilnosti le, če so sodelujoče CNS dobile dovoljenje za kliring v skladu s členom 17, če so bile priznane v skladu s členom 25 ali so dobile dovoljenje v skladu z že obstoječimi nacionalnimi ureditvami o izdajanju dovoljenj za obdobje najmanj treh let, če so zahteve iz člena 52 izpolnjene, če tehnični pogoji za kliring transakcij v skladu s pogoji dogovora omogočajo nemoteno in pravilno delovanje finančnih trgov in če dogovor ne zmanjša učinkovitosti nadzora.

3. Kadar pristojni organ meni, da zahteve iz odstavka 2 niso izpolnjene, drugim pristojnim organom in zadevnim CNS posreduje pisno razlago s tveganji povezanih pomislekov. Uradno obvesti tudi ESMA, ki izda mnenje o dejanski veljavnosti s tveganjem povezanih pomislekov kot razlogih za zavrnitev dogovora o interoperabilnosti. Mnenje ESMA se da na voljo vsem zadevnim CNS. Kadar se mnenje ESMA razlikuje od ocene zadevnega pristojnega organa, ta pristojni organ ob upoštevanju mnenja ESMA ponovno preuči svoje stališče.

4. ESMA do 31. decembra 2012 izda smernice ali priporočila za vzpostavitev doslednega, učinkovitega in uspešnega ocenjevanja dogovorov o interoperabilnosti v skladu s postopkom, določenim v členu 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

ESMA po posvetovanju s članicami ESCB pripravi osnutke teh smernic ali priporočil.

NASLOV VI

REGISTRACIJA IN NADZOR REPOZITORIJEV SKLENJENIH POSLOV

POGLAVJE 1

Pogoji in postopki za registracijo repozitorija sklenjenih poslov

Člen 55

Registracija repozitorija sklenjenih poslov

1. Repozitorij sklenjenih poslov se registrira pri ESMA za namene člena 9.

2. Da se lahko registrira po tem členu, mora biti repozitorij sklenjenih poslov pravna oseba s sedežem v Uniji in izpolnjevati zahteve iz naslova VII.

3. Registracija repozitorija sklenjenih poslov velja za celotno ozemlje Unije.

4. Registriran repozitorij sklenjenih poslov ves čas izpolnjuje pogoje za registracijo. Repozitorij sklenjenih poslov brez nepotrebnega odlašanja ESMA sporoči vse pomembne spremembe pogojev za registracijo.

Člen 56

Vloga za registracijo

1. Repozitorij sklenjenih poslov predloži svojo vlogo za registracijo ESMA.

2. ESMA v 20 delovnih dneh od prejema vloge oceni, ali je ta popolna.

Če vloga ni popolna, ESMA določi rok, v katerem mora repozitorij sklenjenih poslov predložiti dodatne informacije.

Potem ko ESMA oceni, da je vloga popolna, o tem ustrezno uradno obvesti repozitorij sklenjenih poslov.

3. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo podrobnosti v zvezi z vlogo za registracijo iz odstavka 1.

ESMA osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. Da se zagotovijo enaki pogoji uporabe odstavka 1, ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določijo obliko vloge za registracijo pri njem.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 30. septembra 2012 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 57

Uradno obveščanje pristojnih organov in posvetovanje z njimi pred registracijo

1. Če je repozitorij sklenjenih poslov, ki zaprosi za registracijo, subjekt, ki mu dovoljenje izda ali ga registrira pristojni organ v državi članici, kjer ima sedež, ESMA pred registracijo repozitorija sklenjenih poslov nemudoma uradno obvesti ta pristojni organ in se z njim posvetuje.

2. ESMA in zadevni pristojni organ izmenjata vse informacije, ki so potrebne za registracijo repozitorija sklenjenih poslov in za nadzorovanje tega, ali subjekt v državi članici, kjer ima sedež, upošteva pogoje v zvezi z registracijo ali izdajo dovoljenja.

Člen 58

Preučitev vloge

1. ESMA v 40 delovnih dneh od uradnega obvestila iz tretjega pododstavka člena 56(2) preuči vlogo za registracijo na podlagi skladnosti repozitorija sklenjenih poslov z zahtevami iz členov od 78 do 81 in sprejme izčrpno obrazloženo odločitev o registraciji ali odločitev o zavrnitvi registracije.

2. Odločitev, ki jo ESMA izda v skladu s členom 1, začne veljati peti delovni dan po sprejetju.

Člen 59

Uradno obvestilo o odločitvi ESMA v zvezi z registracijo

1. Ko ESMA sprejme odločitev o registraciji ali odločitev o zavrnitvi registracije ali razveljavitvi registracije, o tem v petih delovnih dneh obvesti repozitorij sklenjenih poslov z izčrpno obrazložljivo odločitvijo.

ESMA o svoji odločitvi nemudoma uradno obvesti pristojni organ iz člena 57(1).

2. ESMA vse odločitve, sprejete v skladu z odstavkom 1, sporoči Komisiji.

3. ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam repozitorijev sklenjenih poslov, registriranih v skladu s to uredbo. Ta seznam se posodobi v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 1.

Člen 60

Izvajanje pooblastil iz členov 61 do 63

Pooblastila, ki so v skladu s členi 61 do 63 prenesena na ESMA ali na njegove uradnike ali druge osebe, ki jih pooblasti ESMA, se ne uporabijo za zahteve po razkritju informacij ali dokumentov, za katere velja varovanje zaupnosti.

Člen 61

Zahteva za informacije

1. ESMA lahko od repozitorijev sklenjenih poslov in povezanih tretjih strani, ki so jim repozitoriji sklenjenih poslov oddali v zunanje izvajanje operativne funkcije ali dejavnosti, z enostavnim zahtevkom ali s sklepom zahteva vse informacije, ki jih potrebuje za opravljanje svojih dolžnosti v skladu s to uredbo.

2. Kadar ESMA pošilja enostaven zahtevek za informacije v skladu z odstavkom 1:

(a) navede sklic na ta člen kot pravno podlago za zahtevek;

(b) navede namen zahtevka;

(c) natančno opredeli, katere informacije zahteva;

(d) določi rok, v katerem je treba informacije predložiti;

(e) osebo, od katere zahteva informacije, obvesti, da teh sicer ni dolžna zagotoviti, vendar morajo biti v primeru, da jih predloži prostovoljno, točne in ne zavajajoče, in

(f) navede globo iz člena 65 v povezavi s točko (a) oddelka IV Priloge I, če so odgovori na vprašanja napačni ali zavajajoči.

3. Kadar ESMA v skladu z odstavkom 1 zahteva zagotovitev informacij s sklepom:

(a) navede sklic na ta člen kot pravno podlago za zahtevek;

(b) navede namen zahtevka;

(c) natančno opredeli, katere informacije zahteva;

- (d) določi rok, v katerem je treba informacije predložiti;
- (e) navede periodične denarne kazni, določene v členu 66, če so zahtevane informacije, ki se predložijo, nepopolne;
- (f) navede globo iz člena 65 v povezavi s točko (a) oddelka IV Priloge I, če so odgovori na vprašanja napačni ali zavajajoči, in
- (g) opozori na pravico do pritožbe na sklep pri odboru ESMA za pritožbe ter pravico, da sklep pregleda Sodišče Evropske unije (Sodišče) v skladu s členoma 60 in 61 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. Osebe iz odstavka 1 ali njihovi zastopniki in, v primeru pravnih oseb ali združenj, ki nimajo pravne osebnosti, osebe, ki so po zakonu ali statutu pooblaščenice za njihovo zastopanje, zagotovijo zahtevane informacije. Pooblaščenici odvetniki lahko predložijo informacije v imenu svojih strank. Te so kljub temu v celoti odgovorne, če so predložene informacije nepopolne, netočne ali zavajajoče.

5. ESMA pristojnemu organu države članice, kjer imajo osebe iz odstavka 1, na katero se nanaša zahtevek za informacije, prebivališče ali sedež, nemudoma pošlje kopijo enostavnega zahtevka ali svojega sklepa.

Člen 62

Splošne preiskave

1. ESMA lahko za izvajanje svojih dolžnosti v skladu s to uredbo izvaja potrebne preiskave oseb iz člena 61(1). V ta namen lahko uradniki in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti:

- (a) pregledajo vse evidence, podatke, postopke in morebitno drugo gradivo v zvezi z opravljanjem nalog ESMA ne glede na nosilec, na katerem so shranjeni;
- (b) pridobijo kopije ali izpiske iz takšnih evidenc, podatkov, postopkov in drugega gradiva;
- (c) pozovejo in zaprosijo katero koli osebo iz člena 61(1) ali njene zastopnike ali osebje, da poda ustno ali pisno obrazložitev dejstev ali dokumentov, povezanih s predmetom in namenom preiskave, ter zabeležijo odgovore;

(d) opravijo razgovor s katero koli drugo fizično ali pravno osebo, ki pristane na razgovor, za namen zbiranja informacij v zvezi s predmetom preiskave;

(e) zahtevajo zapise o telefonskem in podatkovnem prometu.

2. Uradniki in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za opravljanje preiskav iz odstavka 1, svoja pooblastila izvajajo ob predložitvi pisnega pooblastila, ki podrobno določa predmet in namen preiskave. V pisnem pooblastilu so navedene tudi periodične denarne kazni, določene v členu 66, če se zahtevane evidence, podatki, postopki ali morebitno drugo gradivo, ali odgovori na vprašanja, zastavljena osebam iz člena 61(1), ne predložijo ali so nepopolni, ter globe, določene v členu 65 v povezavi s točko (b) oddelka IV Priloge I, če so odgovori na vprašanja, zastavljena osebam iz člena 61(1), napačni ali zavajajoči.

3. Osebe iz člena 61(1) morajo privoliti v preiskave, ki jih s sklepom odredi ESMA. V sklepu morajo biti navedeni predmet in namen preiskave, periodične denarne kazni, določene v členu 66, pravna sredstva, ki so na voljo na podlagi Uredbe (EU) št. 1095/2010, ter pravica, da sklep pregleda Sodišče.

4. ESMA pravočasno pred preiskavo o njej in o identiteti pooblaščenih oseb obvesti pristojni organ države članice, v kateri se bo preiskava opravila. Uradniki zadevnega pristojnega organa tem pooblaščenim osebam na zahtevo ESMA pomagajo pri izvajanju njihovih dolžnosti. Ti uradniki se lahko preiskav tudi udeležijo, če za to zaprosijo.

5. Če je za pridobitev zapisov o telefonskem in podatkovnem prometu iz točke (e) odstavka 1 v skladu z nacionalnim pravom potrebno pooblastilo sodnega organa, se za takšno pooblastilo zaprosi. Tako dovoljenje se lahko uporabi tudi kot varnostni ukrep.

6. Kadar se zaprosi za pooblastilo iz odstavka 5, nacionalni sodni organ preveri, ali je sklep ESMA pristen in da predvideni prisilni ukrepi niso niti samovoljni niti pretirani glede na predmet pregleda. Pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalni sodni organ zaprosi ESMA za podrobna pojasnila, zlasti glede razlogov, ki jih ima za sum o kršitvi te uredbe, pa tudi glede resnosti domnevne kršitve in narave vpletenosti osebe, za katero veljajo prisilni ukrepi. Vendar nacionalni sodni organ ne sme presojeti o tem, ali je bila preiskava potrebna, ali zahtevati informacij iz spisa ESMA. Zakonitost sklepa ESMA lahko preuči le Sodišče v skladu s postopkom, določenim v Uredbi (EU) št. 1095/2010.

Člen 63

Inšpekcijski pregledi na kraju samem

1. ESMA lahko za opravljanje svojih dolžnosti v skladu s to uredbo izvaja vse potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem v vseh poslovnih prostorih in na vseh zemljiščih pravnih oseb iz člena 61(1). Zaradi pravilne izvedbe in učinkovitosti inšpekcijskih pregledov lahko ESMA tak pregled izvede na kraju samem brez predhodne najave.

2. Uradniki in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, lahko vstopijo v vse poslovne prostore in na vsa zemljišča pravnih oseb, na katere se nanaša sklep o preiskavi, ki ga je sprejel ESMA, in imajo vsa pooblastila, navedena v členu 62(1). Imajo tudi pooblastilo, da zapečatijo vse poslovne prostore ter poslovne knjige in evidenco za obdobje in v obsegu, potrebnem za izvedbo inšpekcijskega pregleda.

3. Uradniki in druge osebe, ki jih ESMA pooblasti za izvajanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, izvajajo svoja pooblastila ob predložitvi pisnega pooblastila, ki podrobno določa predmet in namen pregleda ter periodične denarne kazni, določene s členom 66, če zadevna oseba ne privoli v inšpekcijski pregled. ESMA o inšpekcijskem pregledu pravočasno obvesti pristojni organ države članice, v kateri se bo pregled izvajal.

4. Osebe iz člena 61(1) morajo privoliti v inšpekcijske preglede na kraju samem, ki jih s sklepom odredi ESMA. V sklepu morajo biti navedeni predmet in namen inšpekcijskega pregleda, datum njegovega začetka, periodične denarne kazni, določene v členu 66, pravna sredstva, ki so na voljo na podlagi Uredbe (EU) št. 1095/2010, ter pravica, da sklep pregleda Sodišče. ESMA ta sklep sprejme po posvetu s pristojnim organom države članice, v kateri se bo inšpekcijski pregled izvajal.

5. Uradniki pristojnega organa države članice, v kateri se izvaja inšpekcijski pregled, pa tudi uradniki, ki jih pristojni organ pooblasti ali imenuje na zahtevo ESMA, aktivno pomagajo uradnikom in drugim osebam, ki jih je pooblastil ESMA. V ta namen imajo pooblastila, določena v odstavku 2. Uradniki pristojnega organa zadevne države članice se lahko inšpekcijskih pregledov na kraju samem tudi udeležijo, če za to zaprosijo.

6. ESMA lahko od pristojnih organov tudi zahteva, da v njegovem imenu izvedejo določene preiskave in inšpekcijske preglede na kraju samem, kakor je določeno v tem členu in v členu 62(1). V ta namen imajo pristojni organi enaka pooblastila kot ESMA, kakor je določeno v tem členu in v členu 62(1).

7. Če uradniki in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ESMA, ugotovijo, da oseba nasprotuje inšpekcijskemu pregledu,

ki je bil odrejen v skladu s tem členom, jim pristojni organ zadevne države članice ponudi ustrezno pomoč in, če je to potrebno, zagotovi tudi podporo policije ali drugega ustreznega izvršilnega organa, da jim omogoči izvedbo inšpekcijskega pregleda na kraju samem.

8. Če je za inšpekcijski pregled na kraju samem iz odstavka 1 ali za pomoč iz odstavka 7 v skladu z nacionalnim pravom potrebno pooblastilo sodnega organa, se za takšno pooblastilo zaprosi. Tako pooblastilo se lahko uporabi tudi kot varnostni ukrep.

9. Kadar se zaprosi za pooblastilo iz odstavka 8, nacionalni sodni organ preveri, ali je sklep ESMA pristen in da predvideni prisilni ukrepi niso niti samovoljni niti pretirani glede na predmet pregleda. Nacionalni sodni organ lahko pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov zaprosi ESMA za podrobna pojasnila. Takšna zahteva po podrobnih pojasnilih se lahko nanaša zlasti na razloge, zaradi katerih ESMA sumi, da gre za kršitev te uredbe, pa tudi na resnost domnevne kršitve in naravo vpletenosti osebe, za katero veljajo prisilni ukrepi. Vendar nacionalni sodni organ ne more preverjati potrebe po inšpekcijskem pregledu niti ne sme zahtevati, da se mu zagotovijo informacije, ki so v spisu ESMA. Zakonitost sklepa ESMA lahko preuči le Sodišče v skladu s postopkom, določenim v Uredbi (EU) št. 1095/2010.

Člen 64

Postopkovna pravila za sprejemanje nadzornih ukrepov in nalaganje glob

1. Kadar ESMA pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo ugotovi, da obstajajo resni znaki o možnih dejanjih, ki bi lahko veljala za eno ali več kršitev iz Priloge I, v okviru organa imenuje neodvisnega preiskovalnega uradnika, da razišče zadevo. Imenovani uradnik ne sodeluje oziroma ni neposredno ali posredno sodeloval pri nadzoru ali postopku registracije zadevnega repozitorija sklenjenih poslov ter svoje naloge opravlja neodvisno od ESMA.

2. Preiskovalni uradnik razišče domnevne kršitve ob upoštevanju pripomb preiskovanih oseb in ves spis s svojimi ugotovitvami predloži ESMA.

Pri opravljanju svojih nalog lahko uveljavlja pristojnost za vložitev zahteve za informacije v skladu s členom 61 ter za izvajanje preiskav in inšpekcijskih pregledov v skladu s členom 62 in členom 63. Preiskovalni uradnik pri izvajanju teh pristojnosti ravna v skladu s členom 60.

Pri opravljanju svojih nalog ima dostop do vseh dokumentov in informacij, ki jih je ESMA zbral pri nadzornih dejavnostih.

3. Potem ko preiskovalni uradnik zaključi preiskavo in preden spis z ugotovitvami predloži ESMA, preiskovanim osebam omogoči zaslišanje v zvezi s preiskovanimi zadevami. Svoje ugotovitve utemelji le z dejstvi, glede katerih so zadevne osebe imele priložnost dati pojasnila.

V preiskavi iz tega člena se v celoti upošteva pravica zadevnih oseb do obrambe.

4. Ko preiskovalni uradnik spis s svojimi ugotovitvami predloži ESMA, o tem obvesti preiskovane osebe. Tem je zagotovljena pravica do vpogleda v spis, pri čemer se upošteva pravni interes drugih oseb glede varstva njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis ne zajema zaupnih informacij, ki se nanašajo na tretje osebe.

5. ESMA na podlagi spisa z ugotovitvami preiskovalnega uradnika in potem ko v skladu s členoma 67 zasliši preiskovane osebe, če tako zahtevajo, odloči, ali so te osebe storile eno ali več kršitev s seznama v Prilogi I, in v tem primeru sprejme nadzorni ukrep v skladu s členom 73 ter naloži globo v skladu s členom 65.

6. Preiskovalni uradnik ne sodeluje pri razpravah ESMA niti na noben drug način ne posega v njegov postopek odločanja.

7. Komisija sprejme nadaljnja postopkovna pravila v zvezi z izvajanjem pooblastil za nalaganje glob ali periodičnih denarnih kazni, vključno z določbami glede pravice do obrambe, začasnimi določbami in pobiranjem glob ali periodičnih denarnih kazni, sprejme pa tudi podrobna pravila glede rokov zastaranja za nalaganje in izvrševanje kazni.

Pravila iz prvega pododstavka se sprejmejo z delegiranimi akti v skladu s členom 82.

8. Kadar ESMA pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo ugotovi, da obstajajo resni znaki o možnih dejanjih, ki bi lahko veljala za kazniva dejanja, zadeve za kazenski pregon predloži pristojnim nacionalnim organom. ESMA poleg tega ne izreče glob ali periodičnih denarnih kazni, kadar je predhodna oprostilna sodba ali obsodba, izhajajoča iz istega dejanja ali dejanj, ki so v bistvu ista, že postala pravnomočna kot rezultat kazenskega postopka po nacionalnem pravu.

Člen 65

Globe

1. Kadar ESMA v skladu s členom 64(5) ugotovi, da je repozitorij sklenjenih poslov namerno ali iz malomarnosti zakrivil eno od kršitev s seznama v Prilogi I, sprejme sklep o naložitvi globe v skladu z odstavkom 2 tega člena.

Vsaka kršitev repozitorija sklenjenih poslov se obravnava kot namerna v primeru, da ESMA odkrije objektivne elemente, ki dokazujejo, da je repozitorij sklenjenih poslov ali njegovo višje vodstvo namerno storil kršitev.

2. Osnovni zneski globe iz odstavka 1 so vključeni v naslednje omejitve:

(a) za kršitve iz točke (c) oddelka I Priloge I in točk (c) do (g) oddelka II Priloge I ter iz točk (a) in (b) oddelka III Priloge I znašajo globe najmanj 10 000 EUR in največ 20 000 EUR;

(b) za kršitve iz točk (a), (b) in (d) do (h) oddelka I Priloge I ter točk (a), (b) in (h) oddelka II Priloge I znašajo globe najmanj 5 000 EUR in največ 10 000 EUR.

ESMA pri odločanju o nižji, srednji ali višji vrednosti osnovnega zneska glob, določenih v prvem pododstavku, upošteva letni promet predhodnega poslovnega leta zadevnega repozitorija sklenjenih poslov. Nižja vrednost osnovnega zneska velja za repozitorije sklenjenih poslov z letnim prometom pod 1 milijonom EUR, srednja vrednost za tiste z letnim prometom med 1 in 5 milijoni EUR, višja vrednost pa za tiste z letnim prometom nad 5 milijoni EUR.

3. Osnovni zneski iz odstavka 2 se po potrebi prilagodijo, pri čemer se upoštevajo oteževalne ali olajševalne okoliščine v skladu z zadevnimi koeficienti prilagoditve iz Priloge II.

Za osnovni znesek se uporabi vsak zadevni oteževalni koeficient posebej. Če velja več kot en oteževalni koeficient, se razlika med osnovnim zneskom in zneskom po uporabi vsakega posameznega oteževalnega koeficienta doda osnovnemu znesku.

Za osnovni znesek se uporabi vsak zadevni olajševalni koeficient posebej. Če velja več kot en olajševalni koeficient, se razlika med osnovnim zneskom in zneskom po uporabi vsakega posameznega olajševalnega koeficienta odšteje od osnovnega zneska.

4. Ne glede na odstavka 2 in 3 znesek globe ne sme presehati 20 % letnega prometa zadevnega repozitorija sklenjenih poslov v predhodnem poslovnem letu; če pa je ta imel neposredne ali posredne finančne koristi zaradi kršitve, je znesek globe najmanj enak tem koristim.

Če dejanje ali opustitev dejanja repozitorija sklenjenih poslov pomeni več kršitev s seznama v Prilogi I, se uporabi samo višja globa za eno od teh kršitev, izračunana v skladu z odstavkom 2 in 3.

Člen 66

Periodične denarne kazni

1. ESMA s sklepom naloži periodične denarne kazni z namenom:

(a) da repozitorij sklenjenih poslov odpravi kršitve na podlagi sklepa, sprejetega v skladu s členom 73(1)(a); ali

(b) da oseba iz člena 61(1):

(i) predloži popolne informacije, ki se zahtevajo s sklepom v skladu s členom 61;

(ii) privoli v preiskavo in zlasti predloži popolne evidence, podatke, postopke ali drugo potrebno gradivo ter dopolni in popravi druge informacije, predložene v okviru preiskave, sprožene s sklepom v skladu s členom 62, ali

(iii) privoli v inšpekcijski pregled na kraju samem, odrejen s sklepom v skladu s členom 63.

2. Periodična denarna kazen mora biti učinkovita in sorazmerna. Periodična denarna kazen se naloži za vsak dan zamude.

3. Ne glede na odstavek 2 znesek periodičnih denarnih kazni ustreza 3 % povprečnega dnevnega prometa v preteklem poslovnem letu, za fizične osebe pa 2 % povprečnega dnevnega dohodka v preteklem koledarskem letu. Zneski se izračunajo od datuma, določenega v sklepu, s katerim se naloži periodična denarna kazen.

4. Periodična denarna kazen se naloži za obdobje največ šestih mesecev po uradnem obvestilu o sklepu ESMA. Po preteku tega obdobja ESMA ukrep pregleda.

Člen 67

Zaslišanje zadevnih oseb

1. Pred sprejetjem vsakega sklepa o naložitvi globe ali periodične denarne kazni iz členov 65 in 66 da ESMA osebam, ki so v postopku, možnost obrazložitve njegovih ugotovitev. Sklepi ESMA temeljijo samo na ugotovitvah, na katere so osebe, ki so v postopku, imele priložnost podati pripombe.

2. Pravica oseb v postopku do obrambe se v postopkih v celoti spoštuje. Zagotovljena jim je pravica do vpogleda v spis ESMA, ob upoštevanju pravnega interesa drugih oseb za varstvo poslovnih skrivnosti. Pravica dostopa do spisa ne velja za zaupne informacije ali notranje dokumente ESMA.

Člen 68

Razkritje, narava, izvršitev in dodelitev globe in periodičnih denarnih kazni

1. ESMA javnosti razkrije vse globe in periodične denarne kazni, ki jih je naložil v skladu s členoma 65 in 66, razen če bi takšno razkritje javnosti resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem. Tako razkritje ne zajema osebnih podatkov v smislu Uredbe (ES) št. 45/2001.

2. Globe in periodične denarne kazni, naložene v skladu s členoma 65 in 66, so upravne narave.

3. Kadar ESMA odloči, da ne bo naložil glob ali periodičnih denarnih kazni, o tem ustrezno obvesti Evropski parlament, Svet, Komisijo in pristojne organe zadevnih držav članic ter navede razloge za svojo odločitev.

4. Globe in periodične denarne kazni, naložene v skladu s členoma 65 in 66, so izvršljive.

Izvršitev urejajo pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se opravi izvršitev. Organ, ki ga v ta namen določi vlada vsake od držav članic ter o tem obvesti ESMA in Sodišče, sklepu priloži potrdilo o njegovi izvršljivosti, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overovitve verodostojnosti sklepa.

Ko so te formalnosti na zahtevo zadevne stranke izpolnjene, lahko ta zadevo preda neposredno pristojnemu organu in predlaga začetek izvršilnega postopka v skladu z nacionalno zakonodajo.

Izvršitev se lahko odloži le z odločbo Sodišča. Vendar pa o pritožbah glede nepravilnosti izvršitve odločajo sodišča zadevne države članice.

5. Zneski glob in periodičnih denarnih kazni se dodelijo splošnemu proračunu Evropske unije.

Člen 69

Pregled s strani Sodišča

Sodišče ima neomejeno pristojnost za pregled sklepov, s katerimi je ESMA naložil globo ali periodično denarno kazen. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko razveljavi, zniža ali zviša.

Člen 70

Spremembe Priloge II

Komisija je z namenom upoštevanja dogodkov na finančnih trgih pooblaščen za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 82 v zvezi z ukrepi za spremembo Priloge II.

Člen 71

Razveljavitev registracije

1. ESMA brez poseganja v člen 73 razveljavi registracijo repozitorija sklenjenih poslov kadar:

- (a) se repozitorij sklenjenih poslov izrecno odreče registraciji ali če v zadnjih šestih mesecih ni opravil nobene storitve;
- (b) je repozitorij sklenjenih poslov pridobil registracijo z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;
- (c) repozitorij sklenjenih poslov ne izpolnjuje več pogojev, na podlagi katerih je bil registriran.

2. ESMA o odločitvi o razveljavitvi registracije repozitorija sklenjenih poslov nemudoma uradno obvesti pristojni organ iz člena 57(1).

3. Če pristojni organ v državi članici, v kateri repozitorij izvaja storitve in dejavnosti, meni, da je izpolnjen eden od pogojev iz odstavka 1, lahko od ESMA zahteva, da preveri, ali so pogoji za razveljavitev registracije zadevnega repozitorija

izpolnjeni. Če se ESMA odloči, da ne bo razveljavil registracije zadevnega repozitorija sklenjenih poslov, mora odločitev v celoti utemeljiti.

4. Pristojni organ iz odstavka 3 je organ iz člena 22.

Člen 72

Pristojbine za nadzor

1. ESMA repozitorijem sklenjenih poslov zaračuna pristojbine v skladu s to uredbo in v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu z odstavkom 3. Te pristojbine v celoti pokrivajo stroške ESMA v zvezi z registracijo in nadzorom repozitorijev sklenjenih poslov ter povračilom vseh stroškov, ki bi jih lahko imeli pristojni organi pri izvajanju svojega dela v skladu s to uredbo, zlasti zaradi prenosa nalog v skladu s členom 74.

2. Znesek pristojbine, ki se zaračuna repozitoriju sklenjenih poslov, pokriva vse upravne stroške ESMA zaradi dejavnosti v zvezi z registracijo in nadzorom ter je sorazmeren s prometom zadevnega repozitorija sklenjenih poslov.

3. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 82, da natančneje opredeli vrsto pristojbin, zadeve, za katere jih je treba plačati, njihovo višino in način njihovega plačila.

Člen 73

Nadzorni ukrepi ESMA

1. Kadar ESMA v skladu s členom 64(5) ugotovi, da je repozitorij sklenjenih poslov storil eno od kršitev s seznama v Prilogi I, sprejme enega ali več od naslednjih sklepov, s katerim:

- (a) zahteva, da repozitorij odpravi kršitev;
- (b) naloži globo v skladu s členom 65;
- (c) izda javna obvestila;
- (d) kot zadnjo možnost razveljavi registracijo repozitorija sklenjenih poslov.

2. Pri sprejemanju sklepov iz odstavka 1 ESMA upošteva naravo in resnost kršitve, pri čemer se ravna po naslednjih merilih:

- (a) trajanje in pogostnost kršitve;
- (b) ali je kršitev razkrila resne ali sistemske slabosti v postopkih podjetja ali v njegovih sistemih za upravljanje ali v notranjem nadzoru;
- (c) ali je bil zaradi kršitve povzročen ali omogočen finančni kriminal oziroma ali je kršitev kako drugače prispevala k nastanku finančnega kriminala;

(d) ali je bila kršitev namerna ali je do nje prišlo iz malomarnosti.

3. ESMA o vsakem sklepu, sprejetem v skladu z odstavkom 1, nemudoma uradno obvesti zadevni repozitorij sklenjenih poslov, to pa sporoči pristojnim organom držav članic in Komisiji. Vse sklepe javno objavi na svojem spletnem mestu v desetih delovnih dneh od datuma sprejetja.

Pri objavi svojega sklepa iz prvega pododstavka ESMA objavi tudi pravico zadevnega repozitorija sklenjenih poslov, da se pritoži na sklep, in po potrebi dejstvo, da je bila taka pritožba vložena, pri tem pa navede, da pritožba nima odločilnega učinka in da lahko odbor za pritožbe v okviru ESMA odloži izvajanje spornega sklepa v skladu s členom 60(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 74

Prenos nalog ESMA na pristojne organe

1. ESMA lahko določene nadzorne naloge prenese na pristojni organ države članice v skladu s smernicami, ki jih izda na podlagi člena 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010, kadar je to potrebno za pravilno opravljanje nadzorne naloge. Take posebne nadzorne naloge lahko vključujejo zlasti pooblastilo za izvrševanje zahtev po informacijah v skladu s členom 61 ter za izvajanje preiskav in inšpekcijskih pregledov na kraju samem v skladu s členom 62 in členom 63(6).

2. ESMA se pred prenosom naloge posvetuje z zadevnim pristojnim organom. Taka posvetovanja zlasti zadevajo:

- (a) obseg naloge, ki bo prenesena;
- (b) časovni okvir za opravljanje te naloge, in
- (c) prenos potrebnih informacij s strani ESMA in ESMA.

3. ESMA v skladu z uredbo o pristojbinah, ki jo je na podlagi člena 72(3) sprejela Komisija, pristojnemu organu povrne stroške, ki nastanejo zaradi izvajanja prenesenih nalog.

4. ESMA v ustreznih časovnih presledkih pregleda sklep iz odstavka 1. Prenos se lahko kadar koli prekliche.

5. Prenos nalog ne vpliva na odgovornost ESMA ter ne omejuje njegove zmožnosti za izvajanje in nadziranje prenesene

dejavnosti. Nadzorna odgovornost iz te uredbe, vključno z odločitvijo o registraciji, končno oceno in nadaljnjimi sklepi v zvezi s kršitvami, se ne prenese.

POGLAVJE 2

Odnosi s tretjimi državami

Člen 75

Enakovrednost in mednarodni sporazumi

1. Komisija lahko sprejme izvedbeni akt, s katerim določi, da mora pravna in nadzorna ureditev v tretji državi zagotavljati, da:

- (a) repozitoriji sklenjenih poslov, ki jim je bilo v tej tretji državi izdano dovoljenje, izpolnjujejo pravno zavezujoče zahteve, ki so enakovredne zahtevam iz te uredbe;
- (b) sta v tej tretji državi vzpostavljena stalen učinkovit nadzor in izvrševanje repozitorijev sklenjenih poslov, in
- (c) obstajajo jamstva glede varovanja poklicne skrivnosti – vključno z varovanjem poslovnih skrivnosti, ki jih organi delijo s tretjimi stranmi –, ki so najmanj enakovredna tistim iz te uredbe.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 86(2).

2. Kjer je to primerno in v vsakem primeru po sprejetju izvedbenega akta v skladu z odstavkom 1, Komisija Svetu predloži priporočila za pogajanja o mednarodnih sporazumih z zadevnimi tretjimi državami glede medsebojnega dostopa do informacij o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih ter izmenjave teh informacij, shranjenih v repozitorijih sklenjenih poslov s sedežem v tej tretji državi, in sicer na način, ki zagotavlja, da imajo organi Unije, vključno z ESMA, neposreden in stalen dostop do vseh informacij, potrebnih za opravljanje njihovih dolžnosti.

3. ESMA po sklenitvi sporazumov iz odstavka 2 in v skladu z njimi sklene dogovore o sodelovanju s pristojnimi organi iz zadevnih tretjih držav. Ti dogovori določajo vsaj:

- (a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in katerim koli drugim organom Unije, ki izvaja naloge v skladu s to uredbo, na eni strani, ter zadevnimi pristojnimi organi teh tretjih držav na drugi strani; in
- (b) postopke v zvezi s usklajevanjem nadzornih dejavnosti.

4. ESMA uporablja Uredbo (ES) št. 45/2001 za posredovanje osebnih podatkov tretji državi.

Člen 76

Dogovori o sodelovanju

Pristojni organi tretjih držav, ki na območju svoje pristojnosti nimajo repozitorijev sklenjenih poslov s sedežem na tem območju, lahko vzpostavijo stike z ESMA, zato da sklenejo dogovore o sodelovanju glede dostopa do informacij o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, shranjenih v repozitorijih sklenjenih poslov Unije.

ESMA lahko s temi pristojnimi organi sklene dogovore o sodelovanju glede dostopa do informacij o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, shranjenih v repozitorijih sklenjenih poslov Unije, da bodo ti organi izpolnili svoje odgovornosti in naloge, če so vzpostavljena jamstva glede varovanja poklicne skrivnosti, vključno z varovanjem poslovnih skrivnosti, ki jih organi delijo s tretjimi stranmi.

Člen 77

Priznanje repozitorijev sklenjenih poslov

1. Repozitorij sklenjenih poslov s sedežem v tretji državi lahko svoje storitve in dejavnosti za subjekte s sedežem v Uniji za namene člena 9 izvaja le, če ga je priznal ESMA v skladu z odstavkom 2.

2. Repozitorij sklenjenih poslov iz odstavka 1 ESMA predloži vlogo za priznanje skupaj z vsemi potrebnimi informacijami, med katerimi so vsaj informacije, potrebne za to, da se preveri, ali ima repozitorij sklenjenih poslov dovoljenje in ali je predmet učinkovitega nadzora v tretji državi, ki:

- (a) jo je Komisija z izvedbenim aktom v skladu s členom 75(1) priznala kot državo z enakovrednim in izvršljivim regulativnim in nadzornim okvirom;
- (b) je v skladu s členom 75(2) sklenila mednarodni sporazum z Unijo, in
- (c) je sklenila dogovore o sodelovanju v skladu s členom 75(3), s katerimi je zagotovila, da imajo organi Unije, vključno z ESMA, neposreden in stalen dostop do vseh potrebnih informacij.

ESMA v 30 delovnih dneh od prejema vloge oceni, ali je vloga popolna. Če vloga ni popolna, ESMA določi rok, do katerega mora zadevni repozitorij sklenjenih poslov predložiti dodatne informacije.

ESMA v 180 dneh po predložitvi popolne vloge pisno obvesti zadevni repozitorij, ali je bilo priznanje odobreno ali zavrnjeno, pri čemer to izčrpno obrazloži.

ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam repozitorijev sklenjenih poslov, priznanih v skladu s to uredbo.

NASLOV VII

ZAHTEVE ZA REPOZITORIJE SKLENJENIH POSLOV

Člen 78

Splošne zahteve

1. Repozitorij sklenjenih poslov ima zanesljive ureditve upravljanja, ki vključujejo jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi odgovornostmi in ustreznimi mehanizmi notranjega nadzora, vključno z zanesljivimi upravnimi in računovodskimi postopki, ki preprečujejo vsako razkritje zaupnih informacij.

2. Repozitorij sklenjenih poslov vzdržuje in izvaja učinkovite pisne organizacijske in upravne dogovore, s katerimi opredeli in upravlja vsa morebitna navzkrižja interesov v zvezi z njegovimi vodji, zaposlenimi ali katero koli osebo, ki je z njimi povezana posredno ali neposredno prek tesnih povezav.

3. Repozitorij sklenjenih poslov vzpostavi ustrezne politike in postopke, ki bodo dovolj učinkoviti za zagotovitev svoje skladnosti z vsemi določbami te uredbe ter njihovega izpolnjevanja s strani vodij in zaposlenih.

4. Repozitorij sklenjenih poslov vzdržuje in uporablja ustrezno organizacijsko strukturo za zagotovitev svojega neprekinjenega in pravilnega delovanja pri opravljanju svojih storitev in dejavnosti. V ta namen uporabi ustrezne in sorazmerne sisteme, vire in postopke.

5. Repozitorij sklenjenih poslov, ki ponuja pomožne storitve, kot so storitve potrjevanja poslov, uparjanja, upravljanja kreditnih dogodkov in usklajevanja ali stiskanja portfelja, zagotovi, da so te pomožne storitve operativno ločene od njegove naloge, da centralno zbira in vzdržuje evidence o izvedenih finančnih instrumentih.

6. Višje vodstvo in člani odbora repozitorija sklenjenih poslov morajo imeti zadosten ugled in izkušnje, da lahko zagotovijo zanesljivo in preudarno upravljanje repozitorija.

7. Repozitorij sklenjenih poslov ima objektivne, nediskriminatorne in javno objavljene zahteve za dostop podjetij, za katere velja obveznost poročanja iz člena 9. Repozitorij sklenjenih poslov ponudnikom storitev zagotovi nediskriminatorni dostop do informacij, ki jih hrani, če s tem soglašajo zadevne nasprotno stranke. Merila, ki omejujejo dostop, so dovoljena le, če je njihov namen nadzorovati tveganje za podatke, ki jih vsebuje repozitorij sklenjenih poslov.

8. Repozitorij sklenjenih poslov javno objavi cene in pristojbine, povezane s storitvami, ki jih ponuja v skladu s to uredbo. Cene in pristojbine se objavijo za vsako posamezno storitev posebej, vključno s popusti in rabati ter pogoji za upravičenost do teh znižanj. Repozitorij omogoča poročevalcem ločen dostop do specifičnih storitev. Cene in pristojbine, ki jih repozitorij sklenjenih poslov zaračuna, so vezane na stroške.

Člen 79

Operativna zanesljivost

1. Repozitorij sklenjenih poslov ugotovi vire operativnega tveganja in jih zmanjša na najnižjo raven s pomočjo razvoja ustreznih sistemov, kontrol in postopkov. Taki sistemi morajo biti zanesljivi in varni ter imeti ustrezne zmogljivosti za obdelavo prejetih podatkov.

2. Repozitorij sklenjenih poslov vzpostavi, izvaja in vzdržuje ustrezno politiko neprekinjenega poslovanja in načrt za vnovično vzpostavitev delovanja, katerih cilj je zagotoviti ohranjanje funkcij, pravočasno obnovitev delovanja in izpolnitev obveznosti repozitorija sklenjenih poslov. Takšen načrt mora predvidevati vsaj vzpostavitev rezervnih zmogljivosti.

3. Repozitorij sklenjenih poslov, ki mu je bila odvzeta registracija, zagotovi pravilno zamenjavo, vključno s prenosom podatkov in s preusmeritvijo toka poročanja v druge repozitorije sklenjenih poslov.

Člen 80

Varovanje in evidentiranje

1. Repozitorij sklenjenih poslov zagotovi zaupnost, celovitost in varstvo informacij, prejetih na podlagi člena 9.

2. Repozitorij sklenjenih poslov lahko podatke, ki jih prejme v skladu s to uredbo, v komercialne namene uporablja le, če zadevne nasprotne stranke s tem soglašajo.

3. Repozitorij sklenjenih poslov takoj evidentira informacije, prejete v skladu s členom 9, in jih hrani vsaj deset let po prenehanju ustreznih pogodb. Za dokumentiranje sprememb shranjenih podatkov uporabi pravočasne in učinkovite postopke evidentiranja.

4. Repozitorij sklenjenih poslov izračuna pozicije po razredu izvedenih finančnih instrumentov in po poročevalcu na podlagi podrobnosti o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, ki so mu sporočene v skladu s členom 9.

5. Repozitorij sklenjenih poslov pogodbenim strankam pravočasno dovoli dostop do podatkov o tej pogodbi in njihovo popravljanje.

6. Repozitorij sklenjenih poslov sprejme vse potrebne ukrepe za preprečitev zlorabe informacij v svojih sistemih.

Fizična oseba, ki je tesno povezana z repozitorijem sklenjenih poslov, ali pravna oseba, ki je nadrejeno ali podrejeno podjetje repozitorija sklenjenih poslov, ne uporablja v komercialne namene zaupnih informacij, evidentiranih v repozitoriju sklenjenih poslov.

Člen 81

Preglednost in razpoložljivost podatkov

1. Repozitorij sklenjenih poslov v rednih presledkih in na lahko dostopen način objavi skupne pozicije po razredu izvedenih finančnih instrumentov.

2. Repozitorij sklenjenih poslov zbira in vzdržuje podatke ter zagotovi, da imajo subjekti iz odstavka 3 neposreden in takojšen dostop do podrobnosti iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki jih potrebujejo za izpolnitev svojih odgovornosti in nalog.

3. Repozitorij sklenjenih poslov da na voljo potrebne informacije naslednjim subjektom, da jim omogoči izpolnjevanje njihovih odgovornosti in nalog:

(a) ESMA;

(b) ESRB;

(c) pristojnemu organu, ki nadzoruje dostop CNS do repozitorija sklenjenih poslov;

(d) pristojnemu organu, ki nadzira mesta trgovanja iz pogodb, ki so mu bile sporočene;

(e) zadevnim članicam ESCB;

(f) zadevnim organom tretje države, ki je z Unijo sklenila mednarodni sporazum, kakor je navedeno v členu 75;

(g) nadzornim organom, ki so bili imenovani v skladu s členom 4 Direktive 2004/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o ponudbah za prevzem⁽¹⁾;

(h) zadevnim organom Unije za vrednostne papirje in trge;

(i) zadevnim organom tretje države, ki so z ESMA sklenili dogovor o sodelovanju, kakor je navedeno v členu 76;

(j) Agenciji za sodelovanje energetske regulatorjev.

⁽¹⁾ UL L 142, 30.4.2004, str. 12.

4. ESMA deli informacije, potrebne za opravljanje nalog, z drugimi ustreznimi organi Unije.

5. Da se zagotovi dosledno izvajanje tega člena, ESMA po posvetovanju s članicami ESCB oblikuje osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki določajo pogostost in podrobnosti o informacijah iz odstavkov 1 in 3, pa tudi operativne standarde, potrebne za združitev in primerjavo podatkov med repozitoriji ter po potrebi za zagotovitev dostopa do teh informacij organom iz odstavka 3. Namen osnutka regulativnih tehničnih standardov je zagotoviti, da iz informacij, objavljenih v skladu z odstavkom 1, ni mogoče prepoznati stranke nobene pogodbe.

ESMA Komisiji do 30. junija 2012 predloži te osnutke regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 82

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 1(6), člena 64(7), člena 70, člena 72(3) in člena 85(2) se prenese na Komisijo za nedoločen čas.

3. Pred sprejetjem delegiranega akta si Komisija prizadeva za posvetovanje z ESMA.

4. Pooblastilo iz člena 1(6), člena 64(7), člena 70, člena 72(3) in člena 85(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

5. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 1(6), členom 64(7), členom 70, členom 72(3) in členom 85(2), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

NASLOV VIII

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 83

Poklicna skrivnost

1. Obveznost varovanja poklicne skrivnosti velja za vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, določene v skladu s členom 22 in organe iz člena 81(3), ESMA ali revizorje in strokovnjake, ki delujejo po navodilih pristojnih organov ali ESMA. Brez poseganja v zadeve, za katere veljata kazenska ali davčna zakonodaja ali ta uredba, se nobena zaupna informacija, ki jo te osebe prejmejo pri opravljanju svojih dolžnosti, ne sme razkriti nobeni osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali združeni obliki, tako da posameznih CNS, repozitorijev sklenjenih poslov ali katerih koli drugih oseb ni mogoče prepoznati.

2. Če je bil proti CNS uveden stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije, se lahko v postopkih v civilnih ali trgovinskih zadevah razkrijejo zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, če je to potrebno za izvedbo postopka.

3. Brez poseganja v zadeve, za katere veljata kazenska in davčna zakonodaja, lahko pristojni organi, ESMA in drugi organi ter fizične in pravne osebe razen pristojnih organov, ki prejmejo zaupne informacije v skladu s to uredbo, zaupne informacije uporabijo samo med opravljanjem svojih dolžnosti in za opravljanje svojih funkcij, v primeru pristojnih organov, v okviru področja uporabe te uredbe ali, v primeru drugih organov ali fizičnih in pravnih oseb, pa za namene, za katere so jim bile te informacije posredovane ali v okviru upravnega ali sodnega postopka, ki se izrecno nanaša na opravljanje njihovih funkcij, ali oboje. Kadar ESMA, pristojni organ ali drug organ ali oseba, ki te informacije sporoči, soglaša, jih lahko organ, ki jih prejme, uporabi v nekomercialne namene.

4. Za vse zaupne informacije, ki se prejmejo, izmenjajo ali posredujejo v skladu s to uredbo, veljajo pogoji o varovanju poslovne skrivnosti, določeni v odstavkih 1, 2 in 3. Vendar ti pogoji ne preprečujejo ESMA, pristojnim organom ali zadevnim centralnim bankam, da bi izmenjevali zaupne informacije v skladu s to uredbo in drugo zakonodajo, ki se uporablja za investicijska podjetja, kreditne institucije, pokojninske sklade, KNPVP, UAIS, zavarovalne in pozavarovalne posrednike, zavarovalnice, regulirane trge ali upravljavce trga, ali drugače s privolitvijo pristojnega organa ali drugega organa ali telesa ali fizične ali pravne osebe, ki je te informacije sporočila.

5. Odstavki 1, 2 in 3 pristojnim organom ne preprečujejo, da bi v skladu z nacionalnim pravom izmenjali ali predložili zaupne informacije, ki jih niso dobili od pristojnega organa druge države članice.

Člen 84

Izmenjava informacij

1. Pristojni organi, ESMA in drugi ustrezni organi si nemudoma izmenjajo informacije, potrebne za opravljanje njihovih dolžnosti.

2. Pristojni organi, ESMA, drugi ustrezni organi in druga telesa ali fizične in pravne osebe zaupne informacije, ki jih prejmejo med opravljanjem svojih dolžnosti v skladu s to uredbo, uporabijo samo pri opravljanju svojih dolžnosti.

3. Pristojni organi sporočijo informacije zadevnim članicam ESCB, če so te informacije pomembne za opravljanje njihovih dolžnosti.

NASLOV IX

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 85

Poročila in pregled

1. Komisija do 17. avgusta 2015 pregleda in pripravi splošno poročilo o tej uredbi. Komisija navedeno poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi potrebnimi predlogi.

Komisija zlasti:

- (a) v sodelovanju s članicami ESCB oceni potrebo po kakršnih koli ukrepih, s katerimi bi olajšali dostop CNS do likvidnostnih posojil centralnih bank;
- (b) v sodelovanju z ESMA in zadevnimi sektorskimi organi oceni sistemski pomen transakcij nefinančnih podjetij z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC, zlasti pa vpliv te uredbe na to, kako nefinančna podjetja uporabljajo izvedene finančne instrumente OTC;
- (c) glede na izkušnje oceni delovanje nadzornega okvira za CNS, vključno z učinkovitostjo kolegijev nadzornih organov, njihovimi načini glasovanja iz člena 19(3) in predpisi ESMA, zlasti med postopkom izdaje dovoljenja za CNS;

(d) v sodelovanju z ESMA in ESRB oceni učinkovitost zahtev po kritju, da bi omejili procikličnost in potrebo po operativni dodatnih intervencijskih zmogljivosti na tem področju;

(e) v sodelovanju z ESMA oceni razvoj politik CNS o zahtevah glede zavarovalnega kritja in zagotavljanja zahtev ter njihovo prilagoditev specifičnim dejavnostim in profilom tveganja njihovih uporabnikov.

Pri oceni iz točke (a) prvega pododstavka se upoštevajo vsi rezultati tekočih dejavnosti med centralnimi bankami na ravni Unije in na mednarodni ravni. Upošteva se tudi načelo neodvisnosti centralnih bank in njihova pravica, da po lastni presoji omogočajo dostop do likvidnostnih posojil, ter morebiten nenamerni učinek na ravnanje CNS ali na notranji trg. Noben spremni predlog niti neposredno niti posredno ne diskriminira držav članic ali skupine držav članic kot mesta klirinških storitev.

2. Komisija do 17. avgusta 2014 po posvetovanju z ESMA in EIOPA pripravi poročilo o oceni napredka in prizadevanj CNS pri razvoju tehničnih rešitev glede prenosa negotovinskega zavarovanja kot gibljivega kritja na CNS v okviru pokojninskih shem, pa tudi morebitno potrebo po ukrepih za omogočanje take rešitve. Če Komisija meni, da ni bilo potrebnih prizadevanj za razvoj ustreznih tehničnih rešitev, in da ostaja negativen učinek centralnega kliringa pogodb o izvedenih finančnih instrumentih na pokojnino bodočih upokojevcem nespremenjen, se nanjo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 82, da podaljša triletno obdobje iz člena 89(1), in sicer enkrat za dve leti in enkrat za eno leto.

3. ESMA Komisiji predloži poročila:

- (a) o uporabi obveznosti kliringa iz naslova II, zlasti pa o tem, da kliring za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, sklenjene pred datumom začetka veljavnosti te uredbe, ni obvezen;
- (b) o uporabi postopka opredelitve razredov iz člena 5(3);
- (c) o izpolnjevanju zahtev po ločevanju iz člena 39;
- (d) o razširitvi področja uporabe dogovorov o interoperabilnosti iz naslova V na druge transakcije v razredih finančnih instrumentov, ki niso prenosljivi vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga;

- (e) o dostopu CNS do mest trgovanja, učinkih nekaterih praks na konkurenčnost in vplivu na drobitev likvidnosti;
- (f) o potrebah ESMA po osebju in sredstvih zaradi prevzema pristojnosti in dolžnosti v skladu s to uredbo;
- (g) o vplivu uporabe dodatnih zahtev držav članic iz člena 14(5).

Ta poročila se za namene odstavka 1 posredujejo Komisiji do 30. septembra 2014. Predložijo se tudi Evropskemu parlamentu in Svetu.

4. Komisija v sodelovanju z državami članicami in ESMA ter po tem, ko zahteva oceno od ESCB, pripravi letno poročilo, v katerem oceni morebitno sistemsko tveganje in stroškovne posledice dogovorov o interoperabilnosti.

V poročilu se osredotoči vsaj na število in zapletenost takšnih dogovorov ter ustreznost sistemov in modelov za upravljanje tveganja. Komisija navedeno poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi potrebnimi predlogi.

ESCB Komisiji predloži oceno o morebitnem sistemskem tveganju dogovorov o interoperabilnosti.

5. ESMA Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji vsako leto predloži poročilo o naloženih kaznih, tudi o nadzornih ukrepih, globah in periodičnih denarnih kaznih, ki so jih naložili pristojni organi.

Člen 86

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje, ustanovljen s Sklepom Komisije 2001/528/ES⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 87

Sprememba Direktive 98/26/ES

1. V členu 9(1) Direktive 98/26/ES se doda naslednji pododstavek:

„Če upravljavec sistema drugemu upravljavcu sistema v okviru interoperabilnega sistema zagotovi dodatno jamstvo, potem postopek zaradi nesolventnosti proti sprejemnemu upravljavcu sistema ne vpliva na pravice posredovalnega upravljavca sistema.“

2. Države članice do 17. avgusta 2014 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev s točko (1). O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na Direktivo 98/26/ES ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 88

Spletna mesta

1. ESMA vzdržuje spletno mesto, ki zagotavlja podrobnosti glede:
 - (a) pogodb, za katere velja obveznost kliringa iz člena 5;
 - (b) kazni, predpisanih za kršitve členov 4, 5 in 7 do 11;
 - (c) CNS, ki imajo dovoljenje za ponujanje storitev ali dejavnosti v Uniji in imajo sedež v Uniji, ter storitev in dejavnosti, za zagotavljanje ali izvajanje katerih imajo dovoljenje, vključno z razredi finančnih instrumentov, ki jih pokriva njihovo dovoljenje;
 - (d) kazni, predpisanih za kršitve iz naslovov IV in V;
 - (e) CNS s sedežem v tretji državi, ki imajo dovoljenje za ponujanje storitev ali dejavnosti v Uniji, ter storitev in dejavnosti, za zagotavljanje ali izvajanje katerih imajo dovoljenje, vključno z razredi finančnih instrumentov, ki jih pokriva njihovo dovoljenje;
 - (f) repozitorijev sklenjenih poslov, ki imajo dovoljenje za ponujanje storitev in dejavnosti v Uniji;
 - (g) kazni in glob, ki so predpisane v skladu s členoma 65 in 66;
 - (h) javnega registra iz člena 6.

⁽¹⁾ UL L 191, 13.7.2001, str. 45.

2. Za namene točk (b), (c) in (d) odstavka 1 pristojni organi vzdržujejo spletna mesta, ki so povezana s spletnim mestom ESMA.

3. Vsa spletna mesta iz tega člena so javno dostopna in so redno posodobljena ter zagotavljajo informacije v jasni obliki.

Člen 89

Prehodne določbe

1. Za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki objektivno merljivo zmanjšujejo investicijska tveganja, neposredno povezana s finančno solventnostjo pokojninske sheme, kakor je opredeljena v členu 2(10) te uredbe, se obveznost kliringa iz člena 4 ne uporablja tri leta od začetka veljavnosti te uredbe. Prehodno obdobje se uporablja tudi za subjekte, ustanovljene, da zagotovijo nadomestila članom pokojninske sheme v primeru neizpolnjevanja obveznosti.

Za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki jih ti subjekti sklenejo v tem obdobju in za katere bi sicer veljala obveznost kliringa iz člena 4, veljajo zahteve iz člena 11.

2. V zvezi s pokojninsko shemo iz člena 2(10)(c) in (d) ustrezni pristojni organ odobri izjemo iz odstavka 1 tega člena za določene vrste subjektov ali vrste shem. Pristojni organ po prejemu prošnje obvesti ESMA in EIOPA. ESMA, v posvetovanju z EIOPA, v 30 koledarskih dneh po prejemu obvestila poda mnenje, v katerem oceni, ali je ta vrsta subjektov ali vrsta shem v skladu s členom 2(10)(c) ali (d) in ali je izjema potrebna zaradi težav pri izpolnjevanju zahtev glede gibljivega kritja. Pristojni organ odobri izjemo le, če je popolnoma prepričan, da je ta vrsta subjektov ali vrsta shem v skladu s členom 2(10)(c) ali (d) in da imajo ti subjekti oziroma sheme težave pri izpolnjevanju zahtev glede gibljivega kritja. Pristojni organ sprejme odločitev v desetih delovnih dneh od prejema mnenja ESMA, pri čemer upošteva to mnenje. Če se pristojni organ ne strinja z mnenjem ESMA, v svoji odločitvi navede vse razloge in utemelji pomembnejša odstopanja od tega mnenja.

ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam vrst subjektov in vrst shem iz člena 2(10)(c) in (d), za katere je bila odobrena izjema v skladu s prvim pododstavkom. Da bi se dodatno izboljšala skladnost rezultatov nadzora, ESMA opravi medsebojni strokovni pregled subjektov, ki se vsako leto uvrstijo na seznam, v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

3. CNS, ki je v svoji državi članici, v kateri ima sedež, v skladu z nacionalnim pravom te države članice dobila dovoljenje za opravljanje klirinških storitev pred tem, ko Komisija sprejme vse regulativne tehnične standarde iz členov 4, 5, 8 do 11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 in 81, zaprosi za dovoljenje za namene te uredbe v skladu s členom 14 v šestih mesecih po začetku veljavnosti vseh regulativnih tehničnih standardov iz členov 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49.

CNS s sedežem v tretji državi, ki je dobila priznanje za opravljanje klirinških storitev v državi članici v skladu z nacionalnim pravom te države članice pred tem, ko Komisija sprejme vse regulativne tehnične standarde iz členov 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49, za namene te uredbe zaprosi za priznanje v skladu s členom 25 v šestih mesecih po začetku veljavnosti vseh regulativnih tehničnih standardov iz členov 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49.

4. Dokler ni v skladu s to uredbo sprejet sklep o dovoljenju CNS ali njenem priznanju, veljajo ustrezna nacionalna pravila o izdaji dovoljenja in priznanju za CNS, CNS pa je še naprej pod nadzorom pristojnega organa države članice, kjer ima sedež ali je v njej priznana.

5. Kadar je pristojni organ izdal CNS dovoljenje za kliring določenega razreda izvedenih finančnih instrumentov v skladu z nacionalnim pravom njegove države članice pred tem, ko Komisija sprejme vse regulativne tehnične standarde iz členov 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49, pristojni organ te države članice v enem mesecu po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov iz člena 5(1) obvesti ESMA.

Kadar je pristojni organ CNS s sedežem v tretji državi izdal priznanje za zagotavljanje klirinških v skladu z nacionalnim pravom njegove države članice v pred tem, ko Komisija sprejme vse regulativne tehnične standarde iz členov 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49, pristojni organ te države članice v enem mesecu po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov iz člena 5(1) o tem obvesti ESMA.

6. Repozitorij sklenjenih poslov, ki je v državi članici, v kateri ima sedež, v skladu z nacionalnim pravom te države članice pridobil dovoljenje ali bil registriran za zbiranje in vzdrževanje evidenc o izvedenih finančnih instrumentih pred datumom, ko Komisija sprejme vse regulativne tehnične standarde iz členov 9, 56 in 81, zaprosi za registracijo v skladu s členom 55 v šestih mesecih po začetku veljavnosti navedenih regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov.

Repozitorij sklenjenih poslov s sedežem v tretji državi, ki je pridobil dovoljenje za zbiranje in vzdrževanje evidenc o izvedenih finančnih instrumentih v državi članici v skladu z nacionalnim pravom te države članice pred datumom, ko Komisija sprejme vse regulativne tehnične standarde iz členov 9, 56 in 81, zaprosi za priznanje v skladu s členom 77 v šestih mesecih po začetku veljavnosti navedenih regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov.

7. Dokler ni v skladu s to uredbo sprejeta odločitev o registraciji ali priznanju repozitorija sklenjenih poslov, zanj še naprej veljajo ustrezna nacionalna pravila o izdaji dovoljenja, registraciji in priznanju, hkrati pa je še naprej pod nadzorom pristojnega organa države članice, v kateri ima sedež ali je v njej priznan.

8. Repozitorij sklenjenih poslov, ki je v državi članici, v kateri ima sedež, v skladu z nacionalnim pravom te države članice pridobil dovoljenje ali bil registriran za zbiranje in vzdrževanje evidenc o izvedenih finančnih instrumentih pred datumom, ko Komisija sprejme vse regulativne tehnične standarde iz členov 56 in 81, se lahko uporabi za izpolnjevanje obveznosti poročanja iz člena 9, dokler ni sprejeta odločitev o registraciji repozitorija sklenjenih poslov v skladu s to uredbo.

Repozitorij sklenjenih poslov s sedežem v tretji državi, ki je pridobil dovoljenje ali bil registriran za zbiranje in vzdrževanje

evidenc o izvedenih finančnih instrumentih v skladu z nacionalnim pravom države članice pred datumom, ko Komisija sprejme vse regulativne tehnične standarde iz členov 56 in 81, se lahko uporabi zaprosi za izpolnjevanje obveznosti poročanja iz člena 9, dokler ni sprejeta odločitev o registraciji repozitorija sklenjenih poslov v skladu s to uredbo.

9. Če tretja država in Unija nista sklenili mednarodnega sporazuma iz člena 75, repozitorij sklenjenih poslov ne glede na člen 81(3)(f) zadevnim organom te tretje države do 17. avgusta 2013 zagotavlja potrebne informacije, pod pogojem, da o tem uradno obvesti ESMA.

Člen 90

Osebe in sredstva ESMA

ESMA do 31. decembra 2012 oceni potrebe po osebju in sredstvih, ki izhajajo iz prevzema njegovih pooblastil in dolžnosti v skladu s to uredbo, ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o tem.

Člen 91

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 4. julija 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

PRILOGA I

Seznam kršitev iz člena 65(1)

I. Kršitve, povezane z organizacijskimi zahtevami ali navzkrižjem interesov:

- (a) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 78(1), če nima vzdržljive ureditve upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi odgovornostmi, primernimi mehanizmi za notranjo kontrolo, vključno z zanesljivimi upravnimi in računovodskimi postopki, ki preprečujejo razkritje zaupnih informacij;
- (b) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 78(2), če ne vzdržuje ali izvaja pisno določene organizacijske in upravne ureditve, s katero lahko opredeli in obvladuje vsa morebitna navzkrižja interesov, pri katerih so vpleteni njegovi vodstveni delavci, zaposleni in vse osebe, ki so posredno ali neposredno povezane z repozitoriji prek tesnih povezav;
- (c) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 78(3), če ne vzpostavi ustreznih politik in postopkov, ki so dovolj učinkoviti, da zagotavljajo ravnanje skladno z vsemi določbami te uredbe, vključno z ravnanjem vodstva in zaposlenih;
- (d) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 78(4), če ne vzdržuje ali upravlja ustrezne organizacijske strukture, da zagotovi svoje neprekinjeno in pravilno delovanje pri opravljanju storitev in dejavnosti;
- (e) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 78(5), če pomožnih storitev operativno ne loči od funkcije centralnega zbiranja in vzdrževanja evidenc o izvedenih finančnih instrumentih;
- (f) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 78(6), če ne poskrbi, da imajo njegovo višje vodstvo in člani odbora zadosten ugled in izkušnje, da lahko zagotovijo zanesljivo in preudarno upravljanje repozitorija;
- (g) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 78(7), če nima objektivnih, nediskriminatornih in javno objavljenih zahtev za dostop ponudnikov storitev in podjetij, za katere velja obveznost poročanja iz člena 9;
- (h) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 78(8), če ne poskrbi za javno objavo cen in pristojbin, povezanih s storitvami, ki jih ponuja v skladu s to uredbo, če poročevalcem ne omogoča ločenega dostopa do specifičnih storitev ali če zaračunava cene in pristojbine, ki niso sorazmerne s stroški.

II. Kršitve, povezane z operativnimi zahtevami:

- (a) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 79(1), če ne ugotovi virov operativnega tveganja in jih z razvojem ustreznih sistemov, kontrol in postopkov ne zmanjša na najnižjo možno raven;
- (b) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 79(2), če ne vzpostavi, izvaja ali vzdržuje ustrezno politiko neprekinjenega poslovanja in načrt za vnovično vzpostavitev delovanja, katerih cilj je zagotoviti ohranjanje funkcij, pravočasno obnove delovanja in izpolnitev obveznosti repozitorija sklenjenih poslov;
- (c) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 80(1), če ne poskrbi za zaupnost, celovitost ali varstvo informacij, prejetih v skladu s členom 9;
- (d) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 80(2), če podatke, ki jih prejme v skladu s to uredbo, uporabi v komercialne namene brez soglasja zadevnih nasprotnih strank;
- (e) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 80(3), če nemudoma ne evidentira informacij, prejetih v skladu s členom 9, ali jih ne hrani vsaj deset let po prenehanju zadevnih pogodb ali če ne uporablja pravočasnih in učinkovitih postopkov evidentiranja za dokumentiranje sprememb shranjenih podatkov;
- (f) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 80(4), če ne izračuna pozicij po razredu izvedenih finančnih instrumentov in po poročevalcu na podlagi podrobnosti o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, ki so mu sporočene v skladu s členom 9;
- (g) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 80(5), če pogodbenim strankam ne dovoli pravočasno dostopa do informacij o pogodbi in njihovega popravljanja;
- (h) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 80(6), če ne sprejme vseh potrebnih ukrepov za preprečevanje kakršne koli zlorabe informacij, ki jih hrani v svojih sistemih.

III. Kršitve, povezane s preglednostjo in dostopnostjo informacij:

- (a) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 81(1), če ne poskrbi za redno objavo skupnih pozicij po razredu izvedenih finančnih instrumentov v zvezi s pogodbami, ki so mu bile sporočene;
- (b) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 81(2), če subjektom iz člena 81(3) ne omogoči neposreden in takojšen dostop do podrobnosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki jih potrebujejo za izpolnitev svojih odgovornosti in nalog.

IV. Kršitve, povezane z ovirami za nadzorne dejavnosti:

- (a) repozitorij sklenjenih poslov krši člen 61(1), če pri odzivu na enostaven zahtevek za informacije ESMA v skladu s členom 61(2) ali pri odzivu na sklep ESMA o zahtevi za informacije v skladu s členom 61(3) predloži napačne ali zavajajoče informacije;
 - (b) repozitorij sklenjenih poslov predloži napačne ali zavajajoče odgovore na vprašanja, zastavljena v skladu s členom 62(1)(c);
 - (c) repozitorij sklenjenih poslov ne ravna pravočasno skladno z nadzornim ukrepom, ki ga ESMA sprejme v skladu s členom 73.
-

PRILOGA II

Seznam koeficientov, povezanih z oteževalnimi in olajševalnimi dejavniki, za uporabo člena 65(3).

Naslednji koeficienti se seštevajo in uporabijo za osnovne zneske iz člena 65(2):

I. Koeficienti prilagoditve, povezani z oteževalnimi dejavniki:

- (a) če se je kršitev večkrat pojavljala, se za vsako ponovitev kršitve uporabi dodatni koeficient 1,1;
- (b) če se je kršitev pojavljala več kot šest mesecev, se uporabi koeficient 1,5;
- (c) če je kršitev razkrila sistemske pomanjkljivosti v organizaciji repozitorija sklenjenih poslov, zlasti v njegovih postopkih, sistemih za upravljanje ali notranji kontroli, se uporabi koeficient 2,2;
- (d) če kršitev negativno vpliva na kakovost podatkov, ki jih hrani, se uporabi koeficient 1,5;
- (e) če je bila kršitev storjena namerno, se uporabi koeficient 2;
- (f) če po ugotovitvi kršitve ni bil sprejet noben ukrep za njeno odpravo, se uporabi koeficient 1,7;
- (g) če višje vodstvo repozitorija sklenjenih poslov pri opravljanju preiskav ni sodelovalo z ESMA, se uporabi koeficient 1,5.

II. Koeficienti prilagoditve, povezani z olajševalnimi dejavniki:

- (a) če se je kršitev pojavljala manj kot deset delovnih dni, se uporabi koeficient 0,9;
 - (b) če lahko višje vodstvo repozitorija sklenjenih poslov dokaže, da je sprejelo vse potrebne ukrepe za preprečitev kršitve, se uporabi koeficient 0,7;
 - (c) če je repozitorij sklenjenih poslov o kršitvi hitro, učinkovito in v celoti obvestil ESMA, se uporabi koeficient 0,4;
 - (d) če je repozitorij sklenjenih poslov prostovoljno sprejel ukrepe za zagotovitev, da se podobna kršitev v prihodnje ne bo mogla pripetiti, se uporabi koeficient 0,6.
-

UREDBA (EU) št. 649/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 4. julija 2012

o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) ter člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 689/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena. Ker so potrebne nove spremembe Uredbe (ES) št. 689/2008, bi jo bilo treba zaradi jasnosti prenoviti.

(2) Uredba (ES) št. 689/2008 izvaja Rotterdamsko konvencijo o postopku soglasja po predhodnem obveščanju za določene nevarne kemikalije in pesticide v mednarodni trgovini ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija), ki je začela veljati 24. februarja 2004, in nadomešča Uredbo (ES) št. 304/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij ⁽⁵⁾.

(3) Zaradi jasnosti in skladnosti z drugo ustrezno zakonodajo Unije je treba uvesti ali pojasniti nekatere opredelitve pojmov, terminologijo pa uskladiti s tisto, ki se uporablja v Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) in o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ⁽⁶⁾ na eni strani ter v Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi ⁽⁷⁾ na drugi strani. Primerno je zagotoviti, da ta uredba odraža prehodne določbe Uredbe (ES) št. 1272/2008, da se preprečijo neskladja med časovnim razporedom navedene uredbe in te uredbe.

(4) Konvencija pogodbenicam daje pravico, da sprejmejo ukrepe, ki strožje varujejo zdravje ljudi in okolje, kakor je to predvideno v Konvenciji, pod pogojem, da takšni ukrepi upoštevajo določbe Konvencije in so v skladu z mednarodnim pravom. Da bi se zagotovila višja raven varovanja okolja in prebivalstva držav uvoznic, je nujno in primerno v nekaterih vidikih iti dlje od določb Konvencije.

(5) Za sodelovanje Unije pri Konvenciji je bistveno, da za stike s sekretariatom Konvencije (v nadaljnjem besedilu: sekretariat) in drugimi pogodbenicami Konvencije kakor tudi z drugimi državami obstaja ena sama kontaktna točka. Ta kontaktna točka bi morala biti Komisija.

(6) Obstaja potreba po zagotovitvi učinkovitega upravljanja tehničnih in upravnih vidikov te uredbe na ravni Unije. Države članice in Evropska agencija za kemikalije, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 1907/2006 (v nadaljnjem besedilu: Agencija), imajo sposobnosti in izkušnje pri izvajanju zakonodaje Unije o kemikalijah ter mednarodnih sporazumov o kemikalijah. Države članice in Agencija bi zato morale opravljati naloge, ki zadevajo upravne, tehnične in znanstvene vidike izvajanja Konvencije prek te uredbe, pa tudi izmenjavo informacij. Poleg tega bi morale Komisija, države članice in Agencija sodelovati z namenom učinkovitega izvajanja mednarodnih obveznosti, ki jih ima Unija na podlagi Konvencije.

⁽¹⁾ UL C 318, 29.10.2011, str. 163.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2012. (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 26. junija 2012.

⁽³⁾ UL L 204, 31.7.2008, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 63, 6.3.2003, str. 29.

⁽⁵⁾ UL L 63, 6.3.2003, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 353, 31.12.2008, str. 1.

- (7) Glede na to, da bi bilo treba nekatere naloge Komisije prenesti na Agencijo, bi morala evropsko zbirko podatkov o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij, ki jo je prvotno vzpostavila Komisija, nadalje razvijati in voditi Agencija.
- (8) Za izvoz nevarnih kemikalij, ki so v Uniji prepovedane ali je njihova uporaba strogo omejena, bi moral še naprej veljati skupni postopek obveščanja o izvozu. Zato bi morala za nevarne kemikalije, bodisi v obliki samih snovi bodisi v obliki zmesi ali v izdelkih, ki jih je Unija glede na njihovo uporabo kot fitofarmacevtska sredstva, kot druge oblike pesticidov ali kot industrijske kemikalije, namenjene za uporabo strokovnjakom ali javnosti, prepovedala ali strogo omejila njihovo uporabo, veljati podobna pravila obveščanja o izvozu, kakor se uporabljajo za takšne kemikalije, kadar so prepovedane ali je njihova uporaba strogo omejena v okviru ene ali obeh skupin uporabe iz Konvencije, in sicer kot pesticidi ali kemikalije za industrijsko uporabo. Enaka pravila obveščanja o izvozu bi morala veljati tudi za kemikalije, za katere velja mednarodni postopek soglasja po predhodnem obvestilu (PIC) (v nadaljnjem besedilu: postopek PIC). Ta skupni postopek obveščanja o izvozu bi bilo treba uporabljati za izvoz Unije v vse tretje države, ne glede na to, ali so pogodbenice Konvencije ali sodelujejo pri njenih postopkih. Državam članicam bi bilo treba dovoliti zaračunavanje upravnih taks, s katerimi pokrivajo svoje stroške pri izvajanju tega postopka.
- (9) Izvozniki in uvozniki bi morali biti dolžni zagotavljati informacije o količinah kemikalij v mednarodni trgovini, ki jih ureja ta uredba, z namenom spremljanja in ocenjevanja vpliva in učinkovitosti v tej uredbi določenih ureditev.
- (10) Obvestila o dokončnih ureditvenih ukrepih Unije ali držav članic o prepovedi kemikalij ali strogi omejitvi njihove uporabe bi morala Komisija predložiti sekretariatu zaradi vključitve zadevnih kemikalij v postopek PIC v primerih, ko izpolnjujejo s tem povezana merila iz Konvencije. Po potrebi bi bilo treba za utemeljitev takšnega obvestila zahtevati dodatne informacije.
- (11) V primerih, ko dokončni ureditveni ukrepi Unije ali držav članic zaradi neizpolnjevanja meril iz Konvencije niso primerni za obvestilo, bi bilo treba v interesu izmenjave informacij o takšnih ureditvenih ukrepih kljub temu obvestiti sekretariat in druge pogodbenice Konvencije.
- (12) Treba je tudi zagotoviti, da Unija sprejme odločitve glede uvoza kemikalij, za katere velja postopek PIC, v Unijo. Te odločitve bi morale temeljiti na veljavni zakonodaji Unije in upoštevanju prepovedi ali strogih omejitev držav članic. Kadar je upravičeno, bi bilo treba predlagati spremembe zakonodaje Unije.
- (13) Treba je zagotoviti, da so države članice in izvozniki seznanjeni z odločitvami držav uvoznic glede kemikalij, za katere velja postopek PIC, in da izvozniki te odločitve upoštevajo. Da bi se preprečil neželeni izvoz, se kemikalij, ki so v Uniji prepovedane ali je njihova uporaba strogo omejena in izpolnjujejo merila o obveščanju iz Konvencije ali zanje velja postopek PIC, ne bi smelo izvoziti brez izrecnega soglasja zadevne države uvoznice, ne glede na to, ali je ta država pogodbenica Konvencije ali ne. Hkrati je v povezavi z izvozi nekaterih kemikalij v države, ki so članice Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD), primerno odstopanje od te obveznosti, pod pogojem, da so izpolnjeni nekateri pogoji. Potreben je tudi postopek za reševanje primerov, pri katerih kljub vsemu ustreznemu prizadevanju država uvoznica ni poslala odgovora, da se lahko izvoz nekaterih kemikalij začasno nadaljuje pod določenimi pogoji. Hkrati je treba zagotoviti tudi občasno pregledovanje vseh takšnih primerov, pa tudi tistih, ko je izrecno soglasje prejet.
- (14) Pomembno je tudi to, da imajo vse izvožene kemikalije ustrezní rok uporabe, da se lahko porabijo učinkovito in varno. Za pesticide, zlasti tiste, ki se izvozijo v države v razvoju, je bistveno, da se zagotovijo informacije o ustreznih pogojih skladiščenja ter da se uporabita primerna embalaža in velikost vsebnikov, da se prepreči ustvarjanje zastarelih zalog.
- (15) Izdelki, ki vsebujejo kemikalije, ne spadajo v področje uporabe Konvencije. Kljub temu se zdi ustrezno, da morajo pravila o obveščanju o izvozu veljati tudi za izdelke, kot so opredeljeni v tej uredbi, ki vsebujejo kemikalije, ki se lahko sprostijo ob njihovi določeni uporabi ali odstranitvi in so v Uniji prepovedane ali je njihova uporaba strogo omejena v okviru ene ali več skupin uporabe iz Konvencije ali pa zanje velja postopek PIC. Nekaterih kemikalij in izdelkov, ki vsebujejo nekatere kemikalije, ki ne spadajo na področje uporabe Konvencije, a povzročajo posebno zaskrbljenost, se sploh ne bi smelo izvažati.
- (16) V skladu s Konvencijo bi bilo treba informacije o tranzitu kemikalij, za katere velja postopek PIC, zagotoviti pogodbenicam Konvencije, ki takšne informacije zahtevajo.
- (17) Predpise Unije o pakiranju in označevanju ter druge varnostne informacije bi bilo treba ob upoštevanju ustreznih mednarodnih standardov uporabljati za vse kemikalije, namenjene za izvoz v države pogodbenice in druge države, razen če so te določbe v nasprotju s posebnimi zahtevami teh držav. Ker je Uredba (ES) št. 1272/2008 uvedla nove določbe o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, bi bilo v to uredbo treba vključiti sklic na navedeno uredbo.

- (18) Za zagotovitev učinkovitega nadzora in izvajanja bi morale države članice imenovati organe, kot so carinski organi, ki bi bili odgovorni za nadzorovanje uvoza in izvoza kemikalij iz te uredbe. Komisija, ob pomoči Agencije, in države članice imajo pri tem osrednjo vlogo ter bi morale pri tem delovati ciljno usmerjeno in usklajeno. Države članice bi morale zagotoviti ustrezne kazni za kršitve.
- (19) Za lažji carinski nadzor in za zmanjšanje upravnega bremena za izvoznike in za organe oblasti bi bilo treba vzpostaviti sistem oznak, ki bi se uporabljale pri izvoznih deklaracijah. Posebne oznake bi se morale, kakor je primerno, uporabljati tudi za kemikalije, ki se izvozijo za namene raziskave ali analize v količinah, za katere ni verjetno, da bi vplivale na zdravje ljudi ali na okolje in ki v nobenem primeru ne presegajo 10 kg od vsakega izvoznika v vsako državo uvoznico v posameznem koledarskem letu.
- (20) Izmenjavo informacij, deljeno odgovornost in sodelovanje med Unijo in državami članicami ter tretjimi državami bi bilo treba spodbujati, da se zagotovi varno ravnanje s kemikalijami, ne glede na to, ali so te tretje države pogodbenice Konvencije ali ne. Komisija in države članice bi morale zlasti državam v razvoju in državam z gospodarstvom v prehodu zagotoviti neposredno tehnično pomoč ali jim pomagati posredno s podpiranjem projektov nevladnih organizacij, zlasti s tem, da se tem državam omogoči izvajanje Konvencije in tako prispeva k preprečevanju škodljivih posledic za človekovo zdravje in okolje.
- (21) Za zagotovitev učinkovitosti postopkov bi bilo treba njihovo uporabo redno spremljati. V ta namen bi morale države članice in Agencija redno oddajati poročila v standardizirani obliki Komisiji, ta pa bi morala redno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (22) Agencija bi morala sestaviti tehnična navodila za pomoč imenovanim organom pri uporabi te uredbe, vključno s takšnimi organi, kot so carinski organi za nadzor izvoza, izvozniki in uvozniki.
- (23) Da se ta uredba prilagodi tehničnemu napredku, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) sprejme akte v zvezi z vključitvijo kemikalij v del 1 ali 2 Priloge I in drugimi spremembami navedene priloge, vključitvijo kemikalij v del 1 ali 2 Priloge V, in drugimi spremembami navedene priloge, in spremembami priloge II, III, IV in VI. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (24) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.
- (25) Ker ciljev te uredbe, in sicer zagotavljanja skladnega in učinkovitega izvajanja obveznosti Unije v skladu s Konvencijo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in jih je zato glede na potrebo po uskladitvi predpisov v zvezi z uvozom iz izvozom nevarnih kemikalij lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne presega okvirov, potrebnih za doseganje navedenih ciljev.
- (26) Uredbo (ES) št. 689/2008 bi bilo treba razveljaviti.
- (27) Ustrezno je zagotoviti čas za prilagoditev na uporabo te uredbe, da bi se dalo Agenciji na voljo dovolj časa, da se pripravi na novo vlogo, in omogočilo industriji, da se seznanji z novimi postopki –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilji

1. Cilji te uredbe so:

- (a) izvajanje Rotterdamske konvencije o postopku soglasja po predhodnem obveščanju za določene nevarne kemikalije in pesticide v mednarodni trgovini (v nadaljnjem besedilu: Konvencija);
- (b) krepitev deljene odgovornosti in sodelovanja v mednarodnem prometu z nevarnimi kemikalijami, da se zavarujeta zdravje ljudi in okolje pred možno škodo;
- (c) prispevek k okolju primerni uporabi nevarnih kemikalij.

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

Cilje, določene v prvem pododstavku, se doseže tako, da se olajša izmenjava informacij o značilnostih nevarnih kemikalij, da se v okviru Unije predvidi postopek odločanja o njihovem uvozu in izvozu ter s posredovanjem odločitev pogodbenicam in drugim državam, kakor je primerno.

2. Poleg ciljev, določenih v odstavku 1, ta uredba zagotavlja, da se določbe Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju, uporabljajo tudi za vse kemikalije, kadar se izvažajo iz držav članic v pogodbenice ali druge države, razen če so te določbe v nasprotju s katero koli posebno zahtevo teh pogodbenic ali drugih držav.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za:

- (a) nekatere nevarne kemikalije, za katere velja postopek soglasja po predhodnem obvestilu iz Konvencije (v nadaljnjem besedilu: postopek PIC);
- (b) nekatere nevarne kemikalije, ki so v Uniji ali državi članici prepovedane ali je njihova uporaba strogo omejena;
- (c) vse kemikalije, kadar se izvažajo, v zvezi z njihovim razvrščanjem, označevanjem in pakiranjem.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) prepovedane droge in psihotropne snovi iz Uredbe Sveta (ES) št. 111/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami ⁽¹⁾;
- (b) radioaktivne materiale in snovi iz Direktive Sveta 96/29/Euratom z dne 13. maja 1996 o določitvi temeljnih varnostnih standardov za varstvo zdravja delavcev in prebivalstva pred nevarnostmi zaradi ionizirajočega sevanja ⁽²⁾;
- (c) odpadke iz Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih ⁽³⁾;

(d) kemično orožje iz Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo ⁽⁴⁾;

(e) živila in dodatke živilom iz Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽⁵⁾;

(f) krmila iz Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽⁶⁾, vključno z aditivi, ne glede na to, ali so predelana, delno predelana ali nepredelana, ki se uporabljajo za krmiljenje živali;

(g) gensko spremenjene organizme iz Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje ⁽⁷⁾;

(h) razen v obsegu iz člena 3(5)(b) te uredbe, za lastniška zdravila in zdravila za uporabo v veterinarski medicini iz Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini ⁽⁸⁾ oziroma Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ⁽⁹⁾.

3. Ta uredba se ne uporablja za kemikalije, ki se izvozijo za namene raziskave ali analize v količinah, za katere ni verjetno, da bi vplivale na zdravje ljudi ali na okolje, in ki v nobenem primeru ne presegajo 10 kg od vsakega izvoznika v vsako državo uvoznico v posameznem koledarskem letu.

Ne glede na prvi pododstavek izvozniki kemikalij pridobijo posebno identifikacijsko številko prek zbirke podatkov iz člena 6(1)(a), ter to referenčno identifikacijsko številko navedejo na svoji izvozni deklaraciji.

⁽¹⁾ UL L 22, 26.1.2005, str. 1.

⁽²⁾ UL L 159, 29.6.1996, str. 1.

⁽³⁾ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

⁽⁴⁾ UL L 134, 29.5.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 106, 17.4.2001, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 311, 28.11.2001, str. 67.

⁽⁹⁾ UL L 311, 28.11.2001, str. 1.

Člen 3

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe

1. „kemikalija“ pomeni snov, bodisi samo ali v zmesi, ali zmes, proizvedeno ali pridobljeno iz narave, vendar ne vključuje živih organizmov, ki spada v katero koli od sledečih skupin:
 - (a) pesticidi, vključno z zelo nevarnimi oblikami pesticidnega pripravka;
 - (b) industrijske kemikalije;
2. „snov“ pomeni kateri koli kemijski element in njegove spojine, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006;
3. „zmes“ pomeni zmes ali raztopino, kakor je opredeljeno v točki 8 člena 2 Uredbe (ES) št. 1272/2008;
4. „izdelek“ pomeni končni proizvod, ki vsebuje ali vključuje kemikalijo, katere uporabo je zakonodaja Unije v tem določenem proizvodu prepovedala ali strogo omejila, pri čemer ta proizvod ne spada pod točko 2 ali 3;
5. „pesticidi“ pomenijo kemikalije iz ene od naslednjih podskupin:
 - (a) pesticidi, ki se uporabljajo kot fitofarmacevtska sredstva iz Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ⁽¹⁾;
 - (b) drugi pesticidi, kot so:
 - (i) biocidni pripravki iz Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽²⁾ ter
 - (ii) razkužila, insekticidi in paraziticidi iz direktiv 2001/82/ES in 2001/83/ES;
6. „industrijske kemikalije“ pomenijo kemikalije iz ene od naslednjih podskupin:
 - (a) kemikalije, ki jih uporabljajo profesionalci;
 - (b) kemikalije, ki jih uporablja prebivalstvo;
7. „kemikalija, za katero velja obveščanje o izvozu“ pomeni katero koli kemikalijo, ki je na ozemlju Unije v eni ali več skupinah ali podskupinah prepovedana ali je njena uporaba strogo omejena, in katero koli kemikalijo iz dela 1 Priloge I, za katero velja postopek PIC;
8. „kemikalija, ki izpolnjuje pogoje za obveščanje PIC,“ pomeni vsako kemikalijo, ki je v Uniji ali državi članici v eni ali več skupinah prepovedana ali je njena uporaba strogo omejena. Kemikalije, ki so v Uniji v eni ali več skupinah prepovedane ali je njihova uporaba strogo omejena, so naštet v delu 2 Priloge I;
9. „kemikalija, za katero velja postopek PIC,“ pomeni vsako kemikalijo iz Priloge III h Konvenciji in dela 3 Priloge I k tej uredbi;
10. „prepovedana kemikalija“ pomeni eno od naslednjega:
 - (a) kemikalijo, katere vse uporabe iz ene ali več skupin ali podskupin so bile prepovedane z dokončnim ureditvenim ukrepom Unije, da se zavaruje zdravje ljudi ali okolje;
 - (b) kemikalijo, za katero je bila zavrnjena odobritev za prvo uporabo ali ki jo je industrija umaknila s trga Unije ali je več ne upošteva v postopkih obveščanja, registriranja ali v odobritvenih postopkih in za katero je očitno, da povzroča zaskrbljenost zaradi vpliva na zdravje ljudi ali na okolje;
11. „strogo omejena kemikalija“ pomeni eno od naslednjega:
 - (a) kemikalijo, katere skoraj vse uporabe iz ene ali več skupin ali podskupin so bile prepovedane z dokončnim ureditvenim ukrepom Unije, da se zavaruje zdravje ljudi ali okolje, za katero pa so določene posebne uporabe še dovoljene;
 - (b) kemikalijo, za katero je bila za skoraj vse uporabe zavrnjena odobritev ali ki jo je industrija umaknila s trga Unije ali je več ne upošteva v postopkih obveščanja, registriranja ali odobritvenih postopkih in za katero je očitno, da povzroča zaskrbljenost zaradi vpliva na zdravje ljudi ali na okolje;

⁽¹⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1.

12. „kemikalija, ki jo je država članica prepovedala ali strogo omejila njeno uporabo“ pomeni vsako kemikalijo, ki je bila prepovedana ali njena uporaba strogo omejena z nacionalnim ureditvenim ukrepom države članice;
13. „dokončni ureditveni ukrep“ pomeni pravno zavezujoči akt, katerega namen je prepovedati ali strogo omejiti kemikalijo;
14. „zelo nevarna oblika pesticidnega pripravka“ pomeni kemikalijo, pripravljeno za pesticidno uporabo, z zelo nevarnimi učinki na zdravje ljudi in okolje, ki se po enkratni ali večkratni izpostavljenosti v pogojih uporabe lahko opazijo v kratkem času;
15. „carinsko območje Unije“ pomeni območje, kakor je določeno v členu 3 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾;
16. „izvoz“ pomeni:
- (a) trajni ali začasni izvoz kemikalije, ki izpolnjuje pogoje iz člena 28(2) PDEU;
- (b) ponovni izvoz kemikalije, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 28(2) PDEU in se predloži v carinski postopek, ki ni zunanji tranzitni postopek Unije za gibanje blaga prek carinskega območja Unije;
17. „uvoz“ pomeni fizični vnos kemikalije na carinsko območje Unije, ki se predloži v carinski postopek, ki ni zunanji tranzitni postopek Unije za gibanje blaga prek carinskega območja Unije;
18. „izvoznik“ pomeni vsako od naslednjih oseb, bodisi fizično ali pravno:
- (a) osebo, v imenu katere se izpolni izvozna deklaracija, to pomeni osebo, ki ima v času sprejema deklaracije sklenjeno pogodbo s prejemnikom v tretji državi in ima moč odločanja o pošiljanju kemikalije izven carinskega območja Unije;
- (b) če pogodba o izvozu ni bila sklenjena ali če imetnik pogodbe ne deluje v svojem imenu, osebo, ki ima moč odločanja o pošiljanju kemikalije izven carinskega območja Unije;
- (c) če ima v skladu s pogodbo, ki je podlaga za izvoz, pravico razpolaganja s kemikalijo oseba s sedežem zunaj Unije, se kot izvoznik upošteva pogodbenica s sedežem v Uniji;
19. „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je med uvozom na carinsko območje Unije prejemnik kemikalije;
20. „pogodbenica Konvencije“ ali „pogodbenica“ pomeni državo ali organizacijo za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je privolila, da se zaveže s Konvencijo in za katero velja Konvencija;
21. „druga država“ pomeni vse države, ki niso pogodbenice;
22. „Agencija“ pomeni Evropsko agencijo za kemikalije, ustanovljeno z Uredbo (ES) št. 1907/2006;
23. „sekretariat“ pomeni sekretariat Konvencije, razen če je v tej uredbi določeno drugače.

Člen 4

Imenovani nacionalni organi držav članic

Vsaka država članica imenuje organ ali organe (v nadaljnjem besedilu: „imenovani nacionalni organ“ ali „imenovani nacionalni organi“) za izvajanje zahtevanih upravnih nalog iz te uredbe, razen če tega ni storila že pred začetkom veljavnosti te uredbe.

Vsaka država članica obvesti Komisijo o takšnem imenovanju do 17. novembra 2012, razen če so bile te informacije že zagotovljene pred začetkom veljavnosti te uredbe ter obvesti Komisijo o kakšnih koli spremembah v imenovanem nacionalnem organu.

Člen 5

Udeležba Unije pri Konvenciji

1. Za udeležbo pri Konvenciji so skupno odgovorne Komisija in države članice, zlasti glede tehnične pomoči, izmenjave informacij in zadev v zvezi z reševanjem sporov, sodelovanjem v pomožnih organih ter glasovanjem.

2. Komisija deluje kot skupni imenovani organ za upravne naloge Konvencije, ki se nanašajo na postopek PIC, v imenu ter v tesnem sodelovanju in ob posvetovanju z vsemi imenovanimi nacionalnimi organi držav članic.

⁽¹⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

Komisija je odgovorna zlasti za:

- (a) posredovanje obvestil Unije o izvozu pogodbenicam in drugim državam v skladu s členom 8;
- (b) predložitev obvestil o ustreznih dokončnih ureditvenih ukrepih glede kemikalij, ki izpolnjujejo pogoje za obveščanje PIC, sekretariatu v skladu s členom 11;
- (c) posredovanje informacij o drugih dokončnih ureditvenih ukrepih glede kemikalij, ki ne izpolnjujejo pogojev za obveščanje PIC, v skladu s členom 12;
- (d) prejemanje informacij od sekretariata na splošno.

Komisija v skladu s členom 13 sekretariatu zagotovi tudi uvozne odgovore Unije za kemikalije, za katere velja postopek PIC.

Poleg tega Komisija usklajuje vse dejavnosti Unije za reševanje tehničnih vprašanj, povezanih:

- (a) s Konvencijo;
- (b) s pripravo konference pogodbenic, ustanovljene na podlagi člena 18(1) Konvencije;
- (c) z Odborom za pregled kemikalij, ustanovljenim v skladu s členom 18(6) Konvencije (v nadaljnjem besedilu: Odbor za pregled kemikalij);
- (d) z drugimi pomožnimi organi konference pogodbenic.

3. Komisija in države članice sprejmejo potrebne pobude, da zagotovijo ustrezno zastopnost Unije v različnih organih za izvajanje Konvencije.

Člen 6

Naloge Agencije

1. Agencija poleg nalog, ki so ji dodeljene na podlagi členov 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22 in 25, opravlja tudi naslednje naloge:
 - (a) vodenje, nadaljnji razvoj in redno posodabljanje zbirke podatkov o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij (v nadaljnjem besedilu: zbirka podatkov);
 - (b) javno objavljane zbirke podatkov na svojem spletišču;
 - (c) po potrebi in s soglasjem Komisije ter po posvetovanju z državami članicami zagotavljanje pomoči ter tehničnih in znanstvenih napotkov in instrumentov industriji, da se zagotovi učinkovito izvajanje te uredbe;

- (d) s soglasjem Komisije zagotavljanje pomoči ter tehničnih in znanstvenih napotkov in instrumentov imenovanim nacionalnim organom držav članic, da se zagotovi učinkovito izvajanje te uredbe;
- (e) na zahtevo strokovnjakov držav članic ali Komisije Odbora za pregled kemikalij ter v okviru razpoložljivih sredstev sooblikovanje navodil za odločanje iz člena 7 Konvencije in ostale tehnične dokumentacije v zvezi z izvajanjem Konvencije;
- (f) zagotavljanje tehničnih in znanstvenih prispevkov na zahtevo Komisije ter pomoč slednji pri zagotavljanju učinkovitega izvajanja te uredbe;
- (g) Komisiji na zahtevo zagotoviti tehnične in znanstvene prispevke ter ji pomagati pri izvajanju njene naloge skupnega imenovanega organa Unije.

2. Naloge, ki so Agenciji dodeljene na podlagi te uredbe, izvaja sekretariat Agencije.

Člen 7

Kemikalije, za katere velja obveščanje o izvozu, kemikalije, ki izpolnjujejo pogoje za obveščanje PIC, in kemikalije, za katere velja postopek PIC

1. Kemikalije, za katere je predpisano obveščanje o izvozu, kemikalije, za katere je predpisano obveščanje PIC ali kemikalije, za katere je predpisan postopek PIC, so našteje v Prilogi I.
2. Kemikalije iz Priloge I se lahko pripišejo eni ali več od treh skupin kemikalij, navedenih v delu 1, 2 ali 3 navedene priloge.

Za kemikalije iz dela 1 Priloge I velja postopek obveščanja o izvozu iz člena 8, pri čemer so navedene podrobne informacije o opisu snovi, o skupini oziroma podskupini uporabe, za katero velja omejitev, o vrsti omejitve in, kadar je ustrezno, dodatne informacije, zlasti o izjemah glede zahtev za obveščanje o izvozu.

Poleg tega, da za kemikalije iz dela 2 Priloge I velja postopek obveščanja o izvozu na podlagi člena 8, te kemikalije izpolnjujejo tudi pogoje za postopek obveščanja PIC iz člena 11, za katere so navedene podrobne informacije o opisu snovi in o skupini uporabe.

Za kemikalije iz dela 3 Priloge I velja postopek PIC, navedena je skupina uporabe in, kadar je primerno, dodatne informacije, zlasti o vseh zahtevah za obveščanje o izvozu.

3. Sezname iz Priloge I so javno dostopni prek zbirke podatkov.

Člen 8

Obvestila o izvozu, posredovana pogodbenicam in drugim državam

1. Če gre za snovi, navedene v delu 1 Priloge I, ali zmesi, ki vsebujejo te snovi v koncentraciji, ki sproži obveznosti glede označevanja v okviru Uredbe (ES) št. 1272/2008, ne glede na to, ali so prisotne katere koli druge snovi, se uporabljajo odstavki 2 do 8 tega člena, ne glede na nameravano uporabo kemikalij v pogodbenici uvoznici ali drugi državi.

2. Ob prvem predvidenem izvozu kemikalije iz odstavka 1 iz Unije v pogodbenico ali neko drugo državo na ali po datumu, ko so zanjo začele veljati določbe te uredbe, izvoznik obvesti imenovani nacionalni organ države članice, v kateri ima svoj sedež (v nadaljnjem besedilu: država članica izvoznika), najkasneje 35 dni pred predvidenim izvozom kemikalije. Nato obvesti izvoznik imenovani nacionalni organ o prvem izvozu te kemikalije v vsakem koledarskem letu najkasneje 35 dni pred predvidenim dnevom izvoza. Obvestila morajo izpolnjevati zahteve iz Priloge II in so na voljo Komisiji in državam članicam prek zbirke podatkov.

Imenovani nacionalni organ države članice izvoznika preveri skladnost zahtev po informacijah s Prilogo II in, če je obvestilo popolno, ga posreduje Agenciji najkasneje v 25 dneh pred predvidenim dnevom izvoza.

Agencija v imenu Komisije posreduje obvestilo imenovanemu nacionalnemu organu pogodbenice uvoznice ali ustreznemu organu druge države uvoznice ter sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da ta prejme obvestilo najkasneje 15 dni pred prvim predvidenim izvozom kemikalije, potem pa najpozneje 15 dni pred prvim izvozom v vsakem naslednjem koledarskem letu.

Agencija vnese vsako obvestilo o izvozu v svojo zbirko podatkov in mu dodeli referenčno identifikacijsko številko. Agencija da javnosti in imenovanim nacionalnim organom držav članic, kakor je primerno, na voljo tudi posodobljen seznam zadevnih kemikalij ter pogodbenic uvoznic in drugih držav za vsako koledarsko leto prek zbirke podatkov.

3. Če Agencija od pogodbenice uvoznice ali druge države ne prejme potrdila o prejemu prvega obvestila o izvozu, ki je sledil vključitvi kemikalije v del 1 Priloge I, v 30 dneh od takšnega obvestila v imenu Komisije pošlje drugo obvestilo. Agencija sprejme v imenu Komisije razumne ukrepe za zagotovitev, da imenovani nacionalni organ v pogodbenici uvoznici ali ustreznim organom v drugi državi uvoznici prejme drugo obvestilo.

4. Novo obvestilo o izvozu se posreduje v skladu z odstavkom 2 za izvoz, ki se izvede po začetku veljavnosti sprememb zakonodaje Unije o dajanju v promet, uporabi ali označevanju zadevnih snovi ali kadar se spremeni sestava zadevne zmesi, zaradi česar se spremeni označevanje takšne zmesi. Novo obvestilo mora biti v skladu z zahtevami po informacijah iz Priloge II, v njem pa se navede, da gre za spremembo prejšnjega obvestila.

5. Kadar se izvoz kemikalije nanaša na izredne razmere, ko vsaka zamuda lahko ogrozi zdravje ljudi ali okolje v pogodbenici uvoznici ali neki drugi državi, se lahko od zahtev v odstavkih 2, 3 in 4 v celoti ali delno odobri izjema na podlagi utemeljene zahteve izvoznika ali pogodbenice izvoznice ali druge države ter presoje imenovanega nacionalnega organa države članice izvoznika in po posvetovanju s Komisijo, ki ji pomaga Agencija. Šteje se, da je bila odločitev o zahtevi opravljena v posvetovanju s Komisijo, če ni nasprotujočega odgovora Komisije v 10 dneh po tem, ko imenovani nacionalni organ države članice pošlje podrobnosti o zahtevi.

6. Brez poseganja v obveznosti iz člena 19(2) obveznosti iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena prenehajo, ko so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) kemikalija postane kemikalija, za katero velja postopek PIC;
- (b) država uvoznica, ki je pogodbenica Konvencije, odgovori sekretariatu v skladu s členom 10(2) Konvencije glede tega, ali soglaša z uvozom kemikalije ali ne, in
- (c) Komisija od sekretariata prejme to informacijo in jo posreduje državam članicam ter Agenciji.

Ne glede na prvi pododstavek tega odstavka obveznosti iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena ne prenehajo, kadar država uvoznica, ki je pogodbenica Konvencije, na primer v svoji uvozni odločitvi ali kako drugače, izrecno zahteva, da jo pogodbenice izvoznice še naprej obveščajo o izvozu.

Brez poseganja v obveznosti iz člena 19(2), obveznosti iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena prenehajo, ko so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) imenovani nacionalni organ pogodbenice uvoznice ali ustreznim organom druge države odstopi od zahteve, da ga je treba pred izvozom kemikalije obvestiti; in

(b) Komisija prejme informacijo od sekretariata ali od imenovanega nacionalnega organa druge pogodbenice uvoznice ali ustreznega organa druge države in jo posreduje državam članicam in Agenciji, ki jo je dala na voljo prek zbirke podatkov.

7. Komisija, ustrežni imenovani nacionalni organi držav članic, Agencija in izvozniki na zahtevo pogodbenic uvoznic in drugih držav zagotovijo razpoložljive dodatne informacije o kemikalijah, ki se izvažajo.

8. Države članice lahko na pregleden način vzpostavijo sisteme, ki izvoznike zavezujejo, da za vsako sestavljeno obvestilo o izvozu in za vsak zahtevek za izrecno soglasje plačajo upravno takso, ki ustreza stroškom, nastalim pri izvajanju postopkov, določenih v odstavkih 2 in 4 tega člena ter v členu 14 (6) in (7).

Člen 9

Obvestila o izvozu, ki so jih prejele pogodbenice in druge države

1. Obvestila o izvozu, ki jih Agencija prejme od imenovanih nacionalnih organov pogodbenic ali od ustreznih organov drugih držav o izvozu kemikalije v Unijo, katere proizvodnja, uporaba, ravnanje z njo, poraba, prevoz ali prodaja so prepovedani ali strogo omejeni na podlagi zakonodaje te pogodbenice ali druge države, so dostopna prek zbirke podatkov v 15 dneh po tem, ko je Agencija prejela tako obvestilo.

Agencija v imenu Komisije potrdi prejem prvega obvestila o izvozu, ki ga prejme za vsako kemikalijo iz vsake pogodbenice ali druge države.

Imenovani nacionalni organ države članice, ki je prejela navedeni uvoz v 10 dneh prejme en izvod vsakega obvestila, ki ga je prejela Agencija, skupaj z vsemi razpoložljivimi informacijami. Druge države članice imajo pravico do prejema kopije obvestila na zahtevo.

2. Če Komisija ali imenovani nacionalni organi držav članic prejmejo obvestilo o izvozu bodisi neposredno ali posredno prek imenovanih nacionalnih organov pogodbenic ali ustreznih organov drugih držav, ga skupaj z vsemi razpoložljivimi informacijami nemudoma pošljejo Agenciji.

Člen 10

Informacije o izvozu in uvozu kemikalij

1. Vsak izvoznik ene(ga) ali več:

(a) snovi iz Priloge I,

(b) zmesi, ki vsebujejo te snovi v koncentraciji, ki sproži obveznosti glede označevanja v okviru Uredbe (ES) št. 1272/2008, ne glede na to, ali so prisotne katere koli druge snovi, ali

(c) izdelkov, ki vsebujejo snovi iz delov 2 in 3 Priloge I v nezreagirani obliki ali ki vsebujejo zmesi, ki vsebujejo te snovi v koncentraciji, ki sproži obveznosti glede označevanja v okviru Uredbe (ES) št. 1272/2008, ne glede na to, ali so prisotne katere koli druge snovi,

v prvem četrtletju vsakega leta imenovani nacionalni organ države članice izvoznika obvesti o količini kemikalije, v obliki snovi ali kot sestavina zmesi ali izdelkov, posredovane posameznim pogodbenicam ali drugim državam v predhodnem letu. Te informacije se navedejo skupaj s seznamom imen in naslovov fizičnih ali pravnih oseb, ki uvažajo kemikalijo v pogodbenico ali drugo državo, katerim so bile v tem času poslani pošiljke. V teh informacijah je izvoz v skladu s členom 14(7) naveden ločeno.

Vsak uvoznik v Uniji zagotovi enake informacije za količine, uvožene v Unijo.

2. Izvoznik ali uvoznik na zahtevo Komisije, ki ji pomaga Agencija, ali imenovanega nacionalnega organa države članice zagotovi vse dodatne informacije o kemikalijah, ki so potrebne za izvajanje te uredbe.

3. Vsaka država članica Agenciji vsako leto zagotovi zbirne informacije v skladu s Prilogo III. Agencija povzame te informacije na ravni Unije in da informacije, ki niso zaupne narave, na voljo javnosti v zbirki podatkov.

Člen 11

Obveščanje o kemikalijah, katerih uporaba je na podlagi Konvencije prepovedana ali strogo omejena

1. Komisija pisno obvesti sekretariat o kemikalijah, navedenih v delu 2 Priloge I, ki izpolnjujejo pogoje za obvestilo PIC.

2. Kadar se delu 2 Priloge I v skladu z drugim pododstavkom člena 23(2) dodajo dodatne kemikalije, ki izpolnjujejo pogoje za obveščanje PIC, Komisija o teh kemikalijah obvesti sekretariat. Obvestilo PIC se pošlje čim prej po sprejetju ustreznega dokončnega ureditvenega ukrepa na ravni Unije o prepovedi ali strogi omejitvi uporabe kemikalije, najkasneje pa 90 dni po datumu, ko se dokončni ureditveni ukrep začne uporabljati.

3. V obvestilu PIC se navedejo vse ustrezne informacije, zahtevane v Prilogi IV.

4. Komisija pri določitvi prednosti za obvestila upošteva, ali je kemikalija že uvrščena na seznam v delu 3 Priloge I, obseg, v katerem se lahko izpolnijo zahteve za obveščanje iz Priloge IV, ter stopnjo tveganja, ki jo pomeni kemikalija, zlasti za države v razvoju.

Če kemikalija izpolnjuje pogoje za obveščanje PIC, vendar zaradi nepopolnosti informacij niso izpolnjene zahteve iz Priloge IV, znani izvozniki ali uvozniki na zahtevo Komisije v 60 dneh od zahtevka zagotovijo vse ustrezne informacije, ki so jim na voljo, vključno s tistimi iz drugih nacionalnih ali mednarodnih programov za nadzorovanje kemikalij.

5. Komisija pisno obvesti sekretariat o spremembi dokončnega ureditvenega ukrepa, o katerem je bila obveščena na podlagi odstavkov 1 ali 2, čim prej po sprejetju novega dokončnega ureditvenega ukrepa, najkasneje pa 60 dni po datumu, ko se ta začne uporabljati.

Komisija zagotovi vse ustrezne informacije, s katerimi ob predložitvi prvega obvestila na podlagi odstavka 1 oziroma 2 ni razpolagala.

6. Komisija na zahtevo katere koli pogodbenice ali sekretariata zagotovi dodatne informacije o kemikaliji ali o dokončnem ureditvenem ukrepu, če je to izvedljivo.

Pri zbiranju informacij Komisiji na zahtevo in po potrebi pomagajo države članice in Agencija.

7. Komisija informacije, ki jih prejme od sekretariata o kemikalijah, za katere je bila obveščena, da so druge pogodbenice njihovo uporabo prepovedale ali strogo omejile, nemudoma pošlje državam članicam in Agenciji.

Če je primerno, Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami in Agencijo oceni potrebo po predlaganju ukrepov na ravni Unije za preprečitev vseh nesprejemljivih tveganj za zdravje ljudi ali okolje v Uniji.

8. Če država članica v skladu z ustreznimi zakonodajo Unije sprejme nacionalni dokončni ureditveni ukrep za prepoved ali strogo omejitev uporabe kemikalije, zagotovi Komisiji ustrezne informacije. Komisija da te informacije na voljo državam članicam. Države članice lahko v štirih tednih od zagotovitve teh informacij pošljejo svoje pripombe glede možnega obvestila PIC, vključujoč zlasti ustrezne informacije o svojem nacionalnem pravnem statusu kemikalije, Komisiji in državni članici, ki je predložila nacionalni dokončni ureditveni ukrep. Država članica, ki je predložila ureditveni ukrep, po preučitvi pripomb Komisijo obvesti, ali mora slednja sekretariatu:

(a) posredovati obvestilo PIC v skladu s tem členom ali

(b) zagotoviti informacije na podlagi člena 12.

Člen 12

Informacije, ki se pošljejo sekretariatu o kemikalijah, katerih uporaba je prepovedana ali strogo omejena in ne izpolnjujejo pogojev za obvestilo PIC

V primeru, da je kemikalija uvrščena samo v del 1 Priloge I ali po prejemu informacij od države članice v skladu s točko (b) člena 11(8), Komisija sekretariat obvesti o ustreznih dokončnih ureditvenih ukrepih, da se to obvestilo lahko nato po potrebi posreduje drugim pogodbenicam Konvencije.

Člen 13

Obveznosti v zvezi z uvozom kemikalij

1. Komisija državam članicam in Agenciji nemudoma posreduje vsa morebitna navodila za odločanje, ki jih je prejela od sekretariata.

Komisija z izvedbenim aktom sprejme uvozno odločitev, v obliki dokončnega ali začasnega uvoznega odgovora v imenu Unije, glede prihodnjega uvoza zadevne kemikalije. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 27(2). Komisija svojo odločitev čim prej sporoči sekretariatu, najkasneje pa v devetih mesecih po datumu, ko je sekretariat razposlal navodila za odločanje.

Če za kemikalijo na podlagi zakonodaje Unije veljajo dodatne ali spremenjene omejitve, Komisija z izvedbenim aktom sprejme spremenjeno uvozno odločitev. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 27(2). Komisija spremenjeno uvozno odločitev sporoči sekretariatu.

2. Če gre za kemikalijo, katere uporaba je prepovedana ali strogo omejena v eni ali več državah članicah, Komisija na pisno zahtevo zadevnih držav članic ta podatek upošteva pri svoji uvozni odločitvi.

3. Uvozna odločitev na podlagi odstavka 1 se nanaša na skupino ali skupine, določene za kemikalijo v navodilih za odločanje.

4. Komisija pri sporočanju uvozne odločitve sekretariatu priloži opis zakonodajnega ali upravnega predpisa, na katerem temelji.

5. Vsak imenovani nacionalni organ držav članic da svojo uvozno odločitev na podlagi odstavka 1 v okviru svoje pristojnosti na voljo vsem, ki jih to zadeva, v skladu s svojimi zakonodajnimi ali upravnimi predpisi. Agencija uvozne odločitve iz odstavka 1 javno objavi v zbirki podatkov.

6. Kadar je primerno, Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami in Agencijo oceni, ali je treba ob upoštevanju informacij iz navodil za odločanje na ravni Unije predlagati ukrepe za preprečitev vseh nesprijemljivih tveganj za zdravje ljudi ali okolje v Uniji.

Člen 14

Obveznosti v zvezi z izvozom kemikalij, razen za obveščanje o izvozu

1. Komisija informacije, ki jih prejme od sekretariata v obliki okrožnice ali drugače o kemikalijah, za katere velja postopek PIC, in odločitve pogodbenic uvoznic o uvoznih pogojih, ki se uporabljajo za te kemikalije, nemudoma posreduje državam članicam, Agenciji in evropskim industrijskim združenjem. Državam članicam in Agenciji prav tako nemudoma posreduje informacije o vseh primerih, ko v skladu s členom 10(2) Konvencije ni sledil odgovor. Agencija dodeli vsaki uvozni odločitvi referenčno identifikacijsko številko in hrani vse informacije o taki odločitvi v svoji zbirki podatkov, ki je javno dostopna, in te informacije na zahtevo predloži vsakomur.

2. Komisija vsako kemikalijo iz Priloge I razvrsti na podlagi kombinirane nomenklature Evropske unije. Ta razvrstitev se po potrebi spremeni glede na spremembe, ki jih sprejme Svetovna carinska organizacija za nomenklaturu usklajenega sistema, ali glede na spremembe kombinirane nomenklature Evropske unije za zadevne kemikalije.

3. Vsaka država članica v okviru svoje pristojnosti informacije in odločitve, ki jih prejme od Komisije na podlagi odstavka 1, sporoči vsem, ki jih to zadeva.

4. Izvozniki svoje delovanje uskladijo z odločitvami iz posameznih uvoznih odgovorov v šestih mesecih po tem, ko sekretariat Komisijo prvič obvesti o taki odločitvi v skladu z odstavkom 1.

5. Komisija, ki ji pomaga Agencija, in države članice na zahtevo in kakor je primerno, pogodbenicam uvoznicam svetujejo in pomagajo pri pridobivanju dodatnih informacij, ki jih potrebujejo pri pripravi odgovora sekretariatu glede uvoza zadevne kemikalije.

6. Kemikalije iz dela 2 ali 3 Priloge I ali zmesi, ki vsebujejo snovi v koncentraciji, ki sproži obveznosti glede označevanja v okviru Uredbe (ES) št. 1272/2008, ne glede na to, ali so prisotne katere koli druge snovi in ne glede na njihovo nameravano uporabo v pogodbenici uvoznici ali drugi državi, se lahko izvozijo samo, če:

(a) izvoznik zahteva in prejme izrecno soglasje za uvoz prek imenovanega nacionalnega organa države članice izvoznika v posvetovanju s Komisijo, ki ji pomaga Agencija, in imenovanim nacionalnim organom pogodbenice uvoznice ali ustreznim organom v drugi državi uvoznici;

(b) kemikalije iz dela 3 Priloge I, če je v zadnji okrožnici, ki jo je izdal sekretariat, v skladu s točko 1 navedeno, da pogodbenica uvoznica z uvozom soglašala.

Imenovani nacionalni organ države članice izvoznika lahko na zahtevo izvoznika v posvetovanju s Komisijo in za vsak primer posebej za kemikalije iz dela 2 Priloge I, ki so namenjene izvozu v države OECD, odloči, da izrecno soglasje ni potrebno, če je kemikalija v trenutku uvoza v zadevno državo OECD licencirana, registrirana ali odobrena v tej državi OECD.

Če se v skladu s točko (a) prvega pododstavka zahteva izrecno soglasje in če Agencija v roku 30 dni ni prejela odgovora na svojo zahtevo, Agencija v imenu Komisije pošlje opomin, razen če sta Komisija ali imenovani nacionalni organ države članice izvoznika prejela odgovor in ga posredovala Agenciji. Če v nadaljnjih 30 dneh še vedno ni odgovora, lahko Agencija, kadar je to primerno, po potrebi pošlje dodatne opomine.

7. Imenovani nacionalni organ države članice izvoznika lahko za kemikalije iz dela 2 ali 3 Priloge I v posvetovanju s Komisijo, ki ji pomaga Agencija, in za vsak primer posebej v skladu z drugim pododstavkom odloči, da se izvoz lahko nadaljuje, če ni dokazov uradnih virov, da bi pogodbenica uvoznica ali druga država sprejela končni ureditveni ukrep za prepoved ali strogo omejitev uporabe kemikalije in če kljub vsem razumnim naporom odgovor na zahtevo za izrecno soglasje v skladu s točko (a) odstavka 6 ni prejet v roku 60 dni ter če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) obstajajo dokazi uradnih virov v pogodbenici uvoznici ali drugi državi, da je kemikalija licencirana, registrirana ali odobrena, ali

(b) predvidena uporaba, navedena v obvestilu o izvozu, ki jo je fizična ali pravna oseba, ki uvaža kemikalijo v pogodbenico ali drugo državo, pisno potrdila, ni v skupini, za katero je kemikalija navedena v delu 2 ali 3 Priloge I in obstajajo dokazi uradnih virov, da se je kemikalija v zadnjih petih letih uporabljala ali uvozila v pogodbenico uvoznico ali drugo zadevno državo.

Za kemikalije, navedene v delu 3 Priloge I, izvoz na podlagi izpolnjevanja pogoja iz točke (b) ni mogoč, če je kemikalija v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 uvrščena v kategorijo rakotvornosti 1A ali 1B ali v kategorijo mutagenosti 1A ali 1B ali v kategorijo strupenosti za razmnoževanje 1A ali 1B ali če izpolnjuje merila iz Priloge XIII Uredbe (ES) št. 1907/2006, ker je strupena, obstojna in se kopiči v organizmih ali je zelo obstojna in se zelo kopiči v organizmih.

Pri odločanju o izvozu kemikalij iz dela 3 Priloge I imenovani nacionalni organ države članice izvoznika v posvetovanju s Komisijo, ki ji pomaga Agencija, upošteva morebitni vpliv uporabe kemikalije v pogodbenici uvoznici ali drugi državi na zdravje ljudi ali okolje in predloži ustrezno dokumentacijo Agenciji, da je ta na voljo v zbirki podatkov.

8. Komisija v posvetovanju z zadevnimi državami članicami občasno preverja veljavnost vsakega izrecnega soglasja, pridobljenega v skladu s točko (a) odstavka 6, ali odločitve o izvozu brez izrecnega soglasja, odobrenega v skladu z odstavkom 7, na naslednji način:

(a) za vsako izrecno soglasje, pridobljeno v skladu s točko (a) odstavka 6, se do konca tretjega koledarskega leta po letu, ko je bilo soglasje dano, zahteva novo izrecno soglasje, razen če pogoji tega soglasja zahtevajo drugače;

(b) vsaka odločitev o izvozu brez izrecnega soglasja, odobrena v skladu z odstavkom 7, velja največ 12 mesecev, po preteku katerih se zahteva izrecno soglasje, razen če je bil vmes prejet odgovor na zahtevek.

V primerih iz točke (a) prvega pododstavka se lahko izvozi nadaljuje tudi po preteku zadevnih rokov, in sicer do prejetja odgovora na nov zahtevek za izrecno soglasje za dodatnih 12 mesecev.

9. Agencija vse zahtevke za izrecno soglasje, prejete odgovore in odobrene odločitve o izvozu brez izrecnega soglasja, vključno z dokumentacijo iz tretjega pododstavka odstavka 7, zabeleži v zbirki podatkov. Vsakemu pridobljenemu izrecnemu soglasju ali odločitvi o izvozu brez izrecnega soglasja se določi referenčna identifikacijska številka in se ga vključi v seznam z vsemi pomembnimi informacijami o vseh pogojih, npr. datumih veljavnosti. Informacije, ki niso zaupne narave, so javno dostopne v zbirki podatkov.

10. Kemikalije se izvozijo najkasneje šest mesecev pred potekom roka uporabe, če takšen datum obstaja ali če se ga lahko določi na podlagi datuma proizvodnje, razen če to ni

izvedljivo zaradi posebnih lastnosti kemikalije. Izvozniki zlasti pri pesticidih zagotovijo, da se z optimalno velikostjo in vrsto embalaže čim bolj zmanjša tveganje za kopičenje zastarelih zalog.

11. Pri izvozu pesticidov izvozniki zagotovijo, da so na etiketi navedene posebne informacije o pogojih skladiščenja in o obstojnosti med skladiščenjem v klimatskih razmerah pogodbenice uvoznice ali druge države. Poleg tega zagotovijo, da izvoženi pesticidi ustrezajo zahtevam glede čistosti, določenim na podlagi zakonodaje Unije.

Člen 15

Izvoz nekaterih kemikalij in izdelkov

1. Za izdelke velja postopek obveščanja o izvozu iz člena 8, če vsebujejo kar koli od naslednjega:

(a) snovi iz dela 2 ali 3 Priloge I v nezreagirani obliki;

(b) zmesi, ki vsebujejo te snovi v koncentraciji, ki sproži obveznosti glede označevanja v okviru Uredbe (ES) št. 1272/2008, ne glede na to, ali so prisotne katere koli druge snovi.

2. Kemikalije in izdelki iz Priloge V, katerih uporaba je v Uniji zaradi varovanja zdravja ljudi in okolja prepovedana, se ne smejo izvažati.

Člen 16

Informacije o tranzitu

1. Pogodbenice Konvencije, ki zahtevajo informacije o tranzitu kemikalij, za katere velja postopek PIC, skupaj z informacijami, ki jih zahtevajo posamezne pogodbenice Konvencije prek sekretariata, so naštet v Prilogi VI.

2. Izvoznik pri prevozu kemikalije iz dela 3 Priloge I prek ozemlja pogodbenice Konvencije iz Priloge VI, če je izvedljivo, zagotovi imenovanemu nacionalnemu organu države članice izvoznika, kjer ima svoj sedež, informacije, ki jih zahteva pogodbenica Konvencije v skladu s Prilogo VI, najkasneje 30 dni pred prvim tranzitom in najkasneje 8 dni pred vsakim naslednjim tranzitom.

3. Imenovani nacionalni organ države članice izvoznika informacije, ki jih prejme od izvoznika na podlagi odstavka 2, skupaj z vsemi razpoložljivimi dodatnimi informacijami posreduje Komisiji z izvodom za Agencijo.

4. Komisija informacije, ki jih prejme na podlagi odstavka 3, skupaj z vsemi razpoložljivimi dodatnimi informacijami pošlje imenovanim nacionalnim organom pogodbenic Konvencije, ki takšne informacije zahtevajo, najkasneje 15 dni pred prvim tranzitom in pred vsakim naslednjim tranzitom.

Člen 17

Informacije, ki spremljajo izvožene kemikalije

1. Za kemikalije, ki so namenjene izvozu, veljajo določbe o pakiranju in označevanju, sprejete v Uredbi (ES) št. 1107/2009, Direktivi 98/8/ES in Uredbi (ES) št. 1272/2008 ali katerem drugem ustreznem predpisu Unije.

Prvi pododstavek se uporablja samo, če te določbe niso v nasprotju s posebnimi zahtevami pogodbenic uvoznic ali drugih držav uvoznic.

2. Kadar je primerno, se rok uporabe in datum proizvodnje kemikalij iz odstavka 1 ali Priloge I navedeta na etiketi in, če je potrebno, se roki uporabe navedejo za različna klimatska območja.

3. Izvoz kemikalij iz odstavka 1 spremlja varnostni list v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006. Izvoznik pošlje varnostni list vsaki fizični ali pravni osebi, ki uvaža kemikalijo v pogodbenico ali drugo državo.

4. Informacije na etiketi in v varnostnem listu se, če je izvedljivo, navede v uradnih jezikih ali v enem ali več glavnih jezikih namembne države ali predvidenega območja uporabe.

Člen 18

Obveznosti organov držav članic za nadzor uvoza in izvoza

1. Vsaka država članica imenuje organe, kot so carinski organi, ki so pristojni za nadzor uvoza in izvoza kemikalij iz Priloge I, razen če tega ni storila že pred začetkom veljavnosti te uredbe.

Komisija, ki ji pomaga Agencija, in države članice nadzorujejo izvoznike pri izvajanju te uredbe ciljno usmerjeno in usklajeno.

2. Forum za izmenjavo informacij o izvrševanju, vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 1907/2006, se uporabi za usklajevanje omrežja organov držav članic, pristojnih za izvrševanje te uredbe.

3. Vsaka država članica v svoja redna poročila o izvajanju postopkov v skladu s členom 22(1) vključi podrobnosti o dejavnostih svojih imenovanih organov na tem področju.

Člen 19

Druge obveznosti izvoznikov

1. Izvozniki kemikalij, za katere veljajo obveznosti iz člena 8(2) in (4), v svoji izvozni deklaraciji (okence 44 enotnih carinskih listin ali ustrezen podatkovni element v elektronski izvozni deklaraciji) iz člena 161(5) Uredbe (EGS) št. 2913/92 navedejo ustrezne referenčne identifikacijske številke.

2. Izvozniki kemikalij, ki so s členom 8(5) izvzeti iz obveznosti, določenih v odstavkih 2 in 4 navedenega člena ali kemikalij za katere so prenehale veljati obveznosti v skladu s členom 8(6), dobijo posebno referenčno identifikacijsko številko prek zbirke podatkov, ter to referenčno identifikacijsko številko navedejo na svoji izvozni deklaraciji.

3. Če Agencija tako zahteva, morajo izvozniki uporabiti zbirko podatkov za predložitev podatkov, ki so potrebni za izpolnjevanje njihovih obveznosti na podlagi te uredbe.

Člen 20

Izmenjava informacij

1. Komisija, ki ji pomaga Agencija, in države članice ustrezno olajšujejo zagotavljanje znanstvenih, tehničnih, ekonomskih in pravnih informacij o kemikalijah, za katere velja ta uredba, vključno s toksikološkimi, ekotoksikološkimi in varnostnimi informacijami.

Komisija ob pomoči držav članic in Agencije po potrebi:

(a) zagotavlja javno dostopne informacije o ureditvenih ukrepih, pomembnih za cilje Konvencije;

(b) pogodbenicam in drugim državam neposredno ali prek sekretariata zagotavlja informacije o tistih ukrepih, ki znatno omejujejo eno ali več uporab kemikalije.

2. Komisija, države članice in Agencija po medsebojnem dogovoru varujejo vse zaupne informacije, ki jih prejmejo od pogodbenice ali druge države.

3. Pri pošiljanju informacij na podlagi te uredbe se brez poseganja v Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ⁽¹⁾ za zaupne ne štejejo vsaj naslednje informacije:

- (a) informacije iz Priloge II in Priloge IV;
 - (b) informacije iz varnostnega lista iz člena 17(3);
 - (c) rok uporabe kemikalije;
 - (d) datum proizvodnje kemikalije;
 - (e) informacije o previdnostnih ukrepih, vključno z razvrstitvijo glede na nevarne lastnosti, vrsto tveganja in ustreznim varnostnim opozorilom;
 - (f) povzetek rezultatov toksikoloških in ekotoksikoloških preizkusov;
 - (g) informacije o ravnanju z embalažo po odstranitvi kemikalij.
4. Agencija vsaki dve leti pripravi zbirke poslanih informacij.

Člen 21

Tehnična pomoč

Komisija, imenovani nacionalni organi držav članic in Agencija, upoštevajoč zlasti potrebe držav v razvoju in držav z gospodarstvom v prehodu, sodelujejo pri krepitvi tehnične pomoči, vključno z usposabljanjem, razvoju infrastrukture, zmogljivosti in strokovnega znanja, potrebnih za pravilno ravnanje s kemikalijami skozi njihov celotni življenjski krog.

Tehnična pomoč tem državam pri izvajanju Konvencije se omogoča zlasti z zagotavljanjem tehničnih informacij o kemikalijah, s spodbujanjem izmenjave strokovnjakov, s podpiranjem ustanovitve ali ohranjanja imenovanih nacionalnih organov ter z zagotavljanjem strokovnega znanja za odkrivanje nevarnih pesticidnih pripravkov in za pripravljane obvestil za sekretariat.

Komisija in države članice dejavno sodelujejo v mednarodnih dejavnostih za izgradnjo zmogljivosti na področju ravnanja s

kemikalijami z zagotavljanjem informacij o projektih, ki jih podpirajo ali financirajo, za boljše ravnanje s kemikalijami v državah v razvoju in državah z gospodarstvom v prehodu. Komisija in države članice obravnavajo tudi možnosti za podporo nevladnim organizacijam.

Člen 22

Spremljanje in poročanje

1. Države članice in Agencija vsake tri leta Komisiji pošljejo informacije o delovanju postopkov, predvidenih v tej uredbi, vključno s carinskim nadzorom, kršitvami, kaznimi in ukrepi za izboljšanje, kakor je ustrezno. Komisija sprejme izvedbeni akt, ki vnaprej pripravi skupno obliko poročanja. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 27(2).

2. Komisija vsake tri leta pripravi poročilo o izvajanju nalog iz te uredbe, za katere je odgovorna, in ga vključi v zbirno poročilo, v katerem so zbrane informacije, ki jih zagotovijo države članice in Agencija na podlagi odstavka 1. Povzetek poročila, ki se objavi na internetu, se pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

3. Komisija, države članice in Agencija za informacije, posredovane v skladu z odstavkoma 1 in 2, upoštevajo obveznosti glede varovanja zaupnosti in lastništva podatkov.

Člen 23

Posodabljanje prilog

1. Komisija seznam kemikalij iz Priloge I pregleda na podlagi razvoja zakonodaje Unije in Konvencije vsaj enkrat letno.

2. Pri določitvi, ali dokončni ureditveni ukrep na ravni Unije pomeni prepoved ali strogo omejitev, se učinek ukrepa oceni na ravni podskupin v okviru skupin „pesticidi“ in „industrijske kemikalije“. Če dokončni ureditveni ukrep prepoveduje ali strogo omejuje uporabo kemikalije v kateri koli od podskupin, se zadevno kemikalijo vključi v del 1 Priloge I.

Pri določitvi, ali dokončni ureditveni ukrep na ravni Unije pomeni prepoved ali strogo omejitev in zadevna kemikalija zato izpolnjuje pogoje za obveščanje PIC po členu 11, se učinek ukrepa oceni na ravni podskupin v okviru skupin „pesticidi“ in „industrijske kemikalije“. Če ureditveni ukrep prepoveduje ali strogo omejuje uporabo kemikalije v kateri koli od skupin, se zadevno kemikalijo vključi v del 2 Priloge I.

⁽¹⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

3. O vključitvi kemikalij v Prilogo I ali o spremembi njihovega vnosa, kadar je primerno, se odloči brez nepotrebneга odlašanja.

4. Za prilagoditev te uredbe tehničnemu napredku se na Komisijo v skladu s členom 26 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z naslednjimi ukrepi:

(a) vključitev kemikalije v del 1 ali 2 Priloge I v skladu z odstavkom 2 tega člena, ki sledi dokončnemu ureditvenemu ukrepu na ravni Unije, in druge spremembe Priloge I, vključno s spremembami obstoječih vnosov;

(b) vključitev kemikalije, ki je predmet Uredbe (ES) št. 850/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih⁽¹⁾, v del 1 Priloge V;

(c) vključitev kemikalije, za katero že velja prepoved izvoza na ravni Unije, v del 2 Priloge V;

(d) spremembe obstoječih vnosov v Prilogi V;

(e) spremembe prilog II, III, IV in VI.

Člen 24

Proračun Agencije

1. Za namene te uredbe prihodki Agencije vključujejo:

(a) subvencijo Unije iz splošnega proračuna Unije (oddelek o Komisiji);

(b) vse prostovoljne prispevke držav članic.

2. Prihodki in odhodki za dejavnosti na podlagi te uredbe ter tisti, ki se nanašajo na dejavnosti na podlagi drugih uredb, se obravnavajo ločeno, prek različnih področij proračuna Agencije.

Prihodki Agencije iz odstavka 1 se uporabijo za izvajanje njenih nalog na podlagi te uredbe.

3. Komisija preuči, ali je primerno, da Agencija zaračuna pristojbino za storitve, ki jih izvoznikom nudi v petih letih od 1. marca 2014, ter po potrebi predloži ustrezen predlog.

⁽¹⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 7.

Člen 25

Oblike in programska oprema za predložitev podatkov Agenciji

Agencija določi oblike in programske pakete ter jih da brezplačno na voljo na svojem spletišču za kakršno koli predložitev podatkov Agenciji. Države članice in druge pogodbenice, ki jih ta uredba zadeva, navedene oblike in pakete uporabijo pri predložitvi podatkov Agenciji v skladu s to uredbo.

Člen 26

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 23(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. marca 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 23(4) lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 23(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 27

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 133 Uredbe (ES) št. 1907/2006. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 28

Kazni

Države članice določijo pravila glede kazni, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi pravilno izvajanje teh določb. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Če tega niso storile že pred začetkom veljavnosti te uredbe, države članice o teh določbah obvestijo Komisijo najpozneje do 1. marca 2014 in jo nemudoma obvestijo o vseh nadaljnjih spremembah, ki nanje vplivajo.

Člen 29

Prehodno obdobje za razvrščanje, označevanje in pakiranje kemikalij

Sklicevanja v tej uredbi na Uredbo (ES) št. 1272/2008 se razumejo, kadar je primerno, kot sklicevanja na zakonodajo Unije, ki se uporablja na podlagi člena 61 navedene uredbe in v skladu s časovnim razporedom iz tega člena.

Člen 30

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 689/2008 se razveljavi s 1. marcem 2014.

Sklicevanja na Uredbo (ES) št. 689/2008 se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VII.

Člen 31

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. marca 2014.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 4. julija 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

PRILOGA I

SEZNAM KEMIKALIJ

(iz člena 7)

DEL 1

Seznam kemikalij, za katere velja postopek obvestila o izvozu

(iz člena 8)

Opozoriti je treba, da kadar za kemikalije iz tega dela Priloge velja postopek PIC, se obveznosti glede obveščanja o izvozu iz člena 8(2), (3) in (4) ne uporabljajo, če so izpolnjeni pogoji iz točk (b) in (c) prvega pododstavka člena 8(6). Takšne kemikalije, ki so v spodnjem seznamu označene z znakom #, so zaradi lažjega sklicevanja ponovno našteje v delu 3 te priloge.

Opozoriti je tudi treba, da so kemikalije iz tega dela te priloge, ki zaradi narave dokončnega ureditvenega ukrepa Unije izpolnjujejo pogoje za obveščanje PIC, našteje tudi v delu 2 te priloge. Takšne kemikalije so v spodnjem seznamu označene z znakom +.

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
1,1,1-Trikloroetan	71-55-6	200-756-3	2903 19 10	i(2)	p	
1,2-Dibromoetan (etilen dibromid) (#)	106-93-4	203-444-5	2903 31 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
1,2-Dikloroetan (etilen diklorid) (#)	107-06-2	203-458-1	2903 15 00	p(1)-p(2) i(2)	p-p p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Cis- 1,3-dikloropropen ((1Z)-1,3-dikloroprop-1-en)	10061-01-5	233-195-8	2903 29 00	p(1)-p(2)	p-p	
1,3-dikloropropen (!) (*)	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	p	
2-aminobutan	13952-84-6	237-732-7	2921 19 80	p(1)-p(2)	p-p	
2-Naftilamin (naftalen-2-amin) in njegove soli (*)	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 in druge	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 in druge	2921 45 00	i(1) i(2)	p p	
2-naftiloksiocetna kislina	120-23-0	204-380-0	2918 99 90	p(1)	p	
2,4,5-T in njegove soli in estri (#)	93-76-5 in druge	202-273-3 in druge	2918 91 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
4-Aminobifenil (bifenil-4-amin) in njegove soli (*)	92-67-1, 2113-61-3 in druge	202-177-1 in druge	2921 49 80	i(1) i(2)	p p	
4-Nitrobifenil (*)	92-93-3	202-204-7	2904 20 00	i(1) i(2)	p p	
Acefat (*)	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	p-p	
Acifluorfen	50594-66-6	256-634-5	2916 39 00	p(1)-p(2)	p-p	
Alaklor (*)	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p(1)	p	
Aldikarb (*)	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	so-p	
Ametrin	834-12-8	212-634-7	2933 69 80	p(1)-p(2)	p-p	
Amitraz (*)	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p(1)-p(2)	p-p	
Antrakinon (*)	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p(1)-p(2)	p-p	
Arzenove spojine				p(2)	so	
Azbestna vlakna (*):	1332-21-4 in druge					Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Krokidolit (#)	12001-28-4		2524 10 00	i	p	
Amazit (#)	12172-73-5		2524 90 00	i	p	
Antofilit (#)	77536-67-5		2524 90 00	i	p	
Aktinolit (#)	77536-66-4		2524 90 00	i	p	
Tremolit (#)	77536-68-6		2524 90 00	i	p	
Krizotil (*)	12001-29-5 ali 132207-32-0		2524 90 00	i	p	
Atrazine (*)	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p(1)	p	
Azinfos-etil	2642-71-9	220-147-6	2933 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Azinfos-metil (*)	86-50-0	201-676-1	2933 99 90	p(1)	p	
Benfurakarb (*)	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	p	
Bensultap	17606-31-4		2930 90 85	p(1)-p(2)	p-p	

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Benzen (3)	71-43-2	200-753-7	2902 20 00	i(2)	so	
Benzidin in njegove soli (*) Derivati benzidina (*)	92-87-5, 36341-27-2 in druge	202-199-1, 252-984-8 in druge	2921 59 90	i(1)-i(2) i(2)	so-p p	
Bifentrin	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	p	
Binapakril (#)	485-31-4	207-612-9	2916 19 50	p(1)-p(2) i(2)	p-p p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Butralin (*)	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p(1)	p	
Kadmij in njegove spojine	7440-43-9 in druge	231-152-8 in druge	8107 3206 49 30 in druge	i(1)	so	
Kadusafos (*)	95465-99-9	n.a.	2930 90 85	p(1)	p	
Kalciferol	50-14-6	200-014-9	2936 29 90	p(1)	p	
Kaptafol (#)	2425-06-1	219-363-3	2930 50 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Karbaril (*)	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p(1)-p(2)	p-p	
Karbofuran (*)	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(1)	p	
Ogljikov tetraklorid	56-23-5	200-262-8	2903 14 00	i(2)	p	
Karbosulfan (*)	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p(1)	p	
Kartap	15263-53-3		2930 20 00	p(1)-p(2)	p-p	
Kinometionat	2439-01-2	219-455-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Klorat (*)	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p(1)	p	
Klordimeform (#)	6164-98-3	228-200-5	2925 21 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Klorfenapir (*)	122453-73-0		2933 99 90	p(1)	p	
Klorfenvinfos	470-90-6	207-432-0	2919 90 90	p(1)-p(2)	p-p	
Klormefos	24934-91-6	246-538-1	2930 90 85	p(1)-p(2)	p-p	
Klorobenzilat (#)	510-15-6	208-110-2	2918 18 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Kloroform	67-66-3	200-663-8	2903 13 00	i(2)	p	
Klortal-dimetil (*)	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	p	
Klozolinat (*)	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Holekalciferol	67-97-0	200-673-2	2936 29 90	p(1)	p	
Kumafuril	117-52-2	204-195-5	2932 29 85	p(1)-p(2)	p-p	
Kreozot in kreozotu sorodne snovi	8001-58-9 61789-28-4 84650-04-4 90640-84-9 65996-91-0 90640-80-5 65996-85-2 8021-39-4 122384-78-5	232-287-5 263-047-8 283-484-8 292-605-3 266-026-1 292-602-7 266-019-3 232-419-1 310-191-5	2707 91 00 3807 00 90	 i(2)	 p	
Krimidin	535-89-7	208-622-6	2933 59 95	p(1)	p	
Cianamid (*)	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p(1)	p	
Cianazin	21725-46-2	244-544-9	2933 69 80	p(1)-p(2)	p-p	
Cihalothrin	68085-85-8	268-450-2	2926 90 95	p(1)	p	
DBB (Di- μ -okso-di-n-butilstanio-hidroksiboran/dioksastanaboretan-4-ol)	75113-37-0	401-040-5	2931 00 95	i(1)	p	

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Diazinon (*)	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p(1)	p	
Diklobenil (*)	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p(1)	p	
Dikloran (*)	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p(1)	p	
Diklorvos (*)	62-73-7	200-547-7	2919 90 90	p(1)	p	
Dikofol (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	p-p	
Dikofol, ki vsebuje < 78 % p,p'-Dikofola ali 1 g/kg DDT in DDT sorodnih spojin (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	p-p	
Dimetenamid (*)	87674-68-8	/	2934 99 90	p(1)	p	
Dinikonazol-M (*)	83657-18-5	/	2933 99 80	p(1)	p	
Dinitro-orto-kresol (DNOC) in njegove soli (kot so amonijeva sol, kalijeva sol in natrijeva sol) (#)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	208-601-1 221-037-0 — 219-007-7	2908 99 90	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Dinobuton	973-21-7	213-546-1	2920 90 10	p(1)-p(2)	p-p	
Dinoseb in njegove soli in estri (#)	88-85-7 in druge	201-861-7 in druge	2908 91 00 2915 36 00	p(1)-p(2) i(2)	p-p p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Dinoterb (*)	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Difenilamin	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	p	
Pripravki razpršljivega prahu, ki vsebujejo kombinacijo:			3808 99 90			Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Benomil 7 % ali več,	17804-35-2	241-775-7	2933 99 90	p(1)	p	

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Karbofuran 10 % ali več, in tiram 15 % ali več (#)	1563-66-2 137-26-8	216-353-0 205-286-2	2932 99 85 2930 30 00	p(2)	p	
Endosulfan (*)	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p(1)	p	
Etalfluralin (*)	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p(1)	p	
Etion	563-12-2	209-242-3	2930 90 85	p(1)-p(2)	p-p	
Etoksikvin (*)	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p(1)	p	
Etilen oksid (Oksiran) (#)	75-21-8	200-849-9	2910 10 00	p(1)	p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Fenarimol (*)	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	p	
Fenitroton (*)	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p(1)	p	
Fenpropatrin	39515-41-8	254-485-0	2926 90 95	p(1)-p(2)	p-p	
Fention (*)	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p(1)	so	
Fentin acetat (*)	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p(1)-p(2)	p-p	
Fentin hidroksid (*)	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p(1)-p(2)	p-p	
Fenvalerat	51630-58-1	257-326-3	2926 90 95	p(1)	p	
Ferbam	14484-64-1	238-484-2	2930 20 00	p(1)-p(2)	p-p	
Fluoroacetamid (#)	640-19-7	211-363-1	2924 12 00	p(1)	p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Flurenol	467-69-6	207-397-1	2918 19 85	p(1)-p(2)	p-p	
Flurprimidol (*)	56425-91-3	/	2933 59 95	p(1)	p	
Furatiokarb	65907-30-4	265-974-3	2932 99 85	p(1)-p(2)	p-p	
Guazatin (*)	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Heksakloroetan	67-72-1	200-666-4	2903 19 80	i(1)	so	

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Heksazinon	51235-04-2	257-074-4	2933 69 80	p(1)-p(2)	p-p	
Iminoctadine	13516-27-3	236-855-3	2925 29 00	p(1)-p(2)	p-p	
Indolilocetna kislina (*)	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p(1)	p	
Izoksation	18854-01-8	242-624-8	2934 99 90	p(1)	p	
Malation	121-75-5	204-497-7	2930 90 99	p(2)	p	
(a) Malein hidrazid in njegove soli, razen holinove, kalijeve in natrijeve soli;	123-33-1	204-619-9	2933 99 90	p(1)	p	
(b) Holinove, kalijeve in natrijeve soli malein hidrazida, ki vsebuje več kot 1 mg/kg prostega hidrazina, izraženega na podlagi kislega ekvivalenta	61167-10-0, 51542-52-0, 28330-26-9	257-261-0, 248-972-7	2933 99 90			
Živosrebrove spojine, vključno z anorganskimi živosrebrovimi spojinami, alkil živosrebrovimi spojinami in alkiloksialkil in aril živosrebrovimi spojinami, razen živosrebrovih spojin iz Priloge V (#)	62-38-4, 26545-49-3 in druge	200-532-5, 247-783-7 in druge	2852 00 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Metam	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	p	
Metamidofos (2) (*)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	p	
Metamidofos (topni tekoči pripravki, ki vsebujejo več kot 600 g aktivne sestavine/l) (#)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00 3808 50 00	p(2)	p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Metidation	950-37-8	213-449-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Metomil	16752-77-5	240-815-0	2930 90 99	p(2)	p	
Metilbromid (*)	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p(1)-p(2)	p-p	
Metil-paration (*) (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Metoksuron	19937-59-8	243-433-2	2924 21 90	p(1)-p(2)	p-p	
Monokrotofos (#)	6923-22-4	230-042-7	2924 12 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Monolinuron	1746-81-2	217-129-5	2928 00 90	p(1)	p	
Monometil-dibromo-difenil metan; trgovsko ime: DBBT (*)	99688-47-8	402-210-1	2903 69 90	i(1)	p	
Monometil-dikloro-difenil metan; trgovsko ime: Ugilec 121 ali Ugilec 21 (*)	—	400-140-6	2903 69 90	i(1)-i(2)	p-p	
Monometil-tetraklorodifenil metan; trgovsko ime: Ugilec 141 (*)	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i(1)-i(2)	p-p	
Monuron	150-68-5	205-766-1	2924 21 90	p(1)	p	
Nikotin (*)	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p(1)	p	
Nitrofen (*)	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p(1)-p(2)	p-p	
Nonilfenoli C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉ (*)	25154-52-3 (fenol, nonil-), 84852-15-3 (fenol, 4-nonil-, razvejan), 11066-49-2 (izononilfenol), 90481-04-2, (fenol, nonil-, razvejan), 104-40-5(P-nonilfenol) in druge	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 in druge	2907 13 00	i(1)	so	
Nonilfenol etoksilati (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O (*)	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 in druge		3402 13 00	i(1) p(1)-p(2)	so p-p	
Oktabromodifenil eter (*)	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i(1)	so	
Ometoat	1113-02-6	214-197-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	p-p	
Oksidemeton-metil (*)	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p(1)	p	
Parakvat (*)	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p(1)	p	

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Paration (#)	56-38-2	200-271-7	2920 11 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Pebulat	1114-71-2	214-215-4	2930 20 00	p(1)-p(2)	p-p	
Pentaklorofenol in njegove soli in estri (#)	87-86-5 in druge	201-778-6 in druge	2908 11 00 2908 19 00 in druge	p(1)-p(2)	p-so	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Perfluorooktan sulfonati (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, kovinska sol (O-M +), halid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri) (*)	1763-23-1 2795-39-3 in druge	/	2904 90 20 2904 90 20 in druge	i(1)	so	
Permetrin	52645-53-1	258-067-9	2916 20 00	p(1)	p	
Fosalon (*)	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p(1)	p	
Fosfamidon (topni tekoči pripravki, ki vsebujejo več kot 1 000 g aktivne snovi/l) (#)	13171-21-6 (zmes, (E) & (Z) izomera) 23783-98-4 ((Z)-izomer) 297-99-4 ((E)-izomer)	236-116-5	2924 12 00 3808 50 00	p(1)-p(2)	p-p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Polibrominirani bifenili (PBB) razen heksabromobifenila (#)	13654-09-6, 27858-07-7 in druge	237-137-2, 248-696-7 in druge	2903 69 90	i(1)	so	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Poliklorinirani terfenili (PCT) (#)	61788-33-8	262-968-2	2903 69 90	i(1)	p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Procimidon (*)	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	p	
Propaklor (*)	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p(1)	p	
Propanil	709-98-8	211-914-6	2924 29 98	p(1)	p	
Profam	122-42-9	204-542-0	2924 29 95	p(1)	p	
Propizoklor (*)	86763-47-5	/	2924 29 98	p(1)	p	

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Pirazofos (*)	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p(1)-p(2)	p-p	
Kvintozen (*)	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p(1)-p(2)	p-p	
Scilirozid	507-60-8	208-077-4	2938 90 90	p(1)	p	
Simazin (*)	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p(1)-p(2)	p-p	
Strihnin	57-24-9	200-319-7	2939 99 00	p(1)	p	
Teknazen (*)	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p(1)-p(2)	p-p	
Terbufos	13071-79-9	235-963-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	p-p	
Tetraetil svinec (#)	78-00-2	201-075-4	2931 00 95	i(1)	so	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Tetrametil svinec (#)	75-74-1	200-897-0	2931 00 95	i(1)	so	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Talijev sulfat	7446-18-6	231-201-3	2833 29 90	p(1)	p	
Tiobenkarb (*)	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p(1)	p	
Tiociklam	31895-22-4	250-859-2	2934 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Tiodikarb (*)	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p(1)	p	
Tolilfluaniid (*)	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	p	
Triazofos	24017-47-8	245-986-5	2933 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Vse tributilkositrove spojine, kar vključuje:			2931 00 95	p(2)	p	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Tributilkositrov oksid	56-35-9	200-268-0	2931 00 95			
Tributilkositrov fluorid	1983-10-4	217-847-9	2931 00 95			
Tributilkositrov metakrilat	2155-70-6	218-452-4	2931 00 95			
Tributilkositrov benzoat	4342-36-3	224-399-8	2931 00 95			
Tributilkositrov klorid	1461-22-9	215-958-7	2931 00 95			
Tributilkositrov linoleat	24124-25-2	246-024-7	2931 00 95			
Tributilkositrov naftenat (#)	85409-17-2	287-083-9	2931 00 95			

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Podskupina (*)	Omejitev uporabe (**)	Države, za katere se obveščanje ne zahteva
Triklorfon (*)	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p(1)-p(2)	p-p	
Triciklazol (*)	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p(1)	p	
Tridemorf	24602-86-6	246-347-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	p-p	
Trifluralin (*)	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	p	
Triorganokositrne spojine razen tributilkositrovih spojin (*)	—	—	2931 00 95 in druge	p(2) i(2)	so so	
Tris (2,3-Dibromopropil) fosfat (#)	126-72-7	204-799-9	2919 10 00	i(1)	so	Prosimo, da preverite v okrožnici PIC na www.pic.int/
Tris-aziridinil-fosfinoksid (1,1',1''-fosforiltriaziridin) (*)	545-55-1	208-892-5	2933 99 90	i(1)	so	
Vamidotion	2275-23-2	218-894-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	p-p	
Vinklozolin (*)	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p(1)	p	
Zineb	12122-67-7	235-180-1	2930 20 00 ali 3824 90 97	p(1)	p	

(*) Podskupina: p(1) – pesticid iz skupine fitofarmaceutskih sredstev, p(2) – drug pesticid, vključno z biocidi, i(1) – industrijska kemikalija za profesionalno uporabo in i(2) – industrijska kemikalija za splošno uporabo.

(**) Omejitev uporabe: so – stroga omejitev, p – prepoved (za posamezno podskupino ali podskupine) na podlagi zakonodaje Unije.

(1) Ta vnos ne vpliva na obstoječi vnos za cis-1,3-dikloropropen (št. CAS: 10061-01-5).

(2) Ta vnos ne vpliva na obstoječi vnos za topne tekoče pripravke metamidofosa, ki vsebujejo več kot 600 g aktivne snovi/l.

(3) Razen motornih goriv, za katere velja Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva (UL L 350, 28.12.1998, str. 58).

CAS = karakteristična številka po mednarodnem seznamu Službe za izmenjavo kemijskih izvlečkov.

(#) Kemikalija, za katero velja ali delno velja postopek PIC.

(*) Kemikalija, ki izpolnjuje pogoje za obveščanje PIC.

Seznam kemikalij, ki izpolnjujejo pogoje za obveščanje PIC

(iz člena 11)

Ta seznam obsega kemikalije, ki izpolnjujejo pogoje za obveščanje PIC. Vanj niso vključene kemikalije, za katere postopek PIC že velja in so našteje v delu 3 te priloge.

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Skupina (*)	Omejitev uporabe (**)
1,3-dikloropropen	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p	p
2-Naftilamin (naftalen-2-amin) in njegove soli	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 in druge	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 in druge	2921 45 00	i	p
4-Aminobifenil (bifenil-4-amin) njegove soli	92-67-1, 2113-61-3 in druge	202-177-1 in druge	2921 49 80	i	p
4-Nitrobifenil	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i	p
Acefat	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p	p
Alaklor	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p	p
Aldikarb	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p	so
Amitraz	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p	p
Antrakinon	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p	p
Azbestna vlakna: Krisotil	12001-29-5 ali 132207-32-0		2524 90 00	i	p
Atrazine	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p	p
Azinfos-metil	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	p
Benfurakarb	82560-54-1	/	2932 99 00	p	p
Benzidin in njegove soli	92-87-5, 36341-27-2 in druge	202-199-1, 252-984-8 in druge	2921 59 90	i	so
Derivati benzidina	—	—			

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Skupina (*)	Omejitev uporabe (**)
Butralin	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p	p
Kadusafos	95465-99-9	/	2930 90 99	p	p
Karbaril	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p	p
Karbofuran	1563-66-2	216-353-0	2932 99 00	p	p
Karbosulfan	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	p
Klorat	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p	p
Klorfenapir	122453-73-0		2933 99 90	p	so
Klortal-dimetil	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	p
Klozolinat	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p	so
Cianamid	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p	p
Diazinon	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	so
Diklobenil	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p	p
Dikloran	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p	p
Diklorvos	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	so
Dikofol	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p	p
Dikofol, ki vsebuje < 78 % p,p'-Difofola ali 1 g/kg DDT in DDT sorodne spojine	115-32-3	204-082-0	2906 29 00	p	p
Dimetenamid	87674-68-8	/	2934 99 90	p	p
Dinikonazol-M	83657-18-5	/	2933 99 80	p	p
Dinoterb	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p	p
Endosulfan	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p	p
Etalfluralin	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p	p

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Skupina (*)	Omejitev uporabe (**)
Etoksikvin	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p	p
Fenarimol	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	p
Fenitrotion	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	so
Fention	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p	so
Fentin acetat	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p	p
Fentin hidroksid	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p	p
Flurprimidol	56425-91-3	/	2933 59 95	p	p
Guazatin	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p	p
Indolilocetna kislina	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p	p
Metamidofos (l)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	p
Metilbromid	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p	p
Metil paration (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p	p
Monometil-dibromo-difenil metan; trgovsko ime: DBBT	99688-47-8	401-210-1	2903 69 90	i	p
Monometil-dikloro-difenil metan; trgovsko ime: Ugilec 121 ali Ugilec 21	—	400-140-6	2903 69 90	i	p
Monometil-tetraklorodifenil metan; trgovsko ime: Ugilec141	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i	p
Nikotin	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p	p

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Skupina (*)	Omejitev uporabe (**)
Nitrofen	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p	p
Nonilfenoli C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉	25154-52-3 (fenol, nonil-), 84852-15-3 (fenol, 4-nonil-, razvejan), 11066-49-2 (izononilfenol), 90481-04-2, (fenol, nonil-, razvejan), 104-40-5(P-nonilfenol) in druge	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 in druge	2907 13 00	i	so
Nonilfenol etoksilati (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 in druge		3402 13 00	i p	so p
Oktabromodifenil eter	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i	so
Oksidemeton-metil	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p	p
Parakvat	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p	p
Perfluorooktan sulfonati	1763-23-1	/	2904 90 20	i	so
(PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, kovinska sol (O-M +), halid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri)	2795-39-3 in druge		2904 90 20 in druge		
Fosalon	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p	p
Procimidon	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	p
Propaklor	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p	p
Propizoklor	86763-47-5	/	2924 29 98	p	p
Pirazofos	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p	p

Kemikalija	Št. CAS	Št. EINECS	Oznaka KN	Skupina (*)	Omejitev uporabe (**)
Kvintozen	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p	p
Simazin	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p	p
Teknazen	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p	p
Tiobenkarb	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p	p
Tiodikarb	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p	p
Tolilfluamid	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	so
Triklorfon	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p	p
Triciklazol	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p	p
Trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	p
Triorganokositrne spojine razen tributilkositrovih spojin	—	—	2931 00 95 in druge	p	so
Vinklozolin	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	p

(*) Skupina: p – pesticidi; i – industrijska kemikalija.

(**) Omejitev uporabe: so – stroga omejitev, p – prepoved (za zadevno skupino ali skupine). CAS = karakteristična številka po mednarodnem seznamu Službe za izmenjavo kemijskih izvlečkov.

(†) Ta vnos ne vpliva na vnos v delu 3 Priloge I za topne tekoče pripravke metamidofosa, ki vsebujejo več kot 600 g aktivne snovi/l.

(‡) Kemikalija, za katero velja ali delno velja postopek PIC.

Seznam kemikalij, za katere velja postopek PIC

(iz členov 13 in 14)

(Navedene skupine se nanašajo na skupine iz Konvencije)

Kemikalija	Ustrezna številka(-e) CAS	Oznaka HS Čista snov	Oznaka HS Zmesi, ki vsebujejo snov	Skupina
2,4,5-T in njegove soli in estri	93-76-5 (#)	2918.91	3808.50	Pesticid
Aldrin (*)	309-00-2	2903.52	3808.50	Pesticid
Binapakril	485-31-4	2916.19	3808.50	Pesticid
Kaptafol	2425-06-1	2930.50	3808.50	Pesticid
Klordan (*)	57-74-9	2903.52	3808.50	Pesticid
Klordimeform	6164-98-3	2925.21	3808.50	Pesticid
Klorobenzilat	510-15-6	2918.18	3808.50	Pesticid
DDT (*)	50-29-3	2903.62	3808.50	Pesticid
Dieldrin (*)	60-57-1	2910.40	3808.50	Pesticid
Dinitro-orto-kresol (DNOC) in njegove soli (kot so amonijeva sol, kalijeva sol in natrijeva sol)	534-52-1, 2980-64-5, 5787-96-2, 2312-76-7	2908.99	3808.91 3808.92 3808.93	Pesticid
Dinozeb in njegove soli in estri	88-85-7 (#)	2908.91	3808.50	Pesticid
1,2-dibromoetan (EDB)	106-93-4	2903.31	3808.50	Pesticid
Etilen diklorid (1,2-dikloroetan)	107-06-2	2903.15	3808.50	Pesticid
Etilen oksid	75-21-8	2910.10	3808.50 3824.81	Pesticid
Fluoroacetamid	640-19-7	2924.12	3808.50	Pesticid
HCH (mešani izomeri) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	Pesticid
Heptaklor (*)	76-44-8	2903.52	3808.50	Pesticid

Kemikalija	Ustrezna številka(-e) CAS	Oznaka HS Čista snov	Oznaka HS Zmesi, ki vsebujejo snov	Skupina
Heksaklorobenzen (*)	118-74-1	2903.62	3808.50	Pesticid
Lindan (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	Pesticid
Živosrebrove spojine, vključno z anorganskimi živosrebrovimi spojinami, alkil-živosrebrovimi spojinami in alkiloksialkil in arilživosrebrovimi spojinami	10112-91-1, 21908-53-2 in druge Glej tudi: www.pic.int/	2852.00	3808.50	Pesticid
Monokrotofos	6923-22-4	2924.12	3808.50	Pesticid
Paration	56-38-2	2920.11	3808.50	Pesticid
Pentaklorofenol in njegove soli in estri	87-86-5 (#)	2908.11 2908.19	3808.50 3808.91 3808.92 3808.93 3808.94 3808.99	Pesticid
Toksafen (*)	8001-35-2	—	3808.50	Pesticid
Pripravki razpršljivega prahu, ki vsebujejo kombinacijo: benomil 7 % ali več, karbofuran 10 % ali več in tiram 15 % ali več	17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	—	3808.92	Zelo nevarna oblika pesticidnega pripravka
Metamidofos (topni tekoči pripravki, ki vsebujejo več kot 600 g aktivne snovi/l)	10265-92-6	2930.50	3808.50	Zelo nevarna oblika pesticidnega pripravka
Metilparation (metilparationovi koncentradi za emulzijo (EC) z 19,5 % ali več aktivne snovi in prah, ki vsebuje 1,5 % ali več aktivne snovi)	298-00-0	2920.11	3808.50	Zelo nevarna oblika pesticidnega pripravka
Fosfamidon (topni tekoči pripravki, ki vsebujejo več kot 1 000 g aktivne snovi/l)		2924.12	3808.50	Zelo nevarna oblika pesticidnega pripravka
zmes, (E) & (Z) izomera	13171-21-6			
(Z)-izomer	23783-98-4			
(E)-izomer	297-99-4			
Azbestna vlakna:		2524.10 2524.90	6811.40 6812.80 6812.91 6812.92 6812.93 6812.99 6813.20	Industrijska kemikalija

Kemikalija	Ustrezna številka(-e) CAS	Oznaka HS Čista snov	Oznaka HS Zmesi, ki vsebujejo snov	Skupina
Krokidolit	12001-28-4	2524.10		
Aktinolit	77536-66-4	2524.90		
Antofilit	77536-67-5	2524.90		
Amozit	12172-73-5	2524.90		
Tremolit	77536-68-6	2524.90		
Polibrominirani bifenili (PBB)				
— (heksa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	Industrijska kemikalija
— (okta-)	27858-07-7			
— (deka-)	13654-09-6			
Poliklorirani bifenili (PCB) (*)	1336-36-3	—	3824.82	Industrijska kemikalija
Poliklorirani terfenili (PCT)	61788-33-8	—	3824.82	Industrijska kemikalija
Tetraetil svinec	78-00-2	2931.00	3811.11	Industrijska kemikalija
Tetrametil svinec	75-74-1	2931.00	3811.11	Industrijska kemikalija
Vse tributilkositrove spojine, kar vključuje:		2931.00	3808.99	Pesticid
Tributilkositrov oksid	56-35-9	2931.00	3808.99	
Tributilkositrov fluorid	1983-10-4	2931.00	3808.99	
Tributilkositrov metakrilat	2155-70-6	2931.00	3808.99	
Tributilkositrov benzoat	4342-36-3	2931.00	3808.99	
Tributilkositrov klorid	1461-22-9	2931.00	3808.99	
Tributilkositrov linoleat	24124-25-2	2931.00	3808.99	
Tributilkositrov naftenat	85409-17-2	2931.00	3808.99	
Tris (2,3-dibromopropil) fosfat	126-72-7	2919.10	3824.83	Industrijska kemikalija

(*) Za te snovi velja prepoved izvoza v skladu s členom 15(2) te uredbe in Prilogo V k tej uredbi.

(#) Številke CAS so navedene samo za izhodne spojine.

PRILOGA II

OBVEŠČANJE O IZVOZU

Naslednje informacije se zahtevajo v skladu s členom 8 te uredbe:

1. Opis snovi, ki se izvažata:
 - (a) ime iz nomenklature Mednarodne zveze za čisto in uporabno kemijo;
 - (b) druga imena (npr. ime ISO, trivialna imena, trgovska imena in krstice);
 - (c) številka EINECS (Evropskega seznama obstoječih kemičnih snovi) in številka CAS (Službe za izmenjavo kemijskih izvlečkov);
 - (d) številka CUS (Evropskega carinskega seznama kemičnih snovi) in oznaka kombinirane nomenklature;
 - (e) najpomembnejše nečistoče v snovi, kadar imajo poseben pomen.
2. Opis zmesi, ki se izvažata:
 - (a) trgovsko ime in/ali označitev zmesi;
 - (b) za vsako snov iz Priloge I odstotek in podatki, kot so naštet v točki 1;
 - (c) številka CUS (Evropskega carinskega seznama kemičnih snovi) in oznaka kombinirane nomenklature.
3. Opis izdelka, ki se izvažata:
 - (a) trgovsko ime in/ali označitev izdelka;
 - (b) za vsako snov iz Priloge I odstotek in podatki, kot so naštet v točki 1.
4. Informacije o izvozu:
 - (a) namembna država;
 - (b) država porekla;
 - (c) nameravani datum prvega izvoza v tem letu;
 - (d) ocena količine kemikalije, ki se izvažata v zadevno državo v tem letu;
 - (e) predvidena uporaba v namembni državi, če je znana, vključno z informacijami o skupini(-ah) na podlagi Konvencije, v katere uporaba spada;
 - (f) ime, naslov in drugi ustrezni podatki o uvozniku kot fizični ali pravni osebi;
 - (g) ime, naslov in drugi ustrezni podatki o izvozniku.
5. Imenovani nacionalni organi:
 - (a) ime, naslov, številka telefona, teleksa, telefaksa ali elektronski naslov imenovanega organa v Uniji, kjer je možno dobiti dodatne informacije;
 - (b) ime, naslov, številka telefona, teleksa, telefaksa ali elektronski naslov imenovanega organa v državi uvoznici.
6. Informacije o previdnostnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti, vključno s skupino nevarnosti ali tveganja, in varnostno opozorilo.
7. Povzetek fizikalno-kemijskih, toksikoloških in ekotoksikoloških lastnosti.

8. Uporaba kemikalije v Uniji:
 - (a) uporabe, skupina(-e) na podlagi Konvencije in podskupina(-e) Unije, za katere velja nadzorni ukrep (prepoved ali stroga omejitev uporabe);
 - (b) uporabe kemikalije, ki niso strogo omejene ali prepovedane (skupine in podskupine uporabe, kakor so opredeljene v Prilogi I k Uredbi);
 - (c) ocena proizvedenih, uvoženih, izvoženih in porabljenih količin kemikalije, če je na voljo.
 9. Informacije o previdnostnih ukrepih za zmanjšanje izpostavljenosti kemikaliji in njene emisije.
 10. Povzetek predpisanih omejitev in njihova utemeljitev.
 11. Povzetek informacij iz točk 2(a), (c) in (d) Priloge IV.
 12. Dodatne informacije, ki jih zagotovi pogodbenica izvoznica, ker meni, da so pomembne, ali dodatne informacije iz Priloge IV, če jih zahteva pogodbenica uvoznica.
-

PRILOGA III

Informacije, ki jih Komisiji zagotovijo imenovani nacionalni organi držav članic v skladu s členom 10

1. Podatek o količini kemikalij (v obliki snovi, zmesi in izdelkov) iz Priloge I, izvoženih v predhodnem letu.

(a) Leto izvoza;

(b) Tabela, v kateri so združene količine izvoženih kemikalij (v obliki snovi, zmesi in izdelkov), kot je prikazano spodaj.

Kemikalija	Država uvoznica	Količina kemikalije

2. Seznam fizičnih in pravnih oseb, ki uvažajo kemikalije v Pogodbenico ali drugo državo članico

Kemikalija	Država uvoznica	Uvoznik	Naslov in drugi ustrezni podatki o uvozniku

PRILOGA IV

Obveščanje sekretariata Konvencije o prepovedanih kemikalijah ali kemikalijah s strogo omejeno uporabo

INFORMACIJE, KI SE ZAHTEVAJO ZA OBVESTILO V SKLADU S ČLENOM 11

Obvestilo vključuje:

1. lastnosti, identifikacijo in uporabe

- (a) splošno ime;
- (b) kemijsko ime v skladu z mednarodno priznano nomenklaturo (na primer Mednarodne zveze za čisto in uporabno kemijo (IUPAQ)), če takšna nomenklatura obstaja;
- (c) trgovska imena in imena zmesi;
- (d) kodne številke: karakteristična številka snovi po mednarodnem seznamu Službe za izmenjavo kemijskih izvlečkov (CAS), carinska oznaka na podlagi usklajenega sistema in druge številke;
- (e) informacije o razvrstitvi glede na nevarne lastnosti, če za kemikalijo veljajo zahteve za razvrstitev;
- (f) uporaba ali uporabe kemikalije:
 - v Uniji,
 - kjer koli (če so poznane);
- (g) fizikalno-kemijske, toksikološke in ekotoksikološke lastnosti;

2. dokončni ureditveni ukrep

- (a) posebne informacije o dokončnem ureditvenem ukrepu:
 - (i) povzetek dokončnega ureditvenega ukrepa;
 - (ii) sklicevanje na ureditveni dokument;
 - (iii) datum začetka veljavnosti dokončnega ureditvenega ukrepa;
 - (iv) navedbe o tem, ali je bil dokončni ureditveni ukrep sprejet na podlagi ocene tveganja ali ocene nevarnosti, in če je bil, informacije o takšni oceni, vključno s sklicevanjem na ustrezno dokumentacijo;
 - (v) razlogi za sprejem dokončnega ureditvenega ukrepa, pomembni za zdravje ljudi, vključno z zdravjem potrošnikov in delavcev, ali okolje;
 - (vi) povzetek nevarnosti in tveganj, ki jih kemikalija pomeni za zdravje ljudi, vključno z zdravjem potrošnikov in delavcev, ali za okolje in pričakovani učinek dokončnega ureditvenega ukrepa;
- (b) skupina ali skupine, za katere je bil sprejet dokončni ureditveni ukrep, in za vsako skupino:
 - (i) uporaba ali uporabe, ki jih dokončni ureditveni ukrep prepoveduje;
 - (ii) uporaba ali uporabe, ki ostanejo dovoljene;
 - (iii) ocena proizvedenih, uvoženih, izvoženih in porabljenih količin kemikalije, če je na voljo;

-
- (c) če je možno, navedbe o verjetnem pomenu dokončnega ureditvenega ukrepa za druge države in regije;
- (d) druge pomembne informacije, ki lahko zajemajo:
- (i) oceno socialno-ekonomskih učinkov dokončnega ureditvenega ukrepa;
 - (ii) informacije o nadomestnih možnostih in o njihovih relativnih tveganjih, če so na voljo, na primer:
 - celostne strategije zatiranja škodljivcev,
 - industrijske prakse in postopki, vključno s čistejšo tehnologijo.
-

PRILOGA V

Kemikalije in izdelki, za katere velja prepoved izvoza

(iz člena 15)

DEL 1

Obstojna organska onesnaževala iz prilog A in B Stockholmske konvencije o obstojnih organskih onesnaževalih ⁽¹⁾ v skladu z določbami navedene konvencije

Opis kemikalij/izdelka(-ov), za katere velja prepoved izvoza	Dodatni podatki, kadar je primerno (npr. ime kemikalije, št. ES, št. CAS itd.)	
	Aldrin	Št. ES 206-215-8 Št. CAS 309-00-2 Oznaka KN 2903 52 00
	Klordan	Št. ES 200-349-0 Št. CAS 57-74-9 Oznaka KN 2903 52 00
	Klordekon	Št. ES 205-601-3 Št. CAS 143-50-0 Oznaka KN 2914 70 00
	Dieldrin	Št. ES 200-484-5 Št. CAS 60-57-1 Oznaka KN 2910 40 00
	DDT (1,1,1-trikloro-2,2-bis (p-klorofenil) etan	Št. ES 200-024-3 Št. CAS 50-29-3 Oznaka KN 2903 62 00
	Endrin	Št. ES 200-775-7 Št. CAS 72-20-8 Oznaka KN 2910 90 00
	Heptabromodifenil eter C ₁₂ H ₃ Br ₇ O	Št. ES 273-031-2 Št. CAS 68928-80-3 in druge Oznaka KN 2909 30 38
	Heptaklor	Št. ES 200-962-3 Št. CAS 76-44-8 Oznaka KN 2903 52 00
	Heksabromobifenil	Št. ES 252-994-2 Št. CAS 36355-01-8 Oznaka KN 2903 69 90
	Heksabromodifenil eter C ₁₂ H ₄ Br ₆ O	Št. ES 253-058-6 Št. CAS 36483-60-0 in druge Oznaka KN 2909 30 38
	Heksaklorobenzen	Št. ES 200-273-9 Št. CAS 118-74-1 Oznaka KN 2903 62 00
	Heksaklorocikloheksani, vključno z lindanom	Št. ES 200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9 Št. CAS 58-89-9, 319-84-6, 319-85-7, 608-73-1 Oznaka KN 2903 51 00
	Mireks	Št. ES 219-196-6 Št. CAS 2385-85-5 Oznaka KN 2903 59 80

⁽¹⁾ UL L 209, 31.7.2006, str. 3.

Opis kemikalij/izdelka(-ov), za katere velja prepoved izvoza	Dodatni podatki, kadar je primerno (npr. ime kemikalije, št. ES, št. CAS itd.)	
	Pentabromodifenil eter $C_{12}H_5Br_5O$	Št. ES 251-084-2 in druge Št. CAS 32534-81-9 in druge Oznaka KN 2909 30 31
	Pentaklorobenzen	Št. ES 210-172-5 Št. CAS 608-93-5 Oznaka KN 2903 69 90
	Poliklorirani bifenili (PCB)	Št. ES 215-648-1 in druge, Št. CAS 1336-36-3 in druge, Oznaka KN 2903 69 90
	Tetrabromodifenil eter $C_{12}H_6Br_4O$	Št. ES 254-787-2 in druge Št. CAS 40088-47-9 in druge Oznaka KN 2909 30 38
	Toksafen (kamfeklor)	Št. ES 232-283-3 Št. CAS 8001-35-2 Oznaka KN 3808 50 00

DEL 2

Kemikalije, razen obstojnih organskih onesnaževal iz prilog A in B Stockholmske konvencije o obstojnih organskih onesnaževalih v skladu z določbami navedene konvencije

Opis kemikalij/izdelka(-ov), za katere velja prepoved izvoza	Dodatni podatki, kadar je primerno (npr. ime kemikalije, št. ES, št. CAS itd.)
Toaletna mila, ki vsebujejo živo srebro	Oznake KN 3401 11 00, 3401 19 00, 3401 20 10, 3401 20 90, 3401 30 00
Spojine živega srebra, razen spojin, ki se izvažajo za namene raziskav in razvoja ter za medicinske namene ali analize	Cinabaritna ruda, živosrebrov (I) klorid (Hg_2Cl_2 , št. CAS 10112-91-1), živosrebrov (II) oksid (HgO , št. CAS 21908-53-2); oznaka KN 2852 00 00
Kovinsko živo srebro in zmesi kovinskega živega srebra z drugimi snovmi, vključno z zlitinami živega srebra, z najmanj 95-odstotnim masnim deležem živega srebra	Št. CAS 7439-97-6 Oznaka KN 2805 40

PRILOGA VI

Seznam pogodbenic Konvencije, ki zahtevajo informacije o tranzitu kemikalij a katere velja postopek PIC*(iz člena 16)*

Država	Zahtevane informacije

PRILOGA VII

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 689/2008	Ta uredba
—	Člen 1
Člen 1(1)	1(1)
Člen 1(2)	1(2)
—	Člen 2
Člen 2(1)	2(1)
Člen 2(2)	2(2)
—	2(3)
Člen 3	Člen 3
Člen 4	Člen 4
—	Člen 5
Člen 5(1)	5(1)
Člen 5(2)	5(2)
Člen 5(3)	5(3)
—	Člen 6
—	6(1)
—	6(2)
—	Člen 7
Člen 6(1)	7(1)
Člen 6(2)	7(2)
Člen 6(3)	7(3)
—	Člen 8
Člen 7(1)	8(1)
Člen 7(2)	8(2)
Člen 7(3)	8(3)
Člen 7(4)	8(4)
Člen 7(5)	8(5)
Člen 7(6)	8(6)
Člen 7(7)	8(7)
Člen 7(8)	8(8)
—	Člen 9
Člen 8(1)	9(1)
Člen 8(2)	9(2)
—	Člen 10
Člen 9(1)	10(1)
Člen 9(2)	10(2)
Člen 9(3)	10(3)

Uredba (ES) št. 689/2008	Ta uredba
—	Člen 11
Člen 10(1)	11(1)
Člen 10(2)	11(2)
Člen 10(3)	11(3)
Člen 10(4)	11(4)
Člen 10(5)	11(5)
Člen 10(6)	11(6)
Člen 10(7)	11(7)
Člen 10(8)	11(8)
Člen 11	Člen 12
—	Člen 13
Člen 12(1)	13(1)
Člen 12(2)	13(2)
Člen 12(3)	13(3)
Člen 12(4)	13(4)
Člen 12(5)	13(5)
Člen 12(6)	13(6)
—	Člen 14
Člen 13(1)	14(1)
Člen 13(2)	14(2)
Člen 13(3)	14(3)
Člen 13(4)	14(4)
Člen 13(5)	14(5)
Člen 13(6)	14(6)
Člen 13(7)	14(7)
Člen 13(8)	14(8)
Člen 13(9)	14(9)
Člen 13(10)	14(10)
Člen 13(11)	14(11)
—	Člen 15
Člen 14(1)	15(1)
Člen 14(2)	15(2)
—	Člen 16
Člen 15(1)	16(1)
Člen 15(2)	16(2)
Člen 15(3)	16(3)
Člen 15(4)	16(4)
—	Člen 17
Člen 16(1)	17(1)
Člen 16(2)	17(2)

Uredba (ES) št. 689/2008	Ta uredba
Člen 16(3)	17(3)
Člen 16(4)	17(4)
—	Člen 18
Člen 17(1)	18(1)
—	18(2)
Člen 17(1)	18(3)
—	Člen 19
Člen 17(2)	19(1)
—	19(2)
—	19(3)
—	Člen 20
Člen 19(1)	20(1)
Člen 19(2)	20(2)
Člen 19(3)	20(3)
Člen 19(3)	20(4)
Člen 20	Člen 21
—	Člen 22
Člen 21(1)	22(1)
Člen 21(2)	22(2)
Člen 21(3)	22(3)
—	Člen 23
Člen 22(1)	23(1)
Člen 22(2)	23(2)
Člen 22(3)	23(3)
Člen 22(4)	23(4)
—	Člen 24
—	24(1)
—	24(2)
—	24(3)
—	Člen 25
—	Člen 26
—	26(1)
—	26(2)
—	26(3)
—	26(4)
—	26(5)
—	Člen 27
Člen 24(1)	27(1)
Člen 24(2)	27(2)
Člen 18	Člen 28

Uredba (ES) št. 689/2008	Ta uredba
—	Člen 29
Člen 25	Člen 30
Člen 26	Člen 31
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II
Priloga III	Priloga III
Priloga IV	Priloga IV
Priloga V	Priloga V
Priloga VI	Priloga VI

UREDBA (EU) št. 650/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 4. julija 2012

o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 81(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija si je zastavila cilj ohraniti in razvijati območje svobode, varnosti in pravice, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb. Za postopno vzpostavitev takšnega območja mora Unija sprejeti ukrepe na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah s čezmejnimi posledicami, zlasti kadar je to potrebno za pravilno delovanje notranjega trga.

(2) V skladu s točko (c) člena 81(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije so lahko med takšnimi ukrepi tudi ukrepi, katerih cilj je zagotoviti združljivost predpisov, ki se uporabljajo v državah članicah glede kolizije zakonov in glede pristojnosti.

(3) Evropski svet je na zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 potrdil načelo vzajemnega priznavanja sodb in drugih odločb pravosodnih organov kot temelj pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah ter pozval Svet in Komisijo, naj sprejmeta program ukrepov za izvajanje tega načela.

(4) Skupni program Komisije in Sveta z ukrepi za izvajanje načela vzajemnega priznavanja sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽³⁾ je bil sprejet 30. novembra 2000. V tem programu so ukrepi za harmonizacijo kolizijskih pravil opredeljeni kot ukrepi, ki naj bi olajšali vzajemno priznavanje odločb, predvidena pa je tudi priprava instrumenta, ki bo urejal oporoke in dedovanje.

(5) Evropski Svet, ki se je sestal 4. in 5. novembra 2004 v Bruslju, je sprejel nov program, imenovan „Haaški program: krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji“ ⁽⁴⁾. V tem programu je poudarjena potreba po sprejetju instrumenta o dednih zadevah, ki bo obravnaval predvsem vprašanja kolizije zakonov, pristojnosti, medsebojnega priznavanja in izvrševanja odločb področju dedovanja ter evropskega potrdila o dedovanju.

(6) Evropski svet je na zasedanju 10. in 11. decembra 2009 v Bruslju sprejel nov večletni program z naslovom „Stockholmski program – odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje“ ⁽⁵⁾. V tem programu Evropski svet meni, da bi bilo treba vzajemno priznavanje razširiti na področja, na katerih se to načelo še ne uporablja, so pa bistvena za vsakdanje življenje, kot na primer dedovanje in oporoke, ob upoštevanju pravnih sistemov držav članic, vključno z javnim redom, in nacionalnih izročil na tem področju.

(7) Pravilno delovanje notranjega trga bi bilo treba omogočiti z odpravo ovir za prosto gibanje oseb, ki se danes srečujejo s težavami pri uveljavljanju svojih pravic pri dedovanju s čezmejnimi posledicami. V evropskem območju pravice morajo imeti državljani možnost vnaprej urediti svoje dedovanje. Učinkovito je treba zagotavljati pravice dedičev in volilojemnikov, drugih oseb, ki so blizu zapustniku, ter upnikov zapuščine.

(8) Za doseg te ciljev bi bilo treba v tej uredbi združiti določbe o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju ali, odvisno od primera, sprejemljivosti, izvršljivosti in izvrševanju odločb, javnih listin in sodnih poravnav ter o uvedbi evropskega potrdila o dedovanju.

⁽¹⁾ UL C 44, 11.2.2011, str. 148.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. junija 2012.

⁽³⁾ UL C 12, 15.1.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 53, 3.3.2005, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 115, 4.5.2010, str. 1.

- (9) Področje uporabe te uredbe bi moralo zajemati vsa civilnopravna vprašanja glede dedovanja zapuščine po zapustniku, torej vse oblike prehoda premoženja, pravic in obveznosti zaradi smrti, ne glede na to, ali gre za prehod po volji zapustnika na podlagi razpolaganja za primer smrti ali za prehod z dedovanjem na podlagi zakona.
- (10) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za davčne zadeve in upravne zadeve s področja javnega prava. Zato bi morala nacionalna zakonodaja določiti, kako bi bili na primer izračunani in plačani davki in obveznosti s področja javnega prava ne glede na to, ali bi šlo za davke, ki bi jih moral plačati zapustnik v trenutku smrti, ali kakršen koli davek na zapuščino, ki bi ga bilo treba plačati iz zapuščine ali bi ga morali plačati upravičenci. Prav tako bi moralo nacionalno pravo določiti, ali se prehod zapuščine na upravičence v skladu s to uredbo ali vpis zapuščine v register obdavčita.
- (11) Ta uredba bi se morala uporabljati samo za dedovanje, ne pa tudi za druga področja civilnega prava. Zaradi jasnosti bi morala biti nekatera vprašanja, ki bi jih bilo mogoče povezati z dednimi zadevami, izrecno izključena iz področja uporabe te uredbe.
- (12) Ta uredba se tako ne bi smela uporabljati za vprašanja glede premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, vključno s pogodbami o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, kot jih poznajo nekateri pravni sistemi, kolikor te pogodbe ne urejajo dednih zadev, in vprašanja v zvezi s premoženjskopравno ureditvijo razmerij, ki imajo primerljiv učinek kot zakonska zveza. Organi, ki obravnavajo določeno dedovanje v skladu s to uredbo, pa bi morali glede na okoliščine posameznega primera pri določanju zapuščine zapustnika in posameznih deležev upravičencev upoštevati likvidacijo premoženjskopравnih razmerij med zakoncema ali podobnih premoženjskopравnih razmerij zapustnika.
- (13) Iz področja uporabe te uredbe bi morala biti izključena tudi vprašanja v zvezi z ustanovitvijo, upravljanjem in likvidacijo skladov. Tega ne bi smeli razumeti kot splošne izključitve skladov. Če je sklad ustanovljen z oporoko ali na podlagi zakona v primeru dedovanja na podlagi zakona, bi bilo treba za prehod premoženja in določitev upravičencev uporabljati pravo, ki se uporablja za dedovanje v skladu s to uredbo.
- (14) Pravice in premoženje, ki so nastali ali prešli drugače kot z dedovanjem, na primer z darili, bi morali biti prav tako izključeni iz področja uporabe te uredbe. Vendar bi moralo biti pravo, ki je v tej uredbi opredeljeno kot pravo, ki se uporablja za dedovanje, tisto, ki določa, ali je treba ta darila ali druge oblike razpolaganj *inter vivos* s takojšnjim stvarnopravnim učinkom vrniti ali zmanjšati zaradi določitve deležev upravičencev po pravu, ki se uporablja za dedovanje.
- (15) Ta uredba bi morala omogočiti ustanovitev pravice na nepremičnini ali premičnini ali njen prehod z dedovanjem, kot je določeno v pravu, ki se uporablja za dedovanje. Vendar ne bi smela posegati v omejeno število („*numerus clausus*“) stvarnih pravic, ki jih pozna nacionalno pravo nekaterih držav članic. Državi članici ne bi bilo treba priznati stvarne pravice na premoženju na njenem ozemlju, če njeno pravo takšne stvarne pravice ne pozna.
- (16) Da pa bi lahko upravičenci uživali pravice, ki so nanje prešle z dedovanjem, v drugi državi članici, bi bilo treba v tej uredbi določiti, da se neznana stvarna pravica prilagodi najbolj enakovredni stvarni pravici po pravu te druge države. Pri takšni prilagoditvi bi bilo treba upoštevati namene in interese določene stvarne pravice ter z njo povezane učinke. Organi ali pristojne osebe v državi, katere pravo se je uporabilo za dedovanje, se lahko zaprosijo za dodatne informacije o naravi in učinkih stvarne pravice, če je to potrebno za določitev najbolj enakovredne nacionalne stvarne pravice. V ta namen bi bilo treba uporabiti obstoječe mreže za pravosodno sodelovanje v civilnih in gospodarskih zadevah in druga razpoložljiva sredstva za lažje razumevanje tujega prava.
- (17) Prilagoditev neznanih stvarnih pravic, določena s to uredbo, ne bi smela izključevati drugih oblik prilagoditev v okviru uporabe te uredbe.
- (18) Zahteve za vpis pravice na nepremičnini ali premičnini v register bi bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe. Zato bi moralo zakonske pogoje in način vpisa pravice ter organe, kot so zemljiške knjižne ali notarji, ki so pristojni, da preverijo, ali so izpolnjene vse zahteve in ali je predložena ali veljavna dokumentacija zadostna oziroma vsebuje vse potrebne informacije, določati pravo države članice, v kateri se vodi register (za nepremičnine, *lex rei sitae*). Organi lahko zlasti preverijo, ali je pravica zapustnika na zapuščini, ki je navedena v listini, predloženi za vpis, vpisana v register ali kako drugače izkazana v skladu s pravom države članice, v kateri se vodi register. Da ne bi prišlo do podvajanja listin, bi morali organi, pristojni za vpis, priznati listine, ki jih sestavijo pristojni organi v drugi državi članici in katerih obtok je predviden v tej uredbi. Zlasti evropsko potrdilo o dedovanju, ki se izda v skladu s to uredbo, bi moral biti veljavna listina za vpis zapuščine v register države članice. To ne pomeni, da organi, pristojni za vpis, ne morejo zahtevati, naj oseba, ki zaprosi za vpis, zagotovi dodatne informacije ali predloži dodatne listine, ki se

zahtevajo po pravu države članice, v kateri se vodi register, na primer informacije ali listine v zvezi s plačilom davka. Pristojni organ lahko osebi, ki zaprosi za vpis, svetuje glede pridobitve manjkajočih informacij ali listin.

- (19) Iz področja uporabe te uredbe bi bilo treba izključiti tudi učinke vpisa pravice v register. Zato bi moralo pravo države članice, v kateri se vodi register, določati, ali ima vpis na primer deklaratorni ali konstitutivni učinek. Če je torej po pravu države članice, ki vodi register, pridobitev pravice na nepremičnini treba vpisati v register, da se zagotovi učinek *erga omnes* takega vpisa ali da se zaščitijo pravni posli, pravo te države določa, kdaj se takšna pravica pridobi.
- (20) Ta uredba bi morala upoštevati različne sisteme za urejanje dednih zadev, ki se uporabljajo v državah članicah. Zato bi moral imeti izraz „sodišče“ v tej uredbi širok pomen, tako da se ne bi nanašal le na sodišča v pravem pomenu besede, ki izvajajo sodno funkcijo, temveč tudi na notarje ali matične urade v nekaterih državah članicah, ki v nekaterih dednih zadevah tako kot sodišča izvajajo sodno funkcijo, ter v nekaterih državah članicah na notarje in pravne strokovnjake, ki v določenih dednih zadevah izvajajo sodno funkcijo na podlagi prenosa pooblastil s strani sodišča. Za vsa sodišča, kot so opredeljena v tej uredbi, bi morala veljati pravila o pristojnosti iz te uredbe. Nasprotno pa izraz „sodišče“ ne bi smel vključevati izvensodnih organov držav članic, ki so po nacionalnem pravu pooblašteni za obravnavanje dednih zadev, kot so notarji v večini držav članic, v katerih navadno ne izvajajo sodne funkcije.
- (21) Ta uredba bi morala vsem notarjem, ki so pristojni za obravnavanje dednih zadev v državah članicah, omogočiti izvajanje te pristojnosti. Veljavnost pravil o pristojnosti iz te uredbe za notarje v določeni državi bi morala biti odvisna od tega, ali spadajo v opredelitev sodišča iz te uredbe.
- (22) Listine, ki jih notarji izdajo v dednih zadevah v državah članicah, bi morale biti v obtoku v skladu s to uredbo. Kadar notarji izvajajo sodno funkcijo, zanje veljajo pravila o pristojnosti, odločbe, ki jih izdajo, pa bi morale biti v obtoku v skladu z določbami o priznavanju, izvršljivosti in izvrševanju sodnih odločb. Kadar notarji

ne izvajajo sodne funkcije, zanje ne veljajo pravila o pristojnosti, javne listine, ki jih izdajo, pa bi morale biti v obtoku v skladu z določbami o javnih listinah.

- (23) Zaradi vse večje mobilnosti evropskih državljanov bi bilo treba zaradi zagotovitve pravičnega delovanja pravosodja v Evropski uniji in zagotovitve obstoja resnične navezne okoliščine med dedovanjem in državo članico, v kateri se izvaja pristojnost, v tej uredbi določiti, da mora biti splošna navezna okoliščina za določitev pristojnosti in tudi prava, ki se uporablja, običajno prebivališče zapustnika v trenutku njegove smrti. Da bi se določilo običajno prebivališče, bi moral organ, ki obravnava dedovanje, oceniti vse okoliščine življenja zapustnika v letih pred njegovo smrtjo in ob njegovi smrti, pri čemer bi moral upoštevati vsa pomembna dejstva, zlasti kako dolgo in kako pogosto je zapustnik bival v zadevni državi, pa tudi pod kakšnimi pogoji in zakaj je tam bival. Tako določeno običajno prebivališče bi moralo izkazovati posebej tesno in trdno povezavo z zadevno državo, upoštevajoč posebne cilje te uredbe.
- (24) V nekaterih primerih se lahko izkaže, da je določitev običajnega prebivališča zapustnika zapletena. Do takšnega primera bi lahko zlasti prišlo, če je zapustnik iz poklicnih ali ekonomskih razlogov odšel delat v tujino, lahko tudi za dalj časa, vendar je ohranil tesno in trdno povezavo z državo izvora. V takšnem primeru se glede na okoliščine lahko šteje, da ima zapustnik še vedno običajno prebivališče v svoji državi izvora, ki je še vedno središče interesov njegove družine in kjer se je odvijalo njegovo družabno življenje. Do drugih zapletenih primerov bi lahko prišlo, če je zapustnik izmenično živel v več državah ali potoval iz ene države v drugo, ne da bi se v kateri stalno naselil. Če je bil zapustnik državljan ene od teh držav ali je imel vse glavno premoženje v eni od teh držav, bi bilo lahko njegovo državljanstvo ali kraj, kjer se premoženje nahaja, poseben dejavnik v skupni oceni vseh dejanskih okoliščin.
- (25) Za določitev prava, ki se uporablja za dedovanje, lahko organ, ki obravnava dedovanje, v izjemnih primerih, če se je zapustnik na primer razmeroma nedavno pred smrtjo preselil v državo, v kateri je imel običajno prebivališče, in je iz vseh okoliščin zadeve jasno, da je bil očitno tesneje povezan z neko drugo državo, zaključiti, da bi moralo biti pravo, ki se uporablja za dedovanje, pravo države, s katero je bil zapustnik očitno tesneje povezan, ne pa pravo države, v kateri je imel običajno prebivališče. Vendar se očitno najtesnejša povezava ne bi smela uporabljati kot pomožna navezna okoliščina vsakič, ko bi se določanje običajnega prebivališča zapustnika ob njegovi smrti izkazalo za težavno.

- (26) Ta uredba v ničemer ne bi smela preprečevati sodiščem, da uporabijo mehanizme za preprečevanje izogibanja zakonov, kot je izigravanje zakonodaje v mednarodnem zasebnem pravu.
- (27) Pravila te uredbe so zasnovana tako, da bo organ, ki obravnava dedovanje, v večini primerov uporabil svoje pravo. Ta uredba zato predvideva vrsto mehanizmov, ki bi se uporabili v primerih, ko bi zapustnik za pravo, ki ureja dedovanje po njem, izbral pravo države članice, katere državljan je bil.
- (28) Eden od teh mehanizmov bi moral zadevnim strankam omogočiti, da sklenejo dogovor o izbiri sodišča v korist sodišč države članice, katere pravo je bilo izbrano. Za vsak primer posebej bi bilo treba glede na vprašanje, na katero se nanaša dogovor o izbiri sodišča, določiti, ali morajo dogovor skleniti vse stranke dedovanja ali pa se lahko nekatere od njih dogovorijo, da pred izbranim sodiščem začnejo postopek glede točno določenega vprašanja, če odločitev sodišča o tem vprašanju ne bi vplivala na druge stranke dedovanja.
- (29) Če je sodišče začelo postopek dedovanja po uradni dolžnosti, kar je primer v nekaterih državah članicah, bi morale to sodišče končati postopek, če se stranke dogovorijo, da bodo dedovanje sporazumno uredile zunaj sodišča v državi članici, katere pravo je bilo izbrano. Če sodišče postopka ni začelo po uradni dolžnosti, ta uredba ne bi smela preprečevati strankam, da dedovanje sporazumno uredijo zunaj sodišča (na primer pri notarju) v državi članici, ki so jo izbrale, če je to mogoče po pravu te države članice. To bi moralo veljati, tudi če pravo, ki se uporablja za dedovanje, ni pravo te države članice.
- (30) Da bi zagotovili, da lahko sodišča vseh držav članic iz istih razlogov izvajajo pristojnost za odločanje o dedovanju po osebah, ki ob smrti niso imele običajnega prebivališča v državi članici, bi bilo treba v tej uredbi taksativno in po pomembnosti naštetih razloge, na podlagi katerih je mogoče izvajati takšno subsidiarno pristojnost.
- (31) Da bi odpravili zlasti primere odrekanja sodnega varstva, bi bilo treba v tej uredbi določiti tudi *forum necessitatis*, tako da bi lahko sodišče države članice izjemoma odločalo o dedovanju, ki je tesno povezano s tretjo državo. Do takšnega izjemnega primera bi lahko prišlo, če postopek v tretji državi ne bi bili mogoč, na primer zaradi državljanske vojne, ali če ni mogoče upravičeno pričakovati, da bo upravičenec lahko začel ali izvedel postopek v tej državi. Pristojnost na podlagi *forum necessitatis* pa bi se lahko izvajala le, če bi bila zadeva v zadostni meri povezana z državo članico, v kateri je sodišče, ki je začel postopek.
- (32) Da bi olajšali položaj dedičev in voliljemnikov, ki nimajo običajnega prebivališča v državi članici, v kateri se obravnava ali se bo obravnavalo dedovanje, bi morala ta uredba vsem osebam, ki lahko po pravu, ki se uporablja za dedovanje, dajo izjave o sprejemu dediščine, volila ali nujnega deleža ali odpovedi dediščini, volilu ali nujnemu deležu ali omejitvi svoje odgovornosti za zapustnikove dolgove, omogočiti, da dajo takšne izjave v obliki, določeni s pravom države, v kateri imajo običajno prebivališče, pred sodišči te države članice. To ne bi smelo pomeniti, da takšnih izjav ni mogoče dati pred drugimi organi v tej državi članici, ki so v skladu z nacionalnim pravom pristojni za sprejemanje izjav. Osebe, ki se bodo odločile za možnost, da dajo izjavo v državi članici, v kateri imajo običajno prebivališče, bi morale sodišče ali organ, ki obravnava ali bo obravnaval dedovanje, same obvestiti o obstoju takšnih izjav v roku, ki ga določa pravo, ki se uporablja za dedovanje.
- (33) Če želi oseba omejiti svojo odgovornost za zapustnikove dolgove, za to ne bi smela zadostovati izjava v ta namen pri sodiščih ali drugih pristojnih organih države članice, v kateri ima običajno prebivališče, če pravo, ki se uporablja za dedovanje, od njega zahteva, da na pristojnem sodišču začne poseben sodni postopek, npr. postopek za popis dediščine. Izjava, ki jo v takšnih okoliščinah da oseba v državi članici, v kateri ima običajno prebivališče, v obliki, ki jo določa pravo te države članice, za namene te uredbe torej ne bi smela biti formalno veljavna. Prav tako se pisanje o začetku postopka ne bi smelo šteti kot izjave za namene te uredbe.
- (34) Zaradi pravilnega delovanja pravosodja bi se bilo treba izogibati izdajanju nezdružljivih odločb v različnih državah članicah. Zato bi bilo treba v tej uredbi določiti splošna postopkovna pravila, podobna pravilom v drugih instrumentih Unije s področja pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah.
- (35) Eno od takšnih postopkovnih pravil je pravilo o litispenci, ki se bo uporabilo, če bo isti primer dedovanja predložen različnim sodiščem v različnih državah članicah. Na podlagi tega pravila se bo nato določilo, katero sodišče bo dejansko obravnavalo dedovanje.

- (36) Ker lahko v nekaterih državah dedne zadeve obravnavajo izvensodni organi, kot so notarji, za katere ne veljajo pravila o pristojnosti iz te uredbe, ni mogoče izključiti, da se lahko v zvezi z istim dedovanjem v različnih državah članicah vzporedno začne postopek za sporazumno ureditev zunaj sodišča in sodni postopek ali dva postopka za sporazumno ureditev zunaj sodišča. V takšnem primeru bi se morali stranki postopka, ko ugotovita, da potekata vzporedna postopka, dogovoriti o nadaljnjem postopku. Če se ne moreta dogovoriti, bi morala dedovanje obravnavati in o njem odločati sodišča, ki so pristojna v skladu s to uredbo.
- (37) Da bi državljani ob upoštevanju načela pravne varnosti lahko uživali ugodnosti, ki jih ponuja notranji trg, bi jim moralo biti na podlagi te uredbe vnaprej jasno, katero pravo se bo uporabljalo za dedovanje po njih. Uvesti bi bilo treba harmonizirana kolizijska pravila, da bi se preprečilo nasprotujoče si izide. Glavno pravilo bi moralo zagotoviti, da je dedovanje urejeno s predvidljivim pravom, s katerim je tesno povezano. Zaradi pravne varnosti in da bi preprečili razdrobljenost zapuščine, bi moralo to pravo urejati celotno dedovanje, torej vse premoženje, ki sestavlja zapuščino, ne glede na to, za kakšno premoženje gre, in ne glede na to, ali se premoženje nahaja v drugi državi članici ali v tretji državi.
- (38) Ta uredba bi morala državljanom omogočati, da vnaprej uredijo dedovanje z izbiro prava, ki se bo uporabljalo za dedovanje po njih. Izbira bi morala biti omejena na pravo države, katere državljani so, da bi zagotovili povezavo med zapustnikom in izbranim pravom ter preprečili, da bi se pravo izbralo, zato da se ne bi uresničila legitimna pričakovanja oseb, ki so upravičene do nujnega deleža.
- (39) Izbira prava bi se morala izrecno navesti v izjavi, ki ima obliko razpolaganja za primer smrti ali pa izhajati iz določil takšnega razpolaganja. Lahko bi se štel, da je izbira prava izražena, če je na primer zapustnik v razpolaganju navedel točno določene določbe iz prava države, katere državljan je, ali je kako drugače omenil to pravo.
- (40) Izbira prava v skladu s to uredbo bi morala biti torej veljavna tudi, če izbrano pravo ne določa izbire prava v dednih zadevah. Vendar pa bi moralo izbrano pravo določati materialno veljavnost dejanja, s katerim se izbere pravo, tj. ali se za osebo, ki izbira pravo, lahko domneva, da razume, kaj dela, in s tem soglašča. Enako bi moralo veljati za dejanje, s katerim se spremeni ali prekliče izbira prava.
- (41) Za namene uporabe te uredbe bi bilo treba predhodno rešiti vprašanje ugotavljanja državljanstva ali več državljanstev zadevne osebe. Vprašanje, ali je oseba državljan določene države, ne spada v področje uporabe te uredbe in se rešuje po nacionalnem pravu, po potrebi pa tudi v skladu z mednarodnimi konvencijami, pri čemer se dosledno spoštujejo splošna načela Evropske unije.
- (42) Pravo, določeno kot pravo, ki se uporablja za dedovanje, bi moralo urejati dedovanje od začetka postopka do prehoda lastništva premoženja, ki sestavlja zapuščino, na upravičence, kot jih določa zakon. Urejati bi moralo tudi vprašanja v zvezi z upravljanjem zapuščine in odgovornostjo za zapustnikove dolgove. Pri poplačilu zapustnikovih dolgov je morda treba upoštevati vrstni red poplačevanja upnikov, zlasti če to določa pravo, ki se uporablja za dedovanje.
- (43) V tej uredbi določena pravila o pristojnosti lahko v nekaterih primerih pripeljejo do okoliščin, ko sodišče, pristojno za odločanje o dedovanju, ne bo uporabljalo svojega prava. Če do takega primera pride v državi članici, katere pravo predvideva obvezno imenovanje upravitelja zapuščine, bi morala ta uredba sodiščem te države članice omogočiti, da v skladu s svojim pravom imenujejo enega ali več upraviteljev, ko začnejo postopek. To ne bi smelo posegati v morebitno odločitev strank, da dedovanje sporazumno uredijo zunaj sodišča v drugi državi članici, če je to mogoče po pravu tiste države članice. Da bi se zagotovilo nemoteno usklajevanje med pravom, ki se uporablja za dedovanje, in pravom države članice sodišča, ki imenuje upravitelje, bi moralo sodišče imenovati osebe, ki bi lahko upravljale zapuščino po pravu, ki se uporablja za dedovanje, kot so denimo izvršitelj zapustnikove oporoke ali dediči sami ali, če pravo, ki se uporablja za dedovanje to zahteva, tretja oseba. Sodišče lahko v posameznih primerih, če je to po pravu zahtevano, kot upravitelja imenuje tretjo osebo tudi, če tega pravo, ki se uporablja za dedovanje, tega ne predvideva. Če je zapustnik imenoval izvršitelja oporoke, se tej osebi pooblastila ne smejo vzeti, razen če pravo, ki se uporablja za dedovanje, predvideva prenehanje njenega mandata.
- (44) Pooblastila upraviteljev, ki so bili imenovani v državi članici sodišča, ki je začelo postopek, bi morala biti pooblastila za upravljanje, ki jih lahko izvajajo v skladu s pravom, ki se uporablja za dedovanje. Če je na primer dedič imenovan za upravitelja, bi moral imeti pooblastila za upravljanje premoženja, ki dediču pripadajo v skladu s tem pravom. Če pooblastila za upravljanje, ki se izvajajo

v skladu s pravom, ki se uporablja za dedovanje, ne zadostujejo za ohranitev zapuščine ali zaščito pravic upnikov ali drugih oseb, ki so jamčile za zapustnikove dolgove, lahko upravitelj/-i, imenovan/-i v državi članici sodišča, ki je začelo postopek, kot dodatni ukrep izvaja/jo pooblastila za upravljanje, ki jih za to področje določa pravo te države članice. Ta dodatna pooblastila lahko vključujejo na primer sestavo seznama premoženja in dolgov, ki so predmet dedovanja, seznanitev upnikov o uvedbi dedovanja in povabilo, naj uveljavljajo svoje zahteve, ter sprejetje začasnih ukrepov, vključno z ukrepi zavarovanja, katerih namen je zaščita zapuščine. Dejanja upravitelja pri izvajanju dodatnih pooblastil bi morala biti v skladu z določbami prava, ki se uporablja za dedovanje, o prehodu lastništva zapuščine, vključno z vsemi pravnimi posli, ki so jih sklenili upravičenci pred imenovanjem upravitelja, odgovornostjo za zapustnikove dolgove in pravicami upravičencev, tudi z morebitno pravico za sprejem ali odpoved dediščine. Taka dejanja bi lahko denimo pomenila odtujitev premoženja ali plačilo dolgov, če je to dovoljeno po pravu, ki se uporablja za dedovanje. Če po pravu, ki se uporablja za dedovanje, imenovanje upravitelja, ki je tretja oseba, spremeni odgovornost dedičev, bi bilo treba takšno spremembo spoštovati.

- (45) Ta uredba ne bi smela posegati v dejstvo, da lahko dediči po potrebi in tudi s pomočjo pooblaščenca za zaščito svojih pravic sprejmejo nadaljnje ukrepe, ki so na voljo po nacionalnem pravu, v skladu z ustreznimi instrumenti Unije.
- (46) Ta uredba bi morala omogočiti, da se o uvedbi dedovanja obvestijo morebitni upniki v drugih državah članicah, v katerih se nahaja premoženje. Glede izvrševanja te uredbe bi bilo treba razmisliti o možnosti vzpostavitve mehanizma, morda s pomočjo portala e-pravosodje, ki bi morebitnim upnikom v drugih državah članicah omogočil dostop do pomembnih podatkov, tako da lahko uveljavijo svoje zahteve.
- (47) Pravo, ki se uporablja za dedovanje, bi moralo določiti upravičence v posamezni dedni zadevi. Izraz bo v večini pravnih sistemov obsegal dediče, volilnojemnike in osebe, upravičene do nujnega deleža, čeprav pravni položaj volilnojemnikov v vseh pravnih sistemih ni enak. V nekaterih lahko volilnojemnik prejme neposredni delež iz zapuščine, v drugih pa ima le pravico zahtevati izpolnitev volila od dedičev.
- (48) Da bi zagotovili pravno varnost oseb, ki želijo vnaprej urediti svoje dedovanje, bi bilo treba v tej uredbi določiti posebno kolizijsko pravilo v zvezi z dopustnostjo in materialno veljavnostjo razpolaganja za primer smrti. Da bi zagotovili enotno uporabo tega pravila, bi bilo treba v uredbi navesti, kateri elementi naj veljajo za elemente materialne veljavnosti. Preverjanje materialne veljavnosti razpolaganja za primer smrti bi lahko pokazalo, da je razpolaganje za primer smrti neveljavno.
- (49) Dedna pogodba je oblika razpolaganja za primer smrti, ki ima v državah članicah različno dopustnost in sprejemljivost. Da bi se dedne pravice, pridobljene z dedno pogodbo, lažje priznale v državah članicah, bi bilo treba v tej uredbi določiti, katero pravo ureja dopustnost takšnih pogodb, njihovo materialno veljavnost in njihove zavezujoče učinke za stranke, vključno s pogoji razveze.
- (50) Pravo, ki bo v skladu s to uredbo urejalo dopustnost in materialno veljavnost razpolaganja za primer smrti in v zvezi z dednimi pogodbami zavezujoče učinke takih pogodb za stranke, ne bi smelo posegati v pravice oseb, ki so po pravu, ki se uporablja za dedovanje, upravičene do nujnega deleža ali imajo drugo pravico, za katero jih oseba, za katere zapuščino gre, ne more prikrajšati.
- (51) V tej uredbi bi bilo treba napotila na pravo, ki bi se uporabljalo za dedovanje po osebi, ki je razpolagala, če bi umrla na dan, ko je bilo razpolaganje napravljeno oziroma spremenjeno ali preklicano, razumeti kot napotila na pravo države, v kateri je imela zadevna oseba na ta dan običajno prebivališče, ali, če je izbrala pravo v skladu s to uredbo, pravo države, katere državljan je bila na ta dan.
- (52) Ta uredba bi morala urejati veljavnost glede oblike vseh pisnih razpolaganj za primer smrti s pravili, ki so v skladu s Haaško konvencijo z dne 5. oktobra 1961 o koliziji zakonov glede oblike oporočnih razpolaganj. Pri presojanju o tem, ali je določeno razpolaganje za primer smrti formalno veljavno v skladu s to uredbo, pristojni organ ne bi smel upoštevati mednarodnega elementa, ki je bil ustvarjen z goljufivim namenom izogniti se pravilom o formalni veljavnosti.

- (53) Za namene te uredbe se vsaka pravna določba, ki omejuje dopustne oblike razpolaganj za primer smrti s sklicevanjem na določene osebne okoliščine osebe, ki razpolaga, kot je na primer starost, obravnava kot predmet oblike. Tega se ne bi smelo razlagati tako, da naj bi pravo, ki se uporablja za formalno veljavnost razpolaganja za primer smrti v skladu s to uredbo, določalo, ali mladoletna oseba lahko razpolaga za primer smrti. To pravo bi morale določati le, ali lahko osebna okoliščina, kot je na primer mladoletnost, osebi onemogoča razpolaganje za primer smrti v določeni obliki.
- (54) Nekatere nepremičnine, podjetja in druge posebne kategorije premoženja so zaradi gospodarskih, družinskih ali družbenih razlogov predmet posebnih pravil v državi članici, v kateri se nahajajo, ter za njih veljajo določene omejitve, ki zadevajo dedovanje tega premoženja ali nanj vplivajo. Ta uredba bi morala zagotoviti uporabo teh posebnih pravil. Vendar je treba to izjemo od uporabe prava, ki se uporablja za dedovanje, razlagati strogo, da ne bi bila v nasprotju s splošnim ciljem te uredbe. Zato niti kolizijska pravila, v skladu s katerimi za nepremičnine velja drugačno pravo kot za premičnine, niti določbe o nujnem deležu zapuščine, ki določajo večji delež, kot ga določa pravo, ki se uporablja za dedovanje v skladu s to uredbo, ne veljajo za posebna pravila o omejitvah, ki zadevajo dedovanje določenega premoženja ali nanj vplivajo.
- (55) Da bi zagotovili enotno obravnavo primerov, ko umreta dve ali več oseb, katerih dedovanje bi urejali različni pravni sistemi, vrstni red smrti teh oseb pa ni gotov, bi morale biti v tej uredbi določeno, da nobena od teh umrlih oseb nima dednih pravic po drugem ali drugih.
- (56) V določenih okoliščinah se lahko zgodi, da je zapuščina brez dediča. V različnih pravnih sistemih so ti primeri različno urejeni. Po nekaterih pravih ima država na primer pravico do dedovanja, ne glede na to, kje se premoženje nahaja. Po nekaterih drugih pravih pa si lahko država prisvoji samo premoženje, ki je na njenem ozemlju. V tej uredbi bi bilo zato treba določiti, da uporaba prava, ki se uporablja za dedovanje, ne bi smela preprečevati državi članici, da si po svojem pravu prisvoji premoženje, ki se nahaja na njenem ozemlju. Da bi zagotovili, da s tem pravilom ne bodo oškodovani upniki, ki imajo terjatve do zapuščine, bi bilo treba dodati določbo o tem, da lahko upniki, ki imajo terjatve do zapuščine, zahtevajo, da se te pobotajo s celotnim zapuščinskim premoženjem, ne glede na to, kje se nahaja.
- (57) Uporaba kolizijskih pravil iz te uredbe lahko pomeni, da se bo uporabilo pravo tretje države. V takšnem primeru bi bilo treba upoštevati pravila mednarodnega zasebnega prava te države. Če je v teh pravilih določena napotitev na pravo države članice ali pravo tretje države, ki bi za dedovanje uporabila svoje pravo, bi bilo treba zaradi mednarodne skladnosti takšno napotitev sprejeti. Zavrhanje pa bi moralo biti izključeno, če je zapustnik za dedovanje izbral pravo tretje države.
- (58) Zaradi javnega interesa bi morala imeti sodišča in drugi pristojni organi, ki obravnavajo dedne zadeve v državah članicah, v izjemnih okoliščinah možnost neupoštevanja nekaterih določb tujega prava, kadar bi bila njegova uporaba v določenem primeru očitno nezdržljiva z javnim redom zadevne države članice. Vendar sodišča ali drugi pristojni organi ne bi smeli imeti možnosti uporabe izjeme javnega reda, da bi zavrnilo pravo druge države članice ali priznanje ali morda izvršitev odločbe, javne listine ali sodne poravnave, izdanih v drugi državi članici, kadar bi bilo to v nasprotju z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti s členom 21 Listine, ki preprečuje vsakršno diskriminacijo.
- (59) Glede na splošni cilj te uredbe, ki je vzajemno priznavanje odločb, izdanih v državah članicah v dednih zadevah ne glede na to, ali so bile takšne odločbe izdane v pravnem ali nepravdnem postopku, bi bilo treba v tej uredbi določiti pravila o priznavanju, izvršljivosti in izvrševanju odločb, podobna tistim iz drugih instrumentov Unije s področja pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah.
- (60) Da bi upoštevali različne sisteme za obravnavo dednih zadev v državah članicah, bi bilo treba s to uredbo zagotoviti sprejemljivost in izvršljivost javnih listin, izdanih v dednih zadevah, v vseh državah članicah.
- (61) Javne listine bi morale imeti v drugi državi članici enako dokazno moč kot v državi članici izvora ali najbolj primerljive učinke. Pri določanju dokazne moči dane javne listine v drugi državi članici ali njenih najbolj primerljivih učinkov bi bilo treba upoštevati vrsto in obseg dokazne moči javne listine v državi članici izvora. Zato bo dokazna moč javne listine v drugi državi članici odvisna od prava države članice izvora.

- (62) Verodostojnost javne listine bi moral biti avtonomen pojem, ki naj zadeva vprašanja, kot so pristnost listine, zahteve glede obličnosti za listino, pooblastila organa, ki sestavi listino, in postopek, po katerem se lista sestavi. Vključevati bi moral tudi dejstva, ki jih v javno listino zapiše zadevni organ, kot je dejstvo, da sta se navedeni stranki določenega dne sestali v prisotnosti tega organa in dali navedene izjave. Stranka, ki želi izpodbijati verodostojnost javne listine, bi morala to storiti na pristojnem sodišču države članice, iz katere izvira javna lista, po pravu te države članice.
- (63) Pojme „pravni posli ali pravna razmerja, zapisana v javni listini“ bi bilo treba razlagati kot sklicevanje na materialno vsebino javne listine. Pravni posli, zapisani v javni listini, bi bili lahko na primer pogodba med strankama o delitvi zapuščine, oporoka ali dednopravna pogodba oziroma druga izjava volje. Pravna razmerja bi bila lahko na primer določitev dedičev in drugih upravičencev, določenih po pravu, ki se uporablja za dedovanje, ter določitev njihovih deležev, obstoj nujnega deleža ali drugi elementi po pravu, ki se uporablja za dedovanje. Stranka, ki želi izpodbijati pravne posle ali pravna razmerja, zapisana v javni listini, bi morala to storiti na sodiščih, pristojnih po tej uredbi, ki bi morala o tem odločati po pravu, ki se uporablja za dedovanje.
- (64) Če je vprašanje, ki zadeva pravne posle ali pravna razmerja, zapisane v javni listini, obravnavano kot predhodno vprašanje na sodišču države članice, bi moralo biti za odločanje o tem vprašanju pristojno to sodišče.
- (65) Izpodbijana javna lista ne bi smela imeti nobene dokazne moči v državi članici, ki ni država članica izvora, dokler je postopek izpodbijanja v teku. Če se izpodbija samo določena zadeva v zvezi s pravnimi posli ali pravnimi razmerji, zapisanimi v javni listini, izpodbijana javna lista v državi članici, ki ni država članica izvora, ne bi smela imeti nobene dokazne moči glede izpodbijane zadeve, dokler je postopek izpodbijanja v teku. Javna lista, ki je zaradi izpodbijanja razglašena za neveljavno, ne bi smela imeti nobene dokazne moči več.
- (66) Organ, ki bi na podlagi uporabe te uredbe prejel neskladni javni listini, bi moral oceniti, katera od obeh, če sploh katera, naj ima prednost glede na okoliščine posamezne zadeve. Če iz teh okoliščin ni razvidno, katera od obeh javnih listin, če sploh katera, bi morala imeti prednost, bi morala o tem odločiti sodišča, ki so pristojna v skladu s to uredbo, ali – če se to vprašanje postavi kot predhodno vprašanje v postopku, sodišče, pred katerim teče ta postopek. Če sta neskladni javna lista in odločba, bi bilo treba upoštevati razloge za nepriznanje iz te uredbe.
- (67) Za hitro, nemoteno in učinkovito urejanje dedovanja s čezmejnimi posledicami v Evropski uniji bi moral imeti dediči, volilnojemniki, izvršitelji oporoke ali upravitelji zapuščine možnost, da zlahka dokažejo svoj status in/ali uveljavlja svoje pravice in pooblastila v drugi državi članici, na primer v državi članici, v kateri je zapuščina. V ta namen bi morala ta uredba določati uvedbo enotnega potrdila, tj. evropskega potrdila o dedovanju (v nadaljnjem besedilu: potrdilo), ki se izda za uporabo v drugi državi članici. To potrdilo zaradi upoštevanja načela subsidiarnosti ne bi smelo nadomestiti nacionalnih dokumentov, ki se lahko za enak namen izdajajo v državah članicah.
- (68) Organ izdajatelj potrdila bi moral upoštevati obličnosti, ki so potrebne za vpis v register nepremičnine v državi članici, kjer se nahaja register. Ta uredba bi morala za ta namen določiti izmenjavo informacij med državami članicami o teh obličnostih.
- (69) Uporaba potrdila ne bi smela biti obvezna. To pomeni, da osebam, ki lahko zaprosijo za potrdilo, tega ni treba storiti, temveč lahko uporabijo druge instrumente, ki so na voljo v skladu s to uredbo (odločbe, javne listine ali sodne poravnave). Vendar pa noben organ ali oseba, ki se mu/ji predloži potrdilo, izdano v drugi državi članici, ne bi smela zahtevati, da se mu/ji namesto potrdila predloži odločba, javna lista ali sodna poravnava.
- (70) Potrdilo bi morala izdati država članica, katere sodišča so pristojna v skladu s to uredbo. Države članice bi morale v nacionalni zakonodaji določiti, kateri organi bodo pristojni za izdajo potrdila, tj. bodisi sodišča, kot so opredeljena v tej uredbi, bodisi drugi organi, ki so pristojni za dedne zadeve, kot so na primer notarji. Države članice bi morale v nacionalni zakonodaji določiti tudi, ali lahko organ izdajatelj, pri izdaji sodeluje z

drugimi pristojnimi organi, na primer organi, ki so pristojni za sprejemanje zapriseženih izjav. Komisiji bi morale sporočiti ustrezne informacije o svojih organih izdajateljih, da bi se lahko objavile.

bi morala v razmerjih med državami članicami ta uredba prevladati nad konvencijami, sklenjenimi izključno med dvema ali več državami članicami, kolikor se te konvencije nanašajo na zadeve, ki jih ureja ta uredba.

- (71) Potrdilo bi moralo imeti enake učinke v vseh državah članicah. Samo po sebi ne bi smelo biti izvršilni naslov, imeti pa bi moralo dokazno moč, poleg tega bi se moralo zanj predpostavljati, da točno odraža elemente, ki so bili ugotovljeni po pravu, ki se uporablja za dedovanje, ali po katerem koli drugem pravu, ki se uporablja za posamezne elemente, kot je materialna veljavnost razpolaganja za primer smrti. Dokazni učinek potrdila ne bi smel vključevati elementov, ki niso urejena s to uredbo, kot je ugotavljanje očetovstva in materinstva ali vprašanje, ali je določeno premoženje pripadalo zapustniku ali ne. Vsakomur, ki izroči plačilo ali preda zapuščino osebi, ki je v potrdilu navedena kot upravičena, da prejme takšno plačilo ali premoženje kot dedič ali voliljemnik, bi bilo treba zagotoviti ustrezno zaščito, če je ravnal v dobri veri in se pri tem zanašal na to, da so informacije, navedene v potrdilu, točne. Enako zaščito bi bilo treba zagotoviti vsakomur, ki se zanaša na to, da so informacije, navedene v potrdilu, točne, in ki kupi ali prejme premoženje od osebe, ki je v potrdilu navedena kot upravičena, da razpolaga s tem premoženjem. Zaščito bi bilo treba zagotoviti, če se predložijo še vedno veljavne overjene kopije. Ta uredba ne bi smela urejati vprašanja, ali je takšna pridobitev premoženja s strani tretje osebe veljavna ali ne.
- (72) Pristojni organ bi moral izdati potrdilo na zahtevo. Organ izdajatelj bi moral izvirnik potrdila obdržati, prosilcu zahtevka in vsem drugim osebam, ki izkažejo upravičeni interes, pa izdati eno ali več overjenih kopij. To ne bi smelo preprečevati državam članicam, da v skladu z nacionalnimi pravili o dostopu javnosti do dokumentov dovolijo, da se kopije potrdila razkrijejo javnosti. Ta uredba bi morala omogočati pritožbe zoper odločitve organa izdajatelja, vključno zoper odločitve o zavrnitvi izdaje potrdila. Če je bilo potrdilo popravljeno, spremenjeno ali preklicano, bi moral organ izdajatelj s tem seznaniti osebo, ki so ji bile izdane kopije, da bi se preprečila njihova nepravilna uporaba.
- (73) Zaradi spoštovanja mednarodnih obveznosti, ki so jih sprejele države članice, ta uredba ne bi smela vplivati na uporabo mednarodnih konvencij, katerih pogodbenice so ena ali več držav članic v trenutku sprejetja te uredbe. Zlasti bi moralo biti omogočeno državam članicam, ki so pogodbenice Haške konvencije z dne 5. oktobra 1961 o koliziji zakonov glede oblike oporočnih razpolaganj, da za formalno veljavnost oporok in skupnih oporok še naprej uporabljajo določbe te konvencije namesto določb te uredbe. Zaradi skladnosti s splošnimi cilji te uredbe pa
- (74) Ta uredba ne bi smela preprečevati, da države članice, ki so pogodbenice konvencije med Dansko, Finsko, Islandijo, Norveško in Švedsko z dne 19. novembra 1934, ki vsebuje določbe mednarodnega zasebnega prava o dedovanju, oporokah in upravljanju zapuščine, še naprej uporabljajo nekatere določbe iz te konvencije, kot je bila spremenjena z medvladnim sporazumom med državami pogodbenicami te konvencije.
- (75) Za lažjo uporabo te uredbe bi bilo treba določiti, da morajo države članice sporočiti nekatere podatke o svoji zakonodaji in postopkih v zvezi z dedovanjem v okviru Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, ustanovljene z Odločbo Sveta 2001/470/ES ⁽¹⁾. Da bi lahko vse informacije, pomembne za uporabo te uredbe v praksi, pravočasno objavili v *Uradnem listu Evropske unije*, bi morale države članice takšne informacije Komisiji sporočiti pred začetkom uporabe te uredbe.
- (76) Prav tako bi bilo treba zaradi lažje uporabe te uredbe in da bi omogočili uporabo modernih komunikacijskih tehnologij pripraviti standardne obrazce za dokazila, ki se predložijo ob vložitvi zahtevkov za razglasitev izvršljivosti odločbe, javne listine ali sodne poravnave in vložitvi zahtevka za izdajo evropskega potrdila o dedovanju ter za potrdilo samo.
- (77) Pri izračunu rokov in iztekov rokov, določenih v tej uredbi, bi bilo treba uporabljati Uredbo Sveta (EGS, Euratom) št. 1182/71 z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov ⁽²⁾.
- (78) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila glede oblikovanja in kasnejših sprememb dokazil in obrazcev za razglasitev izvršljivosti odločb, sodnih poravnav in javnih listin ter evropskega potrdila o dedovanju. Ta pooblastila bi se morala izvajati v skladu z Uredbo

⁽¹⁾ UL L 174, 27.6.2001, str. 25.

⁽²⁾ UL L 124, 8.6.1971, str. 1.

(EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾.

- (79) Za sprejemanje izvedbenih aktov, s katerimi se sprejmejo in kasneje spreminjajo dokazila in obrazci, določeni v tej uredbi, bi bilo treba uporabljati svetovalni postopek v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
- (80) Ker ciljev te uredbe, in sicer prostega gibanja oseb, možnosti, da lahko evropski državljani vnaprej uredijo svoje dedovanje na ravni Unije ter zaščite pravic dedičev in volilojemnikov ter oseb, ki so blizu zapustniku in upnikov do zapuščine, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi obsega in učinkov te uredbe lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (81) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Sodišča in drugi pristojni organi držav članic morajo pri uporabi te uredbe upoštevati te pravice in načela.
- (82) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te uredbe, ki zanju ni zavezujoča in se zanju ne uporablja. Vendar to ne posega v možnost, da Združeno kraljestvo in Irska v skladu s členom 4 navedenega protokola po sprejetju te uredbe pošljeta uradno obvestilo o svoji nameri, da želita sprejeti to uredbo.
- (83) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanju ni zavezujoča niti se zanju ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja v zadevah dedovanja. Ne uporablja pa se v davčnih, carinskih ali upravnih zadevah.
2. Iz področja uporabe te uredbe so izključeni:
 - (a) status fizičnih oseb ter družinska razmerja in razmerja, ki imajo primerljive učinke po pravu, ki se uporablja za takšna razmerja;
 - (b) pravna ali poslovna sposobnost fizičnih oseb, brez poseganja v točko (c) člena 23(2) in v člen 26;
 - (c) vprašanja v zvezi s pogrešanostjo, odsotnostjo ali domnevno smrtjo fizične osebe;
 - (d) vprašanja v zvezi s premoženjskimi razmerji med zakoncema in premoženjskimi razmerji, ki imajo po pravu, ki se uporablja za takšna razmerja, primerljive učinke kot zakonska zveza;
 - (e) preživninske obveznosti, ki niso posledica smrti;
 - (f) formalna veljavnost razpolaganja za primer smrti, napravljenega v ustni obliki;
 - (g) pravice in premoženje, ki so nastali ali prešli drugače kot z dedovanjem, kot so na primer darila, skupna lastnina več oseb, ki preide na preživele(ga), pokojninski načrti, zavarovalne pogodbe in podobni dogovori, brez poseganja v točko (i) člena 23(2);
 - (h) vprašanja prava družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje, kot so klavzule v ustanovnih aktih in statutih družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje, ki določajo, kaj se zgodi z deleži ob smrti članov;

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (i) likvidacijo, izbris in združitev družb in drugih subjektov, s pravno osebnostjo ali brez nje;
- (j) ustanovitev, upravljanje in likvidacijo skladov;
- (k) naravo stvarnih pravic in
- (l) vpis pravic na nepremičnini ali premičnini v register, vključno s pravnimi zahtevami za takšen vpis in učinki vpisa ali nevpisa takšnih pravic v register.
- (e) „država članica izvora“ pomeni državo članico, v kateri je bila izdana odločba, potrjena ali sklenjena sodna poravnava, sestavljena javna listina ali izdano evropsko potrdilo o dedovanju;
- (f) „država članica izvršitve“ pomeni državo članico, v kateri se zahteva razglasitev izvršljivosti ali izvršitev odločbe, sodne poravnave ali javne listine;
- (g) „odločba“ pomeni vsako odločbo v dednih zadevah, ki jo izda sodišče države članice, ne glede na to, kako je odločba poimenovana, vključno s sklepom sodnega uradnika o odmeri stroškov sodnega postopka;
- (h) „sodna poravnava“ pomeni poravnavo v dedni zadevi, ki jo je potrdilo sodišče ali je bila med postopkom sklenjena pred sodiščem;
- (i) „javna listina“ pomeni listino v dedni zadevi, ki je bila uradno sestavljena ali overjena kot javna listina v državi članici in katere verodostojnost:

Člen 2

Pristojnost za dedne zadeve v državah članicah

Ta uredba ne vpliva na pristojnost organov držav članic za obravnavanje dednih zadev.

Člen 3

Opredelelitev pojmov

1. V tej uredbi:

- (a) „dedovanje“ pomeni dedovanje zapuščine po zapustniku in obsega vse oblike prehoda premoženja, pravic in obveznosti zaradi smrti, ne glede na to, ali gre za prehod na podlagi zapustnikovega razpolaganja za primer smrti ali za prehod z dedovanjem na podlagi zakona;
- (b) „dedna pogodba“ pomeni dogovor, vključno z dogovorom, izhajajočim iz vzajemnih oporok, ki odplačno ali neodplačno podeljuje, spreminja ali odvzema pravice ene ali več oseb, ki so stranke dogovora, do bodoče zapuščine ali bodočih zapuščin;
- (c) „skupna oporoka“ pomeni oporoko, ki jo sestavita dve ali več oseb v enem aktu;
- (d) „razpolaganje za primer smrti“ pomeni oporoko, skupno oporoko ali dedno pogodbo;

(i) se nanaša na podpis in vsebino javne listine, ter

(ii) jo je ugotovil javni organ ali drug organ, ki ga je za ta namen pooblastila država članica izvora.

2. V tej uredbi izraz „sodišče“ pomeni vsak sodni organ ter vse druge organe in pravne strokovnjake, pristojne za dedne zadeve, ki izvajajo sodno funkcijo ali delujejo na podlagi pooblastil, ki jih nanje prenese sodni organ, ali pod nadzorom sodnega organa, če ti drugi organi in pravni strokovnjaki zagotavljajo jamstva glede svoje nepristranskosti in pravice strank do zaslišanja in so odločbe, ki jih izdajo, po pravu države članice, v kateri delujejo:

- (a) lahko predmet pritožbe, naslovljene na sodni organ, ali predmet ponovne preučitve s strani tega organa ter
- (b) imajo podobno veljavo in učinek kot odločba sodnega organa glede iste zadeve.

Države članice v skladu s členom 79 uradno obvestijo Komisijo o drugih organih in pravnih strokovnjakih iz prvega pododstavka.

POGLAVJE II

PRISTOJNOST

Člen 4

Splošna pristojnost

Sodišča države članice, v kateri je imel zapustnik ob smrti običajno prebivališče, so pristojna za odločanje o celotnem dedovanju.

Člen 5

Dogovor o izbiri sodišča

1. Če je pravo, ki ga je zapustnik izbral za urejanje dedovanja po njem v skladu s členom 22, pravo države članice, se zadevne stranke lahko dogovorijo, da je za odločanje o vseh vprašanih, povezanih z dedno zadevo, izključno pristojno sodišče oziroma sodišča te države članice.

2. Takšen dogovor o izbiri sodišča se sklene v pisni obliki, je datiran in podpisan s strani zadevnih strank. Komunikacije po elektronskih medijih, ki zagotavljajo trajen zapis dogovora, so enakovredne pisni obliki.

Člen 6

Zavrnitev pristojnosti v primeru izbire prava

Če je pravo, ki ga je zapustnik izbral za urejanje dedovanja po njem v skladu s členom 22, pravo države članice, se sodišče, ki je začelo postopek v skladu s členom 4 ali členom 10:

- (a) na zahtevo ene od strank postopka lahko izreče za nepristojno, če meni, da so sodišča države članice, katere pravo je bilo izbrano, primernejša za odločanje o dedovanju glede na dejanske okoliščine dedovanja, na primer glede na to, kje imajo stranke običajno prebivališče in kje se nahaja premoženje, ali
- (b) izreče za nepristojno, če so se stranke v postopku v skladu s členom 5 dogovorile, da bodo pristojnost prenesle na sodišče ali sodišča države članice, katere pravo je bilo izbrano.

Člen 7

Pristojnost v primeru izbire prava

Sodišča države članice, katere pravo je zapustnik izbral v skladu s členom 22, so pristojna za odločanje o dedovanju, če:

- (a) se je sodišče, ki je že začelo postopek, v skladu s členom 6 izreklo za nepristojno v isti zadevi,
- (b) so se stranke postopka v skladu s členom 5 dogovorile, da bodo prenesle pristojnost na sodišče ali sodišča te države članice, ali
- (c) so stranke postopka izrecno sprejele pristojnost sodišča, ki je začelo postopek.

Člen 8

Končanje postopka, začetega po uradni dolžnosti, v primeru izbire prava

Sodišče, ki je po uradni dolžnosti začelo postopek v dedni zadevi v skladu s členom 4 ali členom 10, konča postopek, če so se stranke postopka dogovorile, da bodo dedovanje sporazumno uredile zunaj sodišča v državi članici, katere pravo je izbral zapustnik v skladu s členom 22.

Člen 9

Pristojnost na podlagi spustitve v postopek

1. Če se v postopku pred sodiščem države članice, ki je pristojno v skladu s členom 7, izkaže, da dogovora o izbiri sodišča niso sklenile vse stranke v postopku, ostane sodišče še naprej pristojno, če se stranke v postopku, ki dogovora niso sklenile, spustijo v postopek, ne da bi ugovarjale pristojnosti sodišča.

2. Če stranke v postopku, ki dogovora niso sklenile, ugovarjajo pristojnosti sodišča iz odstavka 1, se sodišče izreče za nepristojno.

V tem primeru so za odločanje o dedovanju pristojna sodišča, ki so pristojna v skladu s členom 4 ali členom 10.

Člen 10

Subsidiarna pristojnost

1. Če zapustnik ob smrti nima običajnega prebivališča v državi članici, so za odločanje o celotnem dedovanju vseeno pristojna sodišča države članice, v kateri je zapuščina, če:

- (a) je bil zapustnik ob smrti državljan te države članice ali, če tega ni,

(b) je imel zapustnik prejšnje običajno prebivališče v navedeni državi članici, pod pogojem, da od spremembe običajnega prebivališča do začetka postopka pred sodiščem ni preteklo več kot pet let.

2. Če ni pristojno nobeno sodišče v državi članici v skladu z odstavkom 1, so sodišča države članice, v kateri se nahaja zapuščina, vseeno pristojna za odločanje o tem premoženju.

Člen 11

Forum necessitatis

Če ni pristojno nobeno sodišče države članice v skladu z drugimi določbami te uredbe, lahko sodišča države članice izjemoma odločajo o dedovanju, če v tretji državi, s katero je zadeva tesno povezana, postopka ni mogoče začeti ali izvesti v razumnih okvirih ali če postopek tam ni mogoč.

Zadeva mora biti v zadostni meri povezana z državo članico, v kateri je sodišče, ki je začelo postopek.

Člen 12

Omejitev postopka

1. Če zapuščina obsega premoženje, ki se nahaja v tretji državi, lahko sodišče, ki je začelo postopek, da bi odločilo o dedovanju, na zahtevo ene od strank odloči, da ne bo odločalo o enem ali več delih tega premoženja, če je mogoče pričakovati, da njegova odločitev o tem premoženju ne bo priznana in, kjer je primerno, razglašena za izvršljivo v tej tretji državi.

2. Odstavek 1 ne vpliva na pravico strank do omejitve predmeta postopka po pravu države članice, v kateri je sodišče, ki je začelo postopek.

Člen 13

Sprejem ali odpoved dediščini, volilu ali nujnemu deležu

Poleg sodišča, ki je pristojno za odločanje o dedovanju v skladu s to uredbo, so sodišča države članice običajnega prebivališča katere koli osebe, ki lahko po pravu, ki se uporablja za dedovanje, pred sodiščem poda izjavo o sprejemu dediščine, volila ali nujnega deleža ali o odpovedi dediščini, volilu ali nujnemu deležu ali izjavo o omejitvi odgovornosti zadevne osebe za obveznosti, ki izhajajo iz zapuščine, pristojna sprejeti takšno izjavo, če se po pravu te države članice takšne izjave lahko dajo pred sodiščem.

Člen 14

Začetek postopka

Za namene tega poglavja se šteje, da je sodišče začelo postopek:

(a) v trenutku, ko je pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje vloženo na sodišču, če tožeča stranka po tem ni opustila dejanj, ki bi jih morala opraviti v zvezi z vročitvijo pisanja toženi stranki;

(b) če je treba vročiti pisanje še pred vložitvijo na sodišče, v trenutku, ko ga prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, če tožeča stranka po tem ni opustila dejanj, ki bi jih morala opraviti v zvezi z vložitvijo pisanja na sodišče, ali

(c) če se postopek začne po uradni dolžnosti, v trenutku, ko sodišče sprejme sklep o začetku postopka, ali, če takšen sklep ni potreben, v trenutku, ko je zadeva vpisana pri sodišču.

Člen 15

Preizkus pristojnosti

Če se pred sodiščem države članice začne postopek v dedni zadevi, za katero to sodišče po tej uredbi ni pristojno, se sodišče po uradni dolžnosti izreče za nepristojno.

Člen 16

Preizkus dopustnosti

1. Če se tožena stranka, ki nima običajnega prebivališča v državi, v kateri proti njej poteka postopek, ne spusti v postopek, pristojno sodišče prekine postopek, dokler se ne ugotovi, da je lahko tožena stranka pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje prejela pravočasno, da je lahko pripravila svojo obrambo, ali da je bilo za to storjeno vse potrebno.

2. Namesto odstavka 1 tega člena se uporabi člen 19 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročitev dokumentov) ⁽¹⁾, kadar je treba v skladu z navedeno uredbo pisanje o začetku postopka ali drugo enakovredno pisanje poslati iz ene države članice v drugo.

⁽¹⁾ UL L 324, 10.12.2007, str. 79.

3. Če se Uredba (ES) št. 1393/2007 ne uporablja, se uporabi člen 15 Haaške konvencije z dne 15. novembra 1965 o vročitvi sodnih in zunajsodnih listin v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini, če je bilo treba v skladu s to konvencijo pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje poslati v tujino.

Člen 17

Litispendenca

1. Če pred sodišči različnih držav članic tečejo postopki z istim zahtevkom med istima strankama, vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekinajo postopke, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.

2. Ko se ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist tega sodišča.

Člen 18

Sorodne pravde

1. Če pred sodišči različnih držav članic tečejo sorodne pravde, lahko vsa sodišča, razen tistega, pred ki je prvo začelo postopek, prekinajo postopke.

2. Če tečejo te pravde na prvi stopnji, se lahko vsa sodišča, razen tistega, ki je prvo začelo postopek, na zahtevo ene od strank izrečejo za nepristojna, če je sodišče, ki je prvo začelo postopek, pristojno za odločanje v zadevnih postopkih in če njegovo pravo dovoljuje združitev pravd.

3. Za namene tega člena se šteje, da so pravde sorodne, če so tako tesno povezane med seboj, da se zdita njihova skupna obravnava in odločanje o njih smiselni, da bi se s tem izognili nevarnosti nezdržljivih odločb, ki bi izhajale iz ločenih postopkov.

Člen 19

Začasni ukrepi, vključno z ukrepi zavarovanja

Pri sodiščih države članice se lahko vloži zahteva začasne ukrepe, vključno z ukrepi zavarovanja, ki jih predvideva pravo te države članice, tudi če so po tej uredbi za odločanje o glavni stvari pristojna sodišča druge države članice.

POGLAVJE III

PRAVO, KI SE UPORABLJA

Člen 20

Univerzalna uporaba

Uporabi se vsako pravo, na katerega napotuje ta uredba, ne glede na to, ali gre za pravo ene od držav članic.

Člen 21

Splošno pravilo

1. Če v tej uredbi ni določeno drugače, je pravo, ki se uporablja za celotno dedovanje, pravo države, v kateri je imel zapustnik ob smrti običajno prebivališče.

2. Če je izjemoma iz vseh okoliščin zadeve jasno, da je bil zapustnik ob smrti očitno tesneje povezan z državo, ki ni država, katere pravo bi se uporabljalo v skladu z odstavkom 1, je pravo, ki se uporablja za dedovanje, pravo te druge države.

Člen 22

Izbira prava

1. Oseba lahko za pravo, ki ureja celotno dedovanje po njej, izbere pravo države, katere državljanstvo ima v času izbire ali ob smrti.

Oseba, ki ima več državljanstev, lahko izbere pravo katere koli od držav, katerih državljanstvo ima v času izbire ali ob smrti.

2. Izbira prava se izrecno navede v izjavi, ki ima obliko razpolaganja za primer smrti, ali pa jasno izhaja iz določil takšnega razpolaganja.

3. Materialno veljavnost listine, v kateri je bilo izbrano pravo, ureja izbrano pravo.

4. Sprememba ali preklic izbire prava izpolnjuje zahteve glede oblike spremembe ali preklica razpolaganja za primer smrti.

Člen 23

Področje uporabe prava, ki se uporablja

1. Pravo, določeno v skladu s členom 21 ali členom 22, ureja celotno delovanje.

2. To pravo ureja zlasti:

- (a) vzroke, čas in kraj uvedbe dedovanja;
- (b) določitev upravičencev, njihovih deležev in obveznosti, ki jim jih je morda naložil zapustnik, ter določitev drugih dednih pravic, vključno z dednimi pravicami preživelega zakonca ali partnerja;
- (c) dedno sposobnost;
- (d) razdedinjenje in dedno nevrednost;
- (e) prehod premoženja, pravic in obveznosti, ki sestavljajo zapuščino, na dediče in, če je ustrezno, voliljemnike, skupaj s pogoji in učinki sprejema dediščine ali volila ali odpovedi dediščini ali volilu;
- (f) pooblastila dedičev, izvršiteljev oporoke in drugih upraviteljev zapuščine, zlasti za prodajo premoženja in poplačilo upnikov, brez poseganja v pooblastila iz člena 29(2) in (3);
- (g) odgovornost za zapustnikove dolgove;
- (h) razpoložljivi del zapuščine, nujne deleže in druge omejitve svobode razpolaganja za primer smrti ter terjatve, ki bi jih osebe, ki so bile blizu zapustniku, lahko uveljavljale iz zapuščine ali proti dedičem;
- (i) vrnitev in zmanjšanje daril, predujmov na račun dednega deleža ali volil pri določanju dednih deležev posameznih upravičencev, in
- (j) delitev zapuščine.

Člen 24

Razpolaganja za primer smrti, ki niso dedne pogodbe

1. Dopustnost in materialno veljavnost razpolaganja za primer smrti, ki ni dedna pogodba, ureja pravo, ki bi se v skladu s to uredbo uporabljalo za dedovanje po osebi, ki je razpolagala, če bi umrla na dan, ko je bilo razpolaganje napravljeno.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko oseba za pravo, ki naj ureja dopustnost in materialno veljavnost razpolaganja za primer

smrti, izbere pravo, ki bi ga ta oseba lahko izbrala v skladu s členom 22 pod tam določenimi pogoji.

3. Odstavek 1 se, če je primerno, uporablja za spremembo ali preklic razpolaganja za primer smrti, ki ni dednopravna pogodba. V primeru izbire prava v skladu z odstavkom 2 spremembo ali preklic ureja izbrano pravo.

Člen 25

Dedne pogodbe

1. Dopustnost in materialno veljavnost dedne pogodbe, ki se nanaša na dedovanje po eni osebi, ter njene zavezujoče učinke za stranke, vključno s pogoji njene razveze, ureja pravo, ki bi se v skladu s to uredbo uporabljalo za dedovanje po tej osebi, če bi umrla na dan sklenitve pogodbe.

2. Dedna pogodba, ki se nanaša na dedovanje po več osebah, je dopustna le, če je dopustna po vsakem izmed prav, ki bi po tej uredbi urejalo dedovanje vsake od udeleženi oseb, če bi umrle na dan sklenitve pogodbe.

Materialno veljavnost dedne pogodbe, ki je dopustna v skladu s prvim pododstavkom, in njene zavezujoče učinke za stranke, vključno s pogoji njen razveze, ureja tisto od prav, navedenih v prvem pododstavku, s katerim ima pogodba najtesnejšo povezavo.

3. Ne glede na odstavka 1 in 2 lahko stranke za pravo, ki naj ureja dopustnost, materialno veljavnost njihove dedne pogodbe in njene zavezujoče učinke za stranke, vključno s pogoji njene razveze, izberejo pravo, ki bi ga lahko ena ali več oseb, katerih zapuščina se ureja, izbrala v skladu s členom 22 pod tam določenimi pogoji.

Člen 26

Materialna veljavnost razpolaganj za primer smrti

1. Za namene členov 24 in 25 so elementi materialne veljavnosti:

- (a) sposobnost osebe, ki razpolaga za primer smrti, za takšno razpolaganje;

(b) posebni razlogi, zaradi katerih oseba, ki razpolaga, ne more razpolagati v korist določenih oseb ali zaradi katerih določena oseba ne more dobiti zapuščine od osebe, ki razpolaga;

(c) dopustnost zastopanja pri razpolaganju za primer smrti;

(d) razlaga razpolaganja;

(e) prevara, grožnja, zmota in vsako drugo vprašanje, povezano s soglasjem ali voljo osebe, ki razpolaga.

2. Če ima po pravu, ki se uporablja v skladu s členom 24 ali členom 25, oseba sposobnost razpolaganja za primer smrti, kasnejša sprememba prava, ki se uporablja, ne vpliva na njeno sposobnost, da spremeni ali prekliče takšno razpolaganje.

Člen 27

Veljavnost glede oblike pisnega razpolaganja za primer smrti

1. Pisno razpolaganje za primer smrti je veljavno glede oblike, če je njegova oblika skladno s pravom:

(a) države, v kateri je bilo napravljeno razpolaganje ali sklenjena dedna pogodba;

(b) države, katere državljanstvo je imel oporočitelj ali vsaj ena od oseb, katere dedovanje zadeva dedna pogodba, bodisi takrat, ko je bilo napravljeno razpolaganje ali sklenjena pogodba, bodisi ob smrti;

(c) države, v kateri je imel oporočitelj ali vsaj ena od oseb, katere dedovanje zadeva dedna pogodba, stalno prebivališče, bodisi takrat, ko je bilo napravljeno razpolaganje ali sklenjena pogodba, bodisi ob smrti;

(d) države, v kateri je imel oporočitelj ali vsaj ena od oseb, katere dedovanje zadeva dedna pogodba, običajno prebivališče, bodisi takrat, ko je bilo napravljeno razpolaganje ali sklenjena pogodba, bodisi ob smrti, ali

(e) v primeru nepremičnin, države, v kateri je nepremičnina.

Ali je imel oporočitelj ali katera koli oseba, katere dedovanje zadeva dedna pogodba, stalno prebivališče v neki državi ali ne, se ugotavlja po pravu te države.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi za razpolaganje za primer smrti, s katerim se spreminja ali preklicuje prejšnje razpolaganje. Sprememba ali preklic sta veljavna glede oblike tudi, če sta skladna s katerim koli pravom, po katerem je bilo v skladu z odstavkom 1 veljavno razpolaganje za primer smrti, ki je bilo spremenjeno ali preklicano.

3. Za namene tega člena se vsaka pravna določba, ki omejuje dopustne oblike razpolaganj za primer smrti s starostjo, državljanstvom ali drugimi osebnimi okoliščinami oporočitelja ali oseb, katerih dedovanje zadeva dedna pogodba, šteje za predmet oblike. Isto pravilo se uporablja za lastnosti, ki jih morajo imeti priče, da bi bilo razpolaganje za primer smrti veljavno.

Člen 28

Veljavnost glede oblike izjave o sprejemu dediščine ali odpovedi dediščini

Izjava o sprejemu dediščine, volila ali nujnega deleža oziroma odpovedi dediščini, volilu ali nujnemu deležu oziroma izjava o omejitvi odgovornosti osebe, ki da izjavo, je veljavna glede oblike, če je v njihova oblika skladu z zahtevami:

(a) prava, ki se uporablja za dedovanje v skladu s členom 21 ali členom 22, ali

(b) prava države, v kateri ima oseba, ki da izjavo, običajno prebivališče.

Člen 29

Posebna pravila o imenovanju in pooblastilih upravitelja zapuščine v nekaterih primerih

1. Če je imenovanje upravitelja obvezno ali obvezno na podlagi zahteve po pravu države članice, katere sodišča so pristojna za odločanje o dedovanju na podlagi te uredbe in je pravo, ki se uporablja za dedovanje, tuje pravo, lahko sodišča te države članice, ki začnejo postopek, v skladu s svojim pravom in pod pogoji iz tega člena imenujejo enega ali več upraviteljev.

Upravitelj/upravitelji, imenovani v skladu s tem odstavkom, so osebe, zadolžene za izvrševanje oporoke zapustnika in/ali upravljanje zapuščine po pravu, ki se uporablja za dedovanje. Če to pravo ne določa, da premoženje upravlja oseba, ki ni upravičenec, lahko sodišča države članice, v kateri se imenuje upravitelj, za upravitelja imenujejo tretjo osebo v skladu z njihovim pravom, če to pravo tako zahteva ter se pojavlja resno navzkrižje interesov med upravičenci ali med upravičenci in upniki ali drugimi osebami, ki so jamčile za zapustnikove dolgove, ali se pojavljajo nesoglasja med upravičenci o upravljanju premoženja ali gre za premoženje, ki ga je zaradi njegovih značilnosti težko upravljati.

Upravitelj/upravitelji, imenovani v skladu s tem odstavkom, so edine osebe, upravičene do izvajanja pooblastila iz odstavka 2 ali 3.

2. Oseba/osebe, imenovane za upravitelja/e v skladu z odstavkom 1, izvajajo pooblastila za upravljanje premoženja, ki jih lahko izvajajo po pravu, ki se uporablja za dedovanje. Sodišče, ki imenuje upravitelja, lahko v svoji odločbi določi posebne pogoje za izvajanje takih pooblastil v skladu s pravom, ki se uporablja za dedovanje.

Če pravo, ki se uporablja za dedovanje, ne določa pooblastil, ki bi zadostovala za ohranitev zapuščinskega premoženja ali zaščito pravic upnikov ali drugih oseb, ki so jamčile za zapustnikove dolgove, lahko sodišče, ki imenuje upravitelja/upravitelje, odloči, da upravitelj/upravitelji lahko izvajajo dodatne ukrepe, ki jih za doseg tega cilja določa njegovo pravo, ter lahko v svoji odločbi določi posebne pogoje za izvajanje takšnih pooblastil v skladu s tem pravom.

Ko se izvajajo takšna dodatna pooblastila, upravitelj/upravitelji upošteva/jo tiste določbe prava, ki se uporablja za dedovanje, ki se nanašajo na prehod lastništva zapuščine, odgovornost za pokojnikove dolgove, pravice upravičencev, vključno z morebitno pravico za sprejem ali odpoved dediščini, in po potrebi pooblastila izvršitelja oporoke zapustnika

3. Če je pravo, ki se uporablja za dedovanje, pravo tretje države, lahko sodišče, ki imenuje enega ali več upraviteljev v skladu z odstavkom 1, ne glede na odstavek 2, izjemoma odloči, da tem upraviteljem podeli vsa pooblastila za upravljanje, ki so predvidena po pravu države članice, v kateri so imenovani.

Ko se izvajajo takšna pooblastila, pa morajo upravitelji upoštevati zlasti določitev upravičencev in njihove dedne pravice, vključno s pravico do nujnega deleža ali zahtevka do zapuščine ali dedičev po pravu, ki se uporablja za dedovanje.

Člen 30

Posebna pravila o omejitvah, ki se nanašajo na dedovanje določenega premoženja ali nanj vplivajo

Če pravo države, v kateri se nahajajo določene nepremičnine, podjetja ali druge posebne kategorije premoženja, vsebuje posebna pravila, ki iz gospodarskih, družinskih ali socialnih razlogov določajo omejitve, ki se nanašajo na dedovanje tega premoženja ali nanj vplivajo, se ta posebna pravila uporabljajo za dedovanje pod pogojem, da se po pravu te države uporabljajo ne glede na pravo, ki se uporablja za dedovanje.

Člen 31

Prilagoditev stvarnih pravic

Če oseba uveljavlja stvarno pravico, do katere je upravičena po pravu, ki se uporablja za dedovanje, pravo države članice, v kateri to pravico uveljavlja, pa takšne stvarne pravice ne pozna, se ta stvarna pravica po potrebi in v možnem obsegu prilagodi najbolj enakovredni stvarni pravici po pravu te države, pri tem pa se upoštevajo nameni in interesi zadevne stvarne pravice ter z njo povezani učinki.

Člen 32

Komorienti

Kadar dve ali več oseb, katerih dedovanje urejajo različna prava, umre v okoliščinah, v katerih ni gotovo, v kakšen zaporedju so umrle, in ta prava urejajo ta položaj različno ali ga sploh ne urejajo, nobena od teh umrlih oseb nima pravice do dedovanja po drugi ali drugih osebah.

Člen 33

Zapuščina brez dediča

Kolikor po pravu, ki se v skladu s to uredbo uporablja za dedovanje, za nobeno premoženje ni niti dediča niti volilojemnika, določenega z razpolaganjem za primer smrti, niti ni fizične osebe, ki bi dedovala na podlagi zakona, uporaba tako določenega prava ne izključuje pravice države članice ali subjekta, ki ga v ta namen imenuje ta država članica, da si po svojem pravu prilasti zapuščino, ki je na njenem ozemlju, pod pogojem da lahko upniki zahtevajo pobotanje svojih terjatev iz celote premoženja, ki tvori zapuščino.

Člen 34

Zavračanje

1. Uporaba prava katere koli tretje države, določenega s to uredbo pomeni uporabo v tej državi veljavnih pravil, vključno s pravili mednarodnega zasebnega prava, kolikor ta pravila napotujejo na:

- (a) pravo države članice, ali
- (b) pravo druge tretje države, ki bi uporabila svoje pravo.

2. Zavračanje se ne uporablja za pravo iz člena 21(2), člena 22, člena 27, točke (b) člena 28 in člena 30.

Člen 35

Javni red

Uporaba določbe prava katere koli države, določenega s to uredbo se lahko zavrne le, če je taka uporaba očitno nezdržljiva z javnim redom države članice sodišča.

Člen 36

Države z več kot enim pravnim sistemom – kolizija predpisov ozemeljskih enot

1. Če je pravo, določeno s to uredbo, pravo države, ki obsega več ozemeljskih enot, od katerih ima vsaka svoja pravna pravila za dedovanje, se ustrezna ozemeljska enota, katere pravna pravila se uporabljajo, določi na podlagi notranjih kolizijskih pravil te države.

2. Če takšnih notranjih kolizijskih pravil ni:

- (a) se vsako napotilo na pravo države iz odstavka 1 za namene določitve prava, ki se uporablja v skladu z določbami o običajnem prebivališču zapustnika, razlaga kot napotilo na pravo ozemeljske enote, v kateri je imel zapustnik ob smrti običajno prebivališče;
- (b) se vsako napotilo na pravo države iz odstavka 1 za namene določitve prava, ki se uporablja v skladu z določbami o državljanstvu zapustnika, razlaga kot napotilo na pravo ozemeljske enote, s katero je imel zapustnik najtesnejšo povezavo;

(c) se vsako napotilo na pravo države iz odstavka 1 za namene določitve prava, ki se uporablja v skladu z drugimi določbami o drugih elementih kot naveznih okoliščinah razlaga kot napotilo na pravo ozemeljske enote, v kateri je zadevni element.

3. Ne glede na odstavek 2 se vsako napotilo na pravo države iz odstavka 1 za namene določitve ustreznega prava v skladu s členom 27 razlaga kot napotilo na pravo ozemeljske enote, s katero je imel oporočitelj ali osebe, katerih dedovanje zadeva dedna pogodba, najtesnejšo povezavo, če ta država nima notranjih kolizijskih pravil.

Člen 37

Države z več kot enim pravnim sistemom – kolizije, povezane s kategorijami oseb

Če ima država za dedovanje dva ali več pravnih sistemov ali sklopov pravil, ki se za dedovanje uporabljajo za različne kategorije oseb, se vsako napotilo na pravo te države razlaga kot napotilo na pravni sistem ali sklop pravil, ki ga določajo veljavna pravila te države. Če teh pravil ni, se uporablja pravni sistem ali sklop pravil, s katerim je bil zapustnik najtesneje povezan.

Člen 38

Neuporaba te uredbe za notranjo kolizijo zakonov

Državi članici, ki obsega več ozemeljskih enot, od katerih ima vsaka svoja pravna pravila za dedovanje, te uredbe ni treba uporabljati za kolizijo zakonov, ki nastane samo med temi ozemeljskimi enotami.

POGLAVJE IV

PRIZNANJE, IZVRŠLJIVOST IN IZVRŠEVANJE ODLOČB

Člen 39

Priznanje

1. Odločba, izdana v eni od držav članic, se v drugih državah članicah prizna, ne da bi bil za priznanje potreben kakršen koli poseben postopek.

2. Vsaka zainteresirana stranka, ki kot glavni predmet spora uveljavlja priznanje odločbe, lahko v skladu s postopkom iz členov 45 do 58 zahteva, da se odločba prizna.

3. Če je izid postopka pred sodiščem države članice odvisen od odločitve o priznanju kot o predhodnem vprašanju, lahko o priznanju odloči to sodišče.

Člen 40

Razlogi za nepriznanje

Odločba se ne prizna:

- (a) če je njeno priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom v državi članici, v kateri se zahteva priznanje;
- (b) če tožencu, ki se ni spustil v postopek, ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravila obrambo, razen če toženec ni začela postopka za izpodbijanje odločbe, čeprav je imel to možnost;
- (c) če je nezdržljiva z odločbo, izdano v postopku med istima strankama v državi članici, v kateri se zahteva priznanje;
- (d) če je nezdržljiva s predhodno odločbo, izdano v drugi državi članici ali v tretji državi v postopku glede istega zahtevka med istima strankama, pod pogojem, da predhodna odločba izpolnjuje pogoje za priznanje v državi članici, v kateri se zahteva priznanje.

Člen 41

Nepreverjanje vsebine

Pod nobenimi pogoji odločbe, izdane v državi članici, ni dovoljeno preverjati glede vsebine.

Člen 42

Prekinitev postopka za priznanje

Sodišče države članice, v kateri se zahteva priznanje sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, lahko prekine postopek, če je bilo zoper odločbo v državi članici izvora vloženo redno pravno sredstvo.

Člen 43

Izvršljivost

Odločbe, izdane v državi članici in izvršljive v tej državi, so izvršljive v drugi državi članici, če so bile na zahtevo zainteresirane stranke tam razglašene za izvršljive po postopku iz členov 45 do 58.

Člen 44

Določitev stalnega prebivališča

Da bi sodišče, ki je začelo postopek, ugotovilo, ali ima stranka za namene postopka iz členov 45 do 58 stalno prebivališče v državi članici izvršitve, uporabi notranje pravo te države članice.

Člen 45

Krajevna pristojnost

1. Zahteva za razglasitev izvršljivosti se vložijo pri sodišču ali pristojnem organu države članice izvršitve; ime sodišča ali pristojnega organa ta država članica sporoči Komisiji v skladu s členom 78.

2. Krajevna pristojnost se določi glede na stalno prebivališče stranke, zoper katero se zahteva izvršitev, ali glede na kraj izvršitve.

Člen 46

Postopek

1. Za postopek vložitve zahteve se uporablja pravo države članice, v kateri se zahteva izvršitev.

2. Vlagatelju v državi članici izvršitve ni treba imeti poštnega naslova ali pooblaščenega predstavnika.

3. Zahtevi se priložijo naslednje listine:

(a) izvod odločbe, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za potrditev njene verodostojnosti;

(b) dokazilo, ki ga izda sodišče ali pristojni organ države članice izvora na obrazcu, sprejetem po svetovalnem postopku iz člena 81(2), brez poseganja v člen 47.

Člen 47

Nepredložitev dokazila

1. Če dokazilo iz točke (b) člena 46(3) ni predloženo, lahko sodišče ali pristojni organ določi rok za njegovo predložitev, sprejme enakovredno listino ali, če meni, da razpolaga z zadostnimi podatki, stranko oprosti predložitve.
2. Na zahtevo sodišča ali pristojnega organa se listine prevedejo. Listine prevede oseba, ki je za to pooblaščen v eni od držav članic.

Člen 48

Razglasitev izvršljivosti

Odločba se razglasi za izvršljivo takoj po izpolnitvi formalnosti iz člena 46 brez kakršnega koli preizkusa iz člena 40. Stranka, zoper katero se zahteva izvršitev odločbe, v tej fazi postopka nima možnosti dajati nobenih izjav glede zahteve.

Člen 49

Obvestilo o razglasitvi izvršljivosti

1. O razglasitvi izvršljivosti se nemudoma obvesti vlagatelj zahteve v skladu s postopkom, predpisanim po pravu države članice izvršitve.
2. Razglasitev izvršljivosti se vroči stranki, zoper katero se zahteva izvršitev, skupaj z odločbo, če ji ta ni bila vročena že prej.

Člen 50

Pravno sredstvo zoper razglasitev izvršljivosti

1. Obe stranki lahko zoper razglasitev izvršljivosti vložita pravno sredstvo.
2. Pravno sredstvo se vložijo pri sodišču, katerega ime zadevna država članica sporoči Komisiji v skladu s členom 78.
3. Pravno sredstvo se obravnava po kontradiktornem postopku.
4. Če se stranka, zoper katero se zahteva izvršitev, ne spusti v postopek pred sodiščem, ki odloča o pravnem sredstvu, ki jo

je vložil vlagatelj, se uporabijo določbe člena 16, tudi če stranka, zoper katero se zahteva izvršitev, nima stalnega prebivališča v nobeni od držav članic.

5. Pritožbo zoper razglasitev izvršljivosti se vložijo v 30 dneh po njeni vročitvi. Če stranka, zoper katero se zahteva izvršitev, nima stalnega prebivališča v državi članici, v kateri je bila razglašena izvršljivost, temveč v drugi državi članici, je rok za vložitev pritožbe 60 dni, teči pa začne z dnem, ko je stranki potrdilo o izvršljivosti vročeno osebno ali na njenem prebivališču. Ta rok se ne sme podaljšati zaradi oddaljenosti.

Člen 51

Postopek izpodbijanja razsodbe o pravnemu sredstvu

Razsodba o pravnemu sredstvu se lahko izpodbija samo po postopku, katerega je zadevna država članica sporočila Komisiji v skladu s členom 78.

Člen 52

Zavrnitev ali preklic razglasitve izvršljivosti

Sodišče, pri katerem se vložijo pravno sredstvo iz člena 50 ali člena 51, zavrne ali prekliče razglasitev izvršljivosti samo na podlagi enega izmed razlogov iz člena 40. Odločitev o tem mora sprejeti nemudoma.

Člen 53

Prekinitev postopka

Sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo v skladu s členom 50 ali členom 51, na zahtevo stranke, zoper katero se zahteva izvršitev odločbe, prekine postopek, če je bila izvršljivost odločbe v državi članici izvora zaradi vložitve pravnega sredstva začasno zadržana.

Člen 54

Začasni ukrepi, vključno z ukrepi zavarovanja

1. Ko je treba odločbo priznati v skladu s tem poglavjem, lahko vlagatelj vedno uveljavljačasne ukrepe, vključno z ukrepi zavarovanja, po pravu države članice izvršitve, ne da bi bilo za to treba razglasiti izvršljivost odločbe v skladu s členom 48.
2. Razglasitev izvršljivosti po zakonu vključuje pooblastilo za uvedbo ukrepov zavarovanja.

3. V predpisanem roku za pravno sredstvo iz člena 50(5) zoper razglasitev izvršljivosti in vse do odločitve o tem pravnem sredstvu zoper lastnino stranke, zoper katero se zahteva izvršitev, ni dovoljeno sprejeti nobenega ukrepa izvršbe, razen ukrepov zavarovanja.

Člen 55

Delna izvršljivost

1. Če je s odločbo odločeno o več zahtevkih, pa izvršljivosti ni mogoče razglasiti glede vseh zahtevkov, sodišče ali pristojni organ razglasi izvršljivost za enega ali več teh zahtevkov.

2. Vlagatelj lahko zahteva, da se razglasitev izvršljivosti omeji na del odločbe.

Člen 56

Pravna pomoč

Če je bila vlagatelju zahteve v državi članici izvora odobrena popolna ali delna brezplačna pravna pomoč ali oprostitev stroškov postopka, je ta v postopku za razglasitev izvršljivosti upravičen do kar najširše brezplačne pravne pomoči ali oprostitve stroškov postopka, ki ju dopušča pravo države članice izvršitve.

Člen 57

Brez varščine, jamstva ali pologa

Od stranke, ki v eni od držav članic vloži zahtevo za priznanje, izvršljivost ali izvršitev odločbe, izdane v drugi državi članici, ni dovoljeno zahtevati nobene varščine, jamstva ali pologa iz razloga, da je ta stranka tuj državljan ali da nima stalnega prebivališča oziroma ne prebiva v državi članici izvršitve.

Člen 58

Brez taks, pristojbin ali dajatev

V državi članici izvršitve v postopku za razglasitev izvršljivosti ni dovoljeno zahtevati nobene takse, pristojbine ali dajatve, izračunane glede na vrednost spornega predmeta.

POGLAVJE V

JAVNE LISTINE IN SODNE PORAVNAVE

Člen 59

Sprejemljivost javnih listin

1. Javna listina, sestavljena v eni državi članici, ima v drugi državi članici enako dokazno moč kot v državi članici izvora ali

najbolj primerljive učinke, če to ni v očitnem nasprotju z javnim redom zadevne države članice.

Oseba, ki želi uporabiti javno listino v drugi državi članici, lahko zaprosi organ, ki je sestavil javno listino v državi članici izvora, naj izpolni obrazec, sprejet po svetovalnem postopku iz člena 81(2), v katerem opiše dokazno moč javne listine v državi članici izvora.

2. Verodostojnost javne listine se lahko izpodbija le na sodiščih v državi članici izvora in se presoja po pravu te države. Izpodbijana javna listina nima nobene dokazne moči v drugi državi članici, dokler je postopek izpodbijanja pred pristojnim sodiščem v teku.

3. Pravni posli ali pravna razmerja, zapisana v javni listini, se izpodbijajo na sodiščih, ki imajo pristojnost v skladu s to uredbo, in se presojujejo po pravu, ki se uporablja v skladu s poglavjem III. Izpodbijana javna listina nima nobene dokazne moči v drugi državi članici, dokler je postopek izpodbijanja pred pristojnim sodiščem v teku.

4. Če je izid postopka na sodišču države članice odvisen od odločitve o predhodnem vprašanju, ki zadeva pravne posle ali pravna razmerja, zapisane v javni listini o dedni zadevi, je za odločanje o tem vprašanju pristojno to sodišče.

Člen 60

Izvršljivost javnih listin

1. Javna listina, ki je izvršljiva v državi članici izvora, se razglasi za izvršljivo v drugi državi članici na podlagi zahteve, ki jo vloži zainteresirana stranka po postopku iz členov 45 do 58.

2. Organ, ki je sestavil javno listino, za namene točke (b) člena 46(3), na zahtevo katere koli zainteresirane stranke, izda dokazilo na obrazcu, sprejetem po svetovalnem postopku iz člena 81(2).

3. Sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo iz člena 50 ali člena 51, zavrne ali prekliče razglasitev izvršljivosti le, če je izvršitev javne listine očitno v nasprotju z javnim redom v državi članici izvršitve.

Člen 61

Izvršljivost sodnih poravnav

1. Sodna poravnava, ki je izvršljiva v državi članici izvora, se razglasi za izvršljivo v drugi državi članici na podlagi zahteve, ki jo vloži zainteresirana stranka po postopku iz členov 45 do 58.

2. Sodišče, ki je potrdilo poravnavo ali pred katerim je bila poravnava sklenjena, za namene točke (b) člena 46(3) na zahtevo katere koli zainteresirane stranke izda dokazilo na obrazcu, sprejetem po svetovalnem postopku iz člena 81(2).

3. Sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo iz člena 50 ali člena 51, zavrne ali prekliče razglasitev izvršljivosti samo v primeru, če je izvršitev sodne poravnave očitno v nasprotju z javnim redom v državi članici izvršitve.

POGLAVJE VI

EVROPSKO POTRDILO O DEDOVANJU

Člen 62

Uvedba evropskega potrdila o dedovanju

1. Ta uredba uvaja evropsko potrdilo o dedovanju (v nadaljnjem besedilu: potrdilo), ki se izda za uporabo v drugi državi članici in ima učinke, ki so navedeni v členu 69.

2. Uporaba potrdila ni obvezna.

3. Potrdilo ne nadomešča nacionalnih dokumentov, ki se za podobne namene uporabljajo v državah članicah. Vendar potrdilo, potem ko je bilo izdano za uporabo v drugi državi članici, učinkuje, kot je navedeno v členu 69, tudi v državi članici, katere organi so ga izdali v skladu s tem poglavjem.

Člen 63

Namen potrdila

1. Potrdilo je namenjeno dedičem, volilnojernikom z neposrednimi pravicami v dedni zadevi in izvršiteljem oporoke ali upraviteljem zapuščine, ki morajo v drugi državi članici dokazati svoj status ali uveljavljati svoje pravice kot dediči ali volilnojerniki in/ali pooblastila kot izvršitelji oporoke ali upravitelji zapuščine.

2. Potrdilo se lahko uporablja zlasti, da se dokaže eno ali več od naslednjega:

(a) status in/ali pravice posameznega dediča oziroma volilnojernika, omenjenega v potrdilu, in njihovi deleži na zapuščini;

(b) dodelitev določenega premoženja, ki je del zapuščine, dediču/dedičem oziroma volilnojerniku/volilnojernikom, omenjenemu/omenjenim v potrdilu;

(c) pooblastila osebe, omenjene v potrdilu, za izvrševanje oporoke ali upravljanje zapuščine.

Člen 64

Pristojnost za izdajo potrdila

Potrdilo se izda v državah članicah, katerih sodišča so pristojna v skladu s členom 4, členom 7, členom 10 ali členom 11. Organ izdajatelj je:

(a) sodišče, kot je opredeljeno v členu 3(2), ali

(b) drug organ, ki je po nacionalnem pravu pristojen za obravnavanje dednih zadev.

Člen 65

Zahteva za potrdilo

1. Potrdilo se izda na zahtevo katere koli osebe iz člena 63(1) (v nadaljnjem besedilu: prosilec).

2. Prosilec lahko za vložitev zahteve uporabi obrazec, sprejet po svetovalnem postopku iz člena 81(2).

3. Zahteva vsebuje podatke, naštete v nadaljevanju, kolikor prosilec takšne podatke pozna in kolikor so potrebni za to, da lahko organ izdajatelj potrdi elemente, za katere prosilec želi, da se potrdijo; zahtevi se priložijo vse ustrezne listine bodisi v izvorniku bodisi kopije, ki izpolnjujejo pogoje, potrebne za ugotovitev njihove verodostojnosti, brez poseganja v člen 66(2):

(a) podatke o zapustniku: priimek (po potrebi priimek ob rojstvu), ime/imena, spol, datum in kraj rojstva, osebno stanje, državljanstvo, identifikacijsko številko (če obstaja), naslov v času smrti, datum in kraj smrti;

(b) podatke o prosilcu: priimek (po potrebi priimek ob rojstvu), ime/imena, spol, datum in kraj rojstva, osebno stanje, državljanstvo, identifikacijsko številko (če obstaja), naslov ter morebitno razmerje z zapustnikom;

- (c) podatke o morebitnem zastopniku prosilca: priimek (po potrebi priimek ob rojstvu), ime/imena, naslov in pooblastila zastopnika;
- (d) podatke o zapustnikovem zakoncu ali partnerju ter po potrebi bivšemu zakoncu/bivših zakoncih ali bivšemu partnerju/ bivših partnerjih: priimek (po potrebi dekliški priimek), ime/imena, spol, datum in kraj rojstva, osebno stanje, državljanstvo, identifikacijsko številko (če obstaja) in naslov;
- (e) podatke o morebitnih drugih upravičencih na podlagi razpolaganja s premoženjem za primer smrti in/ali na podlagi zakona: priimek in ime/imena ali ime organizacije, identifikacijska številka (če obstaja) in naslov;
- (f) predvideni namen potrdila v skladu s členom 63;
- (g) kontaktne podatke sodišča ali drugega pristojnega organa, ki obravnava ali je obravnaval(o) dedovanje kot tako, če to pride v poštev;
- (h) elemente, na podlagi katerih prosilec, kjer je ustrezno, uveljavlja pravico do zapuščine kot upravičenec in/ali pravico do izvrševanja oporoke zapustnika in/ali pravico do upravljanja zapuščine;
- (i) podatek o tem, ali je zapustnik razpolagal s premoženjem za primer smrti; če ni priložen ne izvornik ne kopija, podatek o tem, kje je izvornik;
- (j) podatek o tem, ali je pokojnik sklenil pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema ali pogodbo o ureditvi premoženjsko pravnih razmerij v zvezi z razmerjem, ki ima lahko primerljiv učinek kot zakonska zveza; če nista priložena ne izvornik in ne kopija pogodbe, podatek o tem, kje je izvornik;
- (k) podatek o tem, ali je kateri od upravičencev dal izjavo o sprejemu dediščine oziroma odpovedi dediščini;
- (l) izjavo, v kateri prosilec navede, da elementi, ki jih je treba potrditi, po njegovi vednosti niso predmet spora na sodišču;

- (m) kateri koli drug podatek, ki se prosilcu zdi koristen za izdajo potrdila.

Člen 66

Preučitev zahteve

1. Organ izdajatelj po prejemu zahteve preveri podatke, izjave, listine in druga dokazila, ki jih predloži prosilec. Po uradni dolžnosti opravi poizvedbe, potrebne za to preverjanje, če tako določa ali dovoljuje nacionalno pravo, ali pozove prosilca, naj predloži dodatna dokazila, ki se mu zdijo potrebna.

2. Če prosilec ne more predložiti kopij ustreznih listin, ki izpolnjujejo pogoje, potrebne za ugotovitev njihove verodostojnosti, se lahko organ izdajatelj, odloči sprejeti druge oblike dokazil.

3. Organ izdajatelj lahko, če je tako določeno v nacionalnem pravu, zahteva, da se pod pogoji, ki jih to pravo določa, izjave dajo pod prisego ali v obliki častne izjave.

4. Organ izdajatelj stori vse potrebno, da obvesti upravičence o zahtevi za potrdilo. Če je potrebno za ugotovitev elementov, ki jih je treba potrditi, zasliši vse udeležene osebe in izvršitelje ali upravitelje ter z javnimi obvestili da možnost drugim morebitnim upravičencem, da uveljavljajo svoje pravice.

5. Za namene tega člena pristojni organ države članice organu izdajatelju druge države članice na njegovo zahtevo zagotovi informacije, zlasti iz zemljiške knjige, matičnih knjig in registrov, v katere se vpišejo listine in dejstva, pomembna za dedovanje ali za premoženjska razmerja med zakoncema ali za primerljiva premoženjska razmerja zapustnika, če je ta pristojni organ po nacionalnem pravu pooblaščen za zagotavljanje takšnih informacij drugemu nacionalnemu organu.

Člen 67

Izdaja potrdila

1. Organ izdajatelj po postopku iz tega poglavja nemudoma izda potrdilo, ko so elementi, ki jih je treba potrditi, ugotovljeni po pravu, ki se uporablja za dedovanje, ali po katerem koli drugem pravu, ki se uporablja za posamezne elemente. Uporabi obrazec, sprejet po svetovalnem postopku iz člena 81(2).

Organ izdajatelj ne izda potrdila, zlasti če:

- (a) se elementi, ki jih je treba potrditi, izpodbijajo ali
 - (b) potrdilo ne bi bilo skladno z odločbo, ki zadeva iste elemente.
2. Organ izdajatelj stori vse potrebno, da obvesti upravičence o izdaji potrdila.

Člen 68

Vsebina potrdila

Potrdilo vsebuje naslednje podatke, kolikor so potrebni za namen, za katerega se potrdilo izda:

- (a) ime in naslov organa izdajatelja;
- (b) referenčno številko zadeve;
- (c) elemente, na podlagi katerih organ izdajatelj, meni, da je pristojen za izdajo potrdila;
- (d) datum izdaje;
- (e) podatke o prosilcu: priimek (po potrebi priimek ob rojstvu), ime/imensa, spol, datum in kraj rojstva, osebno stanje, državljanstvo, identifikacijsko številko (če obstaja), naslov ter morebitno razmerje z zapustnikom;
- (f) podatke o zapustniku: priimek (po potrebi priimek ob rojstvu), ime/imensa, spol, datum in kraj rojstva, osebno stanje, državljanstvo, identifikacijsko številko (če obstaja), naslov v času smrti, datum in kraj smrti;
- (g) podatke o upravičencih: priimek (po potrebi priimek ob rojstvu), ime/imensa in identifikacijsko številko (če obstaja);
- (h) podatek o tem, ali je zapustnik sklenil pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, ali po potrebi podatek o tem, ali je zapustnik sklenil pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij glede razmerja, ki ima po pravu, ki se uporablja za takšna razmerja, primerljiv učinek kot zakonska zveza, in informacije o premoženjskem razmerju med zakoncema ali primerljivem premoženjskem razmerju;
- (i) pravo, ki se uporablja za dedovanje, in elemente, na podlagi katerih je bilo to pravo določeno;

- (j) podatek o tem, ali se deduje na podlagi zakona ali razpolaganja za primer smrti vključno s podatki o elementih, iz katerih izhajajo pravice in/ali pooblastila dedičev, volilobjemnikov, izvršiteljev oporoke ali upraviteljev zapuščine;
- (k) po potrebi se za vsakega upravičenca navede, kako je sprejel dediščino ali se ji odpovedal;
- (l) delež, ki pripada vsakemu, in po potrebi seznam pravic in/ali premoženja, ki pripadajo posameznemu dediču;
- (m) seznam pravic in/ali premoženja, ki pripadajo oziroma pripada posameznemu volilobjemniku;
- (n) omejitve pravic dediča/dedičev in, če je ustrezno, volilobjemnika/volilobjemnikov po pravu, ki se uporablja za dedovanje, in/ali v skladu z razpolaganjem za primer smrti;
- (o) pooblastila izvršitelja oporoke in/ali upravitelja zapuščine ter omejitve teh pooblastil po pravu, ki se uporablja za dedovanje in/ali v skladu z razpolaganjem za primer smrti.

Člen 69

Učinki potrdila

1. Potrdilo učinkuje v vseh državah članicah, ne da bi bil za to potreben kakšen poseben postopek.
2. Predpostavlja se, da potrdilo točno odraža elemente, ki so bili ugotovljeni po pravu, ki se uporablja za dedovanje, ali po katerem koli drugem pravu, ki se uporablja za posamezne elemente. Za osebo, ki v na potrdilu navedena kot dedič, volilobjemnik, izvršitelj oporoke ali upravitelj zapuščine se predpostavlja, da ima status, naveden v potrdilu, in/ali pravice ali pooblastila, navedena v potrdilu, in da ni nobenih drugih pogojev in/ali omejitev v zvezi s temi pravicami ali pooblastili, razen tistih, ki so navedeni v potrdilu.
3. Za osebo, ki na podlagi podatkov, potrjenih v potrdilu, izvrši plačila ali izroči premoženje osebi, ki je v potrdilu, navedena kot pooblaščenec za sprejem plačila ali premoženja, se šteje, da je poslovala z osebo, ki je pooblaščenec za sprejem plačila ali premoženja, razen če ve, da vsebina potrdila ni točna, ali tega ne ve zaradi hude malomarnosti.

4. Če oseba, ki je v potrdilu navedena kot upravičena razpolagati z zapuščino, s to zapuščino razpolaga v korist druge osebe, velja za to drugo osebo, da je poslovala z osebo, ki je pooblaščenca za razpolaganje z zadevnim premoženjem, če deluje na podlagi podatkov iz potrdila, razen če ve, da vsebina potrdila ni točna, ali tega ne ve zaradi hude malomarnosti.

5. Potrdilo je veljavna listina za vpis zapuščine v ustreznem register države članice, brez poseganja v točki (k) in (l) člena 1(2).

Člen 70

Overjene kopije potrdila

1. Organ izdajatelj hrani izvornik potrdila ter prosilcu in kateri koli drugi osebi, ki izkaže upravičeni interes, izda eno ali več overjenih kopij.

2. Organ izdajatelj za namene členov 71(3) in 73(2) hrani seznam oseb, ki so jim bile izdane overjene kopije v skladu z odstavkom 1.

3. Izdane overjene kopije so veljavne v omejenem obdobju šestih mesecev, pri čemer mora biti v overjeni kopiji naveden datum prenehanja veljavnosti. V izjemnih upravičenih primerih se lahko organ izdajatelj odloči za odstopanje, in podaljša obdobje veljavnosti. Po poteku tega roka mora vsaka oseba, ki ima overjeno kopijo, zaprositi organa izdajatelja za podaljšanje obdobja veljavnosti overjene kopije ali zaprositi za novo overjeno kopijo, da bi lahko še naprej uporabljala potrdilo za namene, določene v členu 63.

Člen 71

Popravek, sprememba ali preklic potrdila

1. Organ izdajatelj, na zahtevo vsake osebe, ki izkaže upravičeni interes, ali po uradni dolžnosti popravi potrdilo, če vsebuje administrativno napako.

2. Organ izdajatelj, na zahtevo vsake osebe, ki izkaže upravičeni interes, ali, če to omogoča nacionalno pravo, po uradni dolžnosti spremeni ali prekliče potrdilo, če je bilo ugotovljeno, da potrdilo ali posamezni elementi potrdila niso točni.

3. Organ izdajatelj o popravku, spremembi ali preklicu potrdila nemudoma obvesti vse osebe, ki so jim bile izdane overjene kopije potrdila v skladu s členom 70(1).

Člen 72

Pravna sredstva

1. Odločbe, ki jih organ izdajatelj sprejme v skladu s členom 67, lahko izpodbija vsakdo, ki je upravičen, da zaprosi za potrdilo.

Odločbe, ki jih organ izdajatelj sprejme v skladu s členom 71 in točko (a) člena 73(1), lahko izpodbija vsakdo, ki izkaže upravičeni interes.

Pravno sredstvo izpodbijanja se vložijo pri sodnem organu v državi članici organa, ki izda potrdilo, v skladu z njenim nacionalnim pravom.

2. Če se v postopku izpodbijanja iz odstavka 1 ugotovi, da izdano potrdilo ni točno, pristojni sodni organ spremeni ali prekliče potrdilo ali poskrbi, da potrdilo popravi, spremeni ali prekliče organ izdajatelj.

Če se v postopku izpodbijanja iz odstavka 1 ugotovi, da zavrnitev izdaje potrdila ni bila upravičena, pristojni sodni organ izda potrdilo ali poskrbi, da organ izdajatelj, ponovno preuči primer in o njem na novo odloča.

Člen 73

Začasna odložitve učinkov potrdila

1. Učinke potrdila lahko začasno odloži:

(a) organ izdajatelj na zahtevo osebe, ki izkaže upravičeni interes, dokler se potrdilo v skladu s členom 71 ne spremeni ali prekliče, ali

(b) sodni organ na vlogo osebe, upravičene, da izpodbija odločitev, ki jo organ, ki je izdal potrdilo, sprejme v skladu s členom 72, dokler ni razsojeno o izpodbijani odločitvi.

2. Organ izdajatelj, oziroma sodni organ nemudoma obvesti vse osebe, ki so jim bile izdane overjene kopije potrdila v skladu s členom 70(1), o začasni odločitvi učinkov potrdila.

V času, ko so učinki potrdila odloženi, se ne smejo izdati nobene nove overjene kopije.

POGLAVJE VII

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 74

Uradna potrditev in druge podobne formalnosti

Za dokumente, izdane v državi članici v okviru te uredbe, se ne zahteva nikakršna uradna potrditev ali druge podobne formalnosti.

Člen 75

Razmerje do veljavnih mednarodnih konvencij

1. Ta uredba ne vpliva na uporabo mednarodnih konvencij, katerih pogodbenice so ena ali več držav članic v času sprejetja te uredbe in ki se nanašajo na zadeve, urejene s to uredbo.

Zlasti države članice, ki so pogodbenice Haaške konvencije z dne 5. oktobra 1961 o koliziji zakonov glede oblike oporočnih razpolaganj, še naprej uporabljajo določbe te konvencije namesto člena 27 te uredbe, kar zadeva formalno veljavnost oporok in skupnih oporok.

2. Ne glede na odstavek 1 ima ta uredba v odnosih med državami članicami prednost pred konvencijami, sklenjenimi izključno med dvema ali več državami članicami, kolikor se te konvencije nanašajo na zadeve, ki so urejene s to uredbo.

3. Ta uredba ne preprečuje uporabe konvencije med Dansko, Finsko, Islandijo, Norveško in Švedsko z dne 19. novembra 1934, ki vsebuje določbe mednarodnega zasebnega prava o dedovanju, oporokah in upravljanju zapuščine, kot so jo z medvladnim sporazumom med temi državami z dne 1. junija 2012 spremenile države članice pogodbenice te konvencije, v kolikor določa:

(a) pravila o postopkovnih vidikih upravljanja zapuščine, kot so opredeljena v konvenciji, in tozadevno pomoč organov držav pogodbenic konvencije, ter

(b) enostavnejše in hitrejšje postopke za priznanje in izvrševanje odločb v dednih zadevah.

Člen 76

Razmerje do Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000

Ta uredba ne vpliva na uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti ⁽¹⁾.

Člen 77

Informacije, ki so na voljo javnosti

Države članice pošljejo Komisiji kratek opis nacionalnega prava in postopkov v zvezi z dedovanjem, vključno z informacijami o tem, kateri organi so pristojni za dedne zadeve in kateri za sprejemanje izjav o sprejemu dediščine, volila ali nujnega deleža ali odpovedi dediščini, volilu ali nujnemu deležu, zato da bi se dale te informacije na voljo javnosti v okviru Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah.

Države članice pošljejo tudi sezname dokumentov in/ali podatkov, običajno potrebnih za vpis nepremičnin, ki so na njihovem ozemlju.

Države članice informacije nenehno posodablajo.

Člen 78

Obveščanje o kontaktnih podatkih in postopkih

1. Države članice Komisiji do 16. januarja 2014 sporočijo:

(a) imena in kontaktne podatke sodišč ali organov, ki so pristojni za obravnavanje zahtev za razglasitev izvršljivosti v skladu s členom 45(1) in za obravnavanje pravnih sredstev zoper odločbe o takšnih zahtevah v skladu s členom 50(2);

(b) postopke izpodbijanja razsodbe o pravnem sredstvu iz člena 51;

(c) ustrezne podatke o organih, ki so v skladu s členom 64 pristojni za izdajo potrdila, ter

(d) pravna sredstva iz člena 72.

Države članice obveščajo Komisijo o naknadnih spremembah navedenih podatkov.

⁽¹⁾ UL L 160, 30.6.2000, str. 1.

2. Komisija objavi podatke, sporočene v skladu z odstavkom 1, v *Uradnem listu Evropske unije*, razen naslovov in drugih kontaktnih podatkov sodišč in organov iz točke (a) odstavka 1.

3. Komisija tudi na vsak drug ustrezen način, zlasti prek Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, omogoči, da so vsi podatki, sporočeni v skladu z odstavkom 1, na voljo javnosti.

Člen 79

Sestava in kasnejše spreminjanje seznama, ki vsebuje podatke iz člena 3(2)

1. Komisija na podlagi uradnih obvestil držav članic sestavi seznam drugih organov in pravnih strokovnjakov iz člena 3(2).

2. Države članice obvestijo Komisijo o naknadnih spremembah podatkov iz seznama. Komisija seznam ustrezno spremeni.

3. Komisija seznam in morebitne naknadne spremembe objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Komisija tudi na vsak drug ustrezen način, zlasti prek Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah, omogoči, da so vsi podatki, uradno sporočeni v skladu z odstavkoma 1 in 2, na voljo javnosti.

Člen 80

Sestava in kasnejše spreminjanje dokazil in obrazcev iz členov 46, 59, 60, 61, 65 in 67

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi sprejme in kasneje spreminja dokazila in obrazce iz členov 46, 59, 60, 61, 65 in 67. Ta izvedbena pravila se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 81(2).

Člen 81

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 82

Pregled

Komisija do 18. avgusta 2025 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te uredbe, vključno z oceno vseh praktičnih težav v zvezi z vzporednimi sporazumnimi ureditvami zunaj sodišča v dednih zadevah v različnih državah članicah ali sporazumnimi ureditvami zunaj sodišča v eni državi članici, ki potekajo vzporedno s poravnami pred sodiščem v drugi državi članici. Poročilo se po potrebi priložijo predlogi sprememb.

Člen 83

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za dedovanje po osebah, ki umrejo na ali po 17. avgustu 2015.

2. Če je zapustnik pravo, ki se uporablja za dedovanje po njem, izbral pred 17. avgustom 2015, se ta določitev šteje za veljavno, če izpolnjuje pogoje iz poglavja III ali če je veljavna po pravilih mednarodnega zasebnega prava, ki so veljala v času izbire v državi, v kateri je imel zapustnik običajno prebivališče, ali v kateri koli drugi državi, katere državljanstvo je imel.

3. Razpolaganje za primer smrti, napravljeno pred 17. avgustom 2015, je materialno in formalno dopustno in veljavno, če izpolnjuje pogoje iz poglavja III ali če je materialno in formalno dopustno in veljavno po pravilih mednarodnega zasebnega prava, ki so veljala v času, ko je bilo razpolaganje napravljeno, v državi, v kateri je imel zapustnik običajno prebivališče, ali v kateri koli drugi državi, katere državljanstvo je imel, ali v kateri koli drugi državi članici, kjer se nahaja organ, ki obravnava dedovanje.

4. Če je bilo razpolaganje za primer smrti napravljeno pred 17. avgustom 2015 v skladu s pravom, ki bi ga zapustnik lahko izbral v skladu s to uredbo, se šteje, da je bilo to pravo izbrano kot pravo, ki se uporablja za dedovanje.

Člen 84

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 17. avgusta 2015, razen členov 77 in 78, ki se uporabljata od 16. januarja 2014, in členov 79, 80 in 81, ki se uporabljajo od 5. julija 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 4. julija 2012.

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

A. D. MAVROYIANNIS

UREDBA (EU) št. 651/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 4. julija 2012

o izdaji eurokovanecv

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sklepi Sveta z dne 23. novembra 1998 in 5. novembra 2002 o eurokovanjih, namenjenih zbirateljstvu, Priporočilo Komisije 2009/23/ES z dne 19. decembra 2008 o skupnih smernicah za nacionalne strani in izdajo eurokovanecv, namenjenih obtoku ⁽³⁾, ki so bili potrjeni s sklepi Sveta z dne 10. februarja 2009, ter Priporočilo Komisije 2010/191/EU z dne 22. marca 2010 o področju uporabe in učinkih, ki jih imajo eurobankovci in eurokovanci kot zakonito plačilno sredstvo ⁽⁴⁾, priporočajo prakse v zvezi z izdajo eurokovanecv, namenjenih obtoku, vključno s spominskimi eurokovanji, uničenjem za obtok primernih tečajnih eurokovanecv in uporabo zbirateljskih eurokovanecv.

(2) Odsotnost zavezujočih določb, ki bi urejale izdajo eurokovanecv, lahko privede do različnih praks med državami članicami in s tem onemogoča oblikovanje dovolj povezanega okvira za enotno valuto. Zaradi preglednosti in pravne varnosti je zato treba uvesti zavezujoča pravila o izdaji eurokovanecv.

(3) V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 974/98 z dne 3. maja 1998 o uvedbi eura ⁽⁵⁾ imajo kovanci, ki so izraženi v eurih in centih ter v skladu z apoeni in tehničnimi specifikacijami, ki jih je določil Svet, status zakonitega plačilnega sredstva v vseh državah članicah, katerih valuta je euro. Apoeni in tehnične specifikacije eurokovanecv so navedeni v Uredbi Sveta (ES) št. 975/98 z dne 3. maja 1998 o apoenih in tehničnih specifikacijah eurokovanecv, namenjenih obtoku ⁽⁶⁾.

(4) Države članice, katerih valuta je euro, bi morale imeti tudi možnost, da izdajo spominske kovance za 2 eura v spomin na posebne dogodke, pri čemer za število izdaj takih kovanecv na leto in državo članico izdajateljico veljajo omejitve. Treba je določiti nekatere omejitve za količino spominskih eurokovanecv, da bi takšni kovanci še naprej zajemali manjši odstotek skupnega števila kovanecv za 2 eura v obtoku. Vendar pa bi morale te omejitve količine omogočati izdajo zadostne količine kovanecv, da se zagotovi učinkovito kroženje spominskih eurokovanecv.

(5) Države članice, katerih valuta je euro, bi morale imeti tudi možnost izdajanja zbirateljskih eurokovanecv, ki niso namenjeni obtoku in ki se očitno razlikujejo od tečajnih kovanecv. Zbirateljski eurokovanci bi morali imeti status zakonitega plačilnega sredstva samo v državi članici izdajateljici in se ne bi smeli izdajati z namenom dajanja v obtok.

(6) Primerno je, da se izdaje zbirateljskih eurokovanecv upoštevajo v količini kovanecv, ki jo odobri Evropska centralna banka, vendar ne za vsako posamezno izdajo, temveč na skupni osnovi.

(7) Uporabo različnih apoenov eurokovanecv in eurobankovcev, kakor je trenutno zasnovana, bi morale pristojne institucije redno in podrobno preučevati na podlagi meril stroškov in podpore javnosti. Komisija bi morala opraviti zlasti oceno učinka nadaljnega izdajanja kovanecv za en in dva centa.

(8) Da bi preprečili uničenje za obtok primernih tečajnih eurokovanecv v eni državi članici, medtem ko bi se lahko pojavila potreba po takšnih kovanjih v drugi, bi se morale države članice medsebojno posvetovati pred uničenjem takih kovanecv –

⁽¹⁾ UL C 273, 16.9.2011, str. 2.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 26. junija 2012.

⁽³⁾ UL L 9, 14.1.2009, str. 52.

⁽⁴⁾ UL L 83, 30.3.2010, str. 70.

⁽⁵⁾ UL L 139, 11.5.1998, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 139, 11.5.1998, str. 6.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „tečajni kovanci“ pomenijo eurokovance, namenjene obtoku, katerih apoeni in tehnične specifikacije so opredeljeni v Uredbi (ES) št. 975/98;
2. „spominski kovanci“ pomenijo tečajne kovance, namenjene spominu na posebne dogodke, kakor je določeno v členu 1h Uredbe (ES) št. 975/98;
3. „zbirateljski kovanci“ pomenijo eurokovance, namenjene zbirateljstvu, ki se ne izdajajo z namenom dajanja v obtok.

Člen 2

Vrste eurokovanca

1. Države članice lahko izdajo dve vrsti eurokovanca: tečajne kovance in zbirateljske kovance.
2. Komisija opravi oceno učinka nadaljnjega izdajanja kovancev za en in dva centa. Ta ocena učinka vključuje analizo stroškov in koristi, ki upošteva dejanske proizvodne stroške teh kovancev glede na njihovo vrednost in koristi.

Člen 3

Izdajanje tečajnih kovancev

1. Tečajni kovanci se izdajajo in dajejo v obtok po nominalni vrednosti.
2. Manjši delež, ki ne presega 5 % skupne neto vrednosti in količine tečajnih kovancev, ki jih izda država članica – pri čemer se upoštevajo zgolj leta s pozitivno neto izdajo –, se lahko da na trg po vrednosti, ki presega nominalno vrednost, če je to upravičeno s posebno kakovostjo kovanca, posebno embalažo ali zagotovljenimi dodatnimi storitvami.

Člen 4

Izdajanje spominskih kovancev

1. Vsaka država članica, katere valuta je euro, lahko izda le dva spominska kovanca na leto, razen ko:
 - (a) vse države članice, katerih valuta je euro, skupaj izdajo spominske kovance, ali

(b) se spominski kovanec izda, če funkcija voditelja države začasno ni zasedena ali je zasedena le začasno.

2. Skupno število spominskih kovancev vsake posamezne izdaje, ki se dajo v obtok, ne sme preseči višje od naslednjih dveh zgornjih mej:

- (a) 0,1 % seštetega skupnega neto števila kovancev za 2 eura, ki jih dajo v obtok vse države članice, katerih valuta je euro, do začetka leta pred letom izdaje spominskega kovanca; ta zgornja meja se lahko poviša na 2,0 % seštetega skupnega neto števila kovancev za 2 eura v vseh državah članicah, katerih valuta je euro, če se kovanci izdajo v spomin na splošno znan in zelo simboličen dogodek; država članica izdajateljica v tem primeru navede razloge za uporabo višje zgornje meje ter v naslednjih štirih zaporednih letih ne izda drugih spominskih kovancev ob uporabi višje zgornje meje, ali
- (b) 5,0 % seštetega skupnega neto števila kovancev za 2 eura, ki jih da v obtok zadevna država članica do začetka leta pred letom izdaje spominskega kovanca.

3. Odločitev o izdaji spominskih kovancev z enotnim motivom, ki jih skupaj izdajo vse države članice, katerih valuta je euro, sprejme Svet. Glasovalne pravice držav članic, katerih valuta ni euro, pri sprejemanju takšnega sklepa mirujejo.

Člen 5

Izdajanje zbirateljskih kovancev

1. Zbirateljski kovanci imajo status zakonitega plačilnega sredstva samo v državi članici izdajateljici.

Država članica izdajateljica je na kovancu jasno in lahko prepoznavna.

2. Zbirateljski kovanci za lažje razlikovanje od tečajnih kovancev izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) njihova nominalna vrednost je drugačna od nominalne vrednosti tečajnih kovancev;
- (b) njihova podoba ne sme biti podobna skupnim stranem tečajnih kovancev, oziroma če je njihova podoba podobna kateri koli nacionalni strani tečajnih kovancev, se njihov splošni videz še vedno lahko razlikuje;

- (c) njihova barva, premer in teža se očitno razlikujejo od tečajnih kovancev v vsaj dveh od treh naštetih značilnosti; razlika se šteje za očitno, če so vrednosti, vključno z odstopanji, zunaj dovoljenih odstopanj, določenih za tečajne kovance, in
- (d) kovanci nimajo oblikovanega in valovito nazobčanega roba ali oblike „španske rože“.
3. Zbirateljski kovanci se lahko dajo na trg po nominalni ali višji vrednosti.
4. Izdaje zbirateljskih kovancev se na skupni osnovi upoštevajo v količini izdanih kovancev, ki jo odobri Evropska centralna banka.
5. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za odvrčanje od uporabe zbirateljskih kovancev kot plačilnega sredstva.

Člen 6

Posvetovanje pred uničenjem tečajnih kovancev

Države članice se pred uničenjem tečajnih kovancev, ki niso eurokovanci, neprimerni za obtok v smislu člena 2(b) Uredbe (EU) št. 1210/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok ⁽¹⁾, medsebojno posvetujejo prek pristojnega pododbora Ekonomsko-finančnega odbora ter obvestijo direktorje kovnic držav članic, katerih valuta je euro.

Člen 7

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 4. julija 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ UL L 339, 22.12.2010, str. 1.

POPRAVKI

Popravek Uredbe (EU) št. 1235/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o spremembah Uredbe (ES) št. 726/2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila in Uredbe (ES) št. 1394/2007 o zdravilih za napredno zdravljenje, glede farmakovigilance zdravil za uporabo v humani medicini

(Uradni list Evropske unije L 348 z dne 31. decembra 2010)

Stran 6, člen 1(7):

besedilo: „7. člen 16 se nadomesti z naslednjim:

„člen 16

(...)

3. Imetnik dovoljenja za promet zagotovi, da se informacije o zdravilu sproti dopolnjujejo z novimi znanstvenimi spoznanji, vključno s sklepi o oceni in priporočili, objavljenimi na evropskem spletnem portalu o zdravilih, ustanovljenem v skladu s členom 26.

4. Da se lahko neprestano ocenjuje razmerje med tveganjem in koristjo, lahko Agencija od imetnika dovoljenja za promet kadar koli zahteva, da posreduje podatke, ki dokazujejo, da razmerje med tveganjem in koristjo ostaja ugodno. Imetnik dovoljenja za promet v celoti in takoj ugoti vsaki taki zahtevi.

Agencija lahko kadar koli od imetnika dovoljenja za promet zahteva, da predloži izvod glavnega dosjeja o sistemu farmakovigilance. Imetnik dovoljenja za promet predloži izvod najpozneje v sedmih dneh po prejemu zahteve.“

se glasi: „7. v členu 16 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„člen 16

(...)

3. Imetnik dovoljenja za promet zagotovi, da se informacije o zdravilu sproti dopolnjujejo z novimi znanstvenimi spoznanji, vključno s sklepi o oceni in priporočili, objavljenimi na evropskem spletnem portalu o zdravilih, ustanovljenem v skladu s členom 26.

3a. Da se lahko neprestano ocenjuje razmerje med tveganjem in koristjo, lahko Agencija od imetnika dovoljenja za promet kadar koli zahteva, da posreduje podatke, ki dokazujejo, da razmerje med tveganjem in koristjo ostaja ugodno. Imetnik dovoljenja za promet v celoti in takoj ugoti vsaki taki zahtevi.

Agencija lahko kadar koli od imetnika dovoljenja za promet zahteva, da predloži izvod glavnega dosjeja o sistemu farmakovigilance. Imetnik dovoljenja za promet predloži izvod najpozneje v sedmih dneh po prejemu zahteve.“

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

